

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 2006-2007

November 2006

BULLETIN VAN VRAGEN EN ANTWOORDEN

INHOUDSTAFEL

I. VRAGEN VAN DE VLAAMSE VOLKSVERTEGENWOORDIGERS EN ANTWOORDEN VAN DE MINISTERS (REGLEMENT ARTIKEL 81, 1, 2, 3, 5 EN 7).....	1
A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de reglementaire termijn	2
Yves Leterme, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid	3
Fientje Moerman, vice-minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Ondernemen, Wetenschap, Innovatie en Buitenlandse Handel.....	11
Frank Vandenbroucke, vice-minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Werk, Onderwijs en Vorming.....	19
Inge Vervotte, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin	59
Dirk Van Mechelen, Vlaams minister van Financiën en Begroting en Ruimtelijke Ordening	69
Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel.....	81
Geert Bourgeois, Vlaams minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme	111
Kris Peeters, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur.....	117
Marino Keulen, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Stedenbeleid, Wonen en Inburgering	183

Kathleen Van Brempt, Vlaams minister van Mobiliteit, Sociale Economie en Gelijke Kansen	193
B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn	205
Frank Vandenbroucke, vice-minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Werk, Onderwijs en Vorming	207
Dirk Van Mechelen, Vlaams minister van Financiën en Begroting en Ruimtelijke Ordening ..	227
Kris Peeters, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur	241
Marino Keulen, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Stedenbeleid, Wonen en Inburgering	325
Kathleen Van Brempt, Vlaams minister van Mobiliteit, Sociale Economie en Gelijke Kansen	329
II. VRAGEN WAARVAN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN VERSTREKEN IS EN WAAROP NOG NIET WERD GEANTWOORD (REGLEMENT ARTIKEL 81, 6).....	339
Nihil.....	340
III. VRAGEN WAARVAN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN VERSTREKEN IS EN DIE OP VERZOEK VAN DE VRAAGSTELLERS WERDEN OMGEZET IN VRAGEN OM UITLEG (REGLEMENT ARTIKEL 81, 4)	341
Nihil.....	342

I.

VRAGEN VAN DE VLAAMSE VOLKSVERTEGENWOORDIGERS
EN ANTWOORDEN VAN DE MINISTERS

(REGLEMENT ARTIKEL 81, 1, 2, 3, 5 EN 7)

A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de reglementaire termijn

YVES LETERME,
MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING,
VLAAMS MINISTER VAN INSTITUTIONELE HERVORMINGEN,
LANDBOUW, ZEEVISSERIJ EN PLATTELANDSBELEID

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

YVES LETERME

MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN INSTITUTIONELE HERVORMINGEN, LANDBOUW, ZEEVISSERIJ EN PLATTELANDSBELEID

Vraag nr. 82
van 18 september 2006
van **TOM DEHAENE**

Overzicht jaarverslagen - Stand van zaken

Naar aanleiding van mijn schriftelijke vraag van 6 juli 2005 aan alle ministers over de door de Vlaamse overheid gepubliceerde jaarverslagen, zegde de minister-president in zijn gecoördineerd antwoord toe dat hij zijn diensten opdracht zou geven om te zorgen voor een gebruiksvriendelijk overzicht op de website van de Vlaamse overheid www.vlaanderen.be

In een voorstel van resolutie van 7 maart 2006 werd ook gevraagd deze publicaties te uniformiseren, de kostprijs ervan te verlagen en in het bovenvermelde overzicht op de website stelselmatig en prioritair de digitale versie ter beschikking te stellen.

1. Wat is de stand van zaken m.b.t. het beloofde gebruiksvriendelijke overzicht van jaarverslagen op www.vlaanderen.be met link naar de digitale versies? Tegen wanneer moet dit gerealiseerd zijn?
2. Welke initiatieven werden reeds genomen op het vlak van uniformisering van de betrokken publicaties?

YVES LETERME

MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING EN VLAAMS MINISTER VAN INSTITUTIONELE
HERVORMINGEN, LANDBOUW, ZEEVISSERIJ EN PLATTELANDSBELEID

ANTWOORD

op vraag nr. 82 van 18 september 2006

van **TOM DEHAENE**

1. Op de portaalsite van de Vlaamse overheid worden de publicaties van de Vlaamse overheidsinstellingen op een transparante en klantvriendelijke manier toegankelijk gemaakt via het elektronische bestelloket voor publicaties. Dit bestelloket biedt de mogelijkheid om publicaties op te zoeken, te downloaden, aan te vragen en elektronisch te betalen.

Het bestelloket vindt u in het linkermenu op de homepagina www.vlaanderen.be onder de knop [Publicaties].

Aanvankelijk werden in deze databank enkel de publicaties van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap ontsloten. In het kader van de implementatie van BBB wordt het informatieaanbod uitgebreid tot alle publicaties van de departementen en agentschappen.

Tevens werden, ter uitvoering van de *Resolutie van 26 april 2006 betreffende het rationeel inzetten van overheidsmiddelen voor de opmaak van jaarverslagen van Vlaamse overheidsinstellingen*, in deze publicatiedatabank de digitale versies van de jaarverslagen van de Vlaamse overheidsinstellingen toegankelijk gemaakt.

Het gebruik van een bestaande toepassing voor de ontsluiting van de jaarverslagen biedt verschillende voordelen op het vlak van informatiebeheer en –ontsluiting:

- Alle overheidsinstellingen hebben toegang tot het systeem, zodat ze hun gegevens actueel kunnen houden.
- Jaarverslagen die ook in gedrukte versie beschikbaar zijn, kunnen via de backoffice van het bestelloket worden aangevraagd.
- In dezelfde frontoffice kunnen van één overheidsinstelling naast de jaarverslagen ook andere relevante publicaties worden teruggevonden. Dit geeft een meerwaarde aan de gebruiker die op zoek is overheidsinformatie.
- Met een eenvoudige zoekopdracht kunnen de jaarverslagen uit de databank worden opgehaald.

Alle beschikbare digitale jaarverslagen van Vlaamse overheidsinstellingen werden in de databank opgenomen.

2. De tekst van de Resolutie van 26 april 2006 werd via de leden van de Vlaamse Regering verspreid naar de verschillende departementen en agentschappen van de Vlaamse overheid, met het verzoek om bij de opmaak van de volgende edities van de jaarverslagen rekening te houden met de bepalingen inzake soberheid en oplagebepaling.

Wat de jaarverslagen van de Diensten voor het Algemeen Regeringsbeleid betreft, kan ik alvast melden dat deze publicaties op een sobere manier worden opgemaakt en in een lage oplage worden verspreid. Deze werkwijze wordt in de toekomst behouden.

Voor de introductie en het stimuleren van een uniforme opmaak van de jaarverslagen moeten de nodige acties worden ondernomen. Dit kan een plaats krijgen in het huisstijlbeleid van de Vlaamse overheid. Mijn diensten onderzoeken wat er op dit vlak realistisch en haalbaar is,

rekening houdend o.a. met de verschillende doelstellingen die jaarverslagen kunnen hebben, bijvoorbeeld op het vlak van marketing van diensten.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

YVES LETERME

MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN INSTITUTIONELE HERVORMINGEN, LANDBOUW, ZEEVISSERIJ EN PLATTELANDSBELEID

Vraag nr. 1
van 18 oktober 2006
van **JOKE SCHAUVLIEGE**

Federale "Week van de Duurzame Ontwikkeling" - Betrokkenheid

Van 17 tot 24 oktober vindt de "Week van de Duurzame Ontwikkeling" plaats. Het is de tweede keer dat een dergelijke "week" wordt georganiseerd.

Op zaterdag 21 en zondag 22 oktober kan het publiek, onder het motto "Kom eens langs bij Do" kennismaken met duurzame ontwikkeling. Meer dan 300 ondernemingen en organisaties openen hun deuren en laten de bezoekers de vele gezichten van duurzame ontwikkeling zien.

In Brussel bijvoorbeeld zullen de Ateliers de la rue Voot aantonen dat het voor iedereen mogelijk is in het dagelijkse leven meer met het milieu rekening te houden. WWF België laat de bezoekers duurzame ontwikkeling in Noord en Zuid ontdekken aan de hand van animaties en tentoonstellingen. In West-Vlaanderen organiseert biohoeve Dedrie een wandeling door het bedrijf met uitleg over biologische landbouw en een proeverij van bioproducten.

Voor het publiek is het hoegenaamd niet duidelijk dat dit een federale "week" is, die door de federale staatssecretaris Van Weert wordt georganiseerd.

Toch is het bevreemdend dat het ene niveau wel een dergelijke publieksactie doet, en de andere bestuursniveaus daar dan niet aan meedoen.

1. Werd er terzake met de gewesten overleg gepleegd? Wat zijn de bestaande overlegstructuren?
2. Participeert de Vlaamse Regering in de "Week van de Duurzame Ontwikkeling"?
3. Zijn de thema's van de "Week van de Duurzame Ontwikkeling" afgestemd op de lopende projecten in Vlaanderen?
4. Op welke manier kan er beter worden samengewerkt?

YVES LETERME

MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN INSTITUTIONELE HERVORMINGEN, LANDBOUW, ZEEVISSERIJ EN PLATTELANDSBELEID

ANTWOORD

op vraag nr. 1 van 18 oktober 2006
van **JOKE SCHAUVLIEGE**

1. Er werd door staatssecretaris Van Weert geen overleg gepleegd over de week van de duurzame ontwikkeling. Er zijn nochtans een aantal overlegstructuren. De belangrijkste is volgens mij de werkgroep die de nationale strategie duurzame ontwikkeling voorbereidt. Deze werkgroep wordt voorgezeten door het kabinet van staatssecretaris Van Weert en wordt voorbereid door een ambtelijke werkgroep, op het niveau van vertegenwoordigers van de administraties van de verschillende overheden. De werkgroep bereidt op zijn beurt een ad hoc interministeriële conferentie duurzame ontwikkeling voor, voorgezeten door staatssecretaris Van Weert en met vertegenwoordiging van alle ministers in België die bevoegdheid hebben inzake duurzame ontwikkeling.
Verder bestaat ook een interdepartementale commissie duurzame ontwikkeling, waar vertegenwoordigers van de verschillende regio's elkaar ontmoeten rond verschillende thema's inzake duurzame ontwikkeling. Maar noch op het niveau van de werkgroep nationale strategie, noch op het niveau van de ICDO is enig overleg gepleegd.
2. Wij werden niet gevraagd te participeren aan deze week. Wij vinden dit federaal initiatief een goed initiatief, maar eraan participeren lijkt me niet eenvoudig, omdat we op voorhand niet op de hoogte gesteld werden van het initiatief en we een aantal klemtonen zouden leggen die misschien niet overeenkomen met de federale prioriteiten.
Participatie vereist dat je als volwaardig partner betrokken bent in het initiatief, en mee de agenda kan bepalen. Hiervoor was de tijd te kort.
3. Hoewel er geen voorafgaand overleg is gepleegd met de Vlaamse overheid, zijn de thema's van de week toch voor een deel ook de prioriteiten van de Vlaamse regering. Ik merk dat thema's zoals duurzame productie- en consumptiepatronen, maatschappelijk verantwoord ondernemen, duurzame landbouw, ook op de agenda staan van de federale week van de duurzame ontwikkeling, hoewel ik me de vraag stel in welke mate al deze initiatieven ook daadwerkelijk tot de federale bevoegdheid behoren.
Anderzijds vermoed ik, zonder in detail alle concrete initiatieven te kennen, dat binnen een aantal van die gezamenlijke thema's andere klemtonen zullen worden gelegd dat de klemtonen die wij in Vlaanderen wensen te leggen.
4. Ik pleit voor een volwaardige Interministeriële Conferentie Duurzame Ontwikkeling, waar dergelijke initiatieven worden besproken en wordt bekeken in welke mate en op welke manier samenwerking mogelijk is. Ik pleit ook voor een samenwerkingsakkoord tussen de federale overheid, de gemeenschappen en gewesten, waarin de bevoegdheden en de verantwoordelijkheden van elkeen duidelijk wordt omschreven.
Deze elementen zijn, op mijn aandringen, opgenomen in de kadertekst van de nationale strategie duurzame ontwikkeling, die door elke overheid, bevoegd voor duurzame ontwikkeling, ondertekend is, maar waarover het overleg nog niet is opgestart.
Ik zal er op aandringen dat het overleg hierover op korte termijn wordt opgestart.

FIENTJE MOERMAN,
VICE-MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING,
VLAAMS MINISTER VAN ECONOMIE, ONDERNEMEN,
WETENSCHAP, INNOVATIE EN BUITENLANDSE HANDEL

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

FIENTJE MOERMAN

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN ECONOMIE, ONDERNEMEN, WETENSCHAP, INNOVATIE EN BUITENLANDSE HANDEL

Vraag nr. 90
van 20 september 2006
van **LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

Vlaams Instituut voor Biotechnologie - Taalgebruik

Ik ontving een ééntalig Engelse uitnodiging van het Vlaams Instituut voor Biotechnologie (VIB) voor een colloquium op 17 november a.s. in Gent, onder de titel “today – tomorrow”.

Kan de minister bevestigen dat instellingen waarmee de Vlaamse overheid beheersovereenkomsten heeft afgesloten en die jaarlijks een dotatie ontvangen, in hun communicatie naar de Vlaamse bevolking wel degelijk gehouden zijn aan de naleving van de wetgeving op het taalgebruik in bestuurszaken (SWT)?

Heeft zij stappen ondernomen naar aanleiding van deze concrete overtreding van de SWT?

FIENTJE MOERMAN

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN ECONOMIE, ONDERNEMEN, WETENSCHAP, INNOVATIE EN BUITENLANDSE HANDEL

ANTWOORD

op vraag nr. 90 van 20 september 2006
van **LUK VANNIEUWENHUYSEN**

Het Vlaams Instituut voor Biotechnologie (VIB) is op de hoogte van de wetgeving inzake het taalgebruik in bestuurszaken (SWT) en verzorgt de communicatie aan de Vlaamse bevolking wel degelijk in het Nederlands. Ik verwijs naar het jaarverslag, de brochurereeks 'een kijk op biotechnologie', schoolprojecten, cd-roms, lezingen, persberichten en tentoonstellingen (bijvoorbeeld de huidige tentoonstelling 'de zaak DNA' en de hieraan verbonden discussies). Op de website van het Vlaams Instituut voor Biotechnologie wordt niet alleen verwezen naar strikt wetenschappelijke informatie, maar wordt de informatie op een zodanige manier verstrekt dat deze ook toegankelijk is voor een niet-gespecialiseerd breed publiek, en dit zowel in het Nederlands als in het Engels (om de internationale zichtbaarheid van het instituut te vergroten).

Voor het colloquium werden de Engelstalige en de Nederlandstalige uitnodigingen op een afzonderlijk tijdstip verstuurd. Om dit in de toekomst te vermijden, zal het VIB afstappen van het huidige beheer van een eenvoudig adressenbestand (type access) en overschakelen naar een volwaardige CRM-applicatie (klant-relatie-beheerssysteem) voor wat betreft het beheer van adresbestanden. Dit nieuwe systeem zal toelaten om een gesystematiseerd beheer van postverzendingen te organiseren. Met andere woorden het controlemechanisme zal structureel ingebouwd zijn in het systeem.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

FIENTJE MOERMAN

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN ECONOMIE, ONDERNEMEN, WETENSCHAP, INNOVATIE EN BUITENLANDSE HANDEL

Vraag nr. 1
van 13 oktober 2006
van **LUDO SANNEN**

Opleidingscheques - Misbruiken

Ik verneem dat het mogelijk zou zijn dat het systeem van de opleidingscheques oneigenlijk gebruikt werd/wordt.

Het komt erop neer dat werknemers zich inschrijven bij een opleidingsinstelling en betalen met een cheque, maar zich naderhand uitschrijven. De instelling, die intussen de waarde van de cheque ten gelde heeft gemaakt, stort het volledige bedrag (eigen betaalde bedrag van de werknemer én de subsidie) terug aan de werknemer. De werknemer maakt zo dus winst op een opleiding die hij nooit gevolgd heeft.

De vraag rijst aldus of er een (afdoende) controle was/is op het systeem van de opleidingscheques (of in de nieuwe versie “ondernemerschapsportefeuille”).

Artikel 27, §2, 3° van het besluit van de Vlaamse Regering van 16 december 2005 tot toekenning van steun aan kleine en middelgrote ondernemingen voor ondernemerschapsbevorderende diensten, dat het oude systeem van de opleidingscheques vervangt, bepaalt dat wanneer de inschrijving wordt geannuleerd, de subsidiëring wordt stopgezet of terugbetaald.

1. Hoe weet de Vlaamse overheid of inschrijvingen worden geannuleerd? Is er daarop controle?
2. Hoeveel terugbetalingen en stopzettingen zijn er, in het oude en het nieuwe systeem? Kan dit als abnormaal veel worden beschouwd?
3. Heeft de minister weet van mogelijke misbruiken?
4. Zijn maatregelen genomen om die op te sporen en/of te voorkomen?

FIENTJE MOERMAN

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN ECONOMIE, ONDERNEMEN, WETENSCHAP, INNOVATIE EN BUITENLANDSE HANDEL

ANTWOORD

op vraag nr. 1 van 13 oktober 2006

van **LUDO SANNEN**

Het feit dat in deze vraag, in de beschrijving van een mogelijk frauduleus gebruik van opleidingscheques, tot viermaal toe verwezen wordt naar werknemers, ontlokt mij de bedenking dat het hier misschien om een frauderisico gaat dat eerder samenhangt met de opleidingscheques voor werknemers – die door de VDAB worden beheerd en vallen onder de bevoegdheid van de Vlaamse minister van Werk, Onderwijs en Vorming – dan met de vroegere opleidingscheques voor bedrijven, thans opgenomen in het Budget voor Economisch Advies (BEA) – die tot mijn bevoegdheidsdomein behoren. Bij deze laatste twee maatregelen worden inschrijvingen bij een opleidingsverstrekker immers steeds genomen door de onderneming, nooit door de werknemer zelf. Ook vinden alle financiële transacties uitsluitend plaats tussen de opleidingsverstrekker, de Vlaamse overheid of de financiële provider Sodexho enerzijds en de onderneming anderzijds. Daarentegen, binnen het systeem van opleidingscheques voor werknemers, dat berust op het Besluit van de Vlaamse Regering van 18 juli 2003 betreffende de opleidings- en begeleidingscheques voor werknemers, ligt het initiatief om zich in te schrijven, cheques te reserveren en ermee te betalen, of nog om zich uit te schrijven, bij de werknemer.

1. Voor wat de vroegere opleidingscheques voor bedrijven en BEA betreft, zijn de mogelijkheden om opleidingsovereenkomsten te annuleren en een gestort bedrag te recupereren zeer beperkt en welomschreven. Inderdaad:

Het artikel 13§2 van het Besluit van de Vlaamse Regering van 2 april 2004 betreffende de opleidingscheques stelt:

De opleidingscheques komen in aanmerking voor eventuele terugbetaling aan de onderneming in geval van:

1° overlijden of arbeidsongeval met een volledige arbeidsongeschiktheid tot gevolg, van:

- *de bedrijfsleider of eigenaar van een eenmanszaak of zijn meewerkende echtgenoot of echtgenote;*
- *de hoofdaandeelhouder van een vennootschap die de dagelijkse leiding waarneemt van de onderneming;*
- *de werkende die ingeschreven was voor het volgen van een opleiding en die wegens een van de voornoemde redenen van overmacht niet heeft kunnen deelnemen aan de opleiding.*

Het bewijs moet geleverd worden aan de hand van een doktersattest;

2° annulatie van de opleiding door de opleidingsverstrekker.

Het bewijs moet geleverd worden aan de hand van een attest door de opleidingsverstrekker.

Het artikel 27§2 van het Besluit van de Vlaamse Regering van 16 december 2005 tot toekenning van steun aan kleine en middelgrote ondernemingen voor ondernemerschapsbevorderende diensten stelt:

Een subsidieaanvraag kan stopgezet en geheel of gedeeltelijk terugbetaald worden in de volgende gevallen:

1° de stopzetting van de activiteit van de onderneming;

2° de stopzetting van de activiteit van de dienstverlener;

3° als een inschrijving voor een opleiding door de erkende dienstverlener wordt geannuleerd;

4° bij een overlijden of bij een ongeval met een volledige arbeidsongeschiktheid tot gevolg, van:

- de bedrijfsleider of eigenaar van een eenmanszaak of zijn meewerkende echtgenoot of echtgenote;*
- de hoofdaandeelhouder van een vennootschap die de dagelijkse leiding waarneemt van de onderneming;*
- de werkende die ingeschreven was voor het volgen van een opleiding.*

De minister bepaalt de bewijsstukken die hiervoor moeten worden ingediend.

De Vlaamse overheid wordt dus op de hoogte gebracht van de annulatie van een opleiding wanneer een onderneming, op basis van het door de regelgeving geëiste bewijsstuk, om de terugbetaling vraagt van haar aandeel in de opleidingskost: vroeger 50% wanneer met opleidingscheques werd betaald, nu 65% sinds de opleiding vanuit de BEA-portefeuille wordt gefinancierd. Het naleven van de regelgeving betreffende de opleidingscheques en BEA wordt gecontroleerd door de Entiteit Inspectie van het Agentschap Economie, die op basis van een risico-analyse steekproefsgewijs de opleidingsverstrekkers en de ondernemingen aan een grondige controle onderwerpt.

2. Nog steeds voor wat de maatregelen opleidingscheques en BEA betreft, is het aantal gevallen van terugbetaling omwille van de annulering van een opleiding uiterst beperkt. Het Agentschap Economie dat deze instrumenten beheert, houdt hiervan geen systematische statistieken bij. De maatregel BEA is pas sinds 22 mei 2006 operationeel, maar bij nazicht van de maatregel opleidingscheques, blijkt dat het hier ging om enkele tientallen gevallen per jaar, terwijl er op jaarbasis gemiddeld circa 30.000 bestellingen van opleidingscheques werden geplaatst.
3. De voor de maatregelen advies- en opleidingscheques erkende advies- en opleidingsverstrekkers konden de overdracht van hun erkenning naar de maatregel BEA aanvragen. Bij die gelegenheid heb ik de Entiteit Inspectie Economie opdracht gegeven om, naast de bovenvermelde steekproefsgewijze controles, een aantal bijkomende controles te verrichten bij dienstverleners. Bij een van de gecontroleerde dienstverleners werden onregelmatigheden vastgesteld die wijzen op oneigenlijk gebruik. De onderzoeksverslagen werden overgemaakt aan de gerechtelijke instanties en ik heb de erkenning van de betrokken dienstverlener geweigerd op basis van het artikel 21, 2° van het ministerieel besluit van 11 mei 2006 tot uitvoering van het besluit van de Vlaamse Regering van 16 december 2005 tot toekenning van steun aan KMO's voor ondernemerschapsbevorderende diensten. Dit artikel laat toe een erkenningsaanvraag te weigeren indien bij een eerdere erkenning misbruiken werden vastgesteld.
Zijn er concrete indicaties die erop wijzen dat een bepaalde onderneming, die gebruik maakt(e) van opleidingscheques of van BEA, of dat een bepaalde opleidingsverstrekker de regelgeving niet zou naleven, dan zal dit terstond worden gecontroleerd door de Entiteit Inspectie Economie van het Agentschap Economie en zal, in voorkomend geval, worden ingegrepen.
4. Enerzijds moeten drie elementen van de maatregel BEA misbruiken door gebruikers voorkomen:

- de e-governmentapplicatie via dewelke de maatregel toegankelijk is, laat enkel gebruikers toe die behoren tot de doelgroep van KMO's en wiens activiteit een aanvaarde NACE-code draagt;
- de BEA-portefeuille kan slechts worden aangesproken indien de gebruiker vooraf een overeenkomst heeft afgesloten met een adviesinstantie of een inschrijving heeft genomen bij een opleidingsverstrekker en deze laatste het bestaan ervan formeel heeft bevestigd;
- de mogelijkheden om advies- en opleidingsovereenkomsten te annuleren en een gestort bedrag te recupereren werden beperkt tot de vier welomschreven gevallen van overmacht, die in het antwoord op vraag 1 hiervoor werden geciteerd.

Anderzijds veronderstellen misbruiken meestal de medeplichtigheid van de dienstverleners. In de regelgeving voor de maatregel BEA werden deze sterk geresponsabiliseerd. Een voorwaarde voor hun erkenning is dat zij zich, in een schriftelijke (en tegenstelbare) verklaring op eer, ertoe verbinden om de regelgeving strikt na te leven. Ook voorziet de regelgeving de mogelijkheid om dienstverleners tijdelijk te schorsen of om hun erkenning in te trekken indien zij niet voldoen aan de voorwaarden, opgelegd in de regelgeving of wanneer onregelmatigheden worden vastgesteld bij een controle door de Entiteit Inspectie Economie. Deze kreeg daarom de opdracht om jaarlijks een grondige inspectie te verrichten bij een steekproef van zestig dienstverleners. Aangezien bij een dergelijke inspectie alle klantendossiers worden ingekeken, zal zodoende op jaarbasis voor honderden ondernemingen worden geverifieerd hoe zij van hun BEA-portefeuille gebruik maken.

FRANK VANDENBROUCKE,
VICE-MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING,
VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

FRANK VANDENBROUCKE

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

Vraag nr. 239
van 13 september 2006
van **LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

Faciliteitenscholen - Dienstverlening Franstalige PMS-centra

Op 29 juni van dit jaar stelde ik een vraag om uitleg over het aansluiten van Franstalige faciliteitenscholen bij een centrum voor leerlingenbegeleiding.

In verband met de Franstalige faciliteitenscholen en -afdelingen van het gemeenschapsonderwijs stelde de minister dat die opgenomen zijn in een beleidsplan met Vlaamse centra voor leerlingenbegeleiding van dat onderwijsnet. Wel verklaarde de minister dat hij liet nagaan hoe dat zich verhoudt tot de feitelijke dienstverlening die een aantal van deze afdelingen bijkomend ontvangen vanwege PMS-centra van de Franse Gemeenschap.

Kan de minister bevestigen dat dit onderzoek ondertussen is gebeurd? Wat zijn in voorkomend geval de bevindingen?

FRANK VANDENBROUCKE

VICE-MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

ANTWOORD

op vraag nr. 239 van 13 september 2006
van **LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

Om de dienstverlening verleend door Franstalige PMS-centra aan de Franstalige Vlaamse scholen en afdelingen te situeren, dien ik in de eerste plaats vast te stellen dat tot en met het schooljaar 1999-2000 begeleiding door een P.M.S.-centrum geen erkennings-, subsidiërings- en financieringsvoorwaarde was.

Het hebben van een beleidscontract of beleidsplan als erkennings-, subsidiërings- en financieringsvoorwaarde werd slechts met ingang van 1 september 2000 in de regelgeving ingeschreven door het decreet van 1 december 1998 betreffende de centra voor leerlingenbegeleiding.

Terloops wens ik in dit verband op te merken dat de onderwijstaalwet van 30 juli 1963 de P.M.S.- en M.S.T.-centra en a fortiori de C.L.B. niet vermeldt. Het toepassingsgebied van de onderwijstaalwet beperkt zich tot de onderwijsinstellingen in de strikte zin van het woord .

Hoewel de meeste scholen wel degelijk beschikten over een contract met een P.M.S.-centrum, werd – aangezien het geen erkennings-, subsidiërings-of financieringsvoorwaarde was – het afsluiten van een dergelijk contract niet nagegaan door het departement Onderwijs.

Mijn ambtsvoorganger kon dan ook op de actuele vraag van een Vlaams parlementslid op 27 november 1996, de schriftelijke vraag nr. 107 van 20 januari 1997, de interpellatie en de mondelinge vraag van 14 mei 1998 en de schriftelijke vraag van 5 juni 1998, dan ook niet anders dan antwoorden dat hij niet over dergelijke akkoorden beschikte en er geen gemeenteraadsbeslissing was genomen die het onderwerp uitmaakte van enig beroep bij het provinciaal bestuur.

De bestaande overeenkomsten werden immers noch toegezonden aan de Vlaamse minister bevoegd voor Onderwijs, noch aan de bevoegde diensten van het departement Onderwijs. Hiertoe bestond immers geen enkele verplichting.

Het bestaan van dergelijke overeenkomsten met Franstalige gemeentelijke P.M.S.-centra, P.M.S.-centra van de Franse Gemeenschap, vrije P.M.S.-centra en het P.M.S.-centrum van de COCOF kwam tijdens deze parlementaire besprekingen aan de orde. Wat het P.M.S.-centrum van de COCOF betreft, betreft het de begeleiding overgenomen van het vroegere Franstalige provinciale P.M.S.-centrum.

Op 29 juni 2006 kondigde ik – naast mijn intentie om, mede in uitvoering van de met reden omklede motie op 27 mei 1998 in het Vlaams Parlement goedgekeurd, ervoor te zorgen dat de Franstalige Vlaamse scholen en afdelingen een beleidscontract of beleidsplan zouden afsluiten met Vlaamse C.L.B.-centra – aan, te laten nagaan hoe zich dat verhoudt tot de feitelijke dienstverlening die een aantal van deze scholen en afdelingen bijkomend ontvangen vanwege PMS-centra van de Franse Gemeenschap.

Tijdens de lopende gesprekken met de onderscheiden schoolbesturen – waarover ik verslag uitgebracht heb in mijn antwoord op de schriftelijke vraag nr. 238 van 13 september 2006 - werd het bestaan van dergelijke overeenkomsten met Franstalige P.M.S.-centra bevestigd. Mij werden een aantal van deze contracten overgemaakt, die alle dateren van voor 1 januari 1989, datum waarop de onderwijsbevoegdheden werden overgedragen aan de Gemeenschappen. Dienaangaande bevraagd heeft mevrouw minister-president Arena verwezen naar het ministeriële besluit van 19 november

1970, dus voorafgaand aan de staatshervorming en voorafgaand aan de datum van 31 december 1970, vermeld in artikel 5 van de bijzondere wet van 21 juli 1971, behouden door artikel 93 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 en aangevuld door artikel 16 bis van de bijzondere wet van 8 augustus 1980, ingevoegd door de bijzondere wet van 13 juli 2001.

Diverse van mijn ambtsvoorgangers hebben wat de P.M.S.-centra betreft, de mening naar voor gebracht dat de P.M.S.-diensten voor de Franstalige scholen en afdelingen de regeling van de pedagogische inspectie dienen te volgen en dat de in de Belgische context afgesloten protocollen terzake gevolgd dienden te worden, tot ze herzien zouden worden.

De vraagsteller zal het mij ongetwijfeld ten goede duiden, dat ik de draagwijdte van deze protocollen beperkend interpreteer en geen relatie zie tussen de pedagogische inspectie die de werking van de personeelsleden en de instelling dient te controleren en de begeleiding van de leerlingen.

Dit neemt niet weg dat de betrokken Franstalige schoolbesturen zich beroepen op een schrijven van 21 december 1999 van mijn ambtsvoorganger, waarin gesteld wordt dat “komt het me als vanzelfsprekend voor dat Franstalige basisscholen in het Nederlandse taalgebied niet hoeven te contracteren met een Vlaams centrum voor leerlingenbegeleiding. Uw school kan dus verbonden blijven met een P.M.S.-centrum van de Franstalige Gemeenschap”. Deze stelling heeft mijn ambtsvoorganger bevestigd in antwoord op parlementaire vragen van 9 november 1999 en 23 februari 2000 en werd behouden voor de contractperioden 2000-2003 en 2003-2006.

Waar ik er op sta, dat de betrokken Franstalige scholen en afdelingen in Vlaanderen hoe dan ook een beleidscontract, dan wel beleidsplan afsluiten met een Vlaams C.L.B. , ben ik het wel met mijn ambtsvoorgangers eens dat de dienstverlening aan de Franstalige leerlingen bekeken dient te worden in een pedagogische context. Hoewel de onderwijstaalwet hierover niets zegt, betekent het recht op onderwijs in het Frans ook dat de dienstverlening in het Frans gebeurt. Zij het dat dit niets zegt over de instelling die de begeleiding doet, wat impliceert dat deze ook kan, en voor het verplicht gedeelte moet, gebeuren door een Vlaams C.L.B. .

Hoe dan ook is voor de Franstalige onderwijsinstellingen en afdelingen, als de begeleidende C.L.B. de bestuurstaal het Nederlands

De vraag kan gesteld worden of additioneel bij de decretaal verplichte (desgevallend minimale) dienstverlening door een Vlaams CLB, ook Franstalige instellingen, ook Franstalige P.M.S.-centra diensten kunnen (blijven) verlenen aan de leerlingen van de Franstalige scholen en afdelingen in Vlaanderen.

Dit dient gesitueerd te worden binnen de krijtlijnen van het decreet van 1 december 1998 betreffende de centra voor leerlingenbegeleiding.

De eerstelijnsbegeleiding berust bij de onderwijsinstellingen zelf. Hiervoor worden ook aan de Franstalige basisscholen en afdelingen zorguren toegekend, voor zover ze gesubsidieerd of gefinancierd zijn. De tweedelijnsondersteuning berust bij de C.L.B. Daarenboven dient elk C.L.B. samen te werken met “andere diensten in een aanwijsbaar netwerk” (artikel 6 -7°) als derdelijnsondersteuning.. Hiertoe kunnen ook Franstalige diensten behoren, zeker wanneer het Franstalige leerlingen betreft Het centrumbestuur van het C.L.B. kan zorgen voor een gerichte doorverwijzing van leerlingen die daaraan behoefte hebben (artikel 13 §2) en kan zelfs met diensten, verenigingen en organisaties samenwerkingsprotocollen sluiten (artikel 13 §1).

Omwille van het territorialiteitsbeginsel, kan de dienstverlening aan de Franstalige leerlingen van Vlaamse scholen, evenwel niet specifiek gesubsidieerd, dan wel gefinancierd worden door de Franse Gemeenschap. Ook dit aspect dient meegenomen te worden in de besprekingen die we thans rond deze complexe problematiek voeren, zowel met de schoolbesturen als met de Franse Gemeenschap.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

FRANK VANDENBROUCKE

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

Vraag nr. 243
van 20 september 2006
van **GILBERT VAN BAELEN**

Onderzoekscel Gemeenschapsonderwijs - Regelgevend kader

Het centrale niveau van het Gemeenschapsonderwijs beschikt krachtens artikel 66 van het bijzonder decreet van 14 juli 1998 betreffende het Gemeenschapsonderwijs over (centrale) administratieve diensten. Deze administratieve diensten bestaan uit vier afdelingen en zeven stafdiensten. Eén van deze stafdiensten is de Onderzoekscel.

De opdracht van de Onderzoekscel wordt op de website van het Gemeenschapsonderwijs als volgt omschreven:

“De Onderzoekscel staat ter beschikking van de Scholengroepen om op hun verzoek onderzoeken uit te voeren naar het functioneren van personeelsleden in de scholen van het Gemeenschapsonderwijs. Hij brengt een probleem autonoom, neutraal en objectief in kaart. Het onderzoek moet de scholengroepen in staat stellen om met de nodige kennis van zaken een beslissing te nemen.”

Het decreet van 27 maart 1991 betreffende de rechtpositie van bepaalde personeelsleden van het Gemeenschapsonderwijs voorziet, ter vrijwaring van de rechten van verdediging, in verschillende artikelen in de organisatie van een hoorprocedure (bv. artikel 22, 48, 53, ...). Vaak gaat het om het horen van een personeelslid voorafgaand aan het treffen van een beslissing, of in het kader van een door betrokkene ingesteld beroep tegen een reeds genomen besluit van het schoolbestuur. De praktijk wijst uit dat, met betrekking tot deze hoorzittingen, de schoolbesturen vaak een beroep doen op de Onderzoekscel van het Gemeenschapsonderwijs. In dergelijk geval zijn dan één of meerdere personeelsleden van de Onderzoekscel aanwezig op de hoorzitting.

Bij andere gelegenheden wordt aan de Onderzoekscel, overeenkomstig de hierboven geciteerde opdrachtomschrijving, het voeren van een onderzoek naar het functioneren van een personeelslid toevertrouwd, waarvan het horen van betrokkene mogelijk deel kan uitmaken.

Het belang en de invloed van de Onderzoekscel in het kader van de decretaal voorziene procedures is meestal niet te onderschatten; de Onderzoekscel drukt vaak een duidelijke en doorslaggevende stempel op de beslissingen van de schoolbesturen.

Tegenover al het voorgaande staat de afwezigheid van een decreetsbepaling, een omzendbrief of een intern reglement, dat duidelijkheid verschaft over:

- de bevoegdheid van de Onderzoekscel,
- de taakomschrijving van de Onderzoekscel;

- de hoedanigheid waarin de Onderzoeksceel opereert. In de praktijk creëert de Onderzoeksceel al te vaak op zijn minst een schijn van partijdigheid, waardoor de perceptie wordt gewekt dat de Onderzoeksceel de opdracht heeft om de verdediging van de scholengroep op zich te nemen.

Op geen enkele manier worden procedurele en materiële voorwaarden en garanties verbonden aan de wijze waarop de Onderzoeksceel zijn werkzaamheden verricht. Het betrokken personeelslid kan op geen enkele manier toezien of het onderzoek op een “autonome, neutrale en objectieve” wijze wordt gevoerd.

Het ontbreken van enig reglementair kader waarbinnen de Onderzoeksceel dient te functioneren, staat niet in een redelijke verhouding tot de inspraak waarover de Onderzoeksceel beschikt in het kader van de decretale beroeps- en hoorprocedure.

Eén en ander houdt m.i. een schending in van artikel 24, §5, van de Grondwet, luidend als volgt:

“De inrichting, erkenning of subsidiëring van het onderwijs door de gemeenschap wordt geregeld door de wet of het decreet”.

Om aan het legaliteitsbeginsel krachtens artikel 24, §5, van de Grondwet te voldoen, moet de decreetgever “de essentiële aspecten van het onderwijs wat de inrichting, de erkenning of de subsidiëring ervan betreft” zelf regelen. Een delegatie aan andere overheden kan slechts onder bepaalde voorwaarden (Arbitragehof nr. 44/2005, 23 februari 2005, B.22.2).

Tot de inrichting van het onderwijs moet nu de rechtspositie van het personeel worden gerekend (J. Velaers, De Grondwet en de Raad van State afdeling wetgeving; vijftig jaar adviezen aan wetgevende vergaderingen, in het licht van de rechtspraak van het Arbitragehof, Antwerpen, Maklu, 1999, 201). Volgens de Afdeling Wetgeving van de Raad van State behoort in elk geval de rechtspositie van het onderwijzend personeel in het basisonderwijs en het secundair onderwijs tot het toepassingsgebied van artikel 24, §5, van de Grondwet:

“Uit het ene en het andere volgt dat de regeling van de rechtspositie van de personeelsleden in het onderwijs als een zaak van inrichting en bovendien, wat het gesubsidieerd onderwijs betreft, van subsidiëring van onderwijs mag worden beschouwd, die dienvolgens, conform artikel 17, §5, van de Grondwet, de waarborg heeft van de regeling “door de wet of het decreet”, in casu het decreet, en daarenboven een Gemeenschapsaangelegenheid is.

Dat tot die rechtspositieregeling eveneens de collectieve arbeidsverhoudingen behoren, staat buiten kijf. Vorenstaande conclusie geldt dus ook met betrekking tot de oprichting en de inrichting van paritaire comités (Adv. R.v.St. (Afd. Wetgeving), L. 20.413/1, 21 februari 1991, Parl. St. VI. Parl 1990-91, nr. 471/1, 100-101).

Ook de tuchtregeling en evaluatie, bijvoorbeeld van het personeel van de Hogere Zeevaartschool, behoort volgens de Afdeling Wetgeving van de Raad van State tot het toepassingsgebied van artikel 24, §5, van de Grondwet:

“Daaraan kan nog worden toegevoegd dat overeenkomstig het legaliteitsbeginsel waarover de algemene opmerking nr. 3 het had, regelingen inzake evaluatie en tucht in principe tot het domein van de decreetgever zelf behoren, althans wat de essentiële beginselen ervan betreft (Adv. R.v.St. (Afd. Wetgeving), L. 27.531/1, 24 maart 1998, Parl. St. VI. Parl 1997-98, nr. 1006/1, 72-73).

De notie “rechtspositie” wordt bovendien ruim geïnterpreteerd. Ook aangelegenheden die als zodanig geen deel uitmaken van de rechtspositieregeling van het personeel, worden geacht tot de regeling van

de rechtspositie te behoren, omdat ze er een weerslag op hebben (B. STEEN, Het legaliteitsbeginsel van art. 24, §5 G.W., Leuven, ICOR, 2001, 57).

Er kan uiteraard geen twijfel bestaan over het feit dat de rechtsbescherming van de personeelsleden en hun grondrechten tijdens de decretaal voorziene hoor- en beroepsprocedures, waarbij de Onderzoeksceel van het Gemeenschapsonderwijs op verzoek van de schoolbesturen wordt betrokken, essentiële elementen uitmaken van de rechtspositie van het personeel.

Gelet op al het voorgaande zou ik aan de minister volgende vragen willen stellen.

1. Is het ontbreken van een regelgevend kader waarbinnen de Onderzoeksceel van het Gemeenschapsonderwijs opereert inderdaad een schending van artikel 24, §5, van de Grondwet?

Wat is de juridische onderbouwing van de zienswijze van de minister terzake?

2. Indien het antwoord op de eerste vraag “ja” is: welk decretaal initiatief heeft de minister dan concreet voor ogen?

Indien het antwoord op de eerste vraag “neen” is: is de minister dan van plan om een aantal minimale procedurele en materiële voorwaarden en garanties verbonden aan de wijze waarop de Onderzoeksceel zijn werkzaamheden verricht in het kader van de decretaal voorziene beroeps- en hoorprocedures, op een andere wijze reglementair vast te leggen?

FRANK VANDENBROUCKE

VICE-MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

ANTWOORD

op vraag nr. 243 van 20 september 2006
van **GILBERT VAN BAELEN**

1. Omwille van het grondwettelijke legaliteitsbeginsel worden met betrekking tot de rechtspositieregeling de essentialia bij decreet vastgelegd. Het decreet van 27 maart 1991 betreffende de rechtspositie van bepaalde personeelsleden van het gemeenschapsonderwijs bevat dan ook de procedures en regels die dienen te worden toegepast bij onder meer de beslissingen betreffende evaluatie, tucht- en ordemaatregelen. De Onderzoeksceel van het gemeenschapsonderwijs wordt noch in voormeld decreet, noch in het besluit van 22 mei 1991 omtrent evaluatie en maatregelen van orde en tucht in het gemeenschapsonderwijs vermeld.

Er is echter een ander regelgevend kader waarbinnen de Onderzoeksceel van het gemeenschapsonderwijs opereert.

Artikel 33, §1 van het Bijzonder decreet van 14 juli 1998 bepaalt namelijk dat in zake algemeen beleid de Raad bevoegd is voor:

- 2° de interne kwaliteitszorg van het gemeenschapsonderwijs, op voorstel van de afgevaardigd bestuurder
- 9° de ondersteuning van de andere bestuursniveaus, op voorstel van de afgevaardigd bestuurder

In zijn arrest nr. 104/2001 van 13 juli 2001 heeft het Arbitragehof geoordeeld dat de ondersteuning van de scholen en scholengroepen door het centrale niveau zoals voorzien in artikel 33 § 1, 9° van het Bijzonder decreet een bijkomende decretale toegewezen bevoegdheid inhoudt in het kader van de interne kwaliteitszorg op grond van artikel 33, §1, 2° van hetzelfde bijzonder decreet.

De “andere bestuursniveaus binnen het gemeenschapsonderwijs”, waarvan sprake in artikel 33, §1, 9° van het Bijzonder decreet zijn het lokale niveau (de scholen, in het bijzonder de directeur) en het regionale niveau (de scholengroepen).

Voor alle aangelegenheden die behoren tot de bevoegdheid van het lokale en het regionale niveau wordt het gemeenschapsonderwijs als openbare instelling met rechtspersoonlijkheid krachtens artikel 30, §3 van het Bijzonder decreet in en buiten rechte vertegenwoordigd door de algemeen directeur van de scholengroep.

De coördinatieraad van algemeen directeurs van de scholengroepen (CORA) heeft destijds unaniem de Raad van het gemeenschapsonderwijs die samen met de afgevaardigd bestuurder het centrale niveau uitmaakt, verzocht een geprofessionaliseerde cel op te richten die als taak heeft op verzoek van een scholengroep een objectief onderzoek in te stellen met betrekking tot een door de scholengroep gedefinieerde opdracht.

Artikel 23, §1, 33°, d) van het Bijzonder decreet en de artikelen 57 en volgende van het decreet rechtspositie van 27 maart 1991 betreffende de rechtspositie van bepaalde personeelsleden van het gemeenschapsonderwijs leggen immers de bevoegdheid voor het nemen van maatregelen van tucht en orde met betrekking tot personeelsleden bij de raad van bestuur van de scholengroep.

Het is niet meer dan logisch dat de raad van bestuur dergelijke maatregelen pas zal nemen na voorafgaand onderzoek. Ook bij de orde- en tuchtbeslissingen die in de andere onderwijsnetten worden genomen, wordt vaak een vooronderzoek gevoerd op vraag van de tuchtverheid, al dan niet door een externe instantie.

Gezien de aard van die bestuursorganen (raden van bestuur, gemeente- en provinciebesturen) is het niet mogelijk, gelet op de omvang van de gestelde problemen, een tuchtzaak van het begin af volledig binnen die organen voor te bereiden en alle onderzoeken zelf uit te voeren. Ook in die onderwijsnetten krijgt een aantal personen of instanties dikwijls de opdracht vooraf een aantal feiten te onderzoeken en daarover te rapporteren aan de opdrachtgevende en besluitvormende instantie.

Zoals eerder aangegeven is de Raad van het gemeenschapsonderwijs gelet op artikel 33, §1, 9° van het Bijzonder decreet bevoegd om ondersteuning aan de raad van bestuur op dat vlak aan te bieden. In artikel 28 van het Besluit van 22 mei 1991 omtrent de evaluatie en de maatregelen van orde en tucht in het gemeenschapsonderwijs wordt bepaald dat ook de Raad van Beroep voor de personeelsleden van het gemeenschapsonderwijs aanvullend onderzoek kan bevelen.

Opdat dergelijk aanvullend onderzoek aan de nodige kwaliteitscriteria zou voldoen, pleitte ook de voorzitter van de Raad van Beroep voor de oprichting van een onafhankelijke Onderzoeksceel die terzake over de nodige deskundigheid beschikt.

De scholengroepen waren het er unaniem over eens dat deze Onderzoeksceel onafhankelijk van zijn opdrachtgevers, dus van de scholengroepen, moet kunnen functioneren. De meeste beslissingen of voorstellen betreffende orde- of tuchtmaatregelen en aanverwante maatregelen worden genomen op het niveau van de scholengroep. Precies om die reden is het juridisch niet opportuun om het onderzoek eveneens op het niveau van de scholengroep te situeren. Immers, indien het orgaan dat het initiatief neemt tot één van de hoger beschreven maatregelen, ook het onderzoeksteam patroneert of er in enige hiërarchische relatie tot staat, stelt zich een probleem in zake objectiviteit.

De scholengroepen waren het er eveneens unaniem over eens dat deze Onderzoeksceel ook een maximale onafhankelijkheid ten aanzien van de Raad van het gemeenschapsonderwijs moet kennen. De scholengroepen hebben er geen probleem mee dat de Onderzoeksceel bij de centrale administratie wordt ondergebracht, als deze onderzoeksceel voor wat betreft de inhoud van zijn onderzoek volkomen onafhankelijk kan werken.

Artikel 41 van het Bijzonder decreet stelt dat in zake het algemeen beleid de afgevaardigd bestuurder bevoegd is voor:

- 1° het formuleren van voorstellen in zake de organisatie van de algemene kwaliteitszorg;
- 4° het formuleren van voorstellen tot het aanbieden van diensten aan de andere bestuursniveaus;
- 8° de organisatie van de door de Raad aangeboden diensten, bedoeld onder 4°.

Gevolg gevend aan de vraag van de scholengroepen en aan de vraag van de voorzitter van de Raad van Beroep en conform artikel 41, 1°, 4° en 8° van het Bijzonder decreet werd de Onderzoeksceel van het gemeenschapsonderwijs effectief opgericht vanaf het schooljaar 2001-2002.

Sinds de reorganisatie van de administratieve diensten van het gemeenschapsonderwijs bij besluiten van de Vlaamse Regering van 2 april en 28 mei 2004 is de Onderzoeksceel ondergebracht bij de stafdiensten van de afgevaardigd bestuurder. Ze wordt bemand door twee ambtenaren en twee gedetacheerde personeelsleden die na een selectieprocedure worden aangewezen.

In de loop van het schooljaar 2004-2005 werd de werking van de Onderzoeksceel op vraag van de Raad van het gemeenschapsonderwijs aan een extern onderzoek onderworpen. De firma Möbius stond in voor deze audit. Ze stelde in haar eindrapport van 3 maart 2005 dat er tijdens het extern én

het intern onderzoek naar de objectieve uitvoering van de onderzoeken door de Onderzoeksceel "geen directe aanleidingen of feiten werden gevonden die kunnen wijzen op niet-objectieve uitvoering van de onderzoeken gevoerd sedert schooljaar 2001-2002".

De externe doorlichter formuleerde wel een aantal aanbevelingen met betrekking tot de perceptie van objectiviteit (de organisatiestructuur en de communicatie) en met betrekking tot het verder formaliseren van de uitvoering van het onderzoek.

In de loop van 2005 werden deze aanbevelingen van de firma Möbius geïmplementeerd. De werking van de Onderzoeksceel werd conform de aanbevelingen van de firma Möbius geformaliseerd door het vastleggen van een aantal procedures. Deze procedures worden toegevoegd als bijlage.

Deze procedures werden voorgelegd aan en goedgekeurd door een interne begeleidingscommissie van het gemeenschapsonderwijs die moet waken over de objectiviteit, onafhankelijkheid en kwaliteit van de Onderzoeksceel. Bij die begeleidingscommissie kunnen trouwens ook klachten of opmerkingen geformuleerd worden over de manier waarop de Onderzoeksceel een onderzoek heeft gevoerd.

Verder werden deze procedures gecommuniceerd aan de opdrachtgevers van de Onderzoeksceel, zijnde de scholengroepen en de algemeen directeurs. Het personeelslid dat het voorwerp is van een onderzoek gevoerd door de Onderzoeksceel, wordt voorafgaand aan het onderzoek ingelicht over de werking en de modaliteiten van het onderzoek. Om hierover duidelijkheid te verschaffen werd een brochure gemaakt waarin de rechten en de plichten van de betrokken personeelsleden worden geschetst. Zo wordt het betrokken personeelslid in elk onderzoek - naar eigen keuze al dan niet in het bijzijn van een raadsman - twee keer gehoord en kan het betrokken personeelslid op elk moment tijdens het onderzoek aan de onderzoekers getuigen en relevante documenten aanbrengen. De informatiebrochure wordt toegevoegd als bijlage.

Het voeren van het onderzoek door de Onderzoeksceel ontslaat het bevoegde gezag (de scholengroep) niet van de organisatie van een hoorprocedure zoals voorzien in het decreet van 27 maart 1991 betreffende de rechtspositie van bepaalde personeelsleden van het gemeenschapsonderwijs. De bevoegdheid in zake het nemen of voorstellen van orde- of tuchtmaatregelen en aanverwante maatregelen blijft onverminderd op het niveau van de scholengroep liggen.

In die zin beperkt de opdracht van de Onderzoeksceel zich, zoals correct geciteerd in de tweede paragraaf van de parlementaire vraag, tot "het autonoom, neutraal en objectief in kaart brengen van een probleem, om de scholengroepen in staat te stellen met de nodige kennis van zaken een beslissing te nemen".

De bevindingen van de Onderzoeksceel vormen een deel van het tuchtdossier dat vanaf het begin van de eigenlijke tuchtprocedure dan ook door het personeelslid en zijn raadsman in alle opzichten kan bekritiseerd worden, zoals om het even welke andere feitelijke vaststelling of appreciatie in het tuchtdossier. In graad van beroep geldt hetzelfde en vormt het rapport van de Onderzoeksceel voor de Raad van Beroep een element in het dossier dat door alle partijen met alle middelen kan bestreden worden.

2. Gelet op wat voorafgaat heb ik geen plannen om de huidige procedures in zake tucht en evaluatie in het gemeenschapsonderwijs te herzien. Indien echter op basis van concrete feiten zou blijken dat de tuchtprocedures herhaaldelijk niet zouden verlopen volgens de regels van onafhankelijkheid en objectiviteit, ben ik bereid de in het decreet van 27 maart 1991 betreffende de rechtspositie van bepaalde personeelsleden van het gemeenschapsonderwijs en het besluit van 22 mei 1991 omtrent evaluatie en maatregelen van orde en tucht in het gemeenschapsonderwijs vastgelegde regels bij te

stellen. Uiteraard dien ik wat de evaluatie betreft uitvoering te geven aan punt 3.4.1 Functiebeschrijvingen en evaluatie van cao VIII, waarbij o.m. (naast de beroepsinstanties voor tuchtzaken) een college van beroep betreffende evaluaties wordt opgericht dat paritair wordt samengesteld en dat bestaat uit drie kamers, één voor het gemeenschapsonderwijs, één voor het gesubsidieerd vrij onderwijs en één voor het officieel gesubsidieerd onderwijs.

BIJLAGE

Brochure “Werking van de onderzoeksceel” en procedures

Bijlage(n):

<http://jisp.vlaamsparlement.be/docs/schv/2005-2006/VANDENBROUCKE/243/antw.243.bijlage.001.pdf>

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

FRANK VANDENBROUCKE

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

Vraag nr. 244
van 20 september 2006
van **LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

Franstalige faciliteitenscholen - Kosten

Aangaande de Franstalige faciliteitenscholen had ik met betrekking tot het afgelopen schooljaar 2005-2006 van de minister graag het volgende vernomen.

1. Hoeveel bedroegen in totaal de uitgekeerde weddensubsidies per gemeente voor het Franstalig faciliteitenonderwijs in Vlaanderen, in vergelijking met het schooljaar voordien?
2. Welke bedragen werden er de twee jongste schooljaren uitgekeerd aan werkings- en uitrustingsubsidies?
3. Hoe hoog lag de kostprijs per leerling van het lager en het middelbaar onderwijs?
4. Hoeveel leerlingen telde het Franstalig onderwijs per faciliteitengemeente in Vlaanderen tijdens de jongste twee schooljaren?
5. Welke verschillende nationaliteiten zijn in die cijfers vervat?
6. Zijn er nog andere uitgaven geweest ten behoeve van de Franstalige faciliteitenscholen in Vlaanderen? Welke waren die in voorkomend geval?
7. Kan de minister ter vergelijking de schoolbevolkingscijfers in het Nederlandstalig onderwijs in de betrokken gemeenten meedelen?

FRANK VANDENBROUCKE

VICE-MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

ANTWOORD

op vraag nr. 244 van 20 september 2006
van **LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

1. a) SECUNDAIR ONDERWIJS

Gedurende het schooljaar 2005-2006 waren er in de taalgrensgemeente Ronse twee Nederlandstalige secundaire scholen met een Franstalige afdeling, nl. het Koninklijk Atheneum – Instituut voor Paramedische Beroepen Ronse en de vestiging Ronse van het Koninklijk Technisch Atheneum – Vesaliusinstituut Oostende met een vierde graad beroepssecundair onderwijs verpleegkunde.

Op het vlak van de personeelsomkadering worden de Franstalige leerlingen wat de Vlaamse Gemeenschap betreft, uitsluitend in aanmerking genomen bij de vaststelling van het ondersteunend personeel, omdat op basis van het binnen de Belgische context afgesloten protocol van 24 mei 1973 de Franse Gemeenschap nog steeds op extraterritoriale wijze het bestuurs- en onderwijzend personeel van de Franstalige afdeling niet alleen aanstelt, maar ook nog betaalt.

Het kader van het ondersteunend personeel wordt berekend op basis van een puntensysteem gelieerd aan onder meer het aantal leerlingen van de scholengemeenschap.

Het bekomen puntentotaal, dat met het oog op verdeling onder de scholen aan de scholengemeenschap wordt toegekend, is onder bepaalde voorwaarden vrij aanwendbaar binnen de scholen van de scholengemeenschap, met dien verstande dat tegenover elke betrekking in functie van het bekwaamheidsbewijs en de corresponderende weddenschaal een bepaalde puntenwaarde staat.

Concreet voor Ronse betekent dit dat de Franstalige leerlingen op zich niet volstaan voor een aparte extra betrekking doch dat de door hen gegenereerde puntenwaarden, in combinatie met de puntenwaarden gegenereerd door de Nederlandstalige leerlingen, binnen een school van de scholengemeenschap tot een bijkomende betrekking kunnen leiden.

De flexibiliteit qua invulling van het personeelsbestand laat niet toe dit in de praktijk na te gaan. Vermits het ondersteunend personeel dat ten laste valt van de Vlaamse onderwijsbegroting echter nooit exclusief voor de Franstalige afdelingen wordt ingezet, kan bezwaarlijk van financiering van wedden (aan het Gemeenschapsonderwijs worden geen subsidies verleend) voor het Franstalige onderwijs worden gesproken.

b) BASISONDERWIJS

Voor de basisschool van het gemeenschapsonderwijs in Ronse, die een Franstalige afdeling heeft, is hetzelfde protocol van toepassing als voor het secundair onderwijs. De wedden van het bestuurs- en onderwijzend personeel worden extra-territoriaal betaald door de Franse Gemeenschap.

De puntenwaarden voor het beleids- en ondersteunend personeel worden toegekend voor het geheel van de Nederlandstalige en Franstalige afdelingen samen en kunnen niet opgesplitst worden

Voor de opgave van de uitgekeerde weddensubsidies aan de acht gesubsidieerde Franstalige scholen, die zich na sluiting van de Franstalige gesubsidieerde scholen in Ronse en Voeren

uitsluitend in de zes faciliteitengemeenten situeren, werd de basisschool van het gemeenschapsonderwijs Ronse dan niet opgenomen in het overzicht. Het overzicht is opgemaakt in euro.

Gemeente	Loonkost 2004-2005	Loonkost 2005-2006
DROGENBOS	507.377	564.525
KRAAINEM	822.374	836.948
LINKEBEEK	606.963	639.759
SINT-GENESIUS-RODE	1.811.678	1.880.154
WEMMEL	1.357.473	1.338.798
WEZEMBEEK-OPPEM	1.967.000	2.020.961

2. a) SECUNDAIR ONDERWIJS

De leerlingenpopulatie vormt slechts één criterium bij de vaststelling van de globale werkmiddelen (dotaties) voor het gemeenschapsonderwijs en bij de verdeling van de beschikbare middelen door de scholengroepen over de individuele scholen.

Vermits daarenboven zowel binnen de scholengroep Vlaamse Ardennen (Avelgem-Oudenaarde-Ronse) als binnen de scholengroep Oostende het aandeel van de Franstalige leerlingen zeer miniem is, moet de omvang van de dotatie die deze leerlingen genereren als verwaarloosbaar worden beschouwd.

b) BASISONDERWIJS

Ook hier de bedenking dat de werkmiddelen van de Franstalige afdeling van de basisschool van het gemeenschapsonderwijs in Ronse zijn toegevoegd aan de globale dotatie van het gemeenschapsonderwijs. Zij zijn dus niet opgenomen in onderstaande tabel die weergeeft hoeveel werkings- en uitrustingsubsidies werden toegekend aan de acht Franstalige gesubsidieerde basisscholen in de faciliteitengemeenten (tabel in euro).

Gemeente	2004-2005	2005-2006
DROGENBOS	73961,19	85118,22
KRAAINEM	121118,29	123411,73
LINKEBEEK	98409,7	106610,76
SINT-GENESIUS-RODE	301127,57	323649,24
WEMMEL	240824,1	273936,18
WEZEMBEEK-OPPEM	325742,08	359169,14

3. a) SECUNDAIR ONDERWIJS

In het licht van wat voorafgaat, is het niet mogelijk een gemiddelde kostprijs per Franstalige leerling te bepalen.

b) BASISONDERWIJS

Gemiddelde kostprijs per leerling (per begrotingsjaar)

begrotingsjaar 2005	gewoon basisonderwijs	3704,67 euro
begrotingsjaar 2005	buitengewoon basisonderwijs	11217,75 euro

(bron : Vlaams onderwijs in cijfers)

Hierbij merk ik op dat dit een gemiddelde kostprijs per leerling is voor het hele Vlaamse onderwijs. Voor de faciliteitenscholen is er geen aparte kostprijsberekening per leerling beschikbaar.

Wat de Franstalige afdeling van de basisschool van het gemeenschapsonderwijs in Ronse betreft, moet worden aangemerkt dat het grootste deel van de kostprijs, m.n. de wedden van het bestuurs- en onderwijzend personeel wordt gedragen door de Franse Gemeenschap.

4. a) SECUNDAIR ONDERWIJS

Op teldatum 01/02/2005 waren er in Ronse:

- 25 leerlingen in de Franstalige afdeling van het KA – Instituut voor Paramedische Beroepen
- 457 leerlingen in de Nederlandstalige afdeling van het KA – Instituut voor Paramedische Beroepen
- 83 leerlingen in de Franstalige afdeling van het KTA – Vesaliusinstituut
- 33 leerlingen in de Nederlandstalige afdeling van het KTA – Vesaliusinstituut

Op teldatum 01/02/2006 waren er in Ronse:

- 31 leerlingen in de Franstalige afdeling van het KA – Instituut voor Paramedische Beroepen
- 464 leerlingen in de Nederlandstalige afdeling van het KA – Instituut voor Paramedische Beroepen
- 76 leerlingen in de Franstalige afdeling van het KTA – Vesaliusinstituut
- 41 leerlingen in de Nederlandstalige afdeling van het KTA – Vesaliusinstituut

Hierbij moet ik opmerken dat de leerlingen van de Franstalige afdelingen – anders dan in het basisonderwijs – in overeenstemming met artikel 7 van de onderwijstaalwet van 30 juli 1963 uit een ander taalgebied (concreet het Franse taalgebied) moeten komen dan het (Nederlandse) taalgebied waar de school gelegen is.

b) BASISONDERWIJS

Aantal leerlingen in het Franstalig onderwijs in de betrokken gemeenten:

1/feb/05	1/feb/06	
Aantal lln	Aantal lln	Gemeente
187	198	DROGENBOS
275	262	KRAAINEM
235	216	LINKEBEEK
183	183	RONSE
714	720	SINT-GENESIUS-RODE
595	612	WEMMEL
799	792	WEZEMBEEK-OPPEM

5. a) SECUNDAIR ONDERWIJS

Hierbij een overzicht van de leerlingen op 01/02/2006 van de Franstalige afdelingen in Ronse opgedeeld naar nationaliteit:

Nationaliteit	Aantal
Belgisch	74
Congolees (Brazzaville)	4
Congolees (Kinshasa, ex-Zaire)	10
Dominicaans	1
Frans	9

Kameroens	1
Rwandeese	6
Marokkaans	2

b) BASISONDERWIJS

Hierbij het overzicht van de leerlingen op 01.02.2006 van de Franstalige scholen en afdelingen in de betrokken gemeenten, opgedeeld naar nationaliteit:

Nationaliteit	Aantal
Albanese	2
Algerijnse	2
Amerikaanse	23
Australische	1
Belgische	2414
Belizische	1
Bosnisch-Herzegovinse	1
Braziliaanse	3
Britse	38
Bulgaarse	1
Burkinese	1
Burundese	2
Canadese	18
Chinese	2
Colombiaanse	2
Congolese (Brazzaville)	1
Congolese (Kinshasa; ex-Zaire)	17
Deense	6
Djiboutiaanse	4
Duitse	52
Egyptische	2
Estlandse	1
Filipijnse	1
Finse	16
Franse	113
Gabonese	3
Griekse	5
Guatemalaanse	2
Hongaarse	4
Ierse	9
Indonesische	2
Iraakse	4
Iraanse	5
Israëlische	4
Italiaanse	27
Ivoriaanse	1
Japanese	8
Jordaanse	1
Kameroense	1
Kirgizische	2
Kroatische	4
Libische	1

Litouwse	4
Malagasische	2
Maltese	1
Marokkaanse	28
Mozambikaanse	1
Nederlandse	4
Nieuw-Zeelandse	2
Nigeriaanse	2
Noord-Koreaanse	1
Noorse	3
Oekraïense	4
Oostenrijkse	8
Peruaanse	2
Poolse	25
Portugese	22
Roemeense	7
Russische	12
Rwandese	4
Senegalese	1
Servisch-Montenegrijnse (ex-Joegoslavië)	2
Slovaakse	1
Spaanse	16
Taiwanese	2
Thaise	1
Tsjechische	2
Tunesische	4
vluchteling van Macedonische herkomst	2
vluchteling van Servische herkomst	4
Zambiaanse	1
Zuid-Koreaanse	1
Zweedse	4
Zwitserse	3

6. a) SECUNDAIR ONDERWIJS

Voor wat het domein onderwijs betreft zijn er geen andere uitgaven geweest ten behoeve van de Franstalige afdelingen in Vlaanderen.

b) BASISONDERWIJS

Naast het werkingsbudget werd ook de toelage voor nascholing toegekend en de toelage voor ICT.

Nascholing (in euro)

Gemeente	2004-2005	2005-2006
DROGENBOS	1056,12	1082,01
KRAAINEM	1639,34	1689,16
LINKEBEEK	1391,9	1375,48
SINT-GENESIUS-RODE	4035,33	4006,62
WEMMEL	2909,1	3065,69
WEZEMBEEK-OPPEM	4236,33	4220,6

ICT

Gemeente	2004-2005	2005-2006
DROGENBOS	160,27	167,44
KRAAINEM	261,45	246,23
LINKEBEEK	212,2	210,41
SINT-GENESIUS-RODE	659,89	639,3
WEMMEL	518,42	532,75
WEZEMBEEK-OPPEM	712,72	714,51

7. a) SECUNDAIR ONDERWIJS

Voor wat het gewoon voltijds secundair onderwijs betreft is er in Ronse nog één onderwijsinstelling, nl. KSO Glorieux. In deze school werd op 1 februari 2005 een totaal van 728 leerlingen geteld. Op 1 februari 2006 waren er 755 leerlingen ingeschreven.

Samen met de leerlingen van de Nederlandstalige afdelingen van het KA – Instituut voor Paramedische Beroepen Ronse en het KTA – Vesaliusinstituut Oostende, vestigingsplaats Ronse zijn dit 1.218 Nederlandstalige leerlingen in 2005-2006 en 1.260 Nederlandstalige leerlingen in 2006-2007.

b) BASISONDERWIJS

Overzicht van het aantal leerlingen in de Nederlandstalige scholen of afdelingen in de betrokken gemeenten:

1/feb/05	1/feb/06	
Aantal lln	Aantal lln	Gemeente
225	234	DROGENBOS
273	279	KRAAINEM
226	220	LINKEBEEK
2398	2428	RONSE
1105	1111	SINT-GENESIUS-RODE
1114	1158	WEMMEL
601	593	WEZEMBEEK-OPPEM

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

FRANK VANDENBROUCKE

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

Vraag nr. 245
van 20 september 2006
van **KATHLEEN HELSEN**

Deeltijds kunstonderwijs - Tijdelijke projecten

De twee besluiten van 31 juli 1990 over de organisatie van het deeltijds kunstonderwijs (DKO) bepalen dat de minister, na advies van de inspectie, een DKO-school kan toestaan om een experiment of tijdelijk project te organiseren. Dit geeft de school de mogelijkheid om te experimenteren met nieuwe werkvormen of lesinhouden.

1. Welke tijdelijke projecten of experimenten lopen in welke DKO-school?
2. Sinds wanneer lopen de projecten respectievelijk en wanneer eindigen ze?
3. Wanneer is voor desbetreffende projecten een evaluatie gepland?

FRANK VANDENBROUCKE

VICE-MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

ANTWOORD

op vraag nr. 245 van 20 september 2006
van **KATHLEEN HELSEN**

In het deeltijds kunstonderwijs (DKO) bieden de twee organisatiebesluiten van 31 juli 1990 niet langer een rechtsgrond aan de tijdelijke projecten of experimenten zoals ze meestal nog worden genoemd. De nieuwe rechtsgrond zit vervat in het Proeftuindecreet van 9 december 2005. Ook zal een nieuw Besluit van de Vlaamse Regering de specifieke modaliteiten uitwerken voor de organisatie vanaf het schooljaar 2007-2008 van nieuwe tijdelijke projecten in het DKO.

- 1.&2. De bijlage geeft een overzichtlijst van alle huidig lopende tijdelijke projecten in het deeltijds kunstonderwijs. Daarbij zijn ook de start- en de vermoedelijke einddatums vermeld. Er is een indeling gemaakt naar inhoudelijke en bestuurlijke projecten.
3. De evaluatie van alle huidige tijdelijke projecten is gepland tegen april 2007. Dit zal gebeuren in samenwerking met de bevoegde inspecteurs.

BIJLAGE

Overzichtlijst van alle tijdelijke projecten met bijbehorende start- en einddatums in de academies voor deeltijds kunstonderwijs.

Bijlage(n):

<http://jsp.vlaamsparlement.be/docs/schv/2005-2006/VANDENBROUCKE/245/antw.245.bijlage.001.xls>

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

FRANK VANDENBROUCKE

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

Vraag nr. 1
van 25 september 2006
van **ANNE MARIE HOEBEKE**

Verkeersopvoeding SO - Overleg met koepels

In het artikel “Hervormde rijopleiding ook nieuwe uitdaging voor onderwijs” uit “Koop Zo” vernam ik dat de minister met de pedagogische begeleidingsdiensten van de koepels afspraken wil maken over een versterking van verkeersopvoeding op secundaire scholen.

Is de minister al begonnen aan het overleg met de pedagogische begeleidingsdiensten van de koepels?

Zo ja, werden er ondertussen reeds concrete afspraken gemaakt?

FRANK VANDENBROUCKE

VICE-MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

ANTWOORD

op vraag nr. 1 van 25 september 2006

van **ANNE MARIE HOEBEKE**

De contacten werden nog niet formeel gelegd. Dat zal binnenkort gebeuren.

Verkeerseducatie is niet zomaar een zoveelste thema waar scholen moeten aan werken. Leerlingen nemen iedere dag als volwaardig gebruiker deel aan het dagelijkse verkeer, vaak zonder begeleiding. Dat betekent dat we daar in de school aandacht móeten aan geven. We zullen daar ook instanties bij betrekken die in het verleden blijkt hebben gegeven van grote deskundigheid in het ontwikkelen van degelijk materiaal voor leerlingen.

Omdat we verkeerseducatie belangrijk vinden, zullen we bij de koepels en begeleidingsdiensten aandringen op sterke engagementen.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

FRANK VANDENBROUCKE

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

Vraag nr. 2
van 25 september 2006
van **GREET VAN LINTER**

Kind en Gezin - Taalbeleid in de Rand

Naast de impact van immigratie van anderstaligen uit het buitenland speelt in Vlaams-Brabant ook de inwijking uit Brussel en Wallonië een grote rol. Het is vooralsnog niet duidelijk of de taal-aanpak van Kind en Gezin hierin een medebepalende factor is.

1. De toelichting die Kind en Gezin via haar webstek geeft bij de Kindrapporten is onvoldoende en noodzaakt bijkomende vragen.
 - a) Welke zijn de precieze richtlijnen aangaande taalgebruik in contact met anderstaligen?
 - b) Wie is er verantwoordelijk voor die richtlijnen? Zijn die enkel intern of zijn die opgelegd vanuit de politieke of Vlaamse overheid? Of laat men alles over aan de individuele hulpverlener en diens persoonlijke kijk op de zaak?
2. In de praktijk blijkt dat Kind en Gezin zich als overheidsdienst vanuit een “sociale opdracht” zeer soepel opstelt wat betreft taal-aanpak. Houdt Kind en Gezin er echter rekening mee dat het gezin op termijn beter af is als het vlug Nederlands kan gebruiken? In Vlaams-Brabant en de Rand rond Brussel is het ondertussen duidelijk dat een soepele opstelling niet leidt tot aanpassing vanwege de “gebruiker”.
 - a) Is deze soepele opstelling in overeenstemming met de taalwet? Komt dit niet neer op een vorm van nieuwe faciliteiten?
 - b) Is de soepele taalopstelling “uitdovend” (in de tijd beperkt) en wordt het personeel aangemaand om dit duidelijk te maken en op een welbepaald moment toe te passen?
 - c) Maken de dienstverleners van Kind en Gezin een onderscheid tussen anderstalige hulp voor recente inwijkelingen en mensen met een Belgisch paspoort?
3. Een vergelijking met het buitenland lijkt in dit dossier noodzakelijk.
 - a) Is er een verschil tussen de Vlaamse aanpak inzake taalgebruik bij Kind en Gezin en die van gelijkaardige diensten in het buitenland?
 - b) Is daar informatie over beschikbaar of onderzoek naar gebeurd?
 - c) Gaat hier concreet onderzoek naar gebeuren, zo ja: wanneer en door wie?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan vice-minister-president Vandenbroucke (vraag nr. 2) en minister Vervotte (nr. 1).

FRANK VANDENBROUCKE

VICE-MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

ANTWOORD

op vraag nr. 2 van 25 september 2006

van **GREET VAN LINTER**

Een gecoördineerd antwoord zal verstrekt worden door mevrouw Inge Vervotte, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

FRANK VANDENBROUCKE

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

Vraag nr. 3
van 3 oktober 2006
van **JOS STASSEN**

Leerlingenvervoer BuO - Knelpunten

De knelpunten m.b.t. het leerlingenvervoer buitengewoon onderwijs werden geïnventariseerd. Op een vorige schriftelijke vraag (nr. 174 van 5 mei ll.) antwoordde de minister dat “de analyse daarvan eerstdaags wordt afgerond, samen met oplossingsgerichte voorstellen en dat de haalbaarheid van deze voorstellen zal afgetoetst worden in de regio Oost-Brabant.

1. Welke zijn de knelpunten m.b.t. het leerlingenvervoer buitengewoon onderwijs en hoe worden deze geanalyseerd?

Zijn beide bovenvermelde documenten ter beschikking van de parlementsleden?

2. Welke zijn de oplossingsgerichte voorstellen die werden geformuleerd?
3. Hoe lang loopt de aftoetsing van deze voorstellen in de regio Oost-Brabant?

Welke gemeenten en scholen zijn daarbij betrokken?

Is er bij deze aftoetsing regelmatig overleg voorzien met ouders en scholen?

4. Wanneer kunnen we de resultaten van deze aftoetsing verwachten?

FRANK VANDENBROUCKE

VICE-MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

ANTWOORD

op vraag nr. 3 van 3 oktober 2006
van **JOS STASSEN**

1. In de nota *'Leerlingenvervoer in het buitengewoon onderwijs'* van juni 2006 wordt het leerlingenvervoer in het buitengewoon onderwijs in zijn huidige situatie geanalyseerd. De knelpunten van het leerlingenvervoer in het buitengewoon onderwijs worden opgesomd, een voorstel voor een nieuw concept wordt geformuleerd. Deze nota ligt reeds ter beschikking van de parlementsleden. Dit naar aanleiding van een vraag om uitleg over het leerlingenvervoer in het buitengewoon onderwijs van mevrouw Kathleen Helsen en behandeld in de Commissie van Onderwijs, Vorming, Wetenschap en Innovatie op 12 oktober 2006.
2. De voorstellen die worden geformuleerd in deze nota worden in werkgroepen verder geanalyseerd op hun haalbaarheid. De werkgroepen en subwerkgroepen zullen wisselen al naargelang de te bespreken inhoud.
Sommige inhoud lenen zich tot netoverstijgend overleg, andere inhoud worden netgebonden besproken.
Er moet niet voor elke inhoudsbespreking worden samengekomen; sommige besprekingen kunnen eventueel per mail gebeuren.
Het departement Onderwijs en Vorming bezorgt het planningsoverzicht in de loop van de maand oktober aan de directies van de basisscholen voor buitengewoon onderwijs uit de regio Oost-Brabant.
3. De aftoetsing van de voorstellen zal gebeuren tijdens het schooljaar 2006-2007. De scholen die aan deze oefening hun medewerking verlenen zijn de scholen die zich situeren op het grondgebied Oost-Brabant.

De scholen zijn de volgende:

- de BLO-gemeenschapsschool, Heverlee;
- de stedelijke BLO-school, Heverlee;
- de vrije BLO-school "Ter Bank", Heverlee;
- de vrije BLO-school "Windekind", Leuven;
- de provinciale BLO-school, Tienen;
- de stedelijke BLO-school, Aarschot;
- de vrije BLO-school, Lovenjoel;
- de vrije BLO-school, Diest;
- de vrije BLO-school, Molenstede;
- de vrije BLO-school, Hoegaarden;
- de vrije BLO-school, Tremelo;
- de vrije BLO-school, Zoutleeuw;
- de vrije BLO-school Ganspoel, Huldenberg.

Het is de bedoeling om tijdens deze oefening zoveel mogelijk realistische oplossingsstrategieën uit te denken. Het is evident dat de mening van de ouders ook aan bod zal komen in een aantal werkgroepen.

4. Ik verwacht de resultaten van deze werkgroep ten vroegste aan het einde van dit schooljaar 2006-2007.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

FRANK VANDENBROUCKE

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

Vraag nr. 4
van 5 oktober 2006
van **ELOI GLORIEUX**

Provinciale studiebeurzenstichtingen - Werking

Zoals elk jaar werden ook voor het school- en academiejaar 2006 – 2007 de meldingen voor het verkrijgen van een studiebeurs van de Commissie voor Studiebeurzenstichtingen van Brabant aan de verschillende gemeentehuizen aangeplakt. Dit is een gelegenheid om nogmaals naar duidelijkheid omtrent de werking van deze Commissie te informeren.

Op zich is het hele systeem van dergelijke studiebeurzenstichtingen aan vernieuwing toe. Tot die bevinding kwam in 1997 toenmalig minister Van den Bossche reeds. Maar los daarvan heeft de provincie Vlaams-Brabant hier een probleem dat zich niet voordoet in de andere Vlaamse provincies.

De studiebeurzenstichtingen worden beheerd door een “Commissie voor Studiebeurzenstichtingen”. Eén per provincie. Aangezien de voogdijoverheid van deze Commissies de provincie is, is in principe dus democratische controle op het reilen en zeilen ervan mogelijk.

Voor het centrum van het land is er evenwel een anomalie. Hier beslist de “Commissie voor Studiebeurzenstichtingen van Brabant” over het toekennen van de studiebeurzen. Deze commissie werkt nog steeds volgens de grenzen van de unitaire provincie Brabant, die Vlaams-Brabant, Waals-Brabant en het Brusselse Hoofdstedelijke gewest omvat.

Het provinciebestuur van Vlaams-Brabant komt niet te weten welke beurzen uitgekeerd worden en stelt vast dat de werkingskosten zeer ruim de toegestane 20 % van het toegekende budget overschrijden. De jaarlijkse begroting wordt dan ook niet goedgekeurd door de bestendige deputatie van Vlaams-Brabant. Dit is evenwel geen bezwaar voor de Commissie om de ondoorzichtige werking verder te zetten.

Een provincieraadslid dat zijn controlerende taak ter harte nam en wenste te weten welke beurzen werden aangevraagd en toegekend voor het schooljaar 2002-2003, kreeg na een jaar van de Commissie als antwoord dat “de gevraagde inlichtingen niet toegankelijk zijn voor het publiek”. In beroep tegen dit antwoord zegt de beroepsinstantie van de Vlaamse Gemeenschap dat openbaarheid van bestuur hier niet van toepassing is (ref OVB/2005/63). Ook de Federale Ombudsman acht zich onbevoegd.

Niemand heeft dus zicht op de manier waarop de stichting haar missie invult, op de “stringente waarborgen van deugdelijk beheer en administratie die de stichting biedt”, zoals vermeld op de website van de stichting (www.csbb.irisnet.be).

Het provinciebestuur van Vlaams-Brabant heeft deze materie sinds 1997 herhaaldelijk aangekaart bij de opeenvolgende ministers van Onderwijs. Uit het antwoord van 29 maart 1999 blijkt dat het initiatief om de bedoelde Commissie te splitsen, genomen moet worden door de Vlaamse Regering.

Ikzelf heb hieromtrent in dit parlement meerdere vragen gericht aan de minister van Onderwijs. De minister antwoordde op mijn schriftelijke vraag van 3 december 2004 dat de studiebeurzenstichtingen geen onderwijsbevoegdheid zijn, maar behoren tot de bevoegdheid van de provincies. Daarom dient in eerste instantie de dialoog aangegaan met de minister bevoegd voor Binnenlandse Aangelegenheden. Bijkomend vraagt dit overleg met de regeringen van de andere gemeenschappen en de federale (Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 10 van 25 maart 2005, blz. 745).

Dit probleem reikt duidelijk verder dan studiebeurzen. Het is vooral een probleem van degelijk bestuur of van Kafka.

Daarom heb ik reeds eerder een schriftelijke vraag gericht aan de minister van Binnenlandse Aangelegenheden. Zowel de minister (vraag nr. 248), als minister Vandenbroucke (vraag nr. 261) verklaarden zich bereid om “eerstdaags een overleg te organiseren met alle betrokkenen teneinde de praktische en juridische aspecten van een eventuele reorganisatie van de provinciale commissies studiebeurzenstichtingen verder uit te diepen”, Websitebulletin, publicatiedatum 08-11-2005.

We zijn ruim negen maanden verder. Tijd dus voor enige opvolging.

1. Welke resultaten heeft de dialoog en het overleg totnogtoe opgeleverd voor de eventuele reorganisatie van de provinciale commissies studiebeurzenstichtingen?
2. Wat is er specifiek uit de bus gekomen voor de Commissie voor Studiebeurzenstichtingen van Brabant?
3. Kan deze Commissie voor Studiebeurzenstichtingen van Brabant als zodanig blijven bestaan?

Kan ze blijven werken zonder enige controle vanwege de toezichhoudende overheid, in casu de provincie en zonder goedgekeurde begroting?

4. Kan deze Commissie zomaar ontsnappen aan de openbaarheid van bestuur, een instrument dat in het leven geroepen werd om de democratische controle op overheidsorganismen te faciliteren?

Hoe kunnen provincieraadsleden in deze hun taak naar behoren vervullen?

5. Gaat de minister in op de vraag van de gouverneur van Vlaams-Brabant en worden de nodige stappen gezet om de splitsing van de provinciale Commissie voor Studiebeurzenstichtingen van Brabant te bewerkstelligen?

FRANK VANDENBROUCKE

VICE-MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

ANTWOORDop vraag nr. 4 van 5 oktober 2006
van **ELOI GLORIEUX**

1. Over de werking en de organisatie van de verschillende provinciale studiebeurzenstichtingen werd intussen maximaal informatie vergaard. Ik verwijs in dit verband naar mijn antwoord op parlementaire vraag nr. 208 van de heer Jef Tavernier, waar u een overzicht krijgt inzake o.a. de bestede middelen en de organisatievormen per provinciale commissie.
2. Vanwege de Commissie voor Studiebeurzenstichtingen van Brabant heb ik een uitgebreid document ontvangen aangaande haar werking. Hieronder vindt u de belangrijkste conclusies.

Wat betreft de bekendmaking van de studiebeurzen worden in Brabant de affiches verspreid door toedoen van de diensten van de provincies Vlaams- respectievelijk Waals-Brabant en van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest over het hele grondgebied van de voormalige provincie Brabant, a rato van één affiche per gemeentehuis. Door de secretaris-penningmeester worden zij ook toegezonden aan de scholen en universiteiten van het land alsook aan alle belangstellenden en aan al wie erom vraagt. Bovendien kunnen de studiebeurzen geraadpleegd worden via de specifieke webstek www.csbb.irisnet.be.

Ik heb van de commissie Brabant inzicht gekregen in de evolutie van de effectief uitgekeerde studiebeurzen vanaf studiejaar 2000-2001 tot en met 2005-2006.

Brabant

2000 - 2001:	100.942,24 €
2001 - 2002:	94.296,57 €
2002 - 2003:	87.562,52 €
2003 - 2004:	73.503,34 €
2004 - 2005:	71.869,98 €

Voor het schooljaar 2005-2006 kan ik geen cijfers meedelen, aangezien de rekeningen van de Commissie Brabant pas afgesloten worden op 30 september 2006. De definitieve cijfers zijn dan pas gekend.

3. 4. 5. Het dossier over de provinciale studiebeurzenstichtingen is recent overgeheveld naar het beleidsdomein Onderwijs en Vorming. Ondertussen werd voldoende informatie verzameld en is het onderzoek gestart om zowel het administratieve toezicht als de uitvoering van de wet van 19 december 1864, die volgens het advies van de Raad van State een onderwijsmaterie regelt, onder mijn bevoegdheid te brengen.

Gezien de complexiteit van het dossier is het van groot belang de juridische implicaties nauwgezet te bekijken, wat een zekere tijd vraagt.

In het verleden werden in deze kwestie al verschillende oplossingen voorgesteld. Men heeft enerzijds de uitbreiding van het protocol enkel voor de Commissie voor Studiebeurzenstichtingen van Brabant gevraagd, anderzijds werd de volledige integratie van de stichtingen bij de onderwijsmaterie als enige uitkomst beschouwd.

Mijn voorgangers kenden dit dossier al geruime tijd en toch werd in de vorige jaren geen uitsluitsel gegeven over deze delicate en juridisch bijzonder ingewikkelde materie. U begrijpt dan ook mijn beslissing om dit dossier tot in de kleinste details uit te spitten en niet over één nacht ijs te gaan. Ik benadruk wel mijn grote bekommernis omtrent deze materie en beloof hieromtrent tijdig terug te koppelen.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

FRANK VANDENBROUCKE

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS
EN VORMING

Vraag nr. 5
van 10 oktober 2006
van **LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

Scholen en griep pandemie - Noodscenario's

Geregeld doen er berichten de ronde dat een griep pandemie ook bij ons op termijn tot de mogelijkheden behoort.

Bestaat er in dat verband een scenario voor de sluiting van scholen, en bij wie berust de uiteindelijke beslissing om daartoe over te gaan?

Kan de minister hieromtrent verduidelijking verstrekken?

FRANK VANDENBROUCKE

VICE-MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

ANTWOORD

op vraag nr. 5 van 10 oktober 2006

van **LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

De federale Algemene Directie Crisiscentrum heeft opdracht gegeven aan de Universiteit van Luik om de reële betrokkenheid van gemeenschappen en gewesten bij crisissen te onderzoeken. De universiteit voert deze onderzoeksopdracht momenteel uit aan de hand van interviews bij de gemeenschappen en gewesten en via vier seminaries.

In één van die seminaries werd nagegaan hoe men en wie er reageert in geval van een griep Pandemie in de scholen. De verschillende actoren die betrokken zijn bij de organisatie van het onderwijs in een context van een griep Pandemie kwamen samen om te reflecteren over de gevolgen van een griep Pandemie binnen de schoolentiteit.

De noodscenario's zullen op basis van de resultaten van het onderzoek verder worden uitgewerkt.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

FRANK VANDENBROUCKE

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

Vraag nr. 7
van 12 oktober 2006
van **PIETER HUYBRECHTS**

Hogere opleidingen bouwsector - Bijkomende initiatieven

Ondanks de gevoerde campagnes is het aantal leerlingen in de technische opleiding voor de bouwsector tussen 1998 en 2005 met 23 procent gedaald. In het beroepsonderwijs is de toestand iets minder erg. Daar daalde het aantal leerlingen “slechts” met 14 procent sinds 1998.

Volgens Marc Dillen van de Vlaamse Confederatie Bouw en de Vlaamse bouwondernemers is de achteruitgang in het technisch onderwijs van de bouwsector te wijten aan het ontbreken van hoger onderwijs van de bouwsector. Jongeren en hun ouders die voor het technisch onderwijs kiezen, doen dat omdat ze toch nog altijd mikken op doorstroming naar het hoger onderwijs. In de bouwsector zijn er haast geen hogere opleidingen meer alhoewel de vraag naar hoger opgeleiden, wegens het steeds technischer worden van de bouwwerf, groter wordt.

Recentelijk is er een bijkomende hogere opleiding (bachelor) opgericht in Hasselt. In Geel echter werd de aanvraag voor de oprichting van een hogere opleiding in de bouwsector door de Vlaamse overheid afgewezen omdat er niet genoeg studenten zouden zijn voor twee nieuwe opleidingen. Hasselt telde op 1 september 2006 al méér dan honderd inschrijvingen en zit eigenlijk al meer dan vol.

Welke initiatieven neemt de minister om bijkomende hogere opleidingen in de bouwsector mogelijk te maken?

FRANK VANDENBROUCKE

VICE-MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

ANTWOORD

op vraag nr. 7 van 12 oktober 2006
van **PIETER HUYBRECHTS**

Door de techniciteit van de bouwwerf, waarnaar u terecht verwijst, is bij bouwprojecten vaak een veelheid aan uiteenlopende kennis en vaardigheden noodzakelijk. Verschillende opleidingen bereiden latere vaklui, technici en specialisten op soms heel specifieke aspecten van dat diverse geheel aan kennis en vaardigheden voor. Ook in het hoger onderwijs zijn er verschillende opleidingen waarvan de gediplomeerden elkaar later kunnen ontmoeten op de bouwwerf: burgerlijk en industrieel ingenieurs, ingenieur-architecten en architecten, architect-assistenten, interieurarchitecten, elektrotechnici en elektromechanici, bouwkundigen met een academische en professionele opleiding, milieu- en veiligheidscoördinatoren, enz. Dat er nauwelijks nog hogere opleidingen zouden zijn die voorbereiden op een loopbaan in de bouwsector, lijkt mij met andere woorden een vreemde en foute conclusie.

Wat de professioneel gerichte opleiding "bachelor in de bouw" betreft, is dit academiejaar inderdaad een nieuwe opleiding gestart in Diepenbeek (XIOS Hogeschool Limburg), naast de al bestaande opleidingen in Aalst (Katholieke Hogeschool Sint-Lieven) en Brussel (Hogeschool Sint-Lukas Brussel).

Ook de Katholieke Hogeschool Kempen wenste vanaf volgend academiejaar een dergelijke opleiding in te richten. Conform de decretaal bepaalde procedures heeft de KHK daartoe een aanvraag ingediend bij de Erkenningscommissie, die een onafhankelijk oordeel velt over de macrodoelmatigheid van voorgestelde nieuwe opleidingen. De Erkenningscommissie heeft op 22 mei 2006 de macrodoelmatigheid van die nieuwe opleiding negatief beoordeeld. De KHK heeft daarop een tweede aanvraag ingediend bij de Vlaamse Regering, die heeft geoordeeld dat de tweede aanvraag onvoldoende nieuwe elementen bevatte om het negatieve oordeel van de Erkenningscommissie te herroepen. Het dossier is daarmee voorlopig afgesloten. Dit belet echter niet dat de KHK bij de volgende ronde een nieuwe aanvraag met een bijgewerkt dossier bij de Erkenningscommissie kan indienen. Dat kunnen overigens alle hogescholen die de bevoegdheid hebben om in het studiegebied Industriële wetenschappen en technologie een professioneel gerichte bacheloropleiding te organiseren.

INGE VERVOTTE,
VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN,
VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

INGE VERVOTTE
VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

Vraag nr. 236
van 11 september 2006
van **MIEKE VOGELS**

Uitkeringen Vlaamse Zorgkas - Taalvoorwaarden

Blijkbaar is het mogelijk dat personen die een uitkering genieten in het kader van de Vlaamse Zorgkas, die uitkering verliezen als blijkt dat zij geen Nederlands spreken.

Zo gebeurde dat blijkbaar voor een erkend politiek vluchteling die als inwoner van het Vlaamse gewest zijn bijdrage aan de Vlaamse zorgverzekering had betaald, naar Brussel verhuisde en daar op vrijwillige basis verder had betaald.

1. Kan een zorgkas de tenlastneming van een aangeslotene weigeren omdat hij geen Nederlands spreekt?

Zo ja, kan dit enkel in Brussel, of ook in Vlaanderen? En wat is de rechtsgrond daarvoor?

2. Hoeveel aangeslotenen van de Vlaamse Zorgverzekering kregen reeds een weigering van tenlasteneming omdat ze geen Nederlands spreken?

INGE VERVOTTE

VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

ANTWOORD

op vraag nr. 236 van 11 september 2006

van **MIEKE VOGELS**

1. Een zorgkas kan de tenlasteneming van een aangeslotene niet weigeren omdat de persoon geen Nederlands spreekt.
2. Er is mij geen enkele situatie bekend waarbij iemand een tenlasteneming geweigerd werd, omdat de persoon geen Nederlands sprak.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

INGE VERVOTTE
VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

Vraag nr. 243
van 21 september 2006
van **TOM DEHAENE**

Commissie niet-dringend liggend ziekenvervoer - Stand van zaken

Het decreet van 30 april 2004 betreffende het niet-dringend liggend ziekenvervoer (BS 22.VI.2004) voorziet dat de Vlaamse Regering een onafhankelijke commissie moet oprichten die belast is met de bepaling, de actualisering en de voortgangsbewaking van de minimumkwaliteitseisen op grond waarvan een dienst voor niet-dringend liggend ziekenvervoer een kwaliteitscertificaat kan krijgen. De commissie moet samengesteld zijn uit alle actoren die actief zijn op het werkveld.

Ongeveer twee jaar na het decreet is er een besluit waarbij de commissie wordt samengesteld (Besluit van de Vlaamse Regering van 17 maart 2006 houdende de oprichting van de onafhankelijke commissie, belast met de bepaling, actualisering en voortgangsbewaking van de minimumkwaliteitseisen voor het niet-dringend liggend ziekenvervoer) (BS 6.IV.2006).

Met een brief van 5 mei 2006 stuurde de minister de sector een brief met de vraag naar kandidaturen voor deze commissie.

1. Hoeveel kandidaturen kwamen er binnen?
2. Wat is de verdere timing voor het samenstellen van deze commissie?

INGE VERVOTTE

VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

ANTWOORD

op vraag nr. 243 van 21 september 2006

van **TOM DEHAENE**

1. De oproepingsbrief van 5 mei 2006 werd gevolgd door een tweede brief waarin uitstel werd gegeven aan de sector. Op uitdrukkelijke vraag van de sector werd beslist hen de tijd te geven tot 5 juli 2006 om een effectief en een plaatsvervangend lid voor te dragen. Eind oktober beslis ik over de benoeming van 16 kandidaten als lid van de onafhankelijke commissie, belast met de bepaling, actualisering en voortgangsbewaking van de minimumkwaliteitseisen voor het niet-dringend liggend ziekenvervoer.
2. Na ondertekening van het ministerieel besluit, zullen de verschillende leden en hun plaatsvervaarders aangeschreven worden door het secretariaat van de commissie. Zij zullen uitgenodigd worden voor een eerste vergadering van de onafhankelijke commissie. De administrateur-generaal van het Vlaams Agentschap Zorg en Gezondheid zal deze eerste vergadering starten en leiden tot een voorzitter is aangeduid. De verdere timing van de werkzaamheden dient door de commissie zelf bepaald te worden.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

INGE VERVOTTE
VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

Vraag nr. 1
van 25 september 2006
van **GREET VAN LINTER**

Kind en Gezin - Taalbeleid in de Rand

Naast de impact van immigratie van anderstaligen uit het buitenland speelt in Vlaams-Brabant ook de inwijking uit Brussel en Wallonië een grote rol. Het is vooralsnog niet duidelijk of de taal-aanpak van Kind en Gezin hierin een medebepalende factor is.

1. De toelichting die Kind en Gezin via haar webstek geeft bij de Kindrapporten is onvoldoende en noodzaakt bijkomende vragen.
 - a) Welke zijn de precieze richtlijnen aangaande taalgebruik in contact met anderstaligen?
 - b) Wie is er verantwoordelijk voor die richtlijnen? Zijn die enkel intern of zijn die opgelegd vanuit de politieke of Vlaamse overheid? Of laat men alles over aan de individuele hulpverlener en diens persoonlijke kijk op de zaak?
2. In de praktijk blijkt dat Kind en Gezin zich als overheidsdienst vanuit een “sociale opdracht” zeer soepel opstelt wat betreft taal-aanpak. Houdt Kind en Gezin er echter rekening mee dat het gezin op termijn beter af is als het vlug Nederlands kan gebruiken? In Vlaams-Brabant en de Rand rond Brussel is het ondertussen duidelijk dat een soepele opstelling niet leidt tot aanpassing vanwege de “gebruiker”.
 - a) Is deze soepele opstelling in overeenstemming met de taalwet? Komt dit niet neer op een vorm van nieuwe faciliteiten?
 - b) Is de soepele taalopstelling “uitdovend” (in de tijd beperkt) en wordt het personeel aangemaand om dit duidelijk te maken en op een welbepaald moment toe te passen?
 - c) Maken de dienstverleners van Kind en Gezin een onderscheid tussen anderstalige hulp voor recente inwijkelingen en mensen met een Belgisch paspoort?
3. Een vergelijking met het buitenland lijkt in dit dossier noodzakelijk.
 - a) Is er een verschil tussen de Vlaamse aanpak inzake taalgebruik bij Kind en Gezin en die van gelijkaardige diensten in het buitenland?
 - b) Is daar informatie over beschikbaar of onderzoek naar gebeurd?
 - c) Gaat hier concreet onderzoek naar gebeuren, zo ja: wanneer en door wie?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan vice-minister-president Vandenbroucke (vraag nr. 2) en minister Vervotte (nr. 1).

INGE VERVOTTE

VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

gecoördineerd antwoord

op vraag nr. 1 van 25 september 2006

van **GREET VAN LINTER**

1. a) Voor het taalgebruik met anderstaligen gelden de bepalingen van de taalwetten in Bestuurszaken, zowel wat de gezinsondersteuning via regioverpleegkundigen van Kind en Gezin betreft, als wat de door Kind en Gezin erkende opvangvoorzieningen betreft die, juist door hun erkenning, met een taak van algemeen belang zijn belast.
Deze taalwetten stellen duidelijk dat het Nederlands gebruikt wordt als voertaal.
Anderstaligen in de randgemeenten en de taalgrensgemeenten, niet Brussel, kunnen de toepassing vragen van de mogelijkheden uit de vermelde taalwetgeving, zoals gepreciseerd door de omzendingbrieven van de Vlaamse Regering (omzendingbrief Van den Brande, omzendingbrief Peeters).
Bijkomende eigen Kind en Gezin-richtlijnen zijn er niet en ook niet nodig.

Anderzijds wordt voor anderstaligen in het kader van de sociale, individuele dienstverlening, en alleen indien de efficiëntie afhangt van het gebruik van een andere taal, deze taal ingezet o.m. via de medewerking van tolken en interculturele medewerkers. Binnen deze zelfde context is er ook aangepast didactisch materiaal in diverse Zuiderse of Oost-Europese talen.
De adviezen van de Vaste Commissie voor taaltoezicht zijn daartoe richtinggevend.
- b) Zie antwoord a) hiervoor.
2. a) Het gaat hier niet om een “soepele” opstelling wel om de toepassing van de wettelijke beschikkingen. Zie toelichting hiervoor 1. a).
- b) Ook hier zijn de wettelijke beschikkingen zoals toegelicht onder 1a) bepalend voor de duur van het gebruik van een andere taal.
- c) Elk gezin met kleine kinderen, ongeacht zijn nationaliteit, dat een beroep doet op de Kind en Gezin dienstverlening wordt op eenzelfde wijze geholpen. Daarbij worden de hierboven geschetste principes inzake taalgebruik toegepast.
3. a) In andere Europese landen doet men in de dienstverlening ook beroep op methodieken en instrumenten om de communicatie met anderstalige cliënten te vergemakkelijken. Zo doet men in Nederlandse organisaties vaak beroep op tolken en intercultureel bemiddelaars en worden folders en brochures vaak vertaald. In Wales en Spanje werkt men bijvoorbeeld met intercultureel bemiddelaars om de toegankelijkheid van de gezondheidszorg te verhogen voor Roma gezinnen en gezondheidsverschillen weg te werken bij deze gemeenschap.
- b) Zowel in België als in het buitenland is onderzoek beschikbaar over de communicatie met anderstalige cliënten. In België denken we aan de onderzoeken van Memori, de brochure etnocommunicatie van Verbal Vision vzw, enz. De verschillende organisaties die in het buitenland werkzaam zijn rond communicatie met migranten stellen ook informatie ter beschikking. Bijvoorbeeld the National Council on Interpreting in Health Care in de Verenigde Staten, the Multicultural Health Communication Service in Australië.

- c) De concrete inzet m.b.t. anderstaligen wordt van dichtbij gevolgd.

DIRK VAN MECHELEN,
VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN EN BEGROTING EN RUIMTELIJKE ORDENING

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

DIRK VAN MECHELEN
VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN EN BEGROTING EN RUIMTELIJKE ORDENING

Vraag nr. 187
van 15 september 2006
van **KOEN VAN DEN HEUVEL**

Onroerende voorheffing - Herziening kadastrale inkomens

De onroerende voorheffing is nog steeds gebaseerd op de kadastrale inkomens van 1975. Het ziet er niet naar uit dat er ooit nog algemene herziening zal gebeuren.

Vroeger is door autoriteiten al eens gesuggereerd dat de verkoopwaarde van een onroerend goed een betere parameter zou zijn om de onroerende voorheffing op te baseren.

In het jaarverslag 2005 van de dienst Patrimoniumdocumentatie van de FOD Financiën blijkt dat deze dienst een wiskundig model heeft ontwikkeld om de verkoopwaarde van huizen te ramen.

Wordt er onderzocht of dit model op ruime schaal kan worden gebruikt om efficiënt en effectief een nieuwe en sneller herzienbare basis voor de onroerende voorheffing te scheppen?

Ik neem aan dat er daarbij voor bepaalde gemeentes een “droogzwemoefening” kan gebeuren om te zien of een overgang mogelijk is en hoe de huidige verkoopwaarden zich verhouden tot de oude kadastrale inkomens?

DIRK VAN MECHELEN

VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN EN BEGROTING EN RUIMTELIJKE ORDENING

ANTWOORD

op vraag nr. 187 van 15 september 2006

van **KOEN VAN DEN HEUVEL**

In mijn vorige beleidsbrief (2006) heb ik gezegd dat ik meen dat een nieuwe perequatie geen wenselijk scenario is. Het lijkt mij zinvoller om te onderzoeken of we een betere en rechtvaardigere fiscale basis kunnen creëren. De onroerende voorheffing, en idealiter ook alle andere Vlaamse onroerend goed belastingen, kunnen dan op deze nieuwe grondslag berekend worden.

Ik meen dat het invoeren van een alternatieve grondslag er evenwel absoluut niet mag toe leiden dat het belangrijkste actief van de meeste mensen – namelijk hun eigen woning – zwaarder belast wordt. Dat zou immers niet alleen op ongenoegen van de burgers stuiten, maar zou ook nefast zijn voor onze economische activiteit.

Mijn administratie heeft reeds een onderzoek gedaan dat zich onder meer baseerde op de bruikbaarheid van het concept “enige waarde” zoals beschreven in een studie van de Administratie van het Kadaster, de Registratie en de Domeinen. De “enige waarde” werd hierbij kritisch benaderd vanuit de oogpunten kostprijs, tijd en mogelijkheid tot bijwerking. Daarnaast werd gezocht naar waardebepalende factoren vervat in diverse, momenteel direct of op korte termijn operationele databanken, eveneens kritisch benaderd vanuit de aspecten kostprijs, tijd en bijwerkingsmogelijkheid. Hierbij werd voor een aantal test-gemeenten een simulatie gedaan evenals een vergelijking tussen het bestaande en het nieuwe systeem.

De nieuwe grondslag bleek echter nog niet onmiddellijk bruikbaar wegens het niet beschikbaar zijn van alle nodige gegevens.

Een nieuwe grondslag is overigens niet in te voeren op korte termijn. Het zoeken naar een realistische en valabele alternatieve oplossing op langere termijn blijft dus een opdracht voor mijn administratie.

Zoals ik zelf in mijn beleidsbrief heb beschreven, bestaan er niet alleen in België, maar ook en vooral in het buitenland diverse initiatieven om via statistische benaderingen de waarde van het huizenpatrimonium op te volgen.

De eerste – zij het beperkte – evaluatie van het Wetenschappelijke Steunpunt Fiscaliteit gaf aan dat de, o.m. in Frankrijk en Groot-Brittannië gebruikte modellen, te onzekere resultaten zou opleveren, bij toepassing in Vlaanderen. Het is de Vlaamse volksvertegenwoordiger wellicht bekend, dat eerlang deze Wetenschappelijke Steunpunten opnieuw worden aangeduid, maar één van de topics, die bevestigd wordt, is precies de evaluatie naar mogelijke inzetbaarheid van diverse alternatieve ramingsmethodieken, waaronder de toetsing van het wiskundig model, opgesteld door de dienst Patrimoniumdocumentatie van de FOD Financiën.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

DIRK VAN MECHELEN
VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN EN BEGROTING EN RUIMTELIJKE ORDENING

Vraag nr. 1
van 27 september 2006
van **ERIK MATTHIJS**

Stedenbouwkundige vergunning zwembaden - Kwetsbaar gebied

Op 1 september schafte de Vlaamse Regering de stedenbouwkundige vergunning af voor zwembaden en jacuzzi's kleiner dan 30 m² volledig binnen 30 meter van de woning, binnen niet-kwetsbaar gebied. Ook voor afsluitingen kwam er een soepeler regeling, eveneens binnen niet-kwetsbaar gebied.

In het decreet ruimtelijke ordening worden wat zonevreemdheid betreft echter verschillende definities van kwetsbaar gebied gehanteerd: landschappelijk waardevol agrarisch gebied behoort er soms wel toe, soms niet, net als parkgebied.

Is er binnen de voorwaarden zoals gesteld op 1 september door de Vlaamse Regering nog steeds een vergunning nodig voor de aanleg van een zwembad of een jacuzzi of het plaatsen van een afsluiting in parkgebied of landschappelijk waardevol gebied?

DIRK VAN MECHELEN

VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN EN BEGROTING EN RUIMTELIJKE ORDENING

ANTWOORD

op vraag nr. 1 van 27 september 2006

van **ERIK MATTHIJS**

Artikel 1 van het ‘besluit van de Vlaamse regering (BVR) van 14 april 2000 tot bepaling van de vergunningsplichtige functiewijzigingen en van de werken, handelingen en wijzigingen waarvoor geen stedenbouwkundige vergunning nodig is’ (BS 18 mei 2000; gewijzigd bij besluit van de Vlaamse regering van 26 april 2002 (BS 20 juni 2002) én van 1 september 2006) stipuleert dat onder ‘ruimtelijke kwetsbare gebieden’ dient te worden verstaan, ik citeer: “*a) de groengebieden, natuurgebieden, natuurgebieden met wetenschappelijke waarde, natuurreservaten, natuurontwikkelingsgebieden, parkgebieden, bosgebieden, valleigebieden, brongebieden, agrarische gebieden met ecologische waarde of belang, grote eenheden natuur, grote eenheden natuur in ontwikkeling en de ermee vergelijkbare gebieden, aangeduid op de plannen van aanleg of de ruimtelijke uitvoeringsplannen; b) de beschermde duingebieden en voor het duingebied belangrijke landbouwgebieden, aangeduid krachtens het decreet van 14 juli 1993 houdende maatregelen tot bescherming van de kustduinen;*”

Conform voormelde definitie is een ‘parkgebied’ bijgevolg een ‘ruimtelijk kwetsbaar gebied’. De via BVR d.d. 1 september 2000, in bijkomende orde, doorgevoerde vrijstelling voor bepaalde zwembaden, jacuzzi’s, afsluitingen, enz. geldt met andere woorden niet in een ‘parkgebied’.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

DIRK VAN MECHELEN
VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN EN BEGROTING EN RUIMTELIJKE ORDENING

Vraag nr. 2
van 27 september 2006
van **JACKY MAES**

Kust-Polders-Westhoek - Poldergraslanden

Op 31 maart 2006 heeft de Vlaamse Regering beslist over de herbevestiging van de agrarische gebieden in de regio Kust-Polders-Westhoek. Naar aanleiding van dit proces is het aandeel herbevestigd agrarisch gebied opgetrokken tot ca 80 % van het huidige areaal landbouwgebied op het gewestplan. Dit is ruimschoots hoger dan op het Vlaams niveau afgesproken aandeel van 2/3.

In deze regio liggen evenwel nog zeer veel poldergraslanden die als resultaat van Romeinse en/of middeleeuwse ontginningen een zeer grote cultuurhistorische en landschappelijke waarde hebben. Daarvan afgeleid, hebben ze dan uiteraard ook een belangrijke belevingswaarde voor de recreanten en natuurliefhebbers.

Daarom werd gelijktijdig beslist de Vlaamse minister voor Leefmilieu en de Vlaamse minister voor Landbouw te gelasten op korte termijn een voorstel aan de Vlaamse Regering voor te leggen over de wijze waarop al dan niet via sectorale regelgeving een effectieve bescherming van de poldergraslanden gerealiseerd kan worden.

De achteruitgang is immers schrijnend. In de wijde omgeving van Diksmuide bijvoorbeeld (Pervijze, Stuivekenskerke, Lampernisse) is een wildgroei te merken van al dan niet aangevraagde of vergunde ophogingen. Bepaalde firma's, zoals Grondbeheer Vlaanderen bvba, hebben zich gespecialiseerd in het vinden van een afzetmarkt voor grondoverschotten. Deze grondpartijen worden aan de man gebracht via landbouwmagazines.

1. Kan de minister een stand van zaken geven in dit dossier m.b.t. de poldergraslanden?
2. Zijn de eerste RUPs voor de niet-herbevestigde gedeelten (vnl. ter invulling van de natuurlijke structuur) reeds opgemaakt?
3. Kan de minister een timing opgeven waarmee deze RUPs zullen gefinaliseerd worden ter uitvoering van het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen (RSV), waarvan de tijdshorizon 2007 is?
4. Een mogelijkheid zou de bescherming kunnen zijn via de aanduiding van erfgoedlandschappen. Deze ressorteert echter niet onder de bevoegdheid van de betrokken minister.

Wordt deze piste mee onderzocht?

5. Welke maatregelen neemt de minister om de gesignaleerde achteruitgang te stoppen in afwachting van een definitieve oplossing?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan de ministers Kris Peeters (vraag nr. 9) en Dirk Van Mechelen (nr.2).

DIRK VAN MECHELEN

VLAAMS MINISTER VAN FINANCIEN EN BEGROTING EN RUIMTELIJKE ORDENING

ANTWOORD

op vraag nr. 2 van 27 september 2006

van **JACKY MAES**

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Kris Peeters, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

DIRK VAN MECHELEN
VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN EN BEGROTING EN RUIMTELIJKE ORDENING

Vraag nr. 3
van 5 oktober 2006
van **ANNICK DE RIDDER**

Kattendijksluis Antwerpen - Heropening

Het zeil- en jachttoerisme in Antwerpen kende de afgelopen jaren een sterke groei. Zowel de Jachthaven Linkeroever (JAL) als het Willemdok (JAW) bereiken geregeld hun verzadigingspunt. Om de groei van deze belangrijke toeristische troef te blijven stimuleren, besliste de stad Antwerpen om de jachthaven uit te breiden. Daarenboven speelt de stad Antwerpen de zeil- en jachtsport uit als aantrekkingspool van Antwerpen. Dit blijkt uit de keuze waarbij de stad ook in 2007, 2008 en 2009 tot de vaste sponsors van de Tall Ships Race zal behoren.

Het Masterplan Antwerpen, een infrastructuurplan dat garant moet staan voor de mobiliteit in en om de regio Antwerpen, voorziet in de aanleg van de Oosterweelverbinding. Aangezien hierdoor de toegankelijkheid van de dokken beperkt wordt tot een maximale hoogte van 14,20 meter, hypothekeert de komst van het autosnelwegviaduct "lange Wapper" de expansie van de zeil- en jachthavens. Deze hindernis kan evenwel omzeild worden indien de historische Kattendijksluis opnieuw in gebruik wordt genomen. Uiteraard vereist een heringebruikname de nodige renovatie-investeringen.

Op mijn vraag daaromtrent aan minister Kris Peeters, antwoordde hij dat het aan de minister van Begroting is om hiervoor in budgettaire ruimte te voorzien.

Uit de haalbaarheidsstudie van 7 juli 2006 van de Participatiemaatschappij Vlaanderen (PMV) blijkt echter dat de heringebruikname niet tot een belasting van de Vlaamse begroting hoeft te leiden. Afhankelijk van het geselecteerde model (kostprijs 3 modellen varieert van 11,5 mio euro tot 25,1 mio euro), zou de rekening van de Vlaamse overheid door de valorisatie van de kaaien nrs. 26 – 27 – 28 – 29 en het loodswezen zelfs positief kunnen worden afgesloten. Hierbij gaan we er dan nog van uit dat er geen inkomsten zullen zijn uit mogelijk te heffen tolgeld.

Gelet op het belang van een heringebruikname voor de jachthaven, het antwoord van minister Kris Peeters en de positieve conclusies van de door PMV uitgevoerde haalbaarheidsstudie, had ik graag van de minister een antwoord vernomen op volgende vragen.

1. Heeft de minister als bevoegd minister van Begroting en Financiën reeds kennis kunnen nemen van de bedoelde haalbaarheidsstudie van PMV over de heringebruikname van de Kattendijksluis?
2. Onderschrijft de minister de conclusies van bedoelde haalbaarheidsstudie: behoort met andere woorden de heropening van de Kattendijksluis tot de mogelijkheden?
3. Hoeveel tijd nemen dergelijke renovatiewerken in beslag? Timing?
4. Passen eventuele werken nodig aan de vermelde sluis binnen het masterplan en de werkzaamheden van BAM?

DIRK VAN MECHELEN

VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN EN BEGROTING EN RUIMTELIJKE ORDENING

ANTWOORD

op vraag nr. 3 van 5 oktober 2006

van **ANNICK DE RIDDER**

1. In opvolging van de opdracht die ik aanvang mei 2006 gezamenlijk met mijn collega de Vlaamse minister bevoegd voor Openbare Werken gegeven heb aan PMV, heb ik inderdaad inmiddels kennis kunnen nemen van de eerste resultaten van bedoelde haalbaarheidsstudie over de heringebruikname van de Kattendijksluis.
2. De preliminaire haalbaarheidsstudie geeft aan dat een heropening van de Kattendijksluis onder bepaalde voorwaarden tot de mogelijkheden behoort. Een aantal aannames zal echter in een verder stadium een gedetailleerde uitwerking vereisen alvorens tot een definitieve besluitvorming te komen.
3. Het gemeentelijk Havenbedrijf Antwerpen voorziet dat de renovatie van de Kattendijksluis twee jaar in beslag zal nemen. Gegeven dat de constructie van de Oosterweelverbinding vermoedelijk van medio 2009 de scheepsvaart hindert, moet de renovatie starten in de zomer van 2007. Teneinde tijdig de uitvraag van de werken op te starten en het daarvoor noodzakelijk bestek op te stellen zal op korte termijn definitief bepaald worden voor welk renovatiescenario wordt geopteerd en welke organisatie of administratie zal instaan voor de aanbesteding en / of financiering.
4. Op dit moment is een opname van de werken aan de Kattendijksluis binnen het Masterplan en aldus de werkzaamheden van BAM, als denkpiste uitgesloten. De budgettaire middelen waarover BAM beschikt zijn niet oneindig. De financiering van het Masterplan is sluitend en heel strak afgebakend waardoor er geen marges meer resten. Bovendien moet er continue over gewaakt worden dat BAM zich niet buiten de krijtlijnen begeeft die door Europa zijn uitgetekend in het kader van ESR 95.

In dat opzicht moet zowel de BAM als de Vlaamse Regering zich permanent behoeden voor de latente dreiging dat door de bijkomende opname / financiering van projecten die weinig of zelfs niet aan het Masterplan Antwerpen zijn gerelateerd, zowel de BTW-ruling als de huidige classificatie van BAM als onderneming behorende tot de sector bedrijven, dus “niet-overheid”, in het gedrang kunnen komen. Het spreekt voor zich dat geen enkele van alle betrokken partijen een dergelijk risico kan of mag nemen.

BERT ANCIAUX,
VLAAMS MINISTER VAN CULTUUR,
JEUGD, SPORT EN BRUSSEL

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

BERT ANCIAUX
VLAAMS MINISTER VAN CULTUUR, JEUGD, SPORT EN BRUSSEL

Vraag nr. 1
van 5 oktober 2006
van **STEVEN VANACKERE**

Diversiteitsbeleid - Subsidies 2006

In de begrotingstabel (na budgetcontrole 2006) van programma 45.5 Algemeen Cultuurbeleid, basisallocatie 33.22, wordt 200.000 euro voorzien voor subsidies in het kader van het diversiteitsbeleid.

Graag had ik van de minister vernomen welke activiteiten en organisaties hiermee in 2006 gesubsidieerd werden of zullen worden.

BERT ANCIAUX

VLAAMS MINISTER VAN CULTUUR, JEUGD, SPORT EN BRUSSEL

ANTWOORD

op vraag nr. 1 van 5 oktober 2006

van **STEVEN VANACKERE**

In het jaar 2006 werd het budget van 200.000 euro voorzien voor subsidies in het kader van het diversiteitsbeleid, programma 45.5 Algemeen Cultuurbeleid, basisallocatie 33.22, als volgt verdeeld:

- 50.000 euro subsidies voor atletiek-topsport en allochtone jongeren aan Buurtsport Antwerpen:
Het toeleiden van allochtone en autochtone kansarme jongeren via scholen (waar deze jongeren onderwijs genieten) naar een aantal bestaande Antwerpse clubs, die mits ondersteuning de aanwezige talenten verder laten doorstromen naar topsportresultaten.
- 50.000 euro subsidies voor atletiek-topsport en allochtone jongeren voor Atlemo vzw
Het toeleiden van allochtone en autochtone kansarme jongeren via de reeds divers samengestelde clubs in het Brusselse naar topsportresultaten.
- 10.000 euro subsidies voor het project 'Dag van de Migrant' 18/12 aan December18 vzw
Live-uitzending (radio-stations) en online interventies (op diverse websites) op 18/12/2006 waar plaatselijke, regionale en internationale verhalen van arbeidsmigranten een stem en een platform krijgen.
- 50.000 euro subsidies voor het cross-mediaal cultuurproject 'Wat is dat?' aan Sanctamedia
Een grootschalige sensibiliseringscampagne, waar culturele diversiteit crossmediaal wordt gepromoot in Vlaanderen. Dit project wordt immers gedragen door een partnership van diverse actoren: VRT, jeugdtheater Het Paleis, Telenet, uitgeverij Sanoma (o.a Humo, Libelle) en als projectcoördinator de jonge organisatie Sancta Media. De projectcoördinator - Sancta Media - is een BVBA, een commerciële rechtspersoonlijkheid. Deze organisatie heeft echter haar maatschappelijke verantwoordelijkheid opgenomen en de toonaangevende en solide partners warm gemaakt om de krachten te bundelen voor een overtuigend en ijzersterk intercultureel project. VRT, Sanoma, het Paleis en Telenet vormen een mooi kruispunt van artistieke, media- en commerciële partners. Ze geven de campagne samen de nodige slagkracht en staan garant voor een enorme uitstraling naar jongeren en andere groepen in de samenleving.
- 20.000 euro subsidies voor het theaterproject 'Onder het vel' aan vzw Anatolië Toneel Groep
Dit theaterproject wordt gedragen door een interculturele team.
Vier acteurs gaan in twee duo's met een verschillende theatertekst aan de slag: Le Square van Marguerite Duras enerzijds; Een bed vol schuim van Oscar van den Boogaard anderzijds. Theater Onder Het Vel brengt de vier diverse personages gelijktijdig samen en beoogt een nieuw divers publiek.
- 10.000 euro voor aanmaak van de website 'interculturaliseren' op het departement Cultuur, Jeugd, Sport en Media (dit via overheveling van de middelen van 33 naar 12 via herverdeling)
De website www.interculturaliseren.be wordt uitgebouwd binnen het departement Cultuur, Jeugd, Sport en Media. Dit om zowel beleidsontwikkelingen als interculturele praktijkervaringen op het terrein op een sectoroverschrijdende, toegankelijke en dynamische wijze te ontsluiten.
- 10.000 euro voor de begeleiding van de advies-/beoordelingscommissies m.b.t. interculturaliteit (dit via de overheveling van de middelen van 33 naar 12 via herverdeling).
Het departement Cultuur, Jeugd, Sport en Media zorgt voor de opvolging en coaching van meer dan dertig advies-/ beoordelingscommissies en adviesraden. Organisaties zullen in de nabije toekomst hun visie en acties mbt interculturaliteit weergeven in hun beleidsnota's. Organisaties kunnen ook projecten indienen die interculturaliteit als hoofdthema hebben. De

coaching van de commissies heeft tot doel de krijtlijnen en doelstellingen van het interculturaliseringsbeleid te expliciteren en af te stemmen met diegene die dat beleid moet adviseren. Op die manier willen we komen tot een gedeeld referentiekader bij de invulling, interpretatie en beoordeling van etnisch-cultureel diverse/interculturele thema's en projecten.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

BERT ANCIAUX
VLAAMS MINISTER VAN CULTUUR, JEUGD, SPORT EN BRUSSEL

Vraag nr. 2
van 5 oktober 2006
van **STEVEN VANACKERE**

Samenwerking Franse Gemeenschap - Subsidies 2006

In de begrotingstabel (na budgetcontrole 2006) van programma 45.5 Algemeen Cultuurbeleid, basisallocatie 12.30, wordt er 100.000 euro voorzien voor “samenwerking met de Franse Gemeenschap”.

Graag had ik van de minister vernomen welke activiteiten en organisaties hiermee in 2006 gesubsidieerd werden of zullen worden.

BERT ANCIAUX

VLAAMS MINISTER VAN CULTUUR, JEUGD, SPORT EN BRUSSEL

ANTWOORD

op vraag nr. 2 van 5 oktober 2006

van **STEVEN VANACKERE**

Volgende activiteiten en organisaties worden in 2006 met de middelen van basisallocatie 12.30 van programma 45.5 gefinancierd.

- Kunsthal BPS22 in Charleroi ontving 25.000 euro voor de presentatie van het tentoonstellingsproject 'The Quest' van de Vlaamse kunstenaar Honoré d'O. Dit project was eerder op de Biënnale van Venetië te zien als de Vlaamse inzending voor de editie 2005. BPS22 heeft zich op korte tijd weten te profileren als één van de betere locaties voor hedendaagse kunst in Wallonië. De presentatie van dit project in Charleroi gaf tevens de Vlamingen die niet naar Venetië zijn afgereisd de kans om het complexe werk van Honoré d'O hier te bewonderen. Bovendien stimuleerde deze presentatie de contacten tussen Waalse en Vlaamse instellingen en kunstenaars. Pierre-Olivier Rollin, de curator van BPS22, heeft trouwens al de intentie geuit om ook in de toekomst met meer Vlaamse kunstenaars te willen samenwerken.
- Centre Culturel régional de Charleroi voor Focus Flamand. Het gaat om optredens van Circus Ronaldo, Walpurgis, Arne Sierens en Muziek Lod. (bedrag 30.000 €)
Met de vierde editie van "Focus Flamand" in het Palais des Beaux Arts in Charleroi dient zich in november een knappe opportuniteit aan voor een samenwerking tussen de Vlaamse en de Franse Gemeenschap, dit keer binnen de podiumkunsten. Op het programma liggen al voorstellingen vast van Het Muziek Lod, Circus Ronaldo, NTGent, Arne Sierens en Walpurgis en optredens van Daan en het Collegium Vocale. Er wordt eveneens gezocht naar enkele Vlaamse dansacts die binnen het programma van Charleroi/Danse kunnen worden ingepast. Het geheel is een échte Focus op de Vlaamse podia en wat hier leeft en beweegt.
- Vlaams Fonds voor de Letteren voor deelname aan het 8ste Salon du Livre-jeunesse 18-22/10/06 bedrag (30.000 euro)
Dit jaar staan de Vlaamse kinder- en jeugd auteurs en de illustratoren centraal op het Salon in Namen met als blikvanger de reizende tentoonstelling "Hors-ligne, hors-cadre" die eerder in Bologna en in Rotterdam was te zien. In de periferie van de tentoonstelling is een tiental publieksmomenten gepland met Vlaamse auteurs, de pers en de lezers. Er is eveneens een professionele meeting voorzien tussen de uitgevers uit beide Gemeenschappen.
- Organisatie van de Kinderrechtenconferentie (9 november 2006) in samenwerking met de Franse Gemeenschap (5.000 €)
Op 9 november 2006 organiseert het Departement Cultuur, Jeugd, Sport en Media vanuit haar bevoegdheid voor het kinderrechtenbeleid in samenwerking met het 'Observatoire de l'enfance, de la Jeunesse et de l'aide à la jeunesse', bij de Franse Gemeenschap belast met de opvolging van het Verdrag inzake de Rechten van het Kind, de Kinderrechtencoalitie Vlaanderen en (de Franstalige tegenhanger) CODE, de 'Coordination des Ong pour les Droits de l'Enfant' een kinderrechtenconferentie. De overheden dragen de kosten.
De conferentie zal plaatsvinden in het Consciencegebouw van de Vlaamse overheid. Doelstelling is om in de maand van de goedkeuring van het Internationaal Verdrag inzake de Rechten van het Kind (20/11/89), te reflecteren over de stand van zaken van de uitvoering in België. De conferentie is een voorbereiding op de Belgische rapportage in 2007 aan het

VN-Comité voor de Rechten van het Kind over de uitvoering van het Verdrag. Er zijn circa 170 inschrijvingen.

- De Belgische Luitacademie voor de organisatie van de internationale luitdag op 15 oktober 2006 ter gelegenheid van 10-jarig jubileum. (2.950 €)
In het kader van het tienjarig bestaan van de Luitakademie met de jaarlijkse luitdagen, wilden de initiatiefnemers graag de Vlaamse-Waalse samenwerking die blijkbaar heel typisch is voor deze niche, in de verf zetten.
Op 12 oktober vond de première plaats van Les Tisserands, een project waarbij folk, jazz en oude muziek samen werkten om de sfeer van de katharenmuziek uit de 12de en 13de eeuw op te roepen. De samenwerking is een schoolvoorbeeld van co-communautair gedrag met het samenspel van de Vlaamse vocalisten van Zefiro Torna met de Waalse traditionele muziekgroep Amorróna en de luikenaars Philippe Laloy en Vincent Noiret.
Het evenement ging door in de Handelsbeurs in Gent.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

BERT ANCIAUX
VLAAMS MINISTER VAN CULTUUR, JEUGD, SPORT EN BRUSSEL

Vraag nr. 3
van 5 oktober 2006
van **STEVEN VANACKERE**

Algemeen Cultuurbeleid - Loterijsubsidies 2006

In de begrotingstabel (na budgetcontrole 2006) van programma 45.5 Algemeen Cultuurbeleid, basisallocatie 33.80, wordt 2,5 miljoen euro voorzien voor subsidies gefinancierd met de netto-opbrengst van de winst van de Nationale Loterij voor algemeen cultuurbeleid.

Graag had ik van de minister vernomen welke activiteiten en organisaties hiermee in 2006 gesubsidieerd werden of zullen worden.

BERT ANCIAUX

VLAAMS MINISTER VAN CULTUUR, JEUGD, SPORT EN BRUSSEL

ANTWOORD

op vraag nr. 3 van 5 oktober 2006

van **STEVEN VANACKERE**

Overzicht van de verdeling van de subsidies gefinancierd met de netto-opbrengst van de winst van de Nationale Loterij 2006 voor algemeen cultuurbeleid (programma 45.5 – basisallocatie 33.80).

Via deze middelen worden een aantal specifieke projecten gesubsidieerd. Voor 2006 besliste ik onderstaande projecten te subsidiëren:

Subsidiëring specifieke initiatieven:

- Museum voor Hedendaagse Kunst Antwerpen	500.000 euro
- vzw Poppunt	41.000 euro
- Federatie van Organisaties voor Volksontwikkeling	25.000 euro
- Federatie van Vlaamse Simileskringen	20.000 euro
- vzw Rimpelrock	140.000 euro

Daarnaast zal ik nog dit najaar bijkomende middelen vastleggen voor een optimalisering van de projecten binnen het kunstendecreet, met vooral aandacht voor individuele kunstenaarsbeurzen.

Tot slot worden er vanuit deze allocatie middelen vrijgemaakt voor projecten in het kader van het reglement op de participatie- en experimentele projecten:

Ter verbreding en verdieping van de actieve participatie wordt ruimte gemaakt voor projecten die er in slagen om nieuwe publieksgroepen via een origineel concept toe te leiden naar culturele activiteiten. Globaal wordt er naar gestreefd om door middel van deze projecten groepen participanten of lokale gemeenschappen naar artistieke expressie en beleving van cultureel erfgoed te brengen, en omgekeerd, kunstenaars naar lokale gemeenschappen te brengen. Deze projecten hebben niet enkel een doelstelling binnen het artistieke. Wanneer grote groepen mensen of een hele lokale gemeenschap worden betrokken bij een artistieke expressie, ontstaan processen van gemeenschapsvorming. Het doel van de participatieprojecten gaat dan ook verder dan alleen maar een eenmalige deelname van een grote groep mensen aan kunst en cultuur; het is een onderdompelen van een hele gemeenschap in een cultuurbad. Deze projecten hebben ook het potentieel om grote media-aandacht te trekken (demonstratie-effect); daardoor komt de cultuurparticipatie onder de aandacht, wordt die meer ingeburgerd. De projecten moeten dus sensibiliserend en mobiliserend werken, moeten de nieuwsgierigheid van de burgers prikkelen en een grote zichtbaarheid hebben.

In 2006 vormen de volgende doelgroepen een prioriteit:

- personen die kampen met financiële armoede
- personen met een handicap
- gezinnen met jonge kinderen
- personen met een diverse etnisch-culturele achtergrond

Ik kende aan volgende organisaties een subsidie toe in het kader van het reglement voor de subsidiëring van Participatie – en experimentele projecten 2006

Organisatie	project	provincie	Toegekende subsidie
Cultuurkapel De Schaduw	Midzomernachtsdroom	W-VL	€ 50.000
Leren ondernemen	Gezinnen in armoede	VI-Brabant	€ 30.000
Rosas	Bal Moderne	Brussel	€ 60.000
Coming vzw	Coming Bands	O-VL	€ 5.000
Krikri	Festival Krikri	O-VL	€ 7.500
Antigone	Brieven aan...	W-VL	€ 20.000
Internationale vriendenkring Anton Van Wilderode	Boek De Vlinderboom	Antwerpen	€ 7.000
Maandacht vzw	Histrylogie	VL-Brabant	€ 15.000
Verenigde verenigingen	Kom uit uw Kot	Brussel	€ 200.000
Stichting lezen	Boeken voor concentratiescholen	Antwerpen	€ 40.000
Les ballets C de la B	Cultureel evenement	O-VL	€ 15.000
Festivalitis	Jonge Lente	Antwerpen	€ 75.000
Vlaams fruit	Menuet	Antwerpen	€ 25.000
Prospekta	Cultuurmarkt van Vlaanderen 2006	Antwerpen	€ 30.000
Forza Ritmica Gent	Arena van Vletingen	O-VL	€ 7.500
CVBA Casa Mundo	Andere culturen als tegengif voor de verzuring	W-VL	€ 2.500
WIEV	Lea	O-VL	€ 30.000
Inyangé	Inyangé Beat Orchestra	Brussel	€ 4.000
Jeugd en poezie	Poezie in maatpak voor iedereen		€ 35.000
ACLI-Vlaanderen	La Barca Dei Comici	Limburg	€ 1.200
vzw Mundiaal	Mano mundo		€ 20.000
Gezinsbond	Tinteltenen	Brussel	€ 60.000
Jongsocialisten rock Zottegem	Festival voor Verdraagzaamheid	O-VL	€ 25.000
AmuseeVous	Polsbandjesactie	VI-Brabant	€ 50.000
Antwerpen Averechts	Mijn Stad	Antwerpen	€ 10.000
Kopspel vzw, Sociale werkplaats	Studio Ratatouille	Antwerpen	€ 10.000
Willemsfonds en Unie van Turkse Verenigingen	Berber	O-VL	€ 20.000
Nucleo vzw	Moscou-Bernadette	O-VL	€ 15.000
vzw Zwemmen in brak water	Luistert ne keer!	O-VL	€ 7.500
vzw de Roma	Programmatie 2006	Antwerpen	€ 100.000
Den Teirling	Kunstatelier	Brussel	€ 20.000
City mine(d)	Uppsala	Brussel	€ 25.000
Brussels gekleurd vzw	Brussels gekleurd	Brussel	€ 10.000
Jazzmijn	Viering 25-jarig bestaan	VL-Brabant	€ 7.500
Jan Bucquoy	Vrijdag Visdag: stand up filmproject	Brussel	€ 7.000
vzw Stroom	Het ongewoon stadsplan	Antwerpen	€ 2.500
Mentor vzw	Struikelblokken	W-VL	€ 15.000

Jazz en muziek in Gent	Blue Note Records Festival	Gent	€ 25.000
De broedbloeders	De kleine Avonden	Gent	€ 15.000
Gevleugelde aarde	Gevleugelde stad	W-VL	€ 8.000
vzw De Ziener	Van Stof tot Asse	VL-Brabant	€ 5.000
Festival van Vlaanderen	Dorp op stap	O-VL	€ 130.000
Festival van Vlaanderen	Blindelings	O-VL	€ 20.000
Het voorplan vzw	Viering Gaston Berghmans	Antwerpen	€ 9.000

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

BERT ANCIAUX
VLAAMS MINISTER VAN CULTUUR, JEUGD, SPORT EN BRUSSEL

Vraag nr. 4
van 5 oktober 2006
van **STEVEN VANACKERE**

Sociaal-cultureel werk - Loterijsubsidies 2006

In de begrotingstabel van programma 45.2 Volksontwikkeling en Bibliotheken, basisallocatie 33.80, wordt 140.000 euro voorzien voor subsidies gefinancierd met de netto-opbrengst van de winst van de Nationale Loterij voor sociaal-cultureel werk.

Graag had ik van de minister vernomen welke activiteiten en organisaties hiermee in 2006 gesubsidieerd werden of zullen worden.

BERT ANCIAUX

VLAAMS MINISTER VAN CULTUUR, JEUGD, SPORT EN BRUSSEL

ANTWOORD

op vraag nr. 4 van 5 oktober 2006

van **STEVEN VANACKERE**

In onderstaande tabel worden de organisaties opgesomd die in 2006 worden gesubsidieerd op programma 45.2, BA 33.80.. Ik ondersteun met deze subsidietoekenningen projecten die zich richten naar mensen in armoede. De overige middelen op deze allocatie (30.000 euro) zullen worden aangewend voor projecten in het kader van leesbevordering.

Organisatie	Toegekend bedrag	Datum beslissing minister
Payoke	3.000,00 euro	17 juli 2006
Participatiefonds mensen in armoede	42.000,00 euro	17 juli 2006
Kunst en democratie	35.000,00 euro	20 juli 2006
Vluchtelingenwerk Antwerpen	15.000,00 euro	20 juli 2006
Beweging van mensen met laag inkomen en kinderen	9.000,00 euro	20 juli 2006
Art 27	6.000,00 euro	20 juli 2006
	110.000,00 euro	

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

BERT ANCIAUX
VLAAMS MINISTER VAN CULTUUR, JEUGD, SPORT EN BRUSSEL

Vraag nr. 5
van 5 oktober 2006
van **STEVEN VANACKERE**

Podiumkunsten, muziek en letteren - Loterijsubsidies 2006

In de begrotingstabel (na budgetcontrole 2006) van programma 45.4 Muziek, Letteren en Podiumkunsten, basisallocatie 33.80, wordt 181.000 euro voorzien voor subsidies gefinancierd met de netto-opbrengst van de winst van de Nationale Loterij voor podiumkunsten, muziek en letteren.

Graag had ik van de minister vernomen welke activiteiten en organisaties hiermee in 2006 gesubsidieerd werden of zullen worden.

BERT ANCIAUX

VLAAMS MINISTER VAN CULTUUR, JEUGD, SPORT EN BRUSSEL

ANTWOORD

op vraag nr. 5 van 5 oktober 2006

van **STEVEN VANACKERE**

In de begrotingstabel van het ontwerpdecreet houdende aanpassing van de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 2006 voor programma 45.40 (Muziek, Letteren en Podiumkunsten) wordt voor basisallocatie 33.80 ("Subsidies gefinancierd met de netto opbrengst van de winst van de Nationale Loterij voor podiumkunsten, muziek en letteren) een krediet voorzien van 181.000 euro.

In het decreet van 23 december 2005 houdende de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 2006 werd artikel 11 ingeschreven met een §1 waaruit blijkt dat in afwijking van de bepalingen van artikel 34 van de gecoördineerde wetten op de rijkscomptabiliteit de vastleggingen samen met de kredietsaldi voor vastleggingen en ordonnanciering van de basisallocatie 33.80 van programma 45.40 op 31 december van het jaar 2005 naar het begrotingsjaar 2006 worden overgedragen. De overgedragen kredieten worden met de nieuwe kredieten samengevoegd.

Rekening houdend met deze bepaling is er dus een totaalkrediet van 384.076 euro voor projecten beschikbaar.

De volgende organisaties hebben in 2006 voor de laatste keer, in het kader van het Muziekdecreet, een aanvullende subsidie ontvangen op de ba 33.80:

- ✓ Beethoven Academie voor 100.000 euro;
- ✓ Festival van Vlaanderen SV voor 247.850 euro voor de verdere uitbouw van de artistieke werking van de 8 festivals;
- ✓ Studio Noise Gate voor 12.350 euro voor de ontwikkeling van haar project "Muziekfabriek", waar de muzikant zich op alle vlakken kan ontwikkelen en zijn/haar muziekcapaciteiten kan ontdekken.;
- ✓ Poppunt voor 12.350 euro voor de verdere uitbouw van dit landelijk aanspreekpunt voor muzikanten, DJ's en organisaties actief in de lichte muziek;
- ✓ Theater Stap voor 11.526 euro voor de uitwerking van haar multidisciplinaire project "Andorra" van de auteur Max Frisch, inclusief een reis naar het concentratiekamp Auschwitz.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

BERT ANCIAUX
VLAAMS MINISTER VAN CULTUUR, JEUGD, SPORT EN BRUSSEL

Vraag nr. 6
van 5 oktober 2006
van **STEVEN VANACKERE**

Intersectorale akkoorden social profit - Uitvoering

Op 29 maart 2000 werd het Vlaams Intersectoraal Akkoord voor de Socialprofitsector (zogenaamde VIA 2) gesloten. De algemene doelstelling van dit akkoord bestaat erin het statuut van de werknemers die actief zijn in de Vlaamse non-profitsector te optimaliseren. De Vlaamse Regering en de sociale partners verbonden zich ertoe om in gezamenlijk overleg een aantal maatregelen door te voeren in verband met loonharmonisatie, extra vakantie, vorming en managementondersteuning, alsook de regularisering van de DAC'ers (Derde Arbeidscircuit).

Het VIA is niet enkel van toepassing in de welzijnssector maar ook in de sociaal-culturele sector. Immers, meer dan 16.000 van de 80.000 werknemers van de social profit werken in de culturele, jeugd- en sportsectoren (zogenaamde Paritair Comité 329).

In het voorjaar 2005 werd een nieuw Vlaams Intersectoraal Akkoord voor de social profit (zogenaamde VIA 3 voor de periode 2006-2011) afgesloten tussen de Vlaamse Regering en de vakbonden en de werkgeversorganisaties, met onder andere maatregelen inzake een eindejaarspremie, managementondersteuning en werkdrukvermindering.

Van de minister had ik graag een gedetailleerd overzicht gekregen van de uitvoering van alle maatregelen in het kader van VIA 2 en VIA 3 voor de socialprofitsector met de daarbijbehorende budgettaire consequenties per subsector.

BERT ANCIAUX

VLAAMS MINISTER VAN CULTUUR, JEUGD, SPORT EN BRUSSEL

ANTWOORD

op vraag nr. 6 van 5 oktober 2006

van **STEVEN VANACKERE**

VIA 3

1. HET VLAAMS INTERSECTORAAL AKKOORD VOOR DE SOCIAL-PROFIT- EN NON-PROFITSECTOR 2005 – 2010

Op 6 juni 2005 bereikten de onderhandelaars van de werkgevers en werknemers uit de social-profit- en non-profitsector een akkoord met een delegatie van de Vlaamse Regering voor hun sectoren.

Het Vlaams akkoord voor de non-profit/social-profit is gebaseerd op volgende beginselen:

- ook voor de komende jaren is een verdere groei van het aanbod in de social-profitsectoren/non-profitsectoren noodzakelijk;
- onder meer om die groei mogelijk te maken, is het belangrijk dat de arbeidsvoorwaarden en arbeidsomstandigheden het werken in de sector aantrekkelijk houden;
- ook de ondersteuning van het management vergt de inzet van bijkomende middelen.

Het akkoord heeft daarom betrekking op drie thema's: uitbreidingsbeleid, de verhoging van de koopkracht en de verbetering van de kwaliteit zowel via managementondersteuning als via verlichting van de werkdruk.

Het akkoord loopt tot 1 oktober 2010. De uitvoering ervan heeft betrekking op de periode van 1 januari 2006 tot 31 december 2011 voor het luik uitbreidingsbeleid, en voor de periode van 1 januari 2006 tot 31 december 2010 voor de luiken koopkracht en kwaliteitsverbetering.

2. Toepassing van het VIA-akkoord in de sociaal-culturele sector

Voor de werknemers die ressorteren onder het paritair comité 329 voor het sociaal-cultureel werk zijn de volgende maatregelen uit het VIA-akkoord van toepassing:

- Verhoging van de eindejaarspremie
- Kwaliteitsverbetering
- Uitbreidingsbeleid
- Pensioenfonds

3. Budgetten voor de verschillende maatregelen

Voor het sociaal-cultureel werk voorziet de Vlaamse Regering voor uitvoering van het akkoord voor :

- verhoging van de eindejaarspremie : 2.958.000
- kwaliteitsverbetering: 1.925.499

Het uitbreidingsbeleid in het akkoord start pas in 2007.

De budgetten die voorzien zijn voor de subsidiëring van het pensioenfonds worden niet opgedeeld per sector en zullen in de totaliteit voor alle sectoren die door het VIA-akkoord worden gevat naar het pensioenfonds worden overgeheveld.

De budgetten worden volgens onderstaand schema gradueel opgebouwd gedurende de ganse looptijd van het akkoord.

Aangroei maatregelen					
	2.006	aangroei 2007	aangroei 2008	aangroei 2009	aangroei 2010
eindejaarspremie	2.958.000	3.538.000	3.538.000	3.511.000	3.538.000
werkdrukvermindering	1.150.751	1.150.752	1.150.752	1.150.751	1.177.966
managementondersteuning	774.748	774.748	774.748	774.748	793.701

Uitgangspunten bij de berekeningen voor eindejaarspremie en kwaliteitsverbetering

Voor de verdeling van de beide maatregelen over de sectoren werd het aantal werknemers per sector als berekeningsbasis genomen. Dit zijn de aantallen werknemers waarop de cijfers in de bijlagen bij het akkoord zijn opgebouwd

De budgetten voor wat betreft de maatregel eindejaarspremie per sector, verdeeld volgens bovenstaand principe, zijn voor 2006 terug te vinden in onderstaande tabel.

PROG	BA		verdeling 2006
45.10			
	33.01	subs landelijk jeugdwerk	127.391
	33.09	subs wetenschappelijk onderzoekssteunp.	4.184
	33.11	subs jeugdraad	930
	33.13	subs verhoging arbeidsdeelname	10.228
	33.15	subs centrum voor jeugdtoerisme	1.395
	33.25	subs ADJ	2.790
	33.29	subs VVJ	2.325
	33.32	subs Jint	2.790
	43.01	lokaal jeugdwerkbeleid (gemeentelijk)	46.493
	43.02	provinciaal jeugdwerkbeleid	6.974
45.2			
	33.03	subs amateurkunsten	7.904
	33.07	subs leden FOV	465
	33.08	subs verenigingen soc cult volwassenenw.	104.145
	33.09	subs bewegingen soc cult volwassw	17.667
	33.10	subs instellingen soc cult volwassenw	98.566
	33.11	subs steunpunt soc cult volwassnwerk	6.974
	33.22	subs. Organis. Bib werk en gem cult bel	7.904
	33.27	subs. Praktijkgerichte opl. Bijz. doelgr	465
	33.54	subs Cubido	465
	33.57	subs vzw Kwasimodo	930
	43.02	subs. Lokaal cultuurbeleid	1.055.395
45.3			
	33.01	subs ten gunste van musea	200.386
	33.03	subs privaatrecht archieven, docum...	26.501
	33.04	Erfgoeddag	465
	33.10	subs volkscultuur	18.132
	33.62	Kunst in huis	2.325
	33.63	MUKHA	9.299
	33.68	CBV	1.860
	33.69	subs aan VCV	1.860

	43.01	Erfgoedconvenants	11.158
45.4	33.16	subs aanvullende tewerkstelling	2.325
	33.55	subs stichting lezen	2.325
	33.62	KD subs kunsteducatieven voor werking	1.395
	33.63	kD subs sociaal-artistiek voor werking	1.860
	33.69	KD subsidie steunpunten	930
	33.85	KD subs kunstorganisaties voor werking	21.387
45.5	33.07	subs kunstenloket	465
	33.12	subs cultuurnet	3.719
	33.73	subs. VIA social profit entiteit 801	15.808
	33.74	subs. VIA social profit entiteit 802	12.088
	33.75	subs. VIA social profit entiteit 803	101.355
	33.20	subs Kunst en democratie	465
	33.40	Sociaal Fonds Verhoging eindejaarspremie	362.182
	33.41	Sociaal Fonds kwaliteit	1.070.154
	33.42	subs. Voor gesco projecten in uitvoering van Via 3	467.270
49.10	41.08	dotatie aan bloso gemeentel. Sportdiensten	471.906
	41.09	dotatie aan bloso sportfederaties	48.353

Voor de middelen voorzien voor de kwaliteitsverbetering – ba 33.41 van het programma 45.5 - werd geen opsplitsing per sector gemaakt, omdat deze middelen globaal naar het Sociaal Fonds voor Sociaal-Cultureel Werk worden doorgestort voor alle sectoren, voor 2006 inclusief de sectoren van het sociaal-cultureel werk, waarvoor andere ministers bevoegd zijn.

Uitzondering hierop vormen de werknemers die zijn tewerkgesteld in een GESCO-project. Deze werknemers ontvangen een premie vanuit het Vlaams Subsidieagentschap voor Werk en Sociale Economie.

Na overleg tussen het departement Welzijn, Volksgezondheid en Gezin en het Vlaams Subsidieagentschap voor Werk en Sociale Economie is overeengekomen dat het budget voor de GESCO-werknemers zal overgeheveld worden naar het Vlaams Subsidieagentschap voor Werk en Sociale Economie om de premie te verhogen. Op die manier heeft de werkgever ook voor deze mensen een hogere subsidie vanuit de Vlaamse Gemeenschap. De subsidie voor deze GESCO-werknemers wordt dus niet per sector opgedeeld, maar zal op een aparte basisallocatie van het programma 45.5 worden voorzien.

4. Uitvoering van het via 3 – akkoord

De budgetten zoals opgenomen in bovenstaande tabellen zullen nog met een herverdelingsbesluit aan de verschillende basisallocaties worden toegevoegd.

Wat de middelen voor 2007 betreft, zal de verdeling volgens dezelfde methode gebeuren. De bedragen zullen evident worden aangepast aan het groeipad voorzien in het akkoord. In 2007 wordt ook het uitbreidingsbeleid opgestart. De concrete cijfers zullen worden meegedeeld en toegelicht bij de voorstelling van de begroting 2007.

VIA 2**Verdeling van het budget per sector in uitvoering van VIA 2 in het sociaal -cultureel werk**

Het budget voor de uitvoering van VIA 2 is samen met het budget voor uitvoering van VIA 1 – 7.778.220 euro – voor 2005.

In de uitvoering van het Vlaams Intersectoraal Akkoord 2000 – 2005 werd geen opdeling per sector gemaakt. Er werd enkel voor de maatregel loonharmonisering een onderscheid gemaakt tussen erkende en niet-erkende organisaties. De bedragen die in onderstaande tabel per sector worden vermeld zijn het resultaat van een aggregatie van de subsidies per organisatie. Voor de sectoren waarmee het ministerie geen directe band heeft, gebeurt de uitvoering van VIA 2 door het Sociaal Fonds voor Sociaal-Cultureel Werk. Voor de bedragen die door het sociaal fonds worden verdeeld kon enkel een onderscheid tussen de verschillende maatregelen worden gemaakt .

Bijgevoegde tabel geeft de verdeling van de middelen VIA 2, zoals deze werden berekend voor 2005 en geaggregeerd per sector. Op de ba. 33.06 van programma 45.5 gaat het over de middelen voor alle maatregelen die voor het sociaal-cultureel werk in het VIA 2 –akkoord waren opgenomen:

- loonharmonisering
- vorming
- managementondersteuning
- extra verlof

Het is de bedoeling in de toekomst de budgetten, die werden voorzien voor de uitvoering van het Vlaams Intersectoraal Akkoord 2000-2005, volgens dezelfde principes te verdelen, dus ook vast bepaald per sector op basis van dezelfde referentietabellen en toegevoegd aan de sectorale basisallocaties, vanzelfsprekend gecorrigeerd omwille van de verschillen in het toepassingsgebied.

Verdeling VIA 2005	bedrag	FTE
subs landelijk jeugdwerk	1286115,38	45,31
subs participatie en communicatie	76245,04	3,29
subs jeugdraad	13737,01	0
subs centrum voor jeugdtoerisme	14058,78	0
jeugdtoerisme	44335,57	3,04
subs ADJ	33211,99	3,24
subs VVJ	28096,22	0
subs Jint	41087,54	0,79
steunpunt jeugd, jeugdwerk en jeugbeleid	32424,94	0

subs amateurkunsten	90899,68	11,2
subs leden FOV	12803,61	1
subs verenigingen soc cult volwassenenw.	1672997,42	159,28
subs bewegingen soc cult volwassw	210428,85	18,37
subs instellingen soc cult volwassenw	809852,42	87,23
subs steunpunt soc cult volwassnwerk	41826,47	7
subs. Praktijkgerichte opl. Bijz. doelgr	23705,95	0,81
subs vzw Kwasimodo	8778	2,77
cultuur voor bijzondere doelgroepen	2907	0
de rand	88420,32	7,78
voorzieningen voor bijzondere doelgroepen	6372,5	4,3
vlaams centrum voor amateurkunsten	48648,93	3,5
vvbad	8867,76	0
vcob	3652,85	0
steunpunt voor het lokaal cultuurbeleid	20889,06	1

subs diensten voor volksontwikkeling	2850	
subs ten gunste van musea	8107,81	11,65
subs privaatrecht archieven, docum...	185031,49	15,19
subs volkscultuur	31396,76	3,35
Kunst in Huis	3222,11	3
MUKHA	11401	9,38
CBV	2393,78	0
subs stichting lezen	1417,83	0,92
KD subs kunstorganisaties voor werking	46374,7	7,89
subs kunstenloket	1276,51	0
subs cultuurnet	59388,46	1
subs Kunst en democratie	6498	0,9
Sociaal Fonds maatregel loonharmonisering	1.156.902,03	661,60
Sociaal Fonds maatregel extra verlof	456.789,74	2.014,01
Sociaal Fonds maatregel vorming	626.442,44	6.747,38
Sociaal Fonds maatregel managementondersteuning	558.364,00	6.319,65

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

BERT ANCIAUX
VLAAMS MINISTER VAN CULTUUR, JEUGD, SPORT EN BRUSSEL

Vraag nr. 7
van 5 oktober 2006
van **STEVEN VANACKERE**

Cultuurweb - Evaluatie

De Vlaamse overheid investeert jaarlijks 2 miljoen euro in CultuurNet, het steunpunt voor cultuurcommunicatie dat met dit budget onder andere de CultuurDatabank (invoerplatform) en CultuurWeb (de digitale cultuurgids voor het grote publiek) ontwikkelt en exploiteert. In de Beheersovereenkomst 2006-2010 staat dat CultuurNet, via cultuurcommunicatie en cultuurmarketing, mensen moet stimuleren om meer aan cultuur te participeren én om, via informatie- en onthaalservice, belangstellenden het makkelijker te maken om aan cultuur te participeren.

1. In de ontwikkeling van de CultuurDatabank werd in totaal al 6 miljoen euro geïnvesteerd. Gezien de grootte van het bedrag is het belangrijk om aan correcte effectmeting te doen. Dergelijke effectmeting moet weergeven wat de Vlaamse overheid precies wil bereiken: de communicatie met de cultuurparticipatie verhogen of de cultuurparticipatie – al dan niet van specifieke doelgroepen – op zich verhogen.
 - a) Werden er bij de start van het CultuurDatabanktraject concrete parameters vastgelegd waarmee het effect van dit project kan worden gemeten? Bijvoorbeeld daling van de communicatiebudgetten van de cultuurorganisatoren (de invoerders van de databank), aantal invoerende partners, aantal gelinkte externe databanken, enzovoort?
 - b) Welke zijn deze parameters en werd er ook een nulmeting uitgevoerd?
2. De CultuurDatabank is in wezen een instrument om de cultuurparticipatie te bevorderen via CultuurWeb, de cultuursite die een jaar geleden werd gelanceerd voor het grote publiek en dus wil ik de minister vragen naar de resultaten van deze site.

Wat is het publieksbereik van de site of met andere woorden, wat is het aantal unieke bezoekers en het aantal bezoekers dat doorklikt naar de site van de organisator (per dag, per evenement en per organisatie)?

Deze gegevens moeten eenvoudig te verzamelen zijn via de serverlogs van CultuurWeb.be. Het dagelijks aantal unieke bezoekers per evenement van een organisatie zal een goed beeld geven van de interesse bij het publiek voor CultuurWeb.be. Het aantal bezoekers dat doorklikt naar de site van de organisator zal een indicatie geven van het voordeel dat cultuurweb biedt aan de deelnemende organisaties. Aangezien CultuurWeb.be enkel basisinformatie verschaft, moet een bezoeker immers doorklikken om verdere informatie te vinden (bijv. voor tickets).

BERT ANCIAUX

VLAAMS MINISTER VAN CULTUUR, JEUGD, SPORT EN BRUSSEL

ANTWOORD

op vraag nr. 7 van 5 oktober 2006

van **STEVEN VANACKERE**

Inleiding

Op 12 februari 2006 gaf ik reeds uitvoerig toelichting over de concrete doelstellingen van cultuurnet en een stand van zaken in de ontwikkeling van de cultuurdatabank.

Ik veronderstel dat ik dus in mijn antwoord niet opnieuw uitgebreide toelichting hoeft te geven over het algemene kader van de cultuurdatabank, maar direct kan ingaan op uw concrete vraag naar de monitoring van parameters in de ontwikkeling en het gebruik van de cultuurdatabank.

Voor de opvolging van de ontwikkeling en de werking van de cultuurdatabank werden een aantal parameters bepaald :

- door de ambtelijke stuurgroep voor de ontwikkeling van de cultuurdatabank
- in de beheersovereenkomst met Cultuurnet i functie van de evaluatie van de werking van de cultuurdatabank.

Indicatoren die m.b.t. het CultuurDatabank-project werden vastgelegd tussen CultuurNet Vlaanderen en de Vlaamse Gemeenschap

Het spreekt voor zich dat er in de beheersovereenkomst met CultuurNet Vlaanderen concrete indicatoren werden vastgelegd waarmee het effect van het CultuurDatabank-traject kan worden gemeten. Het is immers zowel voor de Vlaamse Gemeenschap als voor CultuurNet Vlaanderen van belang om permanent te kunnen monitoren in welke mate de vooropgestelde doelstellingen en de daarmee samenhangende indicatoren worden bereikt. Voor een detailbeschrijving van deze indicatoren verwijs ik u graag naar hoofdstuk 8 van de beheersovereenkomst 2006-2010 van CultuurNet Vlaanderen.

Alhoewel het verslag m.b.t. het eerste volledige werkingsjaar van het Cultuurdatabank-traject (en dus de resultaten van de eerste grondige meting volgens de vastgelegde indicatoren) pas begin 2007 beschikbaar zullen zijn, deel ik u niettemin graag reeds de meest kenmerkende tussentijdse cijfers mee.

Nulmeting

I.v.m. uw vraag over een nulmeting werd in de beheersovereenkomst gestipuleerd dat de situatie bij oplevering van het FFEU-investeringstraject (voorzien eind dit jaar) als nulmeting zal worden beschouwd.

In het actieplan 2006 werden bij wijze van voorlopige raming toch reeds een aantal streefwaarden vermeld voor de belangrijkste parameters. Na de nulmeting zullen voor een aantal nog niet-geraamde parameters eveneens streefwaarden worden bepaald. Eventueel zullen dan ook de streefwaarden voor de andere parameters nog bijgesteld worden op basis van de inmiddels opgedane ervaring. Meer hierover zal u kunnen lezen in het jaarverslag.

Samenvatting van een aantal kenmerkende cijfers.

Graag overloop ik nu kort de verschillende indicatoren en zal ik u een aantal kenmerkende tussentijdse cijfers meedelen.

HET EERSTE GEDEELTE BETREFFEN INDICATOREN M.B.T. DE CONTENTVERZAMELING (DATAVERZAMELING)

Indicator 1.a.

De hoeveelheid en kwaliteit van de verzamelde data in de cultuurdatabank moet voldoende en aantoonbaar groot zijn. Er worden door CultuurNet Vlaanderen twee groepen van parameters (kwantitatieve en kwalitatieve) gemeten, waarover ook gerapporteerd zal worden. Als streefwaarde of 'norm' werd 50.000 aanboditems op jaarbasis vooropgesteld.

Kenmerkende cijfers:

Voor het **jaar 2006** zijn er op dit moment (midden oktober) reeds 51.500 aanboditems beschikbaar. (Eén aanboditem is een voorstelling op één locatie maar eventueel over verschillende dagen verspreid. In een aantal andere databanken wordt geteld per dag hetgeen een totaal andere telmethode is. Deze afwijkende telmethode toepassen zou een resultaat geven van 204.500 items uitgerold per dag). Aangezien we op dit moment nog maar midden oktober zijn, wordt verwacht dat er op het einde van het jaar 2006 ongeveer **60.000 aanboditems** beschikbaar zullen zijn voor het hele jaar 2006.

Indicator 1.b.

De verzamelde data betreffen in principe alle culturele sectoren en een vrij volledige geografische spreiding over het grondgebied van Vlaanderen, incl. Brussel. Er wordt een onderscheid gemaakt tussen thematische partners (o.a. steunpunten) en geografische partners (steden, gemeenten, provincies).

Kenmerkende cijfers:

De gegevens beschikbaar in de CultuurDatabank betreffen wel degelijk de volledige culturele sector. Dit wordt bewezen door de samenstelling van het aantal ingevoerd aanbod per thema. **Muziek** en **Film** nemen op dit moment elk ongeveer **20%** in van de databank, **Socio-culturele vorming** en **Theater** nemen elk ongeveer **10%**. Daarnaast zijn er nog **Beeldende Kunsten** (8%), **Literatuur** (4%), **Dans** (2.5%), **Architectuur en vormgeving** (1,5 %), **Volkscultuur** (1%), enz...

Ook op geografisch gebied is er een goede spreiding in de CultuurDatabank met de volgende verdeling per provincie: tweetalig gebied Brussel Hoofdstad 27%, Provincie Antwerpen 21%, Provincie West-Vlaanderen 17%, Provincie Oost-Vlaanderen 15%, Provincie Vlaams-Brabant 10% en provincie Limburg 9%. Wat de verschillende regio's betreft is de top 5: regio Brussel, regio Antwerpen, regio Gent, regio Brugge en regio Hasselt-Genk. De mate van volledigheid van het eerder puur lokale aanbod is sterk verbonden met regionale en lokale samenwerkingsinitiatieven.

Indicator 1.c.

De meeste grote culturele intermediaire organisaties (o.a. steunpunten) moeten deel uit maken van het cultuurdatabank-netwerk. Aan de hand van de volgende parameters zal gerapporteerd worden over de actieve samenwerking met culturele intermediaire organisaties m.b.t. de uitwisseling van gegevensbestanden en de opname van een rol in de cultuurdatabank.

Met het merendeel van de Vlaamse Intermediaire organisaties zijn er op dit moment actieve samenwerkingsverbanden aan het lopen.

Indicator 1.d.: Voldoende grote bekendheid bij en actieve medewerking van het culturele veld en van de lokale besturen aan het project CultuurDatabank.

Kenmerkende cijfers:

161 gemeenten hebben bij wijze van collegebesluit laten weten deel te nemen aan het project. In het licht van de gemeenteraadsverkiezingen werden in het laatste jaar bewust geen nieuwe besluiten meer gestimuleerd. Op basis van de nieuwe mogelijkheden van de CultuurDatabank en de komende installatie van nieuwe besturen zal in het voorjaar opnieuw actief toegewerkt worden naar duidelijke engagementen van steden en gemeenten aangevuld met duidelijke returns voor steden en gemeenten op het gebied van ontsluiting van cultuurdata-bank-data. Er zijn momenteel 147 gemeenten die een validatie account hebben en dus actief meedoen met de CultuurDatabank. Merk op dat deze deelname steeds vrijwillig is. Met de meeste centrumsteden en sommige provincies zijn vrij intensieve samenwerkingstrajecten opgezet.

Op dit moment zijn er voor de CultuurDatabank zo'n 2700 actieve gebruikers geregistreerd, waarvan 1000 recent nog de CultuurDatabank gebruikt hebben. Wekelijks worden een 100-tal nieuwe en dus bijkomende gebruikers geregistreerd.

HET TWEEDE GEDEELTE VAN DE INDICATOREN GAAT OVER DE VELE PUBLICATIES DIE VAN DE CULTUURDATABANK GEBRUIK MAKEN (DE ONTSLUITING VAN DATA).

Indicator 2

Op dit moment worden er reeds data uit de CultuurDatabank geleverd aan een groot aantal externe partners om ze verder te publiceren op of in hun eigen kanalen. Het is via deze *multichannel*-strategie dat een groot gedeelte van de beoogde doelgroep gericht en rechtstreeks wordt bereikt, complementair aan het bereik van de portaalsite cultuurweb.be, die je kan zien als slechts één kanaal naast vele andere kanalen (online én offline !) van

regionale en nationale media, van intermediaire organisaties, edm.

Ook tal van steden en regio's gebruiken reeds cultuurdata-bank-data: o.a. de In&Uit projecten (website én print) van Mechelen, Leuven, Brugge en Hasselt; de evenementenkalender van Gent, diverse websites en magazines in de regio Kortrijk, TiNCK (provinciale Ticketing West-Vlaanderen), Onthaal en Promotie Brussel, edm. Maar ook op zeer lokaal gebied zijn er al talrijke publicaties (website en/of print) die cultuurdata-bank-data ontsluiten, zo bijvoorbeeld in Lovendegem, Bierbeek, Geraardsbergen, Avelgem, Lier, Bertem, Wetteren, Vilvoorde en Turnhout.

De meest actuele lijst van kanalen die cultuurdata-bank-data ontsluiten kan trouwens steeds geraadpleegd worden op cultuurweb.be, door onderaan te klikken op "partners".

Indicator 3

Indicatoren i.v.m. **cultuurweb.be** beogen zicht te krijgen op de bekendheid en het gebruik van de culturele informatie door een substantieel deel van (Vlaamse) 'informatiezoekers' op cultuurweb.be.

Met betrekking tot uw 2de vraag over de bezoekcijfers wil ik vooreerst nogmaals beklemtonen dat het potentieel van het CultuurDatabank-traject niet mag verengd worden tot cultuurweb.be. Uit de toelichting over de vorige indicator m.b.t. het aantal publicaties kon u al afleiden dat het CultuurDatabank-traject vooral een brede en veelkantige basis biedt voor tal van ontsluitingsmogelijkheden

Toch heeft cultuurweb.be inmiddels ook al een duidelijke positie verworven op het internet. Volgende kenmerkende cijfers tonen dit aan:

Momenteel zijn er voor cultuurweb.be twee pakketten geïntegreerd om bezoekcijfers te meten waaronder CIM metriweb (hetgeen de norm is voor het publieksbereik van de media). Het aantal unieke bezoekers voor de maand september 2006 (onvolledig CIM cijfer aangezien meting slechts

gestart na 9 september) was 68.315 unieke bezoekers, waarvan 57.744 regelmatige bezoekers. Geschat wordt dat dit er effectief ongeveer 75.000 unieke bezoekers waren voor de maand september 2006. Dagelijks bezoeken zo'n 2500 à 4.000 unieke bezoekers cultuurweb.be (dit is afhankelijk van dag tot dag). Het aantal maandelijkse en dagelijkse bezoeken ligt ruim hoger. Het aantal bekeken pagina's per dag ligt tussen de 10.000 en de 20.000.

Het aantal registraties op de nieuwe UITmail sinds 18 augustus 2006 ligt op zo'n 6.000.

Het aandeel van google.be in de toeleiding van de site blijft zichtbaar stijgen. Doch ook het aandeel rechtstreekse traffic naar cultuurweb.be stijgt hetgeen wijst op een stijgende naamsbekendheid.

In uw vraag wordt gesuggereerd om cultuurweb.be te laten beoordelen op het aantal doorkliks naar andere sites om daaruit participatie-interesse af te leiden. De cijfers tonen een gemiddeld aantal bekeken pagina's per bezoek dat tussen 4 en 5 schommelt. In vele gevallen kan al heel wat noodzakelijke informatie op de site zelf gevonden worden en is doorklikken eenvoudig weg niet meer nodig.

Alhoewel het totaalbeeld van het aantal effectieve doorkliks nog moet samengesteld worden kan ik u toch al meedelen dat in de maand september de site zo'n 15.000 keer verlaten is van op een detailpagina-aanbod, 4.000 keer van op de pagina van een organisatie, 10.000 keer vanuit het kalenderoverzicht (aanbod) van de navigatiethema's, 3.000 keer van op een pagina waarop het kaartje van de locatie wordt geopend, enz...

Conclusie

Zoals u merkt wordt de ontwikkeling en de werking van de cultuurdatabank, ook op grond van indicatoren, zowel door de administratie als door Cultuurnet zelf grondig en gedetailleerd opgevolgd. De intensieve opvolging maakt het mogelijk het project voortdurend te evalueren op basis van geobjectiverde gegevens, en waar nodig, snel bij te sturen.

Een tussentijdse rapport van deze indicatoren geeft aan dat de werking van de cultuurdatabank positief evolueert, dat de technische problemen intussen zijn opgelost en dat de werking van de cultuurdatabank nu ongeveer op kruissnelheid is gekomen. De investeringen, de financiële inbreng van de Vlaamse Regering en de persoonlijke inzet van al degenen die bij het project betrokken werden, beginnen nu duidelijk vruchten af te werpen.

GEERT BOURGEOIS,
VLAAMS MINISTER VAN BESTUURSZAKEN,
BUITENLANDS BELEID, MEDIA EN TOERISME

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

GEERT BOURGEOIS
VLAAMS MINISTER VAN BESTUURSZAKEN, BUITENLANDS BELEID, MEDIA EN TOERISME

Vraag nr. 1
van 10 oktober 2006
van **LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

Thailand - Diplomatieke betrekkingen

In de loop van de maand september vond in Thailand een militaire coup plaats die de democratisch verkozen regering verdreef.

De media staan onder censuur, de grondwettelijke vrijheden werden opgeschort, politici werden gearresteerd en gevangengezet, politieke partijen werden ontbonden en hun bezittingen verbeurd verklaard.

Ik had graag van de minister vernomen welke gevolgen deze gebeurtenis heeft op de diplomatieke betrekkingen tussen Vlaanderen en Thailand.

GEERT BOURGEOIS

VLAAMS MINISTER VAN BESTUURSZAKEN, BUITENLANDS BELEID, MEDIA EN TOERISME

ANTWOORD

op vraag nr. 1 van 10 oktober 2006

van **LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

In de verklaringen van 20 en 28 september 2006 van het voorzitterschap van de Raad van Ministers heeft de Europese Unie (EU) de militaire machtsovername in Thailand veroordeeld. De EU heeft ook gevraagd dat de strijdkrachten zouden terugtreden om de weg vrij te maken voor de democratisch verkozen regering. Zij heeft ook de wens uitgedrukt dat Thailand spoedig zou kunnen terugkeren naar een democratisch en grondwettelijk bestel met respect voor de mensenrechten en de burgerlijke vrijheden. Op basis van die verklaringen is een gedragslijn aangenomen ten opzichte van Thailand, die ook de Vlaamse overheid onderschrijft.

Die gedragslijn houdt in dat alle overheidsinstanties van de EU bij het onwettige regime blijven aandringen op de opheffing van de maatregelen waarnaar de vraagsteller verwijst. Die opheffing moet onvoorwaardelijk zijn en snel gebeuren. In afwachting daarvan zijn alle officiële contacten op politiek niveau verdaagd. Enkel de werkrelaties op ambtelijk niveau blijven doorlopen. Er zijn nu geen diplomatieke sancties opgelegd.

De Vlaamse relaties met Thailand zijn beperkt tot de beleidsvelden handel, scheepvaart en infrastructuur. Vlaanderen beschikt ook over een Vlaamse Economische Vertegenwoordiger in Bangkok. In overeenstemming met de Europese gedragslijn blijven de werkrelaties op ambtelijk niveau tussen Vlaanderen en Thailand gehandhaafd.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

GEERT BOURGEOIS
VLAAMS MINISTER VAN BESTUURSZAKEN, BUITENLANDS BELEID, MEDIA EN TOERISME

Vraag nr. 2
van 16 oktober 2006
van **JAN PEUMANS**

Managementfuncties Vlaamse overheid - Verlof voor kabinetsfunctie

De bekendmaking in het Belgisch Staatsblad van 22 september 2006 van de benoeming tot (de rang van) kabinetschef en adjunct-kabinetschef van vier algemeen directeurs en één administrateur-generaal, vestigt de aandacht op een opmerkelijk verschil tussen de hervorming Beter Bestuurlijk Beleid bij de Vlaamse overheid en de Copernicus-hervorming op het federale niveau.

Terwijl de houders van management- en staffuncties bij de federale overheidsdiensten niet in aanmerking komen voor verlof om een ambt uit te oefenen bij een kabinet (zie artikel 14, tweede lid, tweede punt van het koninklijk besluit van 29 oktober 2001 “managementfuncties” en artikel 13, tweede lid, tweede punt van het koninklijk besluit van 2 oktober 2002 “staffuncties”), blijkt het op Vlaams niveau mogelijk dat de (nieuw aangestelde) houders van een management- of projectleiderfunctie behorende tot het N-niveau of houders van een functie van algemeen directeur een verlof kunnen krijgen om een ambt uit te oefenen bij een kabinet, in toepassing van artikel V 11 van het raamstatuut.

Van deze mogelijkheid werd ook reeds gebruikgemaakt, maar een overzicht ontbreekt.

1. Graag ontvang ik voor de 13 beleidsdomeinen (en dus voor elk van de entiteiten bedoeld in art. 17-29 van het organisatiebesluit van 3 juni 2005) een overzicht van de voormelde functies, met weergave van de datum van benoeming van de titularis in de betrokken functie, waarin tevens wordt weergegeven of de bedoelde administratieve functie effectief wordt uitgeoefend door de titularis, dan wel of er een verlof van toepassing is.
2. Vanwaar dit verschil in personeelsbeleid tussen de Vlaamse en de federale overheid?

GEERT BOURGEOIS

VLAAMS MINISTER VAN BESTUURSZAKEN, BUITENLANDS BELEID, MEDIA EN TOERISME

ANTWOORD

op vraag nr. 2 van 16 oktober 2006

van **JAN PEUMANS**

1. Als bijlage vindt u een overzicht van de toegewezen management- en projectfuncties binnen de Vlaamse overheid (op basis van de meest recente beschikbare informatie).
2. Er is geen verband tussen het federaal personeelsbeleid en dat van de Vlaamse overheid. Door artikel 87 §3 BWHI kan elke gemeenschap en elk gewest immers een autonoom personeelsbeleid voeren en een eigen personeelsstatuut (administratief en geldelijk) vaststellen, met uitzondering van de pensioenregeling en onverminderd het APKB. Dit APKB (KB van 22 december 2000) bepaalt inzake de topfuncties enkel dat het statuut voor de managementfuncties in een mandaatstelsel kan voorzien. De regelingen voor de federale en Vlaamse overheid hoeven dus niet parallel te lopen, zoals trouwens niet het geval is voor het personeelsstatuut in zijn geheel .

BIJLAGE

Overzicht van de toegewezen management- en projectfuncties binnen de Vlaamse overheid

Bijlage(n):

<http://jvp.vlaamsparlement.be/docs/schv/2006-2007/BOURGEOIS/2/antw.002.bijl.001.doc>

KRIS PEETERS,
VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN,
ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 587
van 15 september 2006
van **JAN PEUMANS**

Verkeersdetectiesystemen - Stand van zaken

In het Vlaams Regeerakkoord (p. 60) alsook in de Beleidsnota Mobiliteit van de minister (p. 63-64) wordt gewag gemaakt van intelligente verkeersbegeleidingssystemen. Accurate meetsystemen zijn essentieel voor de uitbouw van dergelijke systemen.

In het kader daarvan heb ik volgende vragen aan de ministers met betrekking tot verschillende meetsystemen, onder meer detectielussen en cameradetectie.

1. a) Welke systemen gebruikt men?
 - b) Hoe is men tot de huidige systemen gekomen?

Is hiervoor een marktraadpleging gebeurd? Zo ja, welke waren de resultaten en zijn deze beschikbaar?
 - c) Welke evaluatierapporten heeft men tot op heden over de verschillende systemen die men tot op heden gebruikt?
 - d) Hoe groot is de betrouwbaarheid van deze systemen en in hoeverre kunnen de resultaten van deze systemen worden vergeleken, ook over de jaren heen?
2. a) Hoeveel vaste meetpunten door middel van detectielussen zijn er vandaag op de Vlaamse autosnelwegen en expreswegen?
 - b) Hoeveel km autosnelwegen en expreswegen worden er op deze manier bewaakt?
 - c) Hoeveel detectielussen zijn hiervoor in gebruik?
 - d) Welk bedrag wordt er jaarlijks besteed om dit systeem uit te baten en te onderhouden, exclusief de kosten van het verkeerscentrum?
 - e) Welke extra investeringen zullen er de komende drie jaar gedaan worden om dit systeem eventueel uit te breiden?
3. a) Hoeveel vaste meetpunten door middel van cameradetectie zijn er vandaag op de Vlaamse autosnelwegen en expreswegen?
 - b) Hoeveel km autosnelwegen en expreswegen worden er op deze manier bewaakt?

- c) Hoeveel camera's zijn hiervoor in gebruik?
 - d) Welk bedrag wordt er jaarlijks besteed om dit systeem uit te baten en te onderhouden, exclusief de kosten van het verkeerscentrum?
 - e) Welke extra investeringen zullen er de komende drie jaar gedaan worden om dit systeem eventueel uit te breiden?
4. In hoeverre worden detectielussen niet enkel aangevuld met, maar ook vervangen door cameradetectie?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan de ministers Peeters (vraag nr. 587) en Van Brempt (nr. 203).

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

GECOÖRDINEERD ANTWOORD

op vraag nr. 587 van 15 september 2006

van **JAN PEUMANS**

-
- 1a) Momenteel wordt gebruik gemaakt van een mix van verschillende verkeersmeetsystemen: detectielussen (enkelvoudige of dubbele configuratie), telcamera's, automatische incident-detectiecamera's (AID) en visuele bewakingscamera's (CCTV).
- 1b) Het huidige meetnet vindt zijn oorsprong begin de jaren '70 en had toen tot doel louter het aantal voertuigen te tellen en de bezettingsgraad te bepalen. De detectie gebeurt aan de hand van enkelvoudige inductieve lussen die in het wegdek worden aangebracht. De meetgegevens worden via het telematicanetwerk automatisch overgebracht naar een centraal computersysteem. Dit meetsysteem werd later opgewaardeerd: aan de hand van algoritmes worden afgeleide verkeersparameters, waaronder de gemiddelde snelheid en voertuigclassificatie, geschat. Vanaf begin de jaren '90 wordt eveneens gebruik gemaakt van cameradetectie. Deze werd in de bestaande systeemarchitectuur geïntegreerd. Het meetnet bood voldoening voor de toenmalige noden die voornamelijk geaccentueerd waren op verkeersstellingen langs de autosnelwegen en gewestwegen. Sinds de oprichting van het Verkeerscentrum en daarmee gekoppeld de introductie van het real-time verkeersbeheer en de mobiliteitsstudies aan de hand van verkeersmodellen, werd de nood aan accurate real-time verkeersmetingen een stuk groter. Een project Meten in Vlaanderen werd uitgewerkt. Op technisch vlak voorziet dit project in de uitrusting van een basismetnet met eenvoudige meetpunten (dubbele lussen) verspreid over het ganse wegennet met een relatief hoge dichtheid aan meetpunten, aangevuld met een beperkt aantal intelligentere sensoren die gericht worden opgesteld. Dubbele sensoren verschaffen accurate meetgegevens over ondermeer aantallen, snelheid en bezettingsgraad, en dit per voertuigklasse. Intelligentere sensoren laten bijvoorbeeld toe de nationaliteit te bepalen, het aantal voertuigassen te registreren, herkomst/bestemmingsmatrices op te stellen, enz. Het project voorziet eveneens in het stelselmatig ombouwen van oudere (enkel lus) meetpunten. De afgelopen jaren werden eveneens automatische incidentcamera's geplaatst die naast verkeersgegevens en visuele beelden ook alarmen generen bij files en/of incidenten. Het meetsysteem wordt nog steeds verder uitgebouwd. Na marktprospectie worden de opdrachten tot levering en installatie overeenkomstig de regelgeving over overheidsopdrachten aanbesteed.
- 1c) Nieuwe verkeersdetectiesystemen worden systematisch onderworpen aan proeven in reële omstandigheden op testlocaties. De voorlopige testlocaties aan de Kennedytunnel en op de E19-noord worden dit jaar aangevuld met een volledig uitgeruste en permanente testlocatie voor verkeersmeetsystemen op de E313 in Ranst. Testen worden steeds in overleg met de fabrikant voorbereid en de resultaten worden naar hem teruggekoppeld. Niet alle resultaten worden in de vorm van een rapport neergeschreven ; soms wordt enkel de brute meetinformatie meegegeven. Bovendien worden goede contacten onderhouden met collega's in binnen- en buitenland met het oog op het uitwisselen van know-how en ervaringsgegevens.
- 1d) Bij het oude meetsysteem (enkelvoudige detectielussen en telcamera's) is de nauwkeurigheid van de afgeleide parameters (snelheid en voertuigcategorie) ondermaats voor de huidige toepassingen. Het systeem was dan ook aanvankelijk niet bedoeld om deze informatie in te winnen. De

nauwkeurigheid van de direct gemeten parameters (voertuigaantallen en bezettingsgraad) is toereikend wat de enkelvoudige inductielus betreft. De telcamera's hebben echter hun beperkingen bij verminderde zichtbaarheid (regen, nacht, mist,...).

Nieuwe detectoren (AID-camera's, dubbele lussen) werken veel bedrijfszekerder en nauwkeuriger voor alle gemeten parameters, daar deze ook direct worden gemeten en niet via algoritmes worden afgeleid.

Daar waar nauwkeurige metingen van de basisparameters vereist zijn (verkeersaantallen en dit per voertuigcategorie, snelheid van de verkeersstroom of zelfs van individuele voertuigen en bezettingsgraad), wordt geopteerd voor dubbele detectielussen. Daar waar dergelijke parameters minder exact moeten worden gemeten, maar waar het beeldaspect, vooral naar real time verkeersbeheer toe, een grote meerwaarde biedt, wordt geopteerd voor automatische incident-detectiecamera's.

Het inzetten van andere, nieuwere meettechnieken zal ongetwijfeld op sommige locaties leiden tot andere resultaten. De ombouw van het oude meetnet en de uitbreiding met nieuwe meetlocaties gebeurt geleidelijk aan, waardoor oude en nieuwe detectoren soms nog tijdelijk naast elkaar blijven functioneren. Dit biedt uiteraard de mogelijkheid om de gegevens uit beide met elkaar te vergelijken en eventueel te herschalen waar nodig.

2a + 2c)

- Oude meetsysteem (enkelvoudige detectielussen): 859 meetpunten (1 meetpunt per rijstrook).
- Huidig project m.b.t. de uitbreiding van het meetnet met dubbele inductielussen op 56 locaties (momenteel in uitvoering): 300-tal meetpunten.

2b) De meetpunten gebaseerd op inductieve lussen, in combinatie met de telcamera's (gemengd systeem), zijn verspreid over het ganse snelwegennet. Dit betekent maw een 900-tal km of 1800km indien per rijrichting).

Doorgaans bevinden er zich één of twee meetlocaties tussen twee opeenvolgende op- en afrittencomplexen.

2d) De jaarlijkse onderhoudskost van de meetsystemen, zowel deze gebaseerd op lusedetectoren als deze gebaseerd op camera's, bedraagt circa 530.000 euro.

2e) In het kader van het project "Meten in Vlaanderen" zal de komende jaren circa 4,8 M euro worden geïnvesteerd in de verdere uitbouw van het meetnet.

3a + 3c)

- Oude meetsysteem met 'telcamera's': er zijn 91 camera's opgesteld. Elke camera bestrijkt meerdere rijstroken. In totaal worden aldus gegevens ingezameld van circa 540 meetpunten (1 meetpunt per rijstrook).
- Nieuwe meetsysteem met automatische-incidentdetectiecamera's: 324 camera's.

3b) -

- Oude telcamera's: zie 2b.
 - Automatische-incidentdetectiecamera's (AID): ongeveer 135 km (of 270 km per rijrichting).
- Deze AID-camera's worden enkel opgesteld op filegevoelige locaties, waaronder: ring Antwerpen, noorderring Brussel en eerste kilometers radialen die op deze ringwegen aansluiten, alsook knooppunt Lummen.

3d) zie 2d

3e) zie 2e

- 4) Het meetnet bestaat uit een intelligente mix van meerdere types detectoren. Voor het basismetnet wordt momenteel geopteerd, op basis van de evaluaties op de testsites (zie 1c), voor een uitrusting van het wegennet met dubbele inductielussen op locaties waar betrouwbare gegevens nodig zijn over verkeersaantallen (en dit per voertuigcategorie), snelheid (van de verkeersstroom of zelfs van individuele voertuigen) en bezettingsgraad. Dit in combinatie met automatische-incident-detectiecamera's en CCTV-camera's op die locaties waar dergelijke parameters minder exact moeten worden gemeten maar waar het beeldaspect, vooral naar real time verkeersbeheer toe, een grote meerwaarde biedt.

Het Verkeerscentrum onderzoekt continu de inzetbaarheid van meer performante systemen en volgt de ontwikkelingen m.b.t. het meten van andere parameters (reistijden, aslasten, herkomstbestemming, nationaliteit, fijnere voertuigcategorisering, volgtijden en volgafstanden) continu op.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

KRIS PEETERS
VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 588
van 20 september 2006
van **CARL DECALUWÉ**

N43 Pottelberg Kortrijk - Verkeerslichten

In opvolging van mijn schriftelijke vraag nr. 268 van 3 februari 2006 “N43 Pottelberg Kortrijk - Verkeerslichten” (Websitebulletin, publicatiedatum 29-03-2006) had ik de minister graag de volgende vragen gesteld.

1. Wat is de stand van zaken van het project “herinrichting N43 Pottelberg ter hoogte van de R8 tot en met het kruispunt N43 met de Bruyningstraat – Engelse Wandeling te Kortrijk”? Welke stappen dienen nog te worden ondernomen?
2. Hoe ziet het definitieve project er nu eigenlijk uit? In welke oplossing wordt voorzien?

Wat is hiervoor de geraamde kostprijs?

Wat is de verdere timing van het project?

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 588 van 20 september 2006

van **CARL DECALUWE**

1. Het project met historianummer 1965 'N43 te Kortrijk – Herinrichten Bruyningstraat/Engelse Wandeling' is voorzien op het goedgekeurd indicatief driejarenprogramma AWW 2005-2006-2007 in 2006 en op het goedgekeurd jaarprogramma 2006 van Agentschap Infrastructuur. Omwille van de vastgestelde verkeersproblematiek werd in 2004 door een extern studie bureau een verkeersstudie uitgevoerd met microsимулатie in het gebied 'N43 Pottelberg ter hoogte van de R8 tot en met het kruispunt N43 met de Bruyningstraat – Engelse Wandeling' tussen de kilometerpunten 43,140 en 43,950 te Kortrijk. Dit project 'Herinrichting N43 Pottelberg ter hoogte van de R8 tot en met het kruispunt N43 met de Bruyningstraat – Engelse Wandeling te Kortrijk' zal met toepassing van module 3 (herinrichting kruispunt en toeritten, gelegen binnen de bebouwde kom), module 4 (subsidiëring van de wegverlichting langs gewestwegen) en module 17 (wegverlichting langs gewestwegen) van de mobiliteitsconvenanten worden uitgevoerd.

De startnota werd goedgekeurd in de Gemeentelijke Begeleidingscommissie van 10 januari 2005 en werd vervolgens besproken in de Provinciale Auditcommissie van 14 februari 2005.

Op 1 maart 2005 werd de startnota conform verklaard waarbij 3 scenario's in het desbetreffende projectgebied waren uitgewerkt. Hieruit volgde als voorkeursscenario de infrastructuur met verkeerslichtenregeling als meest flexibele oplossing voor de toekomst.

Na opmaak van een opmetingsplan door het Agentschap Infrastructuur werd het voorkeursscenario verder uitgewerkt. Dit ontwerp op grondplanniveau in de projectnota werd een eerste keer besproken in de gemeentelijke begeleidingscommissie van 16 maart 2006.

Een tweede gemeentelijke begeleidingscommissie werd door het stadsbestuur Kortrijk georganiseerd op 5 oktober 2006 waar de projectnota zal werd goedgekeurd.

De projectnota zal vermoedelijk besproken worden in de Provinciale Auditcommissie van 13 november 2006.

Het definitieve project echter zal pas gekend zijn na de conformverklaring van de projectnota in de Provinciale Auditcommissie, waarna een bestek en raming dient opgemaakt te worden vooraleer kan worden aanbesteed en vastgelegd. Dit project dient immers nog afgestemd te worden op het module 10 dossier schoolomgeving 'N43 Pottelberg' waarvan de startnota conform verklaard werd op 14 februari 2005 en het module 13 dossier fietspaden langs de N43 Kortrijk – Aalbeke tussen de kilometerpunten 43.920 en 47.100, waarvan de startnota conform verklaard werd op 08 juli 2002 .

Voor de aanvang der werken dienen nog volgende stappen gerealiseerd te worden:

- ondertekening door het stadsbestuur Kortrijk van de module 3, module 4 en module 17;
- de goedkeuring van de projectnota in de gemeentelijke begeleidingscommissie en de provinciale auditcommissie;

- *de mogelijke studie van de riolering en eventueel de procedure voor subsidiëring bij de Vlaamse Milieumaatschappij (VMM): vooralsnog heeft het Agentschap Infrastructuur geen kennis van het rioleringsstelsel in dit projectgebied;*
- *de studie van de verlichting;*
- *de aanbesteding;*
- *de goedkeuring van de aanbesteding en de definitieve vastlegging van de kredieten;*
- *de goedkeuring door de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar;*
- *eventuele onteigeningen in het definitieve project.*

2. *Het definitieve project 'herinrichting N43 Pottelberg ter hoogte van de R8 tot en met het kruispunt N 43 met de Bruyningstraat-Engelse Wandeling te Kortrijk' zal pas gekend zijn na de conformverklaring van de projectnota in de Provinciale Auditcommissie.*

Uit de conforme startnota volgde het voorkeursscenario van een infrastructuur met verkeerslichtenregeling in het projectgebied.

Voor dit project is op het investeringsprogramma AWV 2006 een bedrag van 375.000 euro voorzien. De raming van het voorliggend plan bedraagt 695 750 euro voor het aandeel van het Vlaams Gewest in de wegen. Een nauwkeuriger raming kan pas gegeven worden na voltooiing van de studie.

Het indicatief driejarenprogramma 2007-2008-2009 van de Vlaamse Overheid – Agentschap Infrastructuur – Wegen en Verkeer West-Vlaanderen is thans in opmaak, zodat er nog geen uitsluitsel is op welk investeringsjaar dit project kan aanbesteed en vastgelegd worden. Het behoud van het project op het indicatief driejarenprogramma is afhankelijk van de vooruitgang van de studie, de prioriteiten in 2007 en het budget op het investeringsjaar 2007.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 1
van 25 september 2006
van **DOMINIQUE GUNS**

De Laan - Waterkwaliteit en visbestand

De rivier de Laan (ook: Lane of Lasne genoemd) ligt in de provincie Vlaams-Brabant, namelijk ten zuidoosten van Brussel zoals de rivier de IJse. De Laan is ruim 30 km lang en onbevaarbaar.

Deze sterk meanderende rivier ontspringt in Plancenoit en mondt in Sint-Agatha-Rode uit in de Dijle. De rivier vloeit onder meer langs de gemeenten Tombeek, Terlanen en Sint-Agatha-Rode.

1. Wat is voor de Laan de kwaliteitsverbetering of kwaliteitsverslechtering van het water (fysico-chemische en biologische kwaliteit) voor het jaar 2006 (of de meest recent beschikbare gegevens)?
2. Welke vooruitgang verwacht men de komende jaren?

Wanneer wordt een optimaal niveau van waterkwaliteit verwacht?

3. Op welke plaatsen is het visbestand op de rivier de Laan het grootst en op welke plaatsen bijna onbestaande, en dit voor het jaar 2005 en vooral voor het jaar 2006 (of eventueel de meest recent beschikbare gegevens)?

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 1 van 25 september 2006

van **DOMINIQUE GUNS**

1. De Vlaamse Milieumaatschappij (VMM) heeft onder meer de decretale opdracht meetnetten te exploiteren voor het meten van de kwaliteit van de oppervlaktewateren.

De *meetnetten oppervlaktewater* bestaan hoofdzakelijk uit twee elkaar aanvullende meetnetten: een fysisch-chemisch en een biologisch. Op een geselecteerd aantal meetpunten wordt ook onderzoek gedaan naar de aanwezigheid van microverontreinigingen (v.b. bestrijdingsmiddelen, monocyclische aromatische en polycyclische aromatische koolwaterstoffen en andere gevaarlijke stoffen).

De resultaten van het fysisch-chemisch meetnet laten toe - op basis van een reeks momentopnamen (schemonsters) - uitspraak te doen over de waterkwaliteit op een bepaald meetpunt.

Op het merendeel van de meetpunten van het fysisch-chemisch meetnet wordt een basispakket van parameters onderzocht: watertemperatuur, concentratie aan opgeloste zuurstof (O_2), zuurtegraad (pH), chemisch zuurstofverbruik (CZV), ammoniakale stikstof (NH_4^+ -N), nitriet (NO_2^- -N) en nitraat (NO_3^- -N), totaal orthofosfaat ($o-PO_4^{3-}$ -P), totaal fosfor (Pt), chloride (Cl) en geleidingsvermogen (EC).

De parameters biochemisch zuurstofverbruik (BZV), Kjeldahl-stikstof (Kj-N), sulfaat (SO_4^{2-}), totale hardheid, gehalte aan zwevende stoffen (ZS), arseen (As) en de zware metalen barium (Ba), cadmium (Cd), chroom (Cr), koper (Cu), ijzer (Fe), kwik (Hg), mangaan (Mn), lood (Pb), seleen (Se), nikkel (Ni) en zink (Zn), worden bepaald op een aantal geselecteerde meetpunten.

De Italiaanse onderzoeker Prati ontwikkelde voor verscheidene parameters een transformatieformule om een gemeten waarde om te rekenen naar een onderling vergelijkbare kwaliteitsindex. Aan de hand van deze index kan de kwaliteitsklasse bepaald worden.

De VMM gebruikt voor de beoordeling van de waterkwaliteit de Prati-index voor zuurstofverzadiging (PIO). Deze index krijgt een slechte score bij lage zuurstofspanningen, maar ook bij oververzadiging; die treedt immers op bij eutrofiëring – een verschijnsel dat de waterkwaliteit aantast. De bekomen resultaten krijgen volgende beoordeling (let wel: een hogere index wijst op een slechtere kwaliteit):

Beoordeling van de waterkwaliteit op basis van de Prati-index voor opgeloste zuurstof

PIO	Klasse	Kleur	Beoordeling ('waterkwaliteitsklasse')
0 – 1	1	blauw	niet verontreinigd
> 1 – 2	2	groen	aanvaardbaar
> 2 – 4	3	geel	matig verontreinigd
> 4 – 8	4	oranje	verontreinigd
> 8	5	rood	zwaar verontreinigd

Het biologisch onderzoek evalueert de kwaliteit van een waterloop als biotoop. Dit gebeurt aan de hand van de Belgische Biotische Index (BBI). Deze index is gestoeld op de aan- of afwezigheid van ongewervelde waterdiertjes (macro-invertebraten). Daarbij speelt hun gevoeligheid voor verontreiniging en de diversiteit van de levensgemeenschap een belangrijke

rol. Hoewel in principe gestoeld op één monsterneming per jaar, geeft de Biotische Index een terugblik in de tijd en evalueert ze de biotoopkwaliteit over een ruimere tijdspanne.
De indexwaarde schommelt tussen 0 (zeer slechte kwaliteit) en 10 (zeer goede kwaliteit).

Beoordeling van de biologische waterkwaliteit op basis van de Belgische Biotische index

<i>BBI</i>	<i>Kleur</i>	<i>Beoordeling</i>
9 - 10	blauw	zeer goede kwaliteit
7 - 8	groen	goede kwaliteit
5 - 6	geel	matige kwaliteit
3 - 4	oranje	slechte kwaliteit
1 - 2	rood	zeer slechte kwaliteit
0	zwart	uiterst slechte kwaliteit

Waterkwaliteit

De Laan en haar bijrivieren hebben de bestemming 'drinkwaterproductie'. Het zuurstofgehalte is goed en is – geëvalueerd d.m.v. de Prati-index voor zuurstofverzadiging – in 2005 overal 'aanvaardbaar'. In 2004 bevond het zich nog op de grens tussen de klassen 'aanvaardbaar' en 'matig'. De biologische kwaliteit varieert in 2005 tussen matig in de benedenloop en goed tot zeer goed in de bovenloop (t.o.v. matig tot goed in 2004). Aan het eindpunt te Sint-Agatha-Rode werd in 2005, in tegenstelling tot de 2 jaren daarvoor (goed), slechts een matige biologische kwaliteit behaald; tot en met 2002 werd hier eveneens slechts een matige biologische kwaliteit (zelfs een slechte in 1994 en 1997) opgetekend. Sinds die tijd is het ammoniumgehalte echter sterk gedaald, wellicht als gevolg van de sanering van huishoudelijke lozingen door de aanleg van de collector Laan die het huishoudelijk afvalwater afvoert naar de RWZI van Huldenberg; waarschijnlijk zijn er ook saneringen gebeurd op Waals grondgebied hetgeen merkbaar is in de evolutie van het zuurstofgehalte.

De basiskwaliteitsnormen worden in 2005 (nagenoeg zoals in 2004) op het eindpunt nog enkel overschreden voor de zwevende stoffen, CZV, orthofosfaat en totale fosfor. De Waalse RWZI van Rosières (125.000 IE) speelt een belangrijke rol in deze verontreiniging, want de Laan stroomt op Vlaams grondgebied in een erg landelijke omgeving, met slechts enkele kleine dorpskernen zonder industrie. De kwaliteit van de Laan wordt dus vooral bepaald door Wallonië.

Situering en resultaten meetnet INBO

Het Instituut voor Natuur- en Bosonderzoek (INBO) meet sedert 1994 de kwaliteit van de vis met betrekking tot het voorkomen van een aantal verontreinigende stoffen (PCB's, pesticiden, zware metalen, ...) in het Vlaamse palingpolluëntenmeetnet. Momenteel bestaat dit meetnet uit een 350-tal locaties verspreid over Vlaanderen. Voor de Laan zijn er kwalitatieve gegevens beschikbaar van de meetplaats ter hoogte van Terlanen in 1998. De Belgische PCB consumptienorm voor vis (75 ng/g versgewicht) werd overschreden, er werden extreem hoge PCB concentraties aangetroffen (2160 - 2860 ng/g versgewicht). De gemiddelde aangetroffen concentratie in 1998 bedroeg hier 2560 ng/g versgewicht.

Voor het zware metaal cadmium was er eveneens een zeer sterke vervuiling aanwezig in 1998, de Europese norm van 100 ng/g versgewicht werd ruim overschreden (177 ng/g versgewicht) met individuele palingconcentraties variërend tussen 120 en 284 ng/g versgewicht. Voor de zware metalen lood en kwik werden er hier geen overschrijdingen van de Europese norm waargenomen.

Op basis van de zeer hoge concentraties aan zowel PCB's als cadmium werd er op o.a. de Laan in 2002 een algemeen meeneemverbod uitgevaardigd voor alle vis, dit verbod was geldig tot eind 2005 en werd niet verlengd.

2. Voor de volgende jaren worden geen spectaculaire waterkwaliteitsverbeteringen verwacht. Veel zal afhangen van de eventuele verdere uitbouw van de riolerings- en zuiveringsinfrastructuur op

Waals grondgebied en van die van de kleine dorpskernen op Vlaams grondgebied (van een aantal gemeentelijke GIP-aanvragen werd het voorontwerp al midden 2005 goedgekeurd).

De renovatie van de RWZI van Rosières is door de Intercommunale du Brabant Wallon gepland in 2008; door deze renovatie zal de capaciteit van deze RWZI opgetrokken worden tot 145.000 IE, en zal aan nutriëntverwijdering gedaan worden. Dit moet leiden tot een verdere verbetering van de kwaliteit van de Laan, zeker m.b.t. de nutriënten.

3. In 2001 is een monitoringsmeetnet voor de visstand van de Vlaamse oppervlaktewaters van start gegaan. Dit visstandonderzoek wordt uitgevoerd door het INBO. De bedoeling is de kwaliteit van de visstand te onderzoeken om aldus ook een beeld te verkrijgen van de ecologische waterkwaliteit. De gegevens worden in een databank ingevoerd. Dit meetnet omvat ca 900 meetpunten waarvan 550 op stromende waters. In het Dijlebekken werden er een 65-tal bemonsteringsplaatsen geselecteerd, 4 van deze locaties bevinden zich op de Laan. De laatste gegevens over visbestanden in de Laan dateren van het voorjaar 2006.

Op de Laan, een zijbeek van de Dijle, werden op de 4 staalnameplaatsen volgende 13 vissoorten gevangen: driedoornige stekelbaars, baars, biermpje, bittervoorn, blankvoorn, blauwbandgrondel, giebel, kopvoorn, paling, regenboogforel, rietvoorn, riviergrondel en zeelt.

De soortendiversiteit op de Laan varieert tussen 2 en 12 soorten met een gemiddelde van 6 soorten per locatie. Riviergrondel gevolgd door biermpje zijn de meest gevangen soorten.

De grootste soortendiversiteit (12 soorten) werd gevonden aan de molen te Terlanen. De kleinste op de meest stroomopwaartse locatie aan de molen te Tombeek. Hier werden slechts 1 driedoornige stekelbaars en 1 paling gevangen.

Aan de molen te Terlanen vinden we niet alleen de grootste soortendiversiteit maar hier vinden we ook de grootste vangstaantallen en vangstdensiteiten. 404 vissen/100 m werden hier gevangen voor bijna 10 kg of een bezetting van 157 kg/ha. Het is vooral de grote riviergrondelpopulatie op deze locatie die hiervoor verantwoordelijk is. Ook de beschermde soort, het biermpje wordt hier goed gevangen.

De molen van Terlanen zorgt nog steeds voor een migratiebarrière op de Laan. De vissen die van op de Dijle stroomopwaarts migreren kunnen hier niet verder. Overige vroeger geïventariseerde vismigratieknelpunten (4) werden opgeheven (www.vismigratie.be).

In vorige campagnes 1999-2002 werden 24 soorten gevangen, nl. de 13 hierboven genoemde vissoorten aangevuld met brasem, gestippelde alver, karper, vetje, winde, graskarper, bruine Amerikaanse dwergmeerval, snoek, beekforel, tiendoornige stekelbaars en pos. De grootste diversiteit en densiteit werd toen ook gevonden aan de molen ter Terlanen (zie bijlage 1).

Echter in het kader van een Vlina project werd deze locatie 8 keer gedurende verschillende seizoenen bemonsterd. Hier werden toen in totaal maar liefst 23 soorten gevangen. Het is normaal dat het gevangen aantal soorten hoger lag, immers hoe meer men vist hoe meer kans men heeft om soorten die slechts sporadisch (of seizoenaal) aanwezig zijn toch te vangen. Tijdens de 8 bemonstering varieerden de soortendiversiteiten tussen 11 en 16 soorten aangetroffen met een gemiddelde van 13,6 soorten. Dit cijfer komt natuurlijk veel meer in de buurt van de 12 soorten die we in de campagne van 2006 vonden voor deze locatie.

Ook in deze campagne waren riviergrondel en biermpje de frequentst gevangen soorten op de Laan.

Tijdens een campagne in 1994 en 1998 werd de Laan uitvoeriger bemonsterd, er werden toen respectievelijk 18 en 19 soorten gevangen. In 1994 en 1998 werden de hoogste diversiteiten eveneens gevangen aan de molen te Terlanen, in 1998 was hier ook de vangstdensiteit het hoogst. In 1994 werd de grootste vangstdensiteit aan de monding met de Dijle gevonden, hier werden toen enkele grote karpers gevestigd. In 1994 was blankvoorn de frequentst gevangen soort, in 1998, biermpje. Riviergrondel werd slechts sporadisch gevangen. Karper domineerde zowel in 1994 als in 1998 qua biomassa de Laan.

Door de jaren heen zien we echter dat de vis op de Laan zich vooral bevindt op de locatie aan de molen te Terlanen en dat de vangststanden op de overige locaties laag tot uitermate laag zijn.

De visindex beschouwend zien we dat enkel de locatie aan de Terlanen molen een 'goede kwaliteit' heeft. De meest stroomafwaartse locatie aan de Dijle scoort een 'matige kwaliteit', de overige twee locaties een 'ontoereikende kwaliteit'.

Indien we de evolutie van de visindex bekijken (bijlage 2) zien we dat de kwaliteitsklasse voor de meest stroomafwaartse locatie 'matig' blijft doorheen de jaren heen. De locatie te Huldenberg, St.-Agatha-Rode, 't Hof scoorde in 2002 'matig', maar een 'ontoereikende kwaliteit' in de overige campagnes. De locatie aan de molen te Terlanen is van een 'matige kwaliteit' in 1994 en 1998, naar een 'goede kwaliteit' in 2001 en 2006 geëvolueerd. De meest stroomopwaartse locatie verging het dan weer minder goed en evolueerde van een 'matige kwaliteit' in 1994 en 1998 naar een 'ontoereikende' in 2002 en 2006.

Qua structuur wordt de Laan voor het grootste deel geïnventariseerd als zeer waardevol. De Laan slingert zich door een overwegend (vrij) natuurlijk landschap. Plaatselijk is de Laan rechtgetrokken maar daarnaast zijn alle natuurlijke elementen van snelstromende laaglandbeken aanwezig nl. sterke meandering, pool-riffle patronen, holle oevers en natuurlijke oeverwallen. De Laan vertoont zelfs over grote trajecten nog een sterk ontwikkeld meanderend patroon. Een beek met een dergelijke structuur biedt meer potenties naar vis toe dan hetgeen die nu heeft. Vangsten van soorten als de zeer vervuilinggevoelige gestippelde alver, de beschermde bierpje en bittervoorn en alsook het goede visbestand op de locatie aan de molen van Terlanen zijn indicaties voor de potentie dat de Laan kan hebben voor vis. Naar alle waarschijnlijkheid is de waterkwaliteit de beperkende factor voor een divers visleven op de Laan, de zeer hoge gehalten aan zware metalen (cadmium) spelen mogelijk een grote rol.

Op de Laan worden regelmatig bepotingen uitgevoerd. Die van riviergrondel bleken succesvol, daar waar in 1994 en 1998, riviergrondel slechts sporadisch werd gevangen, is de populatie nu uitgegroeid tot een zichzelf instandhoudende populatie. Ten behoeve van de hengelaar wordt er ook regelmatig forel en winde uitgezet.

BIJLAGEN:

1. Overzicht van de aangetroffen vissoorten op de Laan en het aantal soorten op de verschillende locaties.
2. Overzicht van de IBI waarden en hun appreciatie voor 2006 en de appreciatie voor vorige campagnes.

Bijlage(n):

<http://jsp.vlaamsparlement.be/docs/schv/2006-2007/PEETERS/1/antw.001.bijlage.001.doc>

<http://jsp.vlaamsparlement.be/docs/schv/2006-2007/PEETERS/1/antw.001.bijlage.002.doc>

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

KRIS PEETERS
VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 2
van 25 september 2006
van **DOMINIQUE GUNS**

Kanaal Roeselare-Leie - Waterkwaliteit en visbestand

Het Kanaal van Roeselare naar de Leie, gelegen in de provincie West-Vlaanderen, is 16,6 km lang en heeft een oppervlakte van ruim 75 ha.

Het loopt van Roeselare tot de sluis van Ooigem, waarlangs het in verbinding staat met de Leie.

1. Wat is voor het Kanaal van Roeselare-Leie de kwaliteitsverbetering of kwaliteitsverslechtering van het water (fysico-schemische en biologische kwaliteit) voor het jaar 2006 (of de meest recent beschikbare gegevens)?
2. Welke vooruitgang verwacht men de komende jaren?

Wanneer wordt een optimaal niveau van de waterkwaliteit verwacht?
3. Op welke plaatsen is het visbestand op het Kanaal van Roeselare-Leie het grootst en op welke plaatsen bijna onbestaande, en dit voor het jaar 2005 en vooral voor het jaar 2006 (of eventueel de meest recent beschikbare gegevens)?

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 2 van 25 september 2006

van **DOMINIQUE GUNS**

1. De Vlaamse Milieumaatschappij (VMM) heeft onder meer de decretale opdracht meetnetten te exploiteren voor het meten van de kwaliteit van de oppervlaktewateren.

De *meetnetten oppervlaktewater* bestaan hoofdzakelijk uit twee elkaar aanvullende meetnetten: een fysisch-chemisch en een biologisch. Op een geselecteerd aantal meetpunten wordt ook onderzoek gedaan naar de aanwezigheid van microverontreinigingen (v.b. bestrijdingsmiddelen, monocyclische aromatische en polycyclische aromatische koolwaterstoffen en andere gevaarlijke stoffen).

De resultaten van het fysisch-chemisch meetnet laten toe - op basis van een reeks momentopnamen (schemonsters) - uitspraak te doen over de waterkwaliteit op een bepaald meetpunt.

Op het merendeel van de meetpunten van het fysisch-chemisch meetnet wordt een basispakket van parameters onderzocht: watertemperatuur, concentratie aan opgeloste zuurstof (O_2), zuurtegraad (pH), chemisch zuurstofverbruik (CZV), ammoniakale stikstof (NH_4^+ -N), nitriet (NO_2^- -N) en nitraat (NO_3^- -N), totaal orthofosfaat ($o-PO_4^{3-}$ -P), totaal fosfor (Pt), chloride (Cl) en geleidingsvermogen (EC).

De parameters biochemisch zuurstofverbruik (BZV), Kjeldahl-stikstof (Kj-N), sulfaat (SO_4^{2-}), totale hardheid, gehalte aan zwevende stoffen (ZS), arseen (As) en de zware metalen barium (Ba), cadmium (Cd), chroom (Cr), koper (Cu), ijzer (Fe), kwik (Hg), mangaan (Mn), lood (Pb), seleen (Se), nikkel (Ni) en zink (Zn), worden bepaald op een aantal geselecteerde meetpunten.

De Italiaanse onderzoeker Prati ontwikkelde voor verscheidene parameters een transformatieformule om een gemeten waarde om te rekenen naar een onderling vergelijkbare kwaliteitsindex. Aan de hand van deze index kan de kwaliteitsklasse bepaald worden.

De VMM gebruikt voor de beoordeling van de waterkwaliteit de Prati-index voor zuurstofverzadiging (PIO). Deze index krijgt een slechte score bij lage zuurstofspanningen, maar ook bij oververzadiging; die treedt immers op bij eutrofiëring – een verschijnsel dat de waterkwaliteit aantast. De bekomen resultaten krijgen volgende beoordeling (let wel: een hogere index wijst op een slechtere kwaliteit):

Beoordeling van de waterkwaliteit op basis van de Prati-index voor opgeloste zuurstof

<i>PIO</i>	<i>Klasse</i>	<i>Kleur</i>	<i>Beoordeling ('waterkwaliteitsklasse')</i>
0 – 1	1	blauw	niet verontreinigd
> 1 – 2	2	groen	aanvaardbaar
> 2 – 4	3	geel	matig verontreinigd
> 4 – 8	4	oranje	verontreinigd
> 8	5	rood	zwaar verontreinigd

Het biologisch onderzoek evalueert de kwaliteit van een waterloop als biotoop. Dit gebeurt aan de hand van de Belgische Biotische Index (BBI). Deze index is gestoeld op de aan- of afwezigheid van ongewervelde waterdierpjes (macro-invertebraten). Daarbij speelt hun

gevoeligheid voor verontreiniging en de diversiteit van de levensgemeenschap een belangrijke rol. Hoewel in principe gestoeld op één monsterneming per jaar, geeft de Biotische Index een terugblik in de tijd en evalueert ze de biotoopkwaliteit over een ruimere tijdspanne.

De indexwaarde schommelt tussen 0 (zeer slechte kwaliteit) en 10 (zeer goede kwaliteit).

Beoordeling van de biologische waterkwaliteit op basis van de Belgische Biotische index

<i>BBI</i>	<i>Kleur</i>	<i>Beoordeling</i>
9 - 10	blauw	zeer goede kwaliteit
7 - 8	groen	goede kwaliteit
5 - 6	geel	matige kwaliteit
3 - 4	oranje	slechte kwaliteit
1 - 2	rood	zeer slechte kwaliteit
0	zwart	uiterst slechte kwaliteit

Waterkwaliteit

Het Kanaal Roeselare-Leie is 16.6 km lang en heeft een oppervlakte van ruim 75 ha. Het loopt van Roeselare tot de sluis van Ooigem, waarlangs het in verbinding staat met de Leie. Het kanaal is bevaarbaar. Het heeft de wettelijke bestemming 'viswater voor karperachtigen'.

De laatste beschikbare volledige meetreeks aan gegevens voor het Kanaal Roeselare-Leie betreft het jaar 2005. Voor 2006 beschikt de VMM reeds over maandelijks fysico-chemische analysesresultaten tot en met augustus.

Er zijn nog geen gegevens van biologische staalnames beschikbaar voor 2006.

Een overzicht van de door VMM gemonitorde meetplaatsen op het Kanaal Roeselare-Leie, met de PIO-scores van 1990 t.e.m. 2005 is terug te vinden in bijlage 1.

Globaal gezien wijst de Prati-index voor zuurstofverzadiging sinds 2000 op een 'matig verontreinigde' toestand.

Aangezien het kanaal de bestemming 'viswater' heeft, dient het voor een aantal parameters (opgeloste zuurstof, zwevende stoffen, biologische zuurstofvraag, totaal fosfor, nitriet, pH, ammonium, en opgelost koper en totaal zink) te voldoen aan strengere/andere normen dan de basiskwaliteitsnormen. Uit de normtoetsingen van de meetplaatsen 642000 en 643000 blijkt dat niet aan deze viswaternormen voldaan wordt voor ammonium, zwevende stoffen en nitriet (op meetplaats 642000) en bijkomend voor totaal fosfor op meetplaats 643000.

Ook uit de normtoetsing voor basiskwaliteit blijkt dat de meetplaats te Izegem (643000) iets slechter scoort dan die te Ooigem (642000). Er zijn geen overschrijdingen voor zware metalen, doch wel voor de parameters CZV en orthofosfaat.

De biologische kwaliteit is globaal gezien 'matig'. In 2001 scoorde de meetplaats 642000 beter, zowel qua zuurstofhuishouding als wat de biologische kwaliteit betreft, doch deze goede toestand werd niet aangehouden. De waterkwaliteit schommelt en is o.a. afhankelijk van de weersomstandigheden (overstortwerking bij neerslag).

Situering en resultaten meetnet INBO

Het Instituut voor Natuur- en Bosonderzoek (INBO) meet sedert 1994 de kwaliteit van de vis met betrekking tot het voorkomen van een aantal verontreinigende stoffen (PCB's, pesticiden, zware metalen, ...) in het Vlaamse palingpolluentenmeetnet. Momenteel bestaat dit meetnet uit een 350-tal locaties verspreid over Vlaanderen. Voor het Kanaal Roeselare-Leie zijn er van 1 locatie kwalitatieve gegevens beschikbaar. Deze gegevens werden verzameld in Ingelmunster t.h.v de zwaaiikom in 1998 en in 2004. De Belgische PCB consumptienorm in vis (75 ng/g versgewicht) werd sterk overschreden, in 1998 werd er een concentratie

aangetroffen van 512 ng/g versgewicht, in 2004 was deze bijna gehalveerd tot 263 ng/g versgewicht. Dit is een daling van *sterk afwijkend* tot *afwijkend* van de referentiewaarde voor Vlaanderen.

Voor het pesticide DDT en zijn derivaten (verboden sinds 1976) werden er *afwijkende* concentraties t.o.v. de referentiewaarde voor Vlaanderen aangetroffen in 1998, deze waren in 2004 afgenomen tot *licht afwijkend* van de referentie. Voor de zware metalen lood, kwik en cadmium werden er geen overschrijdingen van de Europese norm aangetroffen, de aangetroffen concentraties waren *niet afwijkend* voor kwik en cadmium en voor lood in 1998 en *afwijkend* t.o.v. van de referentiewaarde voor Vlaanderen voor lood in 2004.

Voor de referentiewaarden en de afwijkingsklassen van de verschillende pollutanten verwijzen we naar Goemans *et al.* (2003).

2. De kwaliteit van het Kanaal Roeselare-Leie wordt indirect beïnvloed door de kwaliteit van enkele waterlopen. Allereerst komt door versassingen van schepen te Wielsbeke (Ooigem) een belangrijke hoeveelheid Leiewater in het kanaal terecht. Op een aantal plaatsen o.a. aan de kop van de vaart te Roeselare kan het Mandelwater bij regenval overstorten naar het kanaal. Dit water bevat o.m. het overstortwater van de afvalwatercollectoren van het centrum van Roeselare. Ter hoogte van de Roeselaarse deelgemeente Rumbeke bestaat eveneens nog een overstortmogelijkheid van het hydrografisch stelsel van de Kazandbeek.

In het kanaal gebeuren geen rechtstreekse lozingen van huishoudelijke of industriële aard. Het belangrijkste bedrijf langs het kanaal is het bedrijf Vandemoortele dat samen met de bedrijven Cargill en aOP op eenzelfde site is gelegen te Izegem. Dit bedrijf trekt grote hoeveelheden koelwater uit het kanaal op en loost het terug.

De kwaliteit van bovengenoemde waterlopen is zeker nog niet goed maar de investeringsprogramma's om zowel de kwaliteit van de Leie als Mandel te verbeteren zijn volop lopende zodat een zeer geleidelijke kwaliteitsverbetering van het kanaal kan verwacht worden. In het bekken van de Kazandbeek wordt (is) momenteel een belangrijk lozingspunt door de stad Roeselare gesaneerd wat ontegensprekelijk een belangrijke invloed zal hebben op de waterkwaliteit. Naast de grootschalige projecten zal evenwel ook de nodige aandacht moeten uitgaan naar de diffuse vervuiling van landelijke woningen en landbouw. Het beleid inzake de zoneringsplannen en het MAP moet dan ook onverminderd worden verder gezet.

3. In 2001 is een monitoringmeetnet voor de visstand van de Vlaamse oppervlaktewaters van start gegaan. Dit visstandonderzoek wordt uitgevoerd door het Instituut voor Natuur- en Bosonderzoek. De bedoeling is de kwaliteit van de visstand te onderzoeken om aldus ook een beeld te verkrijgen van de ecologische waterkwaliteit. De gegevens worden in een databank ingevoerd. Dit meetnet omvat ca 900 meetpunten waarvan een 300-tal op kanalen. De kanalen worden met een periodiciteit van ongeveer 5 jaar bemonsterd.

Op het Kanaal Roeselare-Leie werden 5 locaties geselecteerd. De recentste bemonsteringen dateren van oktober 2004. De locaties werden elektrisch en met fuiken afgevisd.

In totaal werden er over de ganse lengte van het kanaal 859 vissen gevangen met een totaal gewicht van 126 kg. Volgende 16 soorten werden gevangen: paling, brasem, kolblei, giebel, karper, winde, blauwbandgrondel, blankvoorn, rietvoorn, zeelt, driedoornige stekelbaars, pos, zonnebaars, baars, snoekbaars en zilverkarper.

Baars (38%), gevolgd door blankvoorn (32%), domineren qua aantallen het kanaal en maken samen 70 % van het totaal aantal gevangen vissen uit. Qua biomassa domineert giebel (18%) gevolgd door blankvoorn en paling (beiden goed voor 16% van de totaal gevangen biomassa).

De roofvisstand op het kanaal bestaat uit grotere baarzen (>20 cm) en enkele snoekbaarzen (27).

Van karper, zilverkarper en driedoornige stekelbaars kon de aanwezigheid op het kanaal worden vastgesteld maar hiervan werden slechts een zeer klein aantal individuen gevangen (< 5 exemplaren over de ganse lengte van het kanaal).

De soortendiversiteit op het kanaal varieert van 10 tot 14 soorten met een gemiddelde van 11.6 soorten.

Als we de elektrovisserijvangsten / 100 m bekijken zien we dat deze variëren tussen 671 en 12158 g/100 m afgeviste oever met een gemiddelde van 3872 g/100 m. Op basis van een vangstindeling in kwartielen van de resultaten van eerdere elektrisch bemonsteringen op kanalen wijzen deze waarden op 'goede vangsten tot 'zeer goede vangsten' met een gemiddelde dat wijst op 'een zeer goede vangst'. Enkel op de locatie gelegen te Ingelmunster wijst de gevonden waarde op een 'middelmattige vangst'. De grootste vangsten vinden we in de Jachthaven te Kachtem en te Ooigem aan de sluis.

De fuikvangsten/fuikdag variëren tussen 1307 g/fuikdag en 8312 g/fuikdag met een gemiddelde van 4145 g/fuikdag. In vergelijking met vroegere bemonsterde kanalen wijzen deze waarden op 'middelmattige vangsten' tot 'zeer goede vangsten', met een gemiddelde dat wijst op een 'goede vangst'. De grootste vangst vinden we te Ooigem aan de sluis.

Hoewel met de gebruikte technieken geen densiteitschattingen kunnen gemaakt worden wijzen de vangsten op vrij hoge visdensiteiten op het kanaal.

In 1998 werd het kanaal over zijn gehele lengte op 9 locaties bemonsterd. Er werden toen 17 vissoorten gevangen nl. voorgenoemde vissoorten zonder de blauwbandgrondel maar aangevuld met bittervoorn en tiendoornige stekelbaars.

Vergelijken we het visbestand 1998 met dat in 2004 dan stellen we vast dat:

- qua aantallen blankvoorn niet meer zo uitgesproken dominant is op het kanaal, in 1998 maakte blankvoorn immers 89% van het totaal aantal gevangen individuen uit (vooral heel veel kleine exemplaren), nu nog 32% en is daarmee na baars de meest gevangen soort;
- in 1998 domineerde blankvoorn qua biomassa (34 %) gevolgd door paling, kolblei en gibel (respectievelijk 18%, 16% en 14%), in 2004 domineert gibel (18%) gevolgd door blankvoorn en paling (beiden goed voor 16% van de totaal gevangen biomassa). Het zijn dus nog steeds dezelfde soorten die domineren maar voor blankvoorn is dit ook qua biomassa minder uitgesproken;
- op alle in 1998 en 2004 bemonsterde locaties zijn de soortendiversiteiten (sterk) toegenomen nl. een gemiddelde van 7.6 soorten per locatie in 1998 naar 11.6 soorten;
- in vergelijking met de elektrovisserijvangsten van 2004 werd in 1998 meer vis gevangen, de waarden voor de fuikvangsten zijn in dezelfde grootteorde gebleven;
- de in de begin jaren '90 geïntroduceerde exoot blauwbandgrondel wordt in 2004 voor het eerst gevangen in het kanaal.

We kunnen besluiten dat er maar enkele noemenswaardige verschuivingen in het visbestand worden vastgesteld. Dezelfde soorten worden nog steeds gevangen en het zijn dezelfde soorten die nog steeds dominant zijn. De uitgesproken dominantie van blankvoorn is wel heel wat afgenomen in het voordeel van baars, die qua aantallen nu de meest gevangen soort is. We hebben dus ondanks de 16 vissoorten nog steeds te maken met een vrij eenzijdig visbestand, gedomineerd door een viertal soorten in vrij hoge densiteiten.

De oevers van het Kanaal van Roeselare naar de Leie zijn over bijna de gehele lengte kunstmatig verstevigd. De rechteroever is over zijn gehele lengte verstevigd met verticale betonnen wanden. De linkeroever is voornamelijk verstevigd met voornamelijk begroeide

breuksteen en steenbestorting. Hier en daar komen nog min of meer natuurlijke zones voor met riet (zoals in de jachthaven). De aanwezigheid van deze schaarse zones zijn een absolute noodzaak voor een natuurlijke rekrutering op het kanaal.

De in de begin jaren '90 geïntroduceerde exoot blauwbandgrondel heeft in 2004 het Kanaal van Roeselare naar de Leie ook weten te bereiken.

BIJLAGEN:

1. Overzicht van de door de VMM gemonitorde meetplaatsen op het Kanaal Roeselare-Leie.
2. Overzicht van de totale vangsten op het Kanaal Roeselare-Leie.
3. Overzicht van de aangetroffen vissoorten en het totaal aantal vissoorten.

Bijlage(n):

<http://jsp.vlaamsparlement.be/docs/schv/2006-2007/PEETERS/2/antw.002.bijlage.001.doc>

<http://jsp.vlaamsparlement.be/docs/schv/2006-2007/PEETERS/2/antw.002.bijlage.002.doc>

<http://jsp.vlaamsparlement.be/docs/schv/2006-2007/PEETERS/2/antw.002.bijlage.003.doc>

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

KRIS PEETERS
VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 3
van 25 september 2006
van **DOMINIQUE GUNS**

Kanaal Dessel-Turnhout-Schoten - Waterkwaliteit en visbestand

Het Kanaal van Dessel-Turnhout-Schoten ligt in de provincie Antwerpen.

Langs het kanaal liggen onder meer de gemeenten/steden Dessel, Arendonk, Turnhout, Beerse, Sint-Lenaarts, Sint-Job-in-'t-Goor en Schoten.

1. Wat is voor het kanaal van Dessel-Turnhout-Schoten de kwaliteitsverbetering of kwaliteitsverslechtering van het water (fysico-chemische en biologische kwaliteit) voor het jaar 2006 (of de meest recent beschikbare gegevens)?
2. Welke vooruitgang verwacht men de komende jaren?
3. Op welke plaatsen is het visbestand op het Kanaal van Dessel-Turnhout-Schoten het grootst en op welke plaatsen bijna onbestaande, en dit voor het jaar 2005 en vooral voor het jaar 2006 (of eventueel de meest recent beschikbare gegevens)?

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 3 van 25 september 2006

van **DOMINIQUE GUNS**

1. De Vlaamse Milieumaatschappij (VMM) heeft onder meer de decretale opdracht meetnetten te exploiteren voor het meten van de kwaliteit van de oppervlaktewateren.

De *meetnetten oppervlaktewater* bestaan hoofdzakelijk uit twee elkaar aanvullende meetnetten: een fysisch-chemisch en een biologisch. Op een geselecteerd aantal meetpunten wordt ook onderzoek gedaan naar de aanwezigheid van microverontreinigingen (v.b. bestrijdingsmiddelen, monocyclische aromatische en polycyclische aromatische koolwaterstoffen en andere gevaarlijke stoffen).

De resultaten van het fysisch-chemisch meetnet laten toe - op basis van een reeks momentopnamen (schemonsters) - uitspraak te doen over de waterkwaliteit op een bepaald meetpunt.

Op het merendeel van de meetpunten van het fysisch-chemisch meetnet wordt een basispakket van parameters onderzocht: watertemperatuur, concentratie aan opgeloste zuurstof (O_2), zuurtegraad (pH), chemisch zuurstofverbruik (CZV), ammoniakale stikstof (NH_4^+ -N), nitriet (NO_2^- -N) en nitraat (NO_3^- -N), totaal orthofosfaat ($o-PO_4^{3-}$ -P), totaal fosfor (Pt), chloride (Cl) en geleidingsvermogen (EC).

De parameters biochemisch zuurstofverbruik (BZV), Kjeldahl-stikstof (Kj-N), sulfaat (SO_4^{2-}), totale hardheid, gehalte aan zwevende stoffen (ZS), arseen (As) en de zware metalen barium (Ba), cadmium (Cd), chroom (Cr), koper (Cu), ijzer (Fe), kwik (Hg), mangaan (Mn), lood (Pb), seleen (Se), nikkel (Ni) en zink (Zn), worden bepaald op een aantal geselecteerde meetpunten.

De Italiaanse onderzoeker Prati ontwikkelde voor verscheidene parameters een transformatieformule om een gemeten waarde om te rekenen naar een onderling vergelijkbare kwaliteitsindex. Aan de hand van deze index kan de kwaliteitsklasse bepaald worden.

De VMM gebruikt voor de beoordeling van de waterkwaliteit de Prati-index voor zuurstofverzadiging (PIO). Deze index krijgt een slechte score bij lage zuurstofspanningen, maar ook bij oververzadiging; die treedt immers op bij eutrofiëring – een verschijnsel dat de waterkwaliteit aantast. De bekomen resultaten krijgen volgende beoordeling (let wel: een hogere index wijst op een slechtere kwaliteit):

Beoordeling van de waterkwaliteit op basis van de Prati-index voor opgeloste zuurstof

PIO	Klasse	Kleur	Beoordeling ('waterkwaliteitsklasse')
0 – 1	1	blauw	niet verontreinigd
> 1 – 2	2	groen	aanvaardbaar
> 2 – 4	3	geel	matig verontreinigd
> 4 – 8	4	oranje	verontreinigd
> 8	5	rood	zwaar verontreinigd

Het biologisch onderzoek evalueert de kwaliteit van een waterloop als biotoop. Dit gebeurt aan de hand van de Belgische Biotische Index (BBI). Deze index is gestoeld op de aan- of afwezigheid van ongewervelde waterdierjes (macro-invertebraten). Daarbij speelt hun gevoeligheid voor verontreiniging en de diversiteit van de levensgemeenschap een belangrijke

rol. Hoewel in principe gestoeld op één monsterneming per jaar, geeft de Biotische Index een terugblik in de tijd en evalueert ze de biotoopkwaliteit over een ruimere tijdspanne.
De indexwaarde schommelt tussen 0 (zeer slechte kwaliteit) en 10 (zeer goede kwaliteit).

Beoordeling van de biologische waterkwaliteit op basis van de Belgische Biotische index

<i>BBI</i>	<i>Kleur</i>	<i>Beoordeling</i>
9 - 10	blauw	zeer goede kwaliteit
7 - 8	groen	goede kwaliteit
5 - 6	geel	matige kwaliteit
3 - 4	oranje	slechte kwaliteit
1 - 2	rood	zeer slechte kwaliteit
0	zwart	uiterst slechte kwaliteit

Waterkwaliteit

Het meetprogramma 2006 is momenteel nog volop in uitvoering en om tot de juiste conclusies te komen met betrekking tot de waterkwaliteit is het wenselijk de resultaten over één volledig jaar (over de seizoenen heen) in beschouwing te nemen. Hiermee rekening houdende, wordt een kwaliteitsbespreking weergegeven op basis van de beschikbare gegevens van het jaar 2005.

Het kanaal Dessel Schoten werd aangelegd tussen 1846 en 1875 en vormt de verbinding tussen Dessel en Schoten. De Kempense kanalen werden niet alleen gegraven als transportweg tussen de Maas en de Schelde. Een andere belangrijke functie was het bevoeien van de arme Kempense zandgrond met het kalkrijke Maaswater.

- Opsomming van de meetpunten gelegen op het kanaal Dessel Schoten. (zie bijlage 1).
- Evolutie van de waterkwaliteit op basis van de Prati-index voor opgeloste zuurstof (zie bijlage 2).
- Evolutie van de waterkwaliteit op basis van de Belgische Biotische Index (BBI) – (zie bijlage 3).

Bespreking van de waterkwaliteit

Het kanaal heeft de functietoekenning viswater en de functie oppervlaktewater met bestemming drinkwater.

Op basis van de zuurstofhuishouding duidt de kwaliteit op aanvaardbaar sinds 2002. De biologische kwaliteit is er goed tot zeer goed op het traject Rijkevorsel - Schoten. Op het traject Mol – Beerse scoort het kanaal matig tot goed.

Op basis van de kwaliteitsnormen voldoet in 2005 het Kanaal Dessel-Schoten op geen enkele meetplaats aan de viswaternorm voor de parameter nitriet en aan de basiskwaliteitsnorm voor de parameter ortho-fosfaat voor stilstaande wateren. Bijkomend voldoet het kanaal ter hoogte van Dessel (842600) niet aan de gemiddelde basiskwaliteitsnorm voor totaal fosfor.

Verder stroomafwaarts voldoet het kanaal ter hoogte van Rijkevorsel, Brecht en Schoten niet voor de basisnorm voor de parameter zuurtegraad.

Situering en resultaten meetnet INBO

Het Instituut voor Natuur- en Bosonderzoek (INBO) meet sedert 1994 de kwaliteit van de vis met betrekking tot het voorkomen van een aantal verontreinigende stoffen (PCB's, pesticiden, zware metalen, ...) in het Vlaamse palingpolluentenmeetnet. Momenteel bestaat dit meetnet uit een 350-tal locaties verspreid over Vlaanderen. Voor het Kanaal van Dessel naar Schoten zijn er van 12 locaties kwalitatieve gegevens beschikbaar. Deze gegevens werden voor acht van deze locaties verzameld in de periode 1998-1999 en in 2003, op vier bijkomende locaties werd er extra verzameld in 2003. De Belgische PCB consumptienorm in vis (75 ng/g versgewicht) werd overal (zeer) sterk overschreden. In de periode 2003 lagen de gemiddelde PCB gehalten tussen 408 en 1.463 ng/g versgewicht, in de periode 1998-1999 lagen de gemiddelde PCB gehalten tussen 590 en 6.733 ng/g versgewicht. Het kanaal is qua PCB

belasting in paling een van onze meest vervuilde waters. Globaal kunnen we voor het kanaal van Dessel naar Schoten spreken van een “vermindering” van de PCB vervuiling tussen 1998-1999 en 2003. Een deel van deze “verbetering” is echter te wijten aan een sterke daling van het vetgehalte van de gevangen palingen op de meeste plaatsen tussen 1998-1999 en 2003. Deze daling van het vetgehalte is rechtstreeks gecorreleerd aan een achteruitgang van de geschiktheid van de palingen van het kanaal om te kunnen migreren naar de Sargasso zee alwaar ze overgaan tot reproductie. Uit een aantal internationale wetenschappelijke publicaties blijkt dat palingen een minimale hoeveelheid van 14 % vet nodig hebben om te kunnen migreren naar de Sargasso zee en daar voort te planten. Slechts 1 op 4 palingen gevangen in 2003 op het kanaal van Dessel naar Schoten had een vetgehalte van meer dan 14%, in 1998-1999 was dit nog meer dan de helft! Op een aantal locaties werden er in 2003 ook roofvissen geanalyseerd op de aanwezigheid van polluenten, op 3 locaties werd ook in roofvis de Belgische PCB consumptienorm overschreden, het betrof de locaties Beerse, Rijkevorsel en Brecht.

Voor het pesticide HCB (verboden sinds 1976) werden er op 5 locaties *sterk afwijkende* concentraties t.o.v. de referentiewaarde voor Vlaanderen aangetroffen in 1998-1999, deze waren in 2004 afgenomen tot *afwijkend* van de referentie, behalve in Sint-Job-in't-Goor alwaar er in 2003 nog steeds een *sterk afwijkende* concentratie werd aangetroffen.

Voor de zware metalen lood, kwik en cadmium werden er geen overschrijdingen van de Europese norm aangetroffen.

Nieuwe analyses van vissen afkomstig van dit kanaal zullen moeten uitwijzen of de situatie in de goede richting blijft evolueren.

2. Op het kanaal Dessel-Schoten zijn volgende lozingspunten te vinden:

11040.12: een industrieel lozingspunt van Struik Foods in Schoten

11009.33: een diffuus lozingspunt van 23 IE in Brecht

11009.41: een gemeentelijk overstort in Brecht

11009.31: een diffuus lozingspunt van 51 IE in Brecht

13037.16: een diffuus lozingspunt van 79 IE in Rijkevorsel

13004.13: een diffuus lozingspunt van 31 IE in Beerse

13004.40: een diffuus lozingspunt van 1 IE in Beerse

13001.19: een diffuus lozingspunt van 14 IE in Arendonk.

Hierbij willen we wel vermelden dat een “diffuus lozingspunt” een theoretisch lozingspunt is en dat de uiteindelijke vuilvracht het kanaal niet noodzakelijk zal bereiken.

Struik Foods te Schoten loosde tijdens de laatste meetcampagne in 2006 een gemiddeld debiet van 1000 m³ per dag met een biochemisch en chemische zuurstofverbruik en een gehalte aan zwevende stof lager dan de detectielimiet.

Thans wordt het afvalwater van 478 inwoners behandeld op een totaal van 666 inwoners die in het VHA zone Kanaal Dessel-Schoten lozen. Het zuiveringspercentage bedraagt daarmee 72%. Dit is hoger dan het Vlaamse gemiddelde van 62%. Een 62 inwoners zijn nog bijkomend te rioleren in dit gebied. Dit zal zeker geen grote impact op de waterkwaliteit hebben.

Zoals vastgelegd in de kaderrichtlijn water dienen alle oppervlaktewateren een goede ecologische kwaliteit te halen tegen 2015. Er zal voor het kanaal dan ook verder gestreefd worden om aan deze eis te voldoen.

3. In 2001 is een monitoringmeetnet voor de visstand van de Vlaamse oppervlaktewaters van start gegaan. Dit visstandonderzoek wordt uitgevoerd door het Instituut voor Natuur- en Bosonderzoek. De bedoeling is de kwaliteit van de visstand te onderzoeken om aldus ook een beeld te verkrijgen van de ecologische waterkwaliteit. De gegevens worden in een databank ingevoerd. Dit meetnet omvat ca 900 meetpunten waarvan een 300-tal op kanalen. De kanalen worden met een periodiciteit van ongeveer 5 jaar bemonsterd.

Op het Kanaal van Dessel naar Schoten werden 13 locaties geselecteerd. De recentste bemonsteringen dateren van september 2003. De locaties werden elektrisch of met fuiken afgevisd, of door een combinatie van deze 2 methodes.

In totaal werden over de ganse lengte van het kanaal met verschillende technieken 2628 vissen gevangen met een totaal gewicht van ongeveer 98 kg verdeeld over 12 vissoorten nl. paling, alver, blankvoorn, rietvoorn, pos, snoek, snoekbaars, baars, zonnebaars, brasem, bruine Amerikaanse dwergmeerval en kolblei.

Paling, blankvoorn en baars werden op alle locaties gevangen. Pos op 12 van de 13 locaties. Qua aantallen domineert baars, met zijn aantalpercentage van ongeveer 66% op het kanaal. Qua biomassa is paling met zijn gewichtspercentage van ongeveer 37% dominant en wordt gevolgd door baars (24%) en blankvoorn (22%).

De roofvisstand op het kanaal bestaat voornamelijk uit grotere baarzen (>20 cm) en enkele snoekbaarzen (12) en snoeken (5).

Het voorkomen van juveniele exemplaren van de meest voorkomende soorten wijst op een natuurlijke rekrutering van deze vissoorten op het kanaal.

Van alver, brasem en bruine Amerikaanse dwergmeerval kon de aanwezigheid op het kanaal worden vastgesteld maar hiervan werden slechts een zeer klein aantal individuen gevangen (< 5 exemplaren over de ganse lengte van het kanaal).

De soortendiversiteit is vrij gering en varieert van 4 tot 8 soorten met een gemiddelde van 6 soorten.

Als we de elektrovisserijvangsten / 100 m bekijken zien we dat deze variëren tussen 121 g/100 m afgevisde oever en 2241 g/100 m met een gemiddelde van 1294 g/100 m. Op basis van een vangstindeling in kwartielen van de resultaten van eerdere elektrisch bemonsteringen op kanalen wijzen deze waarden op '*goede vangsten*'. Enkel op de locatie gelegen te Rijkvorsel wijst de waarde op een '*kleine vangst*'. Dit wil echter niet noodzakelijk zeggen dat op deze locatie minder vis aanwezig is. De rechteroever bestaat er immers uit metalen damwanden waar het heel moeilijk vissen is, langs deze oever werden dan ook slechts 4 vissen gevangen. Minder afhankelijk van oeverstructuren zijn de vangsten met de fuiken. De fuikvangsten/fuikdag variëren tussen 232 g/fuikdag en 2005 g/fuikdag met een gemiddelde van 1273 g/fuikdag. In vergelijking met vroegere bemonsterde kanalen wijzen deze waarden eerder op '*middelmatige vangsten*'.

In 1998-1999 werd het kanaal over zijn gehele lengte op 32 locaties bemonsterd. Er werden toen 17 vissoorten gevangen nl. voornoemde vissoorten zonder de bruine Amerikaanse dwergmeerval maar aangevuld met gibel, karper, riviergrondel, winde, zeelt en driedoornige stekelbaars. Van al deze extra soorten (behalve winde) werden in 1998-1999 slechts 1 tot 3 exemplaren gevangen, dus ze waren ook zeer beperkt aanwezig op het kanaal. Gezien er toen uitgebreider werd bemonsterd was de kans om deze sporadisch aanwezige soorten te vangen groter.

Van winde werden in de vorige campagne enkele exemplaren op 7 locaties gevangen en nu niet meer. Winde was toen wel uitgezet en in 2003 niet.

Vergelijken we het visbestand 1998-1999 met dat in 2003 dan stellen we vast dat:

- qua aantallen baars nog steeds de dominante soort is op het kanaal;
- blankvoorn (31.4%), gevolgd door paling (21.8%) en baars (18.7%) maakten in 1998-1999 het grootste deel van de biomassa uit, in 2003 zijn het dezelfde soorten maar in een andere volgorde nl. paling (37%), gevolgd door baars (24%) en blankvoorn (22%);
- de gemiddelde soortendiversiteit ongeveer gelijk is gebleven nl een gemiddeld van 5.5 soorten in de campagne van 1998-1999 en een gemiddelde van 6 soorten in 2003;

- blankvoorn, pos en baars waren in de campagne van 1998-1999 de meest verspreide soorten, in 2003 zijn dit eveneens dezelfde soorten aangevuld met paling;
- de gemiddelde vangsten in 2003 liggen iets hoger dan die in 1998-1999.

We kunnen besluiten dat er geen noemenswaardige verschuivingen in het visbestand worden vastgesteld en de situatie 1998-1999 versus 2003 nagenoeg gelijk is gebleven. Over de ganse lengte van het kanaal worden nog regelmatig visuitzettingen uitgevoerd.

BIJLAGEN:

1. Tabel met de opsomming van de meetpunten gelegen op het Kanaal Dessel Schoten.
2. Tabel met de evolutie van de waterkwaliteit op basis van de Prati-index voor opgeloste zuurstof.
3. Tabel met de evolutie van de waterkwaliteit op basis van de Belgische Biotische Index (BBI).
4. Overzichtstabel van de gemiddelde PCB-concentraties in paling op het Kanaal Dessel-Schoten.
5. Overzichtstabel van de totale vangsten op het Kanaal Dessel-Schoten.
6. Overzichtstabel van de aangetroffen vissoorten.

Bijlage(n):

<http://jsp.vlaamsparlement.be/docs/schv/2006-2007/PEETERS/3/antw.003.bijlage.004.doc>

<http://jsp.vlaamsparlement.be/docs/schv/2006-2007/PEETERS/3/antw.003.bijlage.003.doc>

<http://jsp.vlaamsparlement.be/docs/schv/2006-2007/PEETERS/3/antw.003.bijlage.002.doc>

<http://jsp.vlaamsparlement.be/docs/schv/2006-2007/PEETERS/3/antw.003.bijlage.001.doc>

<http://jsp.vlaamsparlement.be/docs/schv/2006-2007/PEETERS/3/antw.003.bijlage.005.doc>

<http://jsp.vlaamsparlement.be/docs/schv/2006-2007/PEETERS/3/antw.003.bijlage.006.doc>

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

KRIS PEETERS
VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 4
van 25 september 2006
van **DOMINIQUE GUNS**

De Herk - Waterkwaliteit en visbestand

De rivier de Herk ligt in de provincie Limburg.

Langs de Herk liggen onder meer de gemeenten Hoepertingen, Wellen, Alken, Sint-Lambrechts-Herk, Stevoort en Herk-de-Stad.

1. Wat is voor de rivier de Herk de kwaliteitsverbetering of kwaliteitsverslechtering van het water (fysico-chemische en biologische kwaliteit) voor het jaar 2006 (of de meest recent beschikbare gegevens)?

2. Welke vooruitgang verwacht men de komende jaren?

Wanneer wordt een optimaal niveau van de waterkwaliteit verwacht?

3. Op welke plaatsen is het visbestand op de rivier de Herk het grootst en op welke plaatsen bijna onbestaande, en dit voor het jaar 2005 en vooral voor het jaar 2006 (of eventueel de meest recent beschikbare gegevens)?

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 4 van 25 september 2006

van **DOMINIQUE GUNS**

1. De Vlaamse Milieumaatschappij (VMM) heeft onder meer de decretale opdracht meetnetten te exploiteren voor het meten van de kwaliteit van de oppervlaktewateren.

De *meetnetten oppervlaktewater* bestaan hoofdzakelijk uit twee elkaar aanvullende meetnetten: een fysisch-chemisch en een biologisch. Op een geselecteerd aantal meetpunten wordt ook onderzoek gedaan naar de aanwezigheid van microverontreinigingen (v.b. bestrijdingsmiddelen, monocyclische aromatische en polycyclische aromatische koolwaterstoffen en andere gevaarlijke stoffen).

De resultaten van het fysisch-chemisch meetnet laten toe - op basis van een reeks momentopnamen (schemonsters) - uitspraak te doen over de waterkwaliteit op een bepaald meetpunt.

Op het merendeel van de meetpunten van het fysisch-chemisch meetnet wordt een basispakket van parameters onderzocht: watertemperatuur, concentratie aan opgeloste zuurstof (O_2), zuurtegraad (pH), chemisch zuurstofverbruik (CZV), ammoniakale stikstof (NH_4^+ -N), nitriet (NO_2^- -N) en nitraat (NO_3^- -N), totaal orthofosfaat ($o-PO_4^{3-}$ -P), totaal fosfor (Pt), chloride (Cl) en geleidingsvermogen (EC).

De parameters biochemisch zuurstofverbruik (BZV), Kjeldahl-stikstof (Kj-N), sulfaat (SO_4^{2-}), totale hardheid, gehalte aan zwevende stoffen (ZS), arseen (As) en de zware metalen barium (Ba), cadmium (Cd), chroom (Cr), koper (Cu), ijzer (Fe), kwik (Hg), mangaan (Mn), lood (Pb), seleen (Se), nikkel (Ni) en zink (Zn), worden bepaald op een aantal geselecteerde meetpunten.

De Italiaanse onderzoeker Prati ontwikkelde voor verscheidene parameters een transformatieformule om een gemeten waarde om te rekenen naar een onderling vergelijkbare kwaliteitsindex. Aan de hand van deze index kan de kwaliteitsklasse bepaald worden.

De VMM gebruikt voor de beoordeling van de waterkwaliteit de Prati-index voor zuurstofverzadiging (PIO). Deze index krijgt een slechte score bij lage zuurstofspanningen, maar ook bij oververzadiging; die treedt immers op bij eutrofiëring – een verschijnsel dat de waterkwaliteit aantast. De bekomen resultaten krijgen volgende beoordeling (let wel: een hogere index wijst op een slechtere kwaliteit):

Beoordeling van de waterkwaliteit op basis van de Prati-index voor opgeloste zuurstof

PIO	Klasse	Kleur	Beoordeling ('waterkwaliteitsklasse')
0 – 1	1	blauw	niet verontreinigd
> 1 – 2	2	groen	aanvaardbaar
> 2 – 4	3	geel	matig verontreinigd
> 4 – 8	4	oranje	verontreinigd
> 8	5	rood	zwaar verontreinigd

Het biologisch onderzoek evalueert de kwaliteit van een waterloop als biotoop. Dit gebeurt aan de hand van de Belgische Biotische Index (BBI). Deze index is gestoeld op de aan- of afwezigheid van ongewervelde waterdierjes (macro-invertebraten). Daarbij speelt hun gevoeligheid voor verontreiniging en de diversiteit van de levensgemeenschap een belangrijke

rol. Hoewel in principe gestoeld op één monsterneming per jaar, geeft de Biotische Index een terugblik in de tijd en evalueert ze de biotoopkwaliteit over een ruimere tijdspanne.
De indexwaarde schommelt tussen 0 (zeer slechte kwaliteit) en 10 (zeer goede kwaliteit).

Beoordeling van de biologische waterkwaliteit op basis van de Belgische Biotische index

<i>BBI</i>	<i>Kleur</i>	<i>Beoordeling</i>
9 - 10	blauw	zeer goede kwaliteit
7 - 8	groen	goede kwaliteit
5 - 6	geel	matige kwaliteit
3 - 4	oranje	slechte kwaliteit
1 - 2	rood	zeer slechte kwaliteit
0	zwart	uiterst slechte kwaliteit

Waterkwaliteit

De Herk kende in 2002 en 2003 een vrij spectaculaire kwaliteitsverbetering ten gevolge van het opstarten van de RWZI's van Gelmen, Alken en Halen. Na een terugval in 2004, scoort de waterkwaliteit in 2005 weer beter, zelfs iets beter dan in 2002-2003. De PIO scoort in 2005 bijna overal 'aanvaardbaar', behalve op 3 meetplaatsen te Wellen, Alken en Stevoort (na de monding van de Kleine Herk) waar de PIO van de Herk duidt op een 'matige verontreiniging'. De biologische kwaliteit blijft echter wel op peil, op alle in 2005 bemonsterde meetplaatsen is de biologische kwaliteit matig, behalve in Berlingen/Kuttekoven (na de monding van de Herkebeek en de Golmeerzouwbeek) waar de biologische kwaliteit slecht is.

De zuiveringsgraad in het bekken van de Herk is de laatste jaren weliswaar sterk toegenomen, maar bedraagt nog steeds slechts 46%. In het bekken van de Mombeek is dat zelfs maar 38%. In beide bekkens samen wordt het afvalwater van nog bijna 41.000 inwoners ongezuiverd geloosd. Dit heeft uiteraard een impact op de waterkwaliteit. In 2005 is de kwaliteit van de Herk goed in het brongebied (op een normoverschrijding voor zwevende stoffen na) en, hoewel duidelijk slechter door een aantal huishoudelijke lozingen, nog redelijk in de bovenloop, op het grondgebied van de gemeenten Heers, Sint-Truiden en Borgloon (normoverschrijdingen voor orthofosfaat en totaal fosfor). Het centrum van Wellen, dat nog niet gesaneerd is, zorgt voor een eerste kwaliteitsdaling van de Herk: stijging van de concentraties aan ammonium, orthofosfaat en totale fosfor, en een daling van het gehalte aan opgeloste zuurstof (met normoverschrijdingen voor al deze parameters voor gevolg). De lozingen van de brouwerij Alken-Maes en de RWZI van Alken zorgen voor een toename van het gehalte aan totale fosfor en orthofosfaat en een normoverschrijding voor de geleidbaarheid. Op het ammoniumgehalte hebben zij een eerder positieve impact. In Alken zorgt de Mombeek echter voor een aanzienlijke kwaliteitsverslechtering: een sterke daling van het zuurstofgehalte, toename van de ammonium- en orthofosfaatconcentraties. De concentratie aan totale fosfor vertoont, na een hoogtepunt stroomafwaarts de RWZI van Alken, wel een daling. In Herk-de-Stad, voor de monding in de Gete te Halen, worden de basiskwaliteitsnormen in de Herk overschreden voor ammonium, totale fosfor en orthofosfaat. Dit is een stuk beter dan in 2004, toen waren er nog additionele normoverschrijdingen voor opgeloste zuurstof, zwevende stoffen, chemisch zuurstofverbruik en ook voor het bestrijdingsmiddel α -endosulfan.

Situering en resultaten meetnet INBO

Het Instituut voor Natuur- en Bosonderzoek (INBO) meet sedert 1994 de kwaliteit van de vis met betrekking tot het voorkomen van een aantal verontreinigende stoffen (PCB's, pesticiden, zware metalen, ...) in het Vlaamse palingpolluëntenmeetnet. Momenteel bestaat dit meetnet uit een 350-tal locaties verspreid over Vlaanderen. Voor de Herk zijn er van 1 locatie kwalitatieve gegevens beschikbaar. Deze gegevens werden verzameld in Herk-de-Stad in 2003. De Belgische PCB consumptienorm in vis (75 ng/g versgewicht) werd licht overschreden (96 ng/g versgewicht). Voor het pesticide DDT en zijn derivaten (verboden sinds 1976) werden er *afwijkende* concentraties t.o.v. de referentiewaarde voor Vlaanderen

aangetroffen. Voor de zware metalen lood, kwik en cadmium werden er geen overschrijdingen van de Europese norm aangetroffen, de aangetroffen concentraties varieerden tussen *niet-* en *licht afwijkend* t.o.v. van de referentiewaarde voor Vlaanderen.

Voor de referentiewaarden en de afwijkingsklassen van de verschillende pollutanten verwijzen we naar Goemans *et al.* (2003).

2. Voor de volgende jaren worden geen spectaculaire waterkwaliteitsverbeteringen verwacht. Zolang de riolerings- en zuiveringsinfrastructuur niet verder uitgebouwd wordt, is het behalen van een optimaal niveau van de waterkwaliteit van de Herk nog niet voor morgen.
De reden waarom de zuiveringsgraad in het bekken van de Herk onder de 50 % ligt heeft voornamelijk te maken met de uitbouw van het zuiveringsgebied Hoepertingen en Borgloon-Jesseren. Voor de RWZI Hoepertingen zijn de problemen rond de inplantingsplaats opgelost en wordt verwacht dat de werken van de RWZI zullen starten in 2008. Voor het vinden van de geschikte inplantingsplaats van de RWZI Borgloon-Jesseren dient er eerst een regularisatie van het gewestplan te gebeuren wat ongeveer 1,5 jaar in beslag neemt. Waarschijnlijk zal er ook een PRUP moeten opgesteld worden, aangezien zowel het afvalwater van de gemeente Borgloon als dat van de gemeente Tongeren gesaneerd wordt op deze RWZI. De huidige prognose voor het opstarten van het ontwerp wordt geschat op begin 2008. De werken kunnen dan gestart worden in 2009. Voor de zuiveringsgebieden Alken en Wimmertingen bevinden de resterende collectoren zich in ontwerp- en aanbestedingsfase. Verder dienen in dit gebied nog enkele kleinschalige zuiveringsinstallaties te worden uitgebouwd (KWZI Wellen-Kukkelberg, Wellen-Berlingen, Kortessem-Zammelen, Nieuwerkerken-Wijer). Tegen 2015 zal de bovengemeentelijke zuiveringsinfrastructuur waarschijnlijk volledig uitgebouwd zijn. Ook zal de riolering verder moeten uitgebouwd worden (ongeveer 13%) en dienen de bestaande rioleringen gerenoveerd te worden om een optimale kwaliteit van de Herk te bekomen.
3. In 2001 is een monitoringsmeetnet voor de visstand van de Vlaamse oppervlaktewaters van start gegaan. Dit visstandonderzoek wordt uitgevoerd door het Instituut voor Natuur- en Bosonderzoek. De bedoeling is de kwaliteit van de visstand te onderzoeken om aldus ook een beeld te verkrijgen van de ecologische waterkwaliteit. De gegevens worden in een databank ingevoerd. Dit meetnet omvat ca 900 meetpunten waarvan 550 op stromende waters. In het Demerbekken werden er een 75-tal bemonsteringsplaatsen geselecteerd, 3 van deze locaties bevinden zich op de Herk, 1 op de Herkebeek, een zijbeek van de Herk. De laatste gegevens over visbestanden in de Herk dateren van het voorjaar 2005.

Op de Herk werden 8 vissoorten gevangen nl. driedoornige stekelbaars, blankvoorn, gibel, riviergrondel, karper, blauwbandgrondel, berrmpje en kopvoorn. De soortendiversiteit per locatie is laag en varieert van 4 tot 6 soorten met een gemiddelde van 5. Riviergrondel en in tweede instantie berrmpje domineren de Herk. De hoogste densiteit werd gevangen aan de Dorpsmolen Stevoort te Hasselt, hier werd 62 kg/ha gevestig. Op de meest stroomafwaarts gelegen locatie, in Herk-de-Stad aan de molen werd het minst gevangen, nl. 8 kg/ha. Hier worden ook slechts enkele riviergrondels en geen berrmpje gevestig, het is driedoornige stekelbaars die op deze locatie de visstand domineert. In Borgloon, aan de nieuwe molen werd er 18 kg/ha gevestig.

Ten opzichte van vroeger verzamelde gegevens zijn er wel wat verschuivingen vast te stellen. Daar waar in de campagne van 2005 aan de Dorpsmolen Stevoort, de hoogste soortendiversiteit en densiteit werd gevestig, werd in 1995 geen vis gevestig en in 2000 enkel blauwbandgrondel gevestig. De visindex op deze locatie is dan ook verschoven van een 'slechte', naar een 'ontoereikende' en tenslotte naar een 'matige status'.

De meest stroomopwaartse locatie te Borgloon krijgt de status 'ontoereikend' in de jaren 1995 en 2005. Enkel in 2000 scoorde deze locatie een 'matige kwaliteit'. In 2000 werd dan ook op deze locatie het meeste vis gevangen (47 kg/ha).

In 2005 werd aan de molen in Herk-de-stad het minst gevangen, in 1995 echter werden hier maar liefst 14 soorten gevangen met een totale biomassa van 146 kg/ha waaronder de beschermde en zeldzame grote modderkruiper. Hier werd dan ook de grootste soortendiversiteit en densiteit gevangen. In 2000 werden hier al maar 7 soorten meer gevangen maar was hiermee nog steeds de locatie met het meest aantal soorten met een vangst van 7 kg/ha. De visindex evolueerde dan ook van een 'matige kwaliteit' in 1995 naar een 'ontoereikende kwaliteit' in 2000 en 2005.

In de locatie op de Herkebeek, een zijbeek van de Herk, werden slechts drie soorten aangetroffen: 3 en 10-doornige stekelbaars en het bermpje. In totaal werden er 456 exemplaren gevangen voor een biomassa (vooral driedoornige stekelbaars) van 37 kg/ha. In 2000 vingen we op deze locatie acht soorten; de reeds vermelde en blankvoorn, blauwbandgrondel, giebel, riviergrondel en winde met 667 individuen voor een biomassa van maar liefst 332 kg/ha (vooral giebel en blankvoorn waren hier verantwoordelijk voor de gevangen biomassa). In 1995 werden drie soorten bovengehaald: blankvoorn, giebel en riviergrondel met een biomassa van 3 kg/ha. In 1995 en in 2005 is de status 'ontoereikend' in 2000 was die 'matig'.

Op de Herk bevinden zich nog steeds een 24-tal migratieknelpunten waaronder heel wat molens (www.vismigratie.be). Deze vormen ernstige migratieknelpunten die de vissen beletten van uit de Gete en de Demer stroomopwaarts op te trekken.

De Herk is dus een water met een overwegende 'ontoereikende kwaliteit'. De soortendiversiteit is laag alsook de vangstdensiteiten. Er zijn enkele locaties waar al eens wat hogere densiteiten gevangen worden. Een trend is niet echt vast te stellen, het is niet dat locaties waar vandaag de hoogste densiteiten worden gevangen, noodzakelijk dezelfde zijn als die van 10 jaar geleden. Dit geldt ook voor de soortendiversiteiten. De aanwezigheid van de talrijke ernstige migratieknelpunten maken ook de aanwezigheid van een stabiel visbestand onmogelijk.

BIJLAGEN:

1. Overzicht van de aangetroffen vissoorten en het aantal soorten.
2. De visindex en hun appreciatie over de verschillende jaren.

Bijlage(n):

<http://jsp.vlaamsparlement.be/docs/schv/2006-2007/PEETERS/4/antw.004.bijlage.002.doc>

<http://jsp.vlaamsparlement.be/docs/schv/2006-2007/PEETERS/4/antw.004.bijlage.001.doc>

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KRIS PEETERS
VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 5
van 25 september 2006
van **DOMINIQUE GUNS**

De Laak - Waterkwaliteit en visbestand

De waterlopen de Laak en de Hollaak, gelegen in de provincie Vlaams-Brabant, monden uit in de Dijle.

Langs de Laak liggen onder meer de gemeenten/steden Aarschot, Betekom, Werchter en Tremelo. Langs de Hollaak liggen onder meer de gemeenten Haacht en Hever.

1. Wat is voor de Laak en de Hollaak de kwaliteitsverbetering of de kwaliteitsverslechtering van het water (fysico-chemische en biologische kwaliteit) voor het jaar 2006 (of de meest recent beschikbare gegevens)?
2. Welke vooruitgang verwacht men de komende jaren?

Wanneer wordt een optimaal niveau van de waterkwaliteit verwacht?
3. Op welke plaatsen is het visbestand op de Laak en de Hollaak het grootst en op welke plaatsen bijna onbestaande, en dit voor het jaar 2006 (of eventueel de meest recent beschikbare gegevens)?

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 5 van 25 september 2006

van **DOMINIQUE GUNS**

1. De Vlaamse Milieumaatschappij (VMM) heeft onder meer de decretale opdracht meetnetten te exploiteren voor het meten van de kwaliteit van de oppervlaktewateren.

De *meetnetten oppervlaktewater* bestaan hoofdzakelijk uit twee elkaar aanvullende meetnetten: een fysisch-chemisch en een biologisch. Op een geselecteerd aantal meetpunten wordt ook onderzoek gedaan naar de aanwezigheid van microverontreinigingen (v.b. bestrijdingsmiddelen, monocyclische aromatische en polycyclische aromatische koolwaterstoffen en andere gevaarlijke stoffen).

De resultaten van het fysisch-chemisch meetnet laten toe - op basis van een reeks momentopnamen (schemonsters) - uitspraak te doen over de waterkwaliteit op een bepaald meetpunt.

Op het merendeel van de meetpunten van het fysisch-chemisch meetnet wordt een basispakket van parameters onderzocht: watertemperatuur, concentratie aan opgeloste zuurstof (O_2), zuurtegraad (pH), chemisch zuurstofverbruik (CZV), ammoniakale stikstof (NH_4^+ -N), nitriet (NO_2^- -N) en nitraat (NO_3^- -N), totaal orthofosfaat ($o-PO_4^{3-}$ -P), totaal fosfor (Pt), chloride (Cl) en geleidingsvermogen (EC).

De parameters biochemisch zuurstofverbruik (BZV), Kjeldahl-stikstof (Kj-N), sulfaat (SO_4^{2-}), totale hardheid, gehalte aan zwevende stoffen (ZS), arseen (As) en de zware metalen barium (Ba), cadmium (Cd), chroom (Cr), koper (Cu), ijzer (Fe), kwik (Hg), mangaan (Mn), lood (Pb), seleen (Se), nikkel (Ni) en zink (Zn), worden bepaald op een aantal geselecteerde meetpunten.

De Italiaanse onderzoeker Prati ontwikkelde voor verscheidene parameters een transformatieformule om een gemeten waarde om te rekenen naar een onderling vergelijkbare kwaliteitsindex. Aan de hand van deze index kan de kwaliteitsklasse bepaald worden.

De VMM gebruikt voor de beoordeling van de waterkwaliteit de Prati-index voor zuurstofverzadiging (PIO). Deze index krijgt een slechte score bij lage zuurstofspanningen, maar ook bij oververzadiging; die treedt immers op bij eutrofiëring – een verschijnsel dat de waterkwaliteit aantast. De bekomen resultaten krijgen volgende beoordeling (let wel: een hogere index wijst op een slechtere kwaliteit):

Beoordeling van de waterkwaliteit op basis van de Prati-index voor opgeloste zuurstof

PIO	Klasse	Kleur	Beoordeling ('waterkwaliteitsklasse')
0 – 1	1	blauw	niet verontreinigd
> 1 – 2	2	groen	aanvaardbaar
> 2 – 4	3	geel	matig verontreinigd
> 4 – 8	4	oranje	verontreinigd
> 8	5	rood	zwaar verontreinigd

Het biologisch onderzoek evalueert de kwaliteit van een waterloop als biotoop. Dit gebeurt aan de hand van de Belgische Biotische Index (BBI). Deze index is gestoeld op de aan- of afwezigheid van ongewervelde waterdiertjes (macro-invertebraten). Daarbij speelt hun gevoeligheid voor verontreiniging en de diversiteit van de levensgemeenschap een belangrijke

rol. Hoewel in principe gestoeld op één monsterneming per jaar, geeft de Biotische Index een terugblik in de tijd en evalueert ze de biotoopkwaliteit over een ruimere tijdspanne.
De indexwaarde schommelt tussen 0 (zeer slechte kwaliteit) en 10 (zeer goede kwaliteit).

Beoordeling van de biologische waterkwaliteit op basis van de Belgische Biotische index

BBI	Kleur	Beoordeling
9 - 10	blauw	zeer goede kwaliteit
7 - 8	groen	goede kwaliteit
5 - 6	geel	matige kwaliteit
3 - 4	oranje	slechte kwaliteit
1 - 2	rood	zeer slechte kwaliteit
0	zwart	uiterst slechte kwaliteit

Waterkwaliteit

De Laak (of Grote Laakbeek) en de Hollaak (of Binnenbeek-Hollakenbeek) bevinden zich in het bekken van de Dijle sensu stricto en zijn beide viswaters.

Toetsing aan de viswaternormen van de meetplaatsen in de viswaters van het Dijlebekken in 2003-2005 toonde aan dat voor de belangrijkste parameters de viswaters in het Dijlebekken slechter scoren dan of even slecht als het gemiddelde voor Vlaanderen. Verscheidene viswaters (waaronder de Grote Laak en de Binnenbeek-Hollakenbeek, maar ook de Platte Beek) zijn immers sterk verontreinigd door huishoudelijke lozingen. De PIO behoorde er tot de klasse ‘verontreinigd’ of zelfs ‘sterk verontreinigd’.

De biologische kwaliteit in de Grote Laakbeek in 2005 varieert naargelang de meetplaats tussen matig en slecht. De biologische kwaliteit op het eindpunt van de Binnenbeek-Hollakenbeek is matig, zowel in 2003 als in 2005.

De Grote Laak, ooit gevoed door de Demer, is nu een afwateringsgracht (regenwater, huishoudelijk afvalwater, bedrijfsafvalwater van wasserij Atomic, afvloeiing van velden) van slechte kwaliteit, die enkel stroomt bij aanhoudend regenweer. Te Tremelo, juist voor ze in de Dijle uitmondt, haalt de Grote Laak in 2005 de viswaterkwaliteitsnormen niet behalve voor zuurtegraad, opgelost koper en zink. De Grote Laak is er dus volledig ongeschikt als viswater met in 2005 overschrijdingen van de viswaterkwaliteitsnormen voor biochemisch zuurstofverbruik, ammonium, opgeloste zuurstof, fosfor en zwevende stoffen. Wat betreft de basiskwaliteitsnormen zijn er in 2005 overschrijdingen voor temperatuur, opgeloste zuurstof, zwevende stoffen, biochemisch zuurstofverbruik, ammonium, fosfor en orthofosfaat. Natuurgroepen ijveren ervoor om de Grote Laak zijn natuurlijke en oorspronkelijke verbinding met de Demer terug te geven.

De benedenloop van de Binnenbeek-Hollakenbeek te Boortmeerbeek haalt in 2005 evenmin de viswaterkwaliteitsnormen en dit vooral wegens een bijna continu zuurstoftekort (bijna stilstaand water) en permanent veel te hoge ammoniumgehalten. De basiskwaliteitsnormen worden er in 2005 overschreden voor opgeloste zuurstof, ammonium, fosfor en orthofosfaat. De BBI duidt desondanks op een matige kwaliteit. De PIO wijst – zoals de afgelopen zeven jaar - op een “verontreinigde” toestand. Deze is minstens gedeeltelijk afkomstig van de Leibeek die bij hevige regenval in de Binnenbeek-Hollakenbeek overloopt.

2. *Voor de volgende jaren worden geen spectaculaire waterkwaliteitsverbeteringen verwacht. Momenteel wordt in Werchter de 2de fase uitgevoerd van collectorwerken (aansluiting op RWZI Rotselaar) waardoor volgende jaar de waterkwaliteit van de Kleine Laak, die in de Grote Laak uitmondt, spectaculair zou moeten verbeteren. Dit zal – door zijn kleine debiet - vermoedelijk echter weinig effect hebben op de waterkwaliteit van de Grote Laak zelf. Zolang de riolerings- en zuiveringsinfrastructuur niet verder uitgebouwd wordt in (deel)gemeenten zoals Betekom, Werchter en Tremelo, is het behalen van een optimaal niveau van de waterkwaliteit van de Grote Laak nog ver weg. Idem zo voor de Binnenbeek-Hollakenbeek, die*

zonder verdere uitbouw van de aanpalende zuiveringsinfrastructuur geen optimaal niveau van de waterkwaliteit zal bereiken.

3. In 2001 is een monitoringsmeetnet voor de visstand van de Vlaamse oppervlaktewaters van start gegaan. Dit visstandonderzoek wordt uitgevoerd door het Instituut voor Natuur- en Bosonderzoek. De bedoeling is de kwaliteit van de visstand te onderzoeken om aldus ook een beeld te verkrijgen van de ecologische waterkwaliteit. De gegevens worden in een databank ingevoerd. Dit meetnet omvat ca 900 meetpunten waarvan 550 op stromende waters. Een 65-tal bemonsteringsplaatsen bevinden zich in het Dijlebekken. Twee locaties situeren zich op de Binnenbeek of Hollakenbeek en eveneens twee op de Laak of Grote Laakbeek.

De Binnenbeek of Hollakenbeek werd in 2003 op 2 locaties bemonsterd. Op de locatie gelegen de Haacht werd geen visleven vastgesteld. Op de locatie gelegen op de grens Haacht-Rijmenam (waar de beek sterk verbreed is) werden 9 soorten gevangen nl. gibel, blauwbandgrondel, vetje, blankvoorn, rietvoorn, bruine Amerikaanse dwergmeerval, tiendoornige stekelbaars, zonnebaars en baars. Er werden 17 exemplaren/100 m gevist met een totaal gewicht van 0.5 kg/100 m.

In 1996 werd de Binnenbeek op 7 plaatsen bemonsterd, toen bleek de deze beek op de hierboven vernoemde locatie na, een dood viswater te zijn. Op de grens Haacht-Rijmenam werden er toen 4 vissoorten gevangen nl. vetje, blankvoorn, rietvoorn en baars. Er werden 132 exemplaren, vooral blankvoorn, gevangen met een biomassa van 3 kg/100 m. In 2003 werden dus 5 soorten meer gevangen dan in 1996 (Tabel 1). Ondanks de toename van soorten is de visindex toch gedaald van een *'goede'* naar een *'ontoereikende kwaliteit'*, dit is te wijten aan het feit dat de bijgekomen soorten vooral exoten zijn en dat de vangstdensiteit zo laag was. Op deze plaats wordt de visstand kunstmatig op peil gehouden door visuitzettingen uitgevoerd door de Provinciale Visserijcommissie Vlaams-Brabant.

De Hollakenbeek is dus een beek met een overwegende *'slechte kwaliteit'*, het visbestand beperkt zich tot één locatie op de grens Haacht-Rijmenam, waar de Hollakenbeek verbreed is en een iets betere kwaliteit heeft. De vis wordt er kunstmatig in stand gehouden door regelmatige uitzettingen.

De Laak of Grote Laakbeek werd in het voorjaar van 2004 op twee locaties bemonsterd, te Tremelo aan de Vondelbrug en te Betekom in het centrum. Er werd geen visleven vastgesteld. Het gemeten zuurstofgehalte van respectievelijk 1 mg/l en 2 mg/l laat dan ook geen visleven toe.

In 1995 werd De Laak op 6 locaties bemonsterd. Op 3 van de 6 locaties werd er toen vis gevangen. Waar er vis werd gevangen was de densiteit zeer laag en kreeg de visindex de score *'ontoereikend'*.

In 1995 werd op de locatie te Betekom 10 vissoorten in lage densiteiten gevangen (zie Tabel 2). De index scoorde door de aanwezigheid van de exoten een *'ontoereikende kwaliteit'*. In de campagne 2004 krijgt deze meetplaats de score *'slecht'*.

Op de locatie aan de Vondelbrug werd er ook in 1995 geen visleven aangetroffen.

Het vervuilde water heeft ook zijn impact op de Dijle, immers stroomafwaarts de monding van De Laak dalen de zuurstofconcentraties en verhoogt de conductiviteit. Het visbestand in de Dijle is hier dan ook navenant.

We kunnen besluiten dat de Laak een zeer vervuilde waterloop is, waar door de te lage zuurstofconcentraties geen visleven mogelijk is. De Laak heeft dan ook een negatieve impact op de kwaliteit van het Dijlewater.

In vergelijking met vroegere bestandsopnames dient men te stellen dat zowel de Laak als de Hollaak er niet op verbeterd zijn, integendeel in beide systemen is er sprake van achteruitgang.

BIJLAGEN :

1. Overzicht van de aangetroffen vissoorten en het totaal aantal soorten, de visindex en de waardebeoordeling op de Hollaak
2. Overzicht van de aazgetroffen vissoorten en het totaal aantal soorten op de Laak.

Bijlage(n):

<http://jsp.vlaamsparlement.be/docs/schv/2006-2007/PEETERS/5/antw.005.bijlage.002.doc>

<http://jsp.vlaamsparlement.be/docs/schv/2006-2007/PEETERS/5/antw.005.bijlage.001.doc>

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 8
van 27 september 2006
van **JACKY MAES**

N330 Toekomstlaan Wulpen - Fietspaden

Het stuk gewestweg N330 Toekomstlaan in Wulpen en Veurne tussen de gewestwegen N39a en N35 is een zeer druk bereden weg. Het is de schakel tussen de snelweg A18 en Oostduinkerke (toerisme) enerzijds, en tussen de A18 en Diksmuide (nijverheid) anderzijds.

Een verbindingsweg tussen een snelweg en diverse centra, dat betekent dat heel wat bestuurders er veel te snel rijden. Op het stuk Toekomstlaan tussen de N39a in Wulpen en Oostduinkerke-Dorp werden onlangs afgescheiden fietspaden aangelegd. Ook de N39a en de N35 zijn over het ganse project voorzien van fietspaden. Het stuk Toekomstlaan ertussen echter niet, behalve dan op de brug over de A18. Ondanks de hoge risico's rijden er veel fietsers op deze weg, terwijl de auto's en vrachtwagens rakelings voorbijrazen.

Zijn er plannen om fietspaden aan te leggen langs de N330 Toekomstlaan in Wulpen tussen de N39a en de N35?

Zo ja, welke? Wat is de timing? Welk bedrag is er uitgetrokken op de begroting?

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 8 van 27 september 2006

van **JACKY MAES**

Het gedeelte van de N330 tussen de E40 en de N39 aan het kanaal Nieuwpoort – Veurne, was destijds geconcipieerd als onderdeel van de autoweg A19 Kortrijk – Ieper – Oostduinkerke. Dit verklaart het typische profiel met één pechstrook, 2 rijstroken en het ontbreken van fietspaden.

Dit profiel is echter niet meer aangepast aan de verwachte ontwikkelingen, rekening houdend met de recente studie rond de verbinding Ieper – Veurne en het politieke akkoord op dat gebied binnen de Vlaamse Regering.

In het kader van de kamstructuur voor de ontsluiting van de kust, is dit deel van de N330 wel geselecteerd als primaire weg II. Dit type weg vraagt een rigoureuze scheiding van auto- en fietsverkeer. De aanleg van vrijliggende fietsvoorzieningen of een ventweg voor lokaal verkeer is dus verantwoord.

Het wegvak tussen de N39 en N35 ligt op het grondgebied van de gemeenten Koksijde en Veurne. Voor de aanleg van fietspaden op dit traject kunnen de gemeenten beroep doen op financiële en praktische ondersteuning door de Vlaamse Overheid via de module 13 van het mobiliteitsconvenant. Ook de fietspaden langs de N330 tussen het kanaal en Oostduinkerke-dorp werden via deze module door de gemeente aangelegd. Het betrokken wegvak is niet geselecteerd in het bovenlokale fietsroutenetwerk, waardoor de subsidie wel beperkt blijft tot 80%.

Mijn diensten zullen contact opnemen met de gemeenten om de haalbaarheid van dit project te bespreken.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 11
van 5 oktober 2006
van **RUDI DAEMS**

Noord-Zuidverbinding Kempen - Plan-MER - Streefbeeldstudie

Op 23 mei 2006 werd naar aanleiding van een vraag om uitleg van collega Hermans in de Commissie voor Openbare Werken uitvoerig gedebatteerd over de Noord-Zuidverbinding door de Kempen. De minister gaf concreet antwoord op enkele hangende problemen. Inzake de toepassing van de MER-wetgeving (milieueffectrapport) bleef de minister echter vaag. Hij besloot zijn antwoord met: "Ik zal wachten wat één en ander oplevert." (Handelingen C258 van 23 mei 2006, blz. 13-20)

Natuurlijk zijn wij benieuwd wat bijkomend onderzoekswerk heeft opgeleverd. Is de minister overtuigd van de noodzaak van een plan-MER met een onderzoek van alle tracévarianten (inclusief een watertoets), zoals ik op 23 mei 2006 stelde?

Minister Van Mechelen had eerder in antwoord op een schriftelijke vraag (Websitebulletin, publicatiedatum 19-10-2005) vermeld dat op basis van de huidige MER-wetgeving voor een infrastructuurwerk van een dergelijke omvang aan het hoofd- of primair wegennet de opmaak van een plan-MER noodzakelijk is. Zonder MER, waarin de afweging van de verschillende tracés aan bod komt, kan er geen bouwvergunning worden afgeleverd, aldus nog de minister. Hij vermeldt verder dat het cruciaal is dat in het kader van die MER-procedure alle mogelijke tracés en alternatieven worden bestudeerd. Een streefbeeldstudie kan naast een MER verschillende elementen van inrichting en tracévarianten verder uitklaren, evenwel binnen de opties van categorisering in uitvoering van het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen. De minister zegt dus duidelijk dat er een MER-plan moet komen waarin alle tracés worden onderzocht en dat een streefbeeldstudie wel degelijk kan helpen om bepaalde alternatieve tracévarianten verder uit te klaren.

We stellen echter vast dat de lopende streefbeeldstudie voor de Noord-Zuid van de administratie Wegen van het Vlaams Gewest werd opgeschort. Dit werd bevestigd door minister Van Mechelen in antwoord op bovenvermelde schriftelijke vraag.

1. Welke procedures zijn er in voorbereiding in het kader van de MER-wetgeving?
2. Is er een plan-MER in voorbereiding dat verschillende tracévarianten (inclusief een nulvariant) onderzoekt? Zo neen, waarom niet? Zo ja, voor wanneer is de kennisgeving en het openbaar onderzoek?
3. Waarom werd de lopende streefbeeldstudie stopgezet? Zal de studie hervat worden? Zo ja, wanneer? Zo neen, waarom niet?

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 11 van 5 oktober 2006

van **RUDI DAEMS**

1. Alle procedures die zijn voorzien in de huidige milieuwetgeving, zullen worden gevolgd. Concreet betekent dit de opmaak van een MER, inclusief passende beoordeling en watertoets.
2. De kredieten voor de MER-studie vermeld in punt 1 werden vastgelegd op 3 oktober 2006, wat betekent dat de studie nog deze maand zal worden opgestart. Voor de opmaak van de kennisgeving en de goedkeuring ervan door de cel-MER moeten 2 maanden worden voorzien, zodat het openbaar onderzoek zal plaatsvinden in januari 2007.
3. De streefbeeldstudie werd uitgevoerd door TV3V in het kader van de aanpak van de gevaarlijke punten. Op het te behouden wegvak van de N19 liggen slechts 2 gevaarlijke punten, waarvan er reeds één is opgelost en het ander op de Gemeentelijke Begeleidingscommissie en Provinciale Commissie voor Verkeersveiligheid (GBC/PCV) zal worden behandeld. De opmaak van een volledig streefbeeld voor deze 2 singuliere punten is dus niet meer nodig. De verkeersveiligheid op het nieuw aan te leggen gedeelte volgens het gewestplantracé, zal worden bekeken binnen de voorziene procedure voor dergelijke werken (GBC, PAC).

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KRIS PEETERS
VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 14
van 6 oktober 2006
van **ERIK MATTHIJS**

Vergistingsinstallaties - Rendabiliteit

Mestverwerkingsinstallaties stoten vaak op verzet van buurtbewoners. Het behalen van de nodige vergunningen is geen sinecure.

Niet alleen mogelijke geurhinder vormt een probleem, ook het transport wordt met argusogen bekeken. Ook is er bijmenging van organisch afval, waardoor mestverwerking ook deels afvalverwerking lijkt te worden.

In Vlaanderen zijn er enkele bedrijven die met steun van het VLIF (Vlaams Landbouwinvesteringsfonds) een vergistingsinstallatie bouwen op maat van hun bedrijf. Hiervoor is slechts 15 % co-menging nodig van plantaardige afvalstoffen.

Voor welke soort bedrijven is deze manier van verwerking een haalbare kaart (rendabel)?

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 14 van 6 oktober 2006

van **ERIK MATTHIJS**

De landbouweconomische rendabiliteit betreft een aangelegenheid die tot de bevoegdheid behoort van de Minister-President bevoegd voor landbouw.

Wat de leefmilieu-aspecten betreft is het inderdaad zo dat vanuit het oogpunt van de toepassing van beste beschikbare technieken wordt aangenomen dat het verwerken van dierlijke mest samen met plantaardige afvalstoffen een mogelijke beste beschikbare techniek is. Dergelijke gemengde installaties zijn volgens VLAREM tegelijkertijd als mest- en afvalverwerkingsinstallatie ingedeeld. Vermits de meeste bedrijfsgebonden mestverwerkingsinstallaties in agrarisch gebied en buiten de bebouwde kom zijn gesitueerd, stellen er zich in regel milieutechnisch hieromtrent weinig of geen problemen. Anders is dit op het vlak van de planologische verenigbaarheid, zijnde een aangelegenheid die tot de bevoegdheid van mijn collega bevoegd voor ruimtelijke ordening behoort. Voor inrichtingen gesitueerd in agrarisch gebied speelt in dat verband de al of niet technische noodzaak om plantaardige afvalstoffen mee te verwerken een belangrijke rol. Vanuit toepassing van beste beschikbare technieken kan daarbij worden gesteld dat een bijmenging van “kwalitatieve” plantaardige afval a rato van een percentage van minimum 15 % nodig is voor een optimale mestverwerking. Wanneer er geen planologische beperkingen zijn, is er uiteraard ook geen maximum percentage voor afvalverwerking te hanteren.

Zie in dit verband de omzendbrief RO/2006/01 van mijn collega minister Van Mechelen die in agrarisch gebied onder bepaalde voorwaarden een verhouding van 60% stromen uit land- en tuinbouw en 40% andere organische en biologische stromen aanvaardbaar acht.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 16
van 10 oktober 2006
van ANNE MARIE HOEBEKE

Houtduivenjacht - Gebruik van lokvogels

In het boekje “Mens en Vogel”, van Vogelbescherming Vlaanderen, las ik dat jagers bij de houtduivenjacht steeds meer gebruikmaken van duivencarrousel. Deze loktuigen oefenen een grote aantrekkingskracht uit op de houtduiven.

De voorbije zomermaanden zijn op het secretariaat van Vogelbescherming Vlaanderen verschillende meldingen binnengekomen van onder andere wandelaars en fietsers die op hun weg jagers met dergelijke molens aan het werk hadden gezien. Knallende geweschoten, een op een veldweg geparkeerde terreinwagen of een opvallende schuilhut in een weide hadden de aandacht getrokken. De jacht op houtduiven in lente en zomer wordt toegelaten om belangrijke schade aan gewassen te voorkomen. Het is dus normaal gezien de bedoeling om houtduiven ver genoeg van de landbouwgewassen te houden door ze effectief te verjagen.

Maar, met behulp van deze permanent ronddraaiende carrousel worden overvliegende soortgenoten juist aangetrokken. Hier is duidelijk sprake van onvervalste plezierjacht onder het mom van gewasbescherming. In de meeste gevallen is er bovendien geen sprake van (dreigende) schade. Het gaat vaak om percelen die al geoogst zijn of om grasland waar houtduiven geen schade aanrichten. Vaak worden op zo'n plek dode houtduiven verspreid aangetroffen. Ze liggen niet gewoon op de grond, maar “staan” ogenschijnlijk recht op de poten. Bij nader toezien blijkt dat ze op een gruwelijke wijze “in positie” zijn gebracht: met een priem van ca. 20 cm lang doorboren de jagers de keel van de duiven, terwijl de andere punt in de grond wordt gestoken.

In de onmiddellijke omgeving van de carrousel stellen de jagers ook meestal lokvogels op. Ook hier gaat het om pas geschoten houtduiven die met behulp van een priem in positie worden gebracht. Overvliegende soortgenoten krijgen op die manier de indruk dat er op die plek druk gevoerd wordt en blijven in de buurt rondhangen. De jagers hebben ze dan maar uit de lucht te knallen. Dit is geen natuurbeheer.

Het besluit van de Vlaamse Regering betreffende de jacht in het Vlaamse gewest voor de periode van 1 juli 2003 tot juni 2008 bepaalt in artikel 16 dat het verboden is levende lokvogels te gebruiken. Hieruit kan men besluiten dat jagers wel degelijk gebruik mogen maken van lokvogels, enkel en alleen als het gaat om dode of kunststofexemplaren. Het gebruik van gespierde dode duiven is dus wettelijk. Vogelbescherming Vlaanderen heeft zich altijd al verzet tegen het gebruik van lokvogels in gelijk welke vorm, omdat het in strijd is met de principes van weidelijkheid die de jachtlobby als één van haar uitgangspunten pretendeert.

Is de minister zich bewust van het probleem? Worden er maatregelen genomen zoals ook Vogelbescherming Vlaanderen dat altijd al heeft gewenst? Zo neen, waarom niet?

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 16 van 10 oktober 2006

van ANNE MARIE HOEBEKE

Het gebruik van niet levende lokvogels bij de houtduivenjacht kent een lange traditie die voor een groot deel is gesteund op de bezorgdheid vanuit de landbouw om deze wildsoort op een zo efficiënt mogelijke manier te kunnen laten bejagen; de houtduif is immers bij uitstek de wildsoort die de meeste schade aan landbouwteelten veroorzaakt.

Dat is ook de reden waarom ik vorig jaar heb beslist om de sluitingsdatum van de gewone jacht op de houtduif te verschuiven van 15 januari naar eind februari. De open tijd voor de gewone houtduifjacht loopt dus van 15 september tot eind februari.

Buiten die periode, van maart tot en met 14 september, is een bijzondere jacht mogelijk waarbij houtduiven kunnen worden bejaagd om belangrijke schade aan gewassen te voorkomen. De jachtrechthouder moet deze jacht vooraf melden aan de provinciale diensten van het Agentschap voor Natuur en Bos. Omdat houtduiven op zeer korte tijd grote schade kunnen aanrichten werd vorig jaar de wachttermijn, dit is de tijd tussen de melding en de aanvang van de jacht, ingekort van drie dagen naar 24 uur.

Deze wijzigingen aan het jachtopeningsbesluit werden doorgevoerd vanuit het besef dat de houtduivenjacht zo efficiënt mogelijk moet kunnen worden uitgevoerd. Ik ben ervan overtuigd dat die doelstelling ook het gebruik van niet levende lokvogels impliceert.

De Vlaamse Hoge Jachtraad is immers van oordeel dat de voorkoming van schade met alternatieve middelen steeds moeilijker wordt: veldkanonnen zijn al door veel gemeenten verboden wegens lawaaihinder en andere technieken of middelen om af te schrikken werken niet of er treedt gewenning op. De jacht met lokvogels werkt en is economisch haalbaar.

U verwijst terecht naar artikel 16 van het besluit van de Vlaamse regering betreffende de jacht in het Vlaamse Gewest voor de periode van 1 juli 2003 tot 30 juni 2008 dat alleen het gebruik van levende lokvogels voor de jacht of de bestrijding verbiedt.

Het Vlaamse Gewest gaat hiermee verder dan wat de Europese vogelrichtlijn in dit verband bepaalt: de vogelrichtlijn verbiedt immers alleen het gebruik van blindgemaakte of verminkte levende lokvogels.

Ook de Benelux-Beschikking M(96)8 van 2 oktober 1996 met betrekking tot de jacht en de vogelbescherming verbiedt alleen het gebruik van blindgemaakte of verminkte levende lokvogels.

Ik wijs ten slotte op het feit dat niet levende lokvogels bij de jacht door constante rechtspraak niet als een verboden middel worden beschouwd.

Uiteraard dient er over te worden gewaakt dat de regeling van bijzondere jacht niet wordt misbruikt: het mag immers niet de bedoeling zijn om houtduiven onder dit regime te bejagen wanneer er geen risico is op gewasschade, bv. omdat de oogst al binnen is. In dergelijke gevallen kunnen de bevoegde instanties proces-verbaal opstellen.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

KRIS PEETERS
VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 17
van 11 oktober 2006
van **MARLEEN VAN DEN EYNDE**

Smogborden - Locaties

In het kader van de problematiek van fijn stof liet de minister smogborden plaatsen langs de gewestwegen. Verkeer is immers in grote mate verantwoordelijk voor de verspreiding van fijn stof.

1. Kan de minister medelen waar deze smogborden geplaatst werden?
2. Wanneer en hoe worden ze bediend?
3. *Hoeveel personeel wordt hiervoor ingeschakeld?*

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 17 van 11 oktober 2006

van **MARLEEN VAN DEN EYNDE**

Bij SMOG-alarm zal op een aantal autosnelwegen een snelheidsbeperking van 90 km/u worden opgelegd. Deze snelheidsbeperking, samen met de reden ervan, wordt aan de weggebruikers kenbaar gemaakt via klassieke verkeersborden of via dynamische rijstrooksignalering. Bovendien zullen de weggebruikers bijkomend geïnformeerd en gesensibiliseerd worden om de genomen maatregel ook effectief op te volgen. Dit zal onder meer gebeuren via de dynamische informatieborden.

1. De SMOG-snelheidsbeperking zal worden toegepast in de omgeving van grootstedelijke gebieden op de weggedeelten die in de nabijheid van grote woongebieden of industriegebieden komen. In praktijk worden zo'n 280 vaste, klassieke, verkeersborden na elke oprit en bij benadering om de 2 km geplaatst aan de rechterkant van de weg op volgende plaatsen:
 - E17 (Kortrijk - richting Antwerpen) tussen de Franse grens en Waregem, tussen Zwijnaarde en Destelbergen en tussen Lokeren en Haasdonk;
 - E17 (Antwerpen - richting Kortrijk) tussen Antwerpen-West en Lokeren, tussen Destelbergen/Gentbrugge en Zwijnaarde en tussen Waregem en de Franse grens;
 - E34 Brugge-Antwerpen (beide richtingen) tussen Sint-Anna-Linkeroever en grens met Oost-Vlaanderen;
 - E403 Doornik-Brugge (beide richtingen) tussen Aalbeke en Moorsele;
 - E40 (Oostende - richting Brussel) tussen Nevele en Wetteren en tussen Erpe-Mere, tussen Wetteren en Merelbeke tussen Drongen en Nevele;
 - R0 (binnenring en buitenring) tussen Halle en Anderlecht (grens Brussels Gewest) en tussen Dilbeek (grens Brussels Gewest) en Leonard;
 - A12 Brussel-Antwerpen (beide richtingen) tussen Strombeek-Bever en Meise;
 - E411 Namen-Brussel (beide richtingen) tussen Leonard en Overijse;
 - E19 (Brussel - richting Antwerpen) tussen Wilrijk en Kontich en tussen Mechelen-Noord en Machelen;
 - E40 Brussel-Luik (beide richtingen) tussen Kraainem en Haasrode;
 - A12 Antwerpen-Bergen-op-Zoom (beide richtingen) tussen Hoevenen en Antwerpen-Noord;
 - E19 (Antwerpen - richting Breda) tussen Antwerpen-Noord en Brecht;
 - E19 (Breda - richting Antwerpen) tussen Brecht en Kleine Bareel;
 - E313/E34 (Antwerpen - richting Luik) tussen Antwerpen-Oost en Geel-Oost;
 - E313/E34 (Luik - richting Antwerpen) tussen Geel-Oost en Ranst;
 - E314 Leuven-Lummen (beide richtingen) tussen Heverlee en Winksele.

Het Verkeerscentrum maakt ook gebruik van de dynamische borden langs de autosnelwegen om de maatregelen, t.t.z. de snelheidsbeperking, in praktijk te zetten op en nabij de Antwerpse Ring en in de regio Gent (E40 Brussel-Oostende tussen Merelbeke en Drongen).

2. De dynamische borden worden aangestuurd vanuit het Vlaams Verkeerscentrum te Antwerpen. De klassieke verkeersborden voor SMOG zijn zodanig opgevat dat ze eenvoudig kunnen worden gedraaid rond hun steunpaal, in de regel van op de vluchtstrook of waar mogelijk van op een vluchthaven.
Voor deze oplossing werd op heel wat plaatsen geopteerd omdat ze snel realiseerbaar was en verwacht wordt dat deze snelheidsbeperking slechts enkele malen per jaar moet worden getoond.
Het draaien van deze borden zal voor het overgrote gedeelte gebeuren door het personeel van de eigen regies. Op en nabij de Ring van Brussel zal hiervoor een aannemer worden ingezet.
Er wordt nog nagezien of op een aantal cruciale plaatsen nog dynamische borden kunnen ingeschakeld worden, naar analogie met de schoolomgevingen.
3. De ervaring bij het eerste gebruik zal meer duidelijkheid verschaffen over hoeveel borden door hoeveel personen kunnen worden gedraaid binnen hoeveel tijd.
Op basis van de huidige schatting zullen over heel Vlaanderen 50 tot 60 personen nodig zijn om deze borden de eerste paar maal te draaien. Het is echter zo dat medewerkers van de regies het draaien van deze borden zullen combineren met andere taken in dezelfde omgeving.

De dynamische borden worden bediend door de reeds aanwezige operatoren.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

KRIS PEETERS
VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 18
van 11 oktober 2006
van **MARLEEN VAN DEN EYNDE**

Grondeninformatieregister - Proefprojecten

Ingevolge het nieuwe bodemsaneringsdecreet werd beslist het register van verontreinigde gronden om te vormen naar het grondeninformatieregister, waardoor een ruime databank ontstaat.

Hiervoor werd reeds in enkele gemeenten een proefproject opgestart inzake de uitwisseling van informatie.

1. Kan de minister meedelen over welke gemeenten het gaat?
2. Hoe verloopt de informatie - uitwisseling?
3. Werd dit proefproject reeds geëvalueerd? Zo ja, wanneer?

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 18 van 11 oktober 2006

van **MARLEEN VAN DEN EYNDE**

1. Voor alle duidelijkheid, er is geen proefproject opgestart met de gemeenten, maar er werd een uitwisseling opgezet voor alle gemeenten met betrekking tot het uitwisselen van gegevens betreffende de gemeentelijke inventaris. Via een webloket kunnen de gemeenten sinds 12.12.2005 gegevens betreffende de gemeentelijke inventaris overmaken aan de OVAM. Momenteel gebeurt reeds een uitwisseling van gegevens met betrekking tot de gemeentelijke inventaris met volgende gemeenten, waarvan u als bijlage de lijst terugvindt.
Het grondeninformatieregister is een uitbreiding van het register van verontreinigde gronden. De uitbreiding bestaat er ondermeer in dat ook de gegevens van onderzochte gronden zonder verontreiniging waar onderzoeken of vaststellingen zijn gebeurd, deel zullen uitmaken van het grondeninformatieregister. De gegevens uit de gemeentelijke inventaris zullen ook toegevoegd worden aan het grondeninformatieregister.
Doordat het een databank wordt met ook niet verontreinigde gronden, verliest het grondeninformatieregister ook de negatieve connotatie van het huidige register van verontreinigde gronden.
2. Daar het nieuwe bodemsaneringsdecreet nog niet in uitvoering is, kan enkel de huidige werking conform het huidige decreet beschreven worden.
De informatie-uitwisseling met betrekking tot het register van verontreinigde gronden gebeurt door middel van het bezorgen van bodemattesten door OVAM aan de gemeenten. Nadat het nieuwe decreet in uitvoering zal zijn, zal dit blijven gebeuren, conform artikel 5, §2 van het nieuwe bodemsaneringsdecreet.
Voor de uitwisseling van de gegevens betreffende de gemeentelijke inventaris werd een XML-uitwisselingsformaat opgesteld. Dit werd bij veel gemeenten geïntegreerd in hun milieuvergunningendatabank. Dit formaat kan in de toekomst verder evolueren zodat ondermeer ook GIS-bestanden kunnen uitgewisseld worden. Deze informatie-uitwisseling loopt in 2 richtingen: de OVAM geeft aan de gemeenten een bestand met die data welke bij haar reeds bekend zijn in het kader van bodemonderzoeken en oude inventarisatiestudies betreffende het mogelijk aanwezig zijn van risico-activiteiten, de gemeente stuurt op haar beurt een bestand terug van de gronden welke zij op basis van risico-activiteiten heeft opgenomen in haar inventaris.
3. Gelet op het feit dat steeds meer gemeenten het voordeel van deze digitale uitwisseling van gegevens gebruiken en gelet op de decretale informatieplicht die de gemeenten hebben ten aanzien van de OVAM betreffende de opname van gronden in de gemeentelijke inventaris, wordt deze uitwisseling als positief ervaren.
In de toekomst zal de uitwisseling in GIS-formaat bekeken worden.

BIJLAGE

Lijst van de gemeenten waar momenteel reeds een uitwisseling van gegevens gebeurt met betrekking tot de gemeentelijke inventaris.

Bijlage(n):

<http://jsp.vlaamsparlement.be/docs/schv/2006-2007/PEETERS/18/antw.018.bijl.001.xls>

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

KRIS PEETERS
VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 20
van 12 oktober 2006
van **PIETER HUYBRECHTS**

Cadmiumfonds en Actieplan Cadmium - Stand van zaken

1. In het verleden heeft de minister aan zijn federale collega's Rudy Demotte van Volksgezondheid en Peter Vanvelthoven van Werk gevraagd om te onderzoeken of de slachtoffers van cadmium een beroep zouden kunnen doen op een fonds, zoals het Asbestfonds.

Kan de minister medelen hoever het staat met het slachtofferfonds waarop personen die aan cadmium werden blootgesteld een beroep zouden kunnen doen?

2. Naar aanleiding van de publicatie van de onderzoeken in de Noorderkempen over het verband tussen cadmiumblootstelling en het risico op longkanker heeft de minister in samenwerking met Vlaams minister van Welzijn Inge Vervotte een "Actieplan cadmium" uitgewerkt.

Kan de minister medelen of dit actieplan ondertussen reeds in werking is en welke resultaten men reeds heeft geboekt?

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 20 van 12 oktober 2006

van **PIETER HUYBRECHTS**

1. Op 13 juli 2006 werden herinneringsbrieven gestuurd aan de federale minister van sociale zaken en volksgezondheid Rudi Demotte en aan de federale minister van werk Peter Vanvelthoven. Daarop heeft minister Vanvelthoven op 16 september 2006 geantwoord, zonder inhoudelijke op de vraag in te gaan. Tot op heden werd nog geen antwoord ontvangen van minister Demotte.
2. Op 21 februari dit jaar stelde ik, samen met mijn collega voor Volksgezondheid Inge Vervotte het Actieplan Cadmium voor naar aanleiding van de publicatie van de onderzoeken in de Noorderkempen over het verband tussen cadmiumblootstelling in het milieu en het risico op longkanker. Op initiatief van de 2 ministers gingen onmiddellijk daarna de acties van start onder begeleiding van een taskforce, waarin alle noodzakelijke entiteiten worden betrokken. De coördinatie voor het opstellen van het cadmiumplan, evenals de coördinatie betreffende de uitvoering berust bij de dienst Milieu & Gezondheid van het departement Leefmilieu, Natuur en Energie (LNE). De integrale versie van het cadmiumplan kan u terugvinden op www.milieuengezondheid.be
Op 13/09/2006 werd aan pers en publiek de huidige stand van zaken gegeven van de uitvoering van de acties en maatregelen die zijn opgenomen in het actieplan cadmium. In wat volgt wordt deze stand van zaken weergegeven, opgesplitst naar de verschillende doelgroepen zijnde bedrijven, landbouw, private personen en openbare besturen.

A. Bedrijven

Extra controles bij bedrijven

De afdeling Milieuvergunningen van het departement LNE controleerde in het kader van Integrated Pollution Prevention and Control (IPPC) bij verschillende Umicore vestigingen, Cumerio, Metallo Chimique Beerse, Campine en Arcelor Gent de conformiteit van de lopende vergunning. Ook voerde de afdeling Milieu-inspectie van het departement LNE controles uit op het verplichte zelfcontrolemeetprogramma lucht en op de afvalwaterhuishouding van de verschillende bedrijven. Alle meetgegevens tot vier jaar terug werden aan de geldende normen getoetst. Daarnaast voerde de afdeling Milieu-inspectie in 2006 ook tal van eigen metingen uit op relevante bronnen.

Uit al deze controles bleek dat de betrokken bedrijven aan de wettelijke emissienorm voor cadmium naar de lucht voldoen. Umicore Hoboken werd aangemaand de meetplicht na te leven omdat werd vastgesteld dat de opgelegde meetfrequentie niet volledig werd gevolgd. Ook de controle van de afvalwaterhuishouding toonde aan dat er geen overschrijdingen van de lozingsnorm voor cadmium zijn.

Om opwaaiing en verspreiding van cadmiumstof te voorkomen, maande de Vlaamse Milieu-inspectie de bedrijven Metallo Chimique en Campine te Beerse aan om een stofactieplan op te stellen en uit te voeren. Uit navolgende controles blijkt dat de uitvoering ervan op schema zit.

De ambtshalve herzieningen van de lopende milieuvergunningen die de afdeling Milieuvergunningen uitvoerde in het kader van de IPPC-richtlijn, leidden tot nu toe in één enkel geval tot een voorstel tot wijzigingen van de milieuvergunningsvoorwaarden. Het voorstel zal voor 15 november nog ingediend worden bij de bevoegde overheid (provincie). De bedrijven die nog niet volledig geëvalueerd zijn zullen ten laatste tegen 15 november geëvalueerd worden.

Bodemsaneringswerken op het bedrijfsterrein

De Openbare Vlaamse Afvalstoffenmaatschappij (OVAM) volgt de strikte plannings op, zoals die in 2004 in de overeenkomst tussen Umicore, de Vlaamse Regering en de OVAM werden bepaald.

B. Landbouw

Teeltadvies

Er is een teeltadvies uitgewerkt op basis van een ruime dataset uit Nederland en Vlaanderen. Dit teeltadvies wordt het komende jaar verder geoptimaliseerd door bijkomende metingen uit te voeren. Voor de verdere uitwerking van deze maatregelen wordt het departement landbouw en visserij ingeschakeld.

Aanplanting van energiegewassen

Het aanplanten van energiegewassen kan gezien worden als een in-situ bodemsanering met behulp van planten. Het is een alternatieve landbouwteelt die tot een win-winsituatie leidt. Enerzijds wordt cadmium door de plant aan de bodem onttrokken, zodat op termijn het cadmiumgehalte in de bodem daalt, anderzijds kunnen de gewassen gebruikt worden voor de productie van hernieuwbare energie. Bij de “aanplanting van energiegewassen” wordt de mogelijkheid van alternatieve teelten nagegaan (teelttechniek, geschikte cultivars, opnamecapaciteit zware metalen, ...).

Grondwater voor drinken van vee

Met betrekking tot drinkwater wordt verwacht dat het probleem beperkt is gezien nieren, waar de metalen in hoofdzaak accumuleren, bij runderen uit de betrokken regio worden verwijderd en niet voor consumptie worden aangeboden. Het onderzoek om dit te bevestigen, is lopende. Een rapport is voorzien tegen 31/10/2007.

Begroening van braakliggende gronden

Het beplanten van braakliggende terreinen is een manier om de bodem te stabiliseren en het opwaaien van stof te beperken. Bij begroening van braakliggende gronden wordt in eerste instantie geïnventariseerd waar er zich problemen van stofopwaai voordoen. De eerste fase, het in kaart brengen van risicozones voor stofopwaai werd afgewerkt. In een volgende fase zullen op bepaalde locaties stofmetingen worden uitgevoerd, om ten slotte in een laatste fase afspraken te maken met de terreinbeheerder om het opwaaien van fijn stof zoveel mogelijk te beperken.

C. Private personen

Bodemstalen nemen

De analyses van de bodemstalen, die inwoners tegen verlaagde kostprijs konden laten uitvoeren via de medisch milieukundigen, zijn lopende voor de regio's in de provincie Limburg. Voor de provincie Antwerpen voeren de gemeenten en provincie deze actie zelfstandig uit. De gemeenten zullen de inwoners verder informeren.

Sanering woonwijken

In de woonwijk Moretusburg te Hoboken gingen de bodemsaneringswerken in opdracht van Umicore van start op 4 september 2006. De verwijdering van zinkassen op opritten en tuinen door Umicore in de woonwijk Overpelt-cité startte op 11 september en in de woonwijk Balen-Wezel werd hiermee gestart begin oktober. Voor de historisch zwaarbelaste woonwijk Lommel-Werkplaatsen bleek uit de inventarisatie die deze zomer plaatsvond, dat 68 van de 780 percelen zinkassen bevatten die een risico kunnen vormen voor de opwaaiing van met cadmium vervuild stof. De werken voor het afgraven van deze zinkassen zijn door de OVAM gepland voor oktober.

Biomonitoring

In de regio Noorderkempen zullen in bloed- en urinestalen, genomen bij inwoners in de risicogebieden, cadmium en arseen worden bepaald onder coördinatie van het Vlaams Agentschap Zorg en Gezondheid, afdeling Toezicht Volksgezondheid (ToVo). Tegelijk zal

bepaald worden aan hoeveel cadmium en arseen de bevolking in de risicogebieden via het milieu (bodem, stof, eigen gekweekte groenten,...) vandaag nog wordt blootgesteld. Om leven in een met cadmium vervuild gebied te vergelijken met leven in een minder vervuild gebied, worden ook mensen en milieu in Hechtel-Eksel onderzocht. De lokale actoren werden op 6 september geïnformeerd en hun inbreng en medewerking werd gevraagd. Eind dit jaar start de rekrutering van vrijwilligers uit de risicogebieden.

De dienst Milieu & Gezondheid van het departement LNE zal de studie begeleiden, die een berekeningsmodel voor ogen heeft om de humane biomonitoringgegevens te kunnen koppelen aan de milieumetingen. De studie zal starten begin 2007.

Kankerincidentie

Onderzoek en maatregelen dienen uitgevoerd te worden in samenwerking met Umicore en de federale ministers. De beleidsintenties zijn nog in overlegfase.

Gebruik van putwater

De analyses van het putwater, die inwoners tegen verlaagde kostprijs konden laten uitvoeren via de medisch milieukundigen, zijn lopende voor de regio's in de provincies Limburg en Oost-Vlaanderen.

Sensibilisering

De Medisch Milieukundigen zetten hun vraagbaakfunctie naar intermediairen en burgers gewoon verder.

D. Openbare besturen

Sanering van de waterbodem van de Dommel op het grondgebied van de gemeenten Neerpelt en Overpelt stroomafwaarts van de monding van de Eindergatloop tot aan de Nederlandse grens op het grondgebied van de gemeente Hamont-Achel

Er werden door de Vlaamse Milieumaatschappij (VMM) op verschillende plaatsen in de Dommel monsters genomen om de cadmiumconcentratie in de waterbodem te bepalen. Algemeen wordt vastgesteld dat stroomafwaarts de monding van de Eindergatloop vooral de bovenste lagen hoge cadmiumconcentratie vertonen. Een ruiming van de sterk verontreinigde oppervlakkige sedimentlaag kan een aanzienlijke verbetering van de chemische bodemkwaliteit realiseren. De start van de werken voor de ruiming van de Dommel (4100 m³) (+ evt. de Eindergatloop: +/- 400 m³) zal bepaald worden rekening houdend met de lokale kwetsbare fauna en flora, zodat er een minimale hinder voor de natuur is. Eens de waterbodem van de Dommel geruimd is, is het opportuun om de kwaliteit van de nieuw gecreëerde toestand verder op te volgen.

Sanering van de Bankloop

In de overeenkomst van 2004 tussen Umicore, de Vlaamse Regering en de OVAM werd overeengekomen dat de Bankloop gezamenlijk aangepakt zal worden. Op het bedrijfsterrein van Umicore te Olen wordt in een saneringsberging voorzien. De werken voor deze inrichting zijn gestart. Begin 2007 zullen de graafwerken ter hoogte van de Bankloop en de oevers starten.

Sanering overige grachten

Voor het ruimen van de overige grachten kunnen de waterloopbeheerders een onderzoek- en saneringsproject bij de OVAM indienen. De OVAM zal nakijken hoe dit optimaal kan gebeuren.

Verwijderen zinkassen publieke wegen

Er wordt een structuur (o.a. een inrichting van een deponie, het installeren van een uitbater, een regeling (afspraken) voor afgraven en transport, afspraken over financiering, aanpassen van regelgeving waar nodig) uitgewerkt om zinkassen, afkomstig van terreinen van particulieren en gemeenten, op een goedkope maar milieuveilige manier te verwijderen. Er wordt ook gewerkt aan een praktische handleiding voor gebruik van zinkassen in de fundering van bestaande zinkassenwegen van de gemeenten.

Meting polluenten paling

Uit de metingen die in 2005 plaatsvonden, blijkt vooral het kanaal van Beverlo een 'black-point'-site te zijn voor cadmiumvervuiling. Op de helft van de onderzochte locaties treden nog normoverschrijdingen op, die weliswaar minder ernstig zijn dan in 1999, toen extreme hoge waarden werden gemeten. Ter hoogte van Leopoldsburg treedt een duidelijke verbetering op.

Over heel Vlaanderen wordt de consumptie van paling afgeraden (allerlei milieugevaarlijks stoffen: PCB, cadmium en andere zware metalen). Er was een meeneemverbod ingesteld in Vlaanderen tussen 2001 en 2005.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

KRIS PEETERS
VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 21
van 12 oktober 2006
van **PIETER HUYBRECHTS**

N13 Geelseweg Olen - Kruispunt Willekens

Na ongeveer vijf maanden van grote verkeersellende werd de Geelseweg (N13) tussen Herentals en Geel heropend.

Voor het vrachtverkeer blijkt het kruispunt Willekens grote problemen op te leveren. Zo kan het vrachtverkeer dat uit Neerbuul komt onmogelijk de Geelseweg oprijden zonder in de berm te rijden.

Nochtans is het zeer belangrijk dat het vrachtverkeer dit kruispunt vlot kan nemen. Binnen enkele maanden starten immers de werkzaamheden aan het nieuwe winkelcomplex in Olen. Het vrachtverkeer vanuit Olen-centrum richting industriezone Lammerdries moet dan altijd langs de Willekens passeren. Om deze gevaarlijke verkeerssituatie te ontmijden, zijn aanpassingswerken noodzakelijk.

Welke initiatieven neemt de minister zodat het kruispunt Willekens ook door het vrachtverkeer op een veilige manier genomen kan worden?

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 21 van 12 oktober 2006

van **PIETER HUYBRECHTS**

De binnenkant van de bocht die vrachtwagens moeilijk kunnen nemen wanneer ze vanuit Neerbruul rechts willen afslaan, zal worden verbreed.

Het verlies van opstelruimte voor de fietsers zal worden gecompenseerd door een verbreding van de binnenkant van het fietspad.

Deze aanpassingswerken zullen nog dit jaar worden uitgevoerd, zodat ze voltooid zullen zijn vóór de werkzaamheden aan het nieuwe winkelcomplex in Olen.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KRIS PEETERS
VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 50
van 27 oktober 2006
van **LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

Luchthaven Zaventem - Naamsverandering

Recentelijk werd de benaming van de luchthaven van Zaventem gewijzigd. Voortaan zal de luchthaven Brussels Airport gaan heten.

1. Kan de minister medelen of de Vlaamse overheid op enigerlei wijze werd betrokken bij deze naamsverandering?
2. Worden de richtingborden in Vlaanderen naar de luchthaven van Zaventem vervangen door nieuwe borden met de benaming Brussels Airport?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan minister-president Leterme (vraag nr. 3) en aan minister Peeters (nr. 50).

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 50 van 27 oktober 2006

van **LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Yves Leterme, minister-president van de Vlaamse Regering; Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid.

MARINO KEULEN,
VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR,
STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

MARINO KEULEN
VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

Vraag nr. 201
van 21 september 2006
van **LUDO SANNEN**

Lokale mandatarissen - Terugvordering lonen en werkgeversbijdragen

Volgens artikel 5 van het koninklijk besluit van 31 mei 1977 tot uitvoering van artikel 4 van de wet van 19 juli 1976 tot instelling van een verlof voor de uitoefening van een politiek mandaat “vordert de betrokken instelling van de mandatarissen de lonen en de werkgeversbijdragen terug die zij aan de werkgevers heeft terugbetaald”.

1. Is de Vlaamse minister voor Binnenlands Bestuur op enige wijze bevoegd voor het toezicht op de uitvoering van deze bepaling?
2. Gaat het om een verplichting of enkel om een mogelijkheid om de lonen en werkgeversbijdragen terug te vorderen?

Kunnen lokale besturen beslissen om niet tot terugvordering over te gaan (bijvoorbeeld: beslissing OCMW-raad Zelzate dd. 2 juni 2003)?

MARINO KEULEN

VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

ANTWOORD

op vraag nr. 201 van 21 september 2006

van **LUDO SANNEN**

Krachtens de wet van 19 juli 1976 tot instelling van een verlof voor de uitoefening van een politiek mandaat, kunnen lokale mandatarissen politiek verlof vragen bij hun werkgever, die in dat geval zijn of haar loon normaal doorbetaalt. De werkgever kan dit loon echter krachtens artikel 4 van de bovengenoemde wet van 19 juli 1976 terugvorderen van de instelling waar de betrokkene zijn mandaat uitoefent. Ook het bestuur moet niet volledig de loonkost dragen. Volgens artikel 5 van het Koninklijk Besluit van 31 mei 1977 tot uitvoering van artikel 4 van de wet van 19 juli 1976 vordert de betrokken instelling van de mandatarissen de lonen en de werkgeversbijdragen terug die zij aan de werkgevers heeft terugbetaald. Het terug te vorderen bedrag wordt bepaald op basis van de aangiften van schuldvordering die door de werkgever bij het bestuur werden ingediend voor de betrokken werknemer-mandataris. Indien de mandataris een loon ontvangt, wordt het terug te vorderen bedrag driemaandelijks vastgesteld. Indien de mandataris een presentiegeld ontvangt, wordt het terug te vorderen bedrag jaarlijks vastgesteld. Het bestuur mag evenwel nooit meer terugvorderen van de mandataris dan de helft van de wedde die gedurende drie maanden werd ontvangen (indien de mandataris een loon ontvangt) of de helft van de presentiegelden die tijdens hetzelfde jaar werden ontvangen (indien de mandataris presentiegelden ontvangt).

1. De toezichthoudende overheid beschikt over twee instrumenten om op te treden. Enerzijds, indien er een klacht werd ingediend via het algemeen toezicht en anderzijds, via het administratieve toezicht op de rekeningen van de lokale besturen.
2. De wet is in deze duidelijk; wanneer een werknemer een mandaat uitoefent, wordt het bedrag dat zijn werkgever terugvordert van het bestuur binnen de grenzen bepaald door de koning, voorafgenomen op de vergoeding van de mandataris.
3. Ik zal naar aanleiding van uw vraag laten onderzoeken of het Vlaamse Gewest over enige bevoegdheden beschikt betreffende deze materie.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

MARINO KEULEN
VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

Vraag nr. 202
van 21 september 2006
van **TOM DEHAENE**

Uitbreiding werkingsgebied Vlabinvest - Stand van zaken

De belangrijke aanvullende regeringsverklaring van 18 mei 2005 voorziet een spectaculaire uitbreiding van het werkingsgebied van Vlabinvest.

1. Wat is de stand van zaken in dit uitbreidingsgebied?
2. Hoeveel projecten steken in de pipe-line?
3. Wanneer starten de eerste projecten?

MARINO KEULEN

VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

ANTWOORD

op vraag nr. 202 van 21 september 2006

van **TOM DEHAENE**

1. Het Besluit van de Vlaamse Regering van 21 april 2006 *'tot wijziging van het besluit van de Vlaamse Regering van 20 juli 1994 houdende regeling van het beheer van het investeringsfonds voor Grond- en Woonbeleid voor Vlaams-Brabant, en houdende regeling van de voorwaarden inzake woonprojecten met een sociaal karakter'* is op 16 juni 2006 gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad en heeft het werkgebied van Vlabinvest uitgebreid. Naar aanleiding van dit besluit heeft Vlabinvest met diverse initiatiefnemers (sociale huisvestingsmaatschappijen en intercommunales) gesprekken gevoerd.

Daarnaast heeft Vlabinvest in juni drie infosessies gegeven waarop alle nieuwe gemeenten van het uitgebreid werkgebied werden uitgenodigd. Op deze manier kon kennis worden gemaakt met de werking van Vlabinvest, zijn projecten, de medewerkers en de diverse initiatiefnemers waarmee de projecten gerealiseerd worden. Hierbij werd de samenwerking met de gemeenten en intercommunales vooropgesteld. Om die reden presenteerden de burgemeesters van Tervuren, Overijse en Hoeilaart er ook hun positieve ervaringen met Vlabinvest.

Op initiatief van het Vlaams Parlement, commissie voor Brussel en de Vlaamse Rand heeft Vlabinvest een rondrit voor de Vlaamse parlementsleden georganiseerd. De leden van bovengenoemde commissie alsook van de commissie voor Wonen kregen hiermee een kans om Vlabinvestprojecten te bezoeken en uitgebreide uitleg te krijgen over de werking. Naast het oorspronkelijk werkgebied besloeg de rondrit ook deels het nieuwe uitgebreide werkgebied waar een aantal nieuwe opportuniteiten verkend werden.

2. In een kort tijdsbestek hebben de inspanningen van Vlabinvest geleid tot de ondertekening van vier overeenkomsten. Deze vaststaande projecten zijn gelegen in de gemeenten Beersel, Hoeilaart en Machelen en bestaan uit 56 woongelegenheden in totaal. Voorts zijn er nog acht andere samenwerkingsdossiers in onderhandeling; hiervan zijn er vier gelegen in de faciliteitengemeenten en de andere vier respectievelijk in Halle, Tervuren, Vilvoorde en Zaventem.
3. Sommige projecten moeten nog een hele procedure doorlopen zodat de realisatie hiervan pas na een zekere periode een aanvang zal kunnen nemen. Wel kan ik met vrij grote zekerheid melden dat de projecten in Beersel, Hoeilaart en Machelen in 2007 in uitvoering zullen gaan.
 - Het project in Beersel is een gemengd project dat gelegen is in de Kerkstraat te Dworp. Het bestaat uit 21 woongelegenheden waarvan 11 specifiek voor Vlabinvest gereserveerd zijn. Het voorontwerp hiervan is goedgekeurd en de bouwvergunning is aangevraagd.
 - In Hoeilaart gaat het om de Caronstraat. Ook dit is een gemengd project en telt 40 woongelegenheden waarvan 12 voor Vlabinvest. Hiervan is het definitief ontwerp reeds goedgekeurd.
 - Het gemengde project 'Begoniagaarde' ligt in Machelen en telt 83 woongelegenheden. Daarvan zal Vlabinvest in de eerste fase 33 eenheden realiseren. Het voorontwerp hiervan is goedgekeurd.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

MARINO KEULEN
VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

Vraag nr. 2
van 12 oktober 2006
van **MARK DEMESMAEKER**

Stembureaus faciliteitengemeenten - Franstalige bijzitters

In heel wat stembureaus van de faciliteitengemeenten waren tal van bijzitters Franstaligen. Dit werd mij meegedeeld door verschillende getuigen tijdens de jongste gemeente- en provincieraadsverkiezingen. De stemopnemingsbureaus in de faciliteitengemeenten werden bemand door Nederlandstalige voorzitters, maar die Franstalige bijzitters hadden gerekruteerd. Naar verluidt werden er geen Nederlandstalige leden voor de bureaus gevonden.

Ook in andere Vlaamse gemeenten, zoals onder meer in Dilbeek (Itterbeek), werden gelijkaardige incidenten gemeld.

1. Is de minister op de hoogte van deze aangelegenheid?
2. Is het toelaatbaar dat Nederlandsonkundigen in de faciliteitengemeenten de stembureaus kunnen bemannen?
3. Heeft hij er zicht op in welke taal de leden van de stembureaus in de betrokken gemeenten hun eed afgelegd hebben?
4. Welke stappen onderneemt de minister om te vermijden dat in de toekomst stembureaus van Vlaamse gemeenten door Nederlandsonkundige bureauleden bemand worden?

MARINO KEULEN

VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

ANTWOORD

op vraag nr. 2 van 12 oktober 2006

van **MARK DEMESMAEKER**

1. Het feit dat in een aantal stem- en stemopnemingsbureaus van de facilititeitengemeenten Franstalige bijzitters werden aangeduid is mij uiteraard niet geheel onbekend. Op zichzelf is dat natuurlijk geen probleem, op voorwaarde dat deze aanstelling van Franstalige bijzitters de werking van die bureaus, die bij hun werkzaamheden uitsluitend het Nederlands mogen gebruiken, niet mag beïnvloeden. Ik heb hierop trouwens uitdrukkelijk gewezen in de onderrichtingen die ik naar aanleiding van de verkiezingen heb uitgevaardigd en ook in persoonlijke brieven die ik verstuurd heb naar de voorzitters van de diverse bureaus. Formele klachten over het feit dat de aanstelling van Franstalige bijzitters de normale werking van de bureaus zou hebben gehypothekeerd, heb ik naar aanleiding van de verkiezingen van 8 oktober 2006 niet ontvangen.
2. Wanneer totaal Nederlandsonkundigen worden aangesteld als bijzitter of zelfs als voorzitter van een stem- of stemopnemingsbureau, kunnen er wel problemen rijzen bij de normale werking van de bureaus. Krachtens de wetgeving moeten de verrichtingen in die bureaus inderdaad in het Nederlands verlopen. Ik wijs er evenwel op dat het niet aan de minister of aan zijn administratie toekomt om de voorzitters en de bijzitters aan te wijzen. De wijze waarop dat gebeurt is geregeld in de kieswetgeving. Die legt deze bevoegdheid bij de rechterlijke macht, in casu bij de voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg (voor de provincieraadsverkiezingen) of de vrederechter (voor de gemeenteraadsverkiezingen), en in tweede instantie bij de voorzitters van de diverse bureaus. Ik heb geen formele klachten ontvangen dat de samenstelling van de bureaus het normale verloop van de kiesverrichtingen gehinderd zou hebben.
3. Ik heb er geen zicht op in welke taal de leden van de stembureaus in de betrokken gemeenten de eed hebben afgelegd. Die eedaflegging kan enkel in het Nederlands gebeuren, aangezien hij essentieel is voor de werking van het bureau. Dit is uitdrukkelijk opgenomen in de onderrichtingen die ik ter gelegenheid van de verkiezingen gegeven heb. Ook hierover heb ik geen klachten ontvangen.
4. Zoals ik reeds in mijn antwoord op uw tweede vraag heb gesteld wordt de samenstelling van de bureaus door de kieswetgeving toevertrouwd aan de rechterlijke macht.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

MARINO KEULEN
VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

Vraag nr. 3
van 13 oktober 2006
van **LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

Gemeentedecreet - Terbeschikkingstelling collegeverslagen

Het artikel 51 van het Gemeentedecreet bepaalt dat de notulen van het college van burgemeester en schepenen dienen te worden goedgekeurd op de eerstvolgende gewone vergadering van dat college en dat de goedgekeurde notulen onverwijld worden bezorgd aan de gemeenteraadsleden.

In het verslag terzake van de Commissie voor Binnenlandse Aangelegenheden, Bestuurszaken, Institutionele en Bestuurlijke Hervorming en Decreetsevaluatie lees ik dat op de opmerking van collega Tavernier over wat verstaan wordt onder het begrip “onverwijld”, de minister stelt dat men ervoor moet zorgen dat alle gemeenteraadsleden de notulen zo snel mogelijk ontvangen (Stuk 347 (2004-2005)-Nr. 6, blz. 65).

Dat lijkt me al even vaag en derhalve voor verschillende interpretaties vatbaar, wat mijns inziens voor moeilijkheden kan zorgen.

Heeft de minister al initiatieven genomen om een en ander te verduidelijken (een omzendbrief, een eventuele aanpassing van artikel 40...)?

Indien niet, kan hij dan meedelen wat in deze concreet verstaan dient te worden onder “onverwijld”?

MARINO KEULEN

VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

ANTWOORD

op vraag nr. 3 van 13 oktober 2006

van **LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

Artikel 51, laatste lid, van het Gemeentedecreet bepaalt inderdaad dat de notulen van het college van burgemeester en schepenen worden goedgekeurd op de eerstvolgende vergadering van het college en onverwijld worden bezorgd aan de gemeenteraadsleden.

Dit artikel heeft als opzet het controlerecht van de gemeenteraadsleden te versterken en hen ook beter te informeren en te betrekken bij het lokaal beleid. De decreetgever heeft in artikel 51 geopteerd om niet te bepalen hoe de notulen moeten worden bezorgd aan de gemeenteraadsleden en binnen welke termijn dat moet gebeuren. De decreetgever heeft enkel bepaald dat de goedgekeurde notulen 'onverwijld' bezorgd moeten worden aan de gemeenteraadsleden. Dit kan niet anders begrepen worden als 'zo snel mogelijk'. Onlosmakelijk is de wijze van bezorging immers gekoppeld aan de tijdsbestek waarin dit kan gebeuren. De gemeenteraad kan bijgevolg in haar huishoudelijk reglement bepalen hoe de bezorging moet gebeuren (per post, per elektronische post, ...). Ik wijs erop dat artikel 40, 4° van het Gemeentedecreet de gemeenteraad opdraagt om bij de aanvang van de zittingsperiode de voorwaarden voor het recht van afschrift voor gemeenteraadsleden te bepalen. Het afschrift van de notulen van het college van burgemeester en schepenen kan hier in detail geregeld worden.

Artikel 51 van het Gemeentedecreet zal in werking treden per 1 januari 2007. Ik heb geen enkele aanduiding dat dit artikel aanleiding zal geven tot problemen. Ik wens mij te houden aan de autonomie die aan de gemeentebesturen wordt gegeven om zelf de modaliteiten te bepalen en heb er alle vertrouwen in dat dit niet zal leiden tot een beperking van het controlerecht van de raadsleden. Tenzij uit de praktijk zou blijken dat daartoe reden is, zal ik hierover geen specifieke omzendbrief uitvaardigen.

KATHLEEN VAN BREMPT,
VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT,
SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KATHLEEN VAN BREMPT
VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

Vraag nr. 183
van 5 juli 2006
van **JOHAN SAUWENS**

Begrotingscijfers - Beleids- en betalingskredieten openbaar vervoer

In de Algemene Toelichting (Stuk 17 (2005-2006)-Nr.1-A) bij de aanpassing van de middelenbegroting en de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 2006, vindt men de geconsolideerde beleids- (884,3 mln) en betalingskredieten (883,1 mln) terug m.b.t. het gemeenschappelijk vervoer.

Hoe zijn die cijfers te verzoenen met de begrotingscijfers in de toelichting per programma (Stuk 17 (2005-2006)-Nr.1-B)?

KATHLEEN VAN BREMPT

VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

ANTWOORD

op vraag nr. 183 van 5 juli 2006

van **JOHAN SAUWENS**

In de Algemene Toelichting (Stuk 17 (2005-2006)-Nr.1-A) worden de kredieten per (beleids-)thema opgegeven, berekend op de manier aangegeven in hoofdstuk IV.

In de begrotingscijfers in de toelichting per programma (Stuk 17 (2005-2006)-Nr.1-B) wordt de ESR-begroting van De Lijn gegeven. De ESR-begroting is een samenstelling van niet-gesplitste kredieten en betalingskredieten waarbij de financiering vanuit verschillende programma's is opgebouwd. De verwijzing naar de onderscheiden programma's is opgegeven in de tabel (op p. 505-506).

KATHLEEN VAN BREMPT

VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

AANVULLEND ANTWOORD

op vraag nr. 183 van 5 juli 2006

van **JOHAN SAUWENS**

De kredieten m.b.t. gemeenschappelijk vervoer in de algemene toelichting zijn als volgt samengesteld:

	betaalkrediet	beleidskrediet
De Lijn	882.673	883.775
Pendelfonds	500	500
	883.173	884.275
De Lijn		
totale uitgaven	1.132.893 A	
- Aflossing schuld (91)	-29.502 B	
- aflossing leningen	-28.412	
- aflossing leningen NMVB	-317	
- aflossing leasing	-773	
- Overgedragen tekort vorige boekjaren	-220.718 C	
ESR-betaal	882.673 =A-B-C	
som GVK's Vlaamse overheid	72.618	
-som GOK's Vlaamse overheid	-71.516	
ESR-beleid	883.775	

- a) betaalkrediet: Het betaalkrediet bestaat uit €882,673 mio voor De Lijn en €500 K voor het pendelfonds. Het betaalkrediet van De Lijn bekomt men obv stuk B (ingediende begroting) als volgt. Van de totale uitgaven van €1 132 893 worden de niet-ESR-uitgaven in mindering gebracht
- aflossing schuld: 29,5 mio bestaande uit de aflossing van de eigenlijke lening, de lening van de NMVB en de leasingaflossing;
 - overgedragen tekort vorige boekjaren: €220,72 mio.
- b) beleidskrediet: overeenkomstig de methodologie op p.39 Stuk 1 nr.1-A (4^e alinea) worden de beleidskredieten gelijkgesteld aan de betaalkrediet en verhoogd met het verschil tussen beleids-en betaalkrediet op het niveau van MVG:

“ Voor de overige te consolideren instellingen wordt van de hypothese vertrokken dat de vastleggingskredieten gelijk zijn aan de ingeschreven ordonnanceringskredieten. Deze vastleggingskredieten worden evenwel nog verder gecorrigeerd voor het geval er een machtiging of een gesplitst dotatie-artikel is ingeschreven in de MVG-begroting. In dit geval wordt **het verschil tussen de in de MVG-begroting ingeschreven machtiging en het in de MVG-begroting ingeschreven vereffeningskrediet** gecorrigeerd op de totaal ingeschreven kredieten van de instelling.”

In concreto voor De Lijn: €882 673K + €72 618K (*) (GVK op MVG-niveau) - €71 516K (*) (GOK op MVG-niveau) = €883 775K

(*) Beide MVG-kredieten zijn te vinden in stuk 19 “aanpassing van algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 2006”, op p. 209 onder de rubriek “Som programma Gemeenschappelijk vervoer”.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KATHLEEN VAN BREMPT
VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

Vraag nr. 1
van 25 september 2006
van **JOHAN SAUWENS**

De Lijn - Abonnementen Personen met een Handicap

Kan de minister medelen hoeveel magnetische netabonnementen PMH (Personen met een Handicap) er in omloop waren in 2003, 2004 en 2005?

Welk gebruik werd ermee geregistreerd in 2003, 2004 en 2005?

KATHLEEN VAN BREMPT

VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

ANTWOORD

op vraag nr. 1 van 25 september 2006

van **JOHAN SAUWENS**

Aangezien deze abonnementen pas vervallen eind 2007, zijn alle uitgereikte PMH-abonnementen in principe nog in omloop.

In de periode voor 2003 werden 70.968 PMH-abonnementen uitgereikt

In de loop van **2003** werden bijkomend 20.814 PMH-abonnementen uitgereikt, waardoor het totaal aantal PMH-abonnementen in omloop = **91.782 abonnementen**

In de loop van **2004** werden bijkomend 9.216 PMH-abonnementen uitgereikt, waardoor het totaal aantal PMH-abonnementen in omloop = **100.998 abonnementen**

In de loop van **2005** werden bijkomend 10.753 PMH-abonnementen uitgereikt, waardoor het totaal aantal PMH-abonnementen in omloop = **111.751 abonnementen**

Aantal registraties met de PMH-kaart:

	2003	2004	2005
Registraties PmH	5.950.030	6.758.128	7.007.928

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KATHLEEN VAN BREMPT
VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

Vraag nr. 2
van 25 september 2006
van **JOHAN SAUWENS**

De Lijn - Reizigerstelling gecombineerde abonnementen

De gecombineerde abonnementen met andere vervoersmaatschappijen zijn:

- gemengde abonnementen met de NMBS,
- MTB-abonnementen (Metro-Tram-Bus),
- gemengde abonnementen De Lijn/TEC
- gemengde abonnementen De Lijn/MIVB

Hoe (en eventueel met welke aannames) wordt het aantal reizigers wat betreft De Lijn geteld?

KATHLEEN VAN BREMPT

VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

ANTWOORD

op vraag nr. 2 van 25 september 2006

van **JOHAN SAUWENS**

Het aantal reizigers per abonnement wordt hieronder weergegeven:

NMBS – De Lijn	
Gemengde abonnementen / treinkaart + kleinstad/grootstad/Buzzy Pazz/Omnipas	
Week gewoon	12 reizigers/abonnement
Maand gewoon	60 reizigers/abonnement
3 maand gewoon	180 reizigers/abonnement
12 maand gewoon	720 reizigers/abonnement
Maand school	52 reizigers/abonnement
3 maand school	156 reizigers/abonnement
12 maand school	624 reizigers/abonnement
MTB : maand- en jaarabonnement, gewoon, junior/senior, Brussel	13 reizigers/maand/abonnement
TEC-De Lijn : maand- en jaarabonnement, 25- en 25+	52 reizigers/maand/abonnement

(cfr. tabel berekening aantal reizigers toegevoegd aan de beheersovereenkomst)

De gecombineerde abonnementen De Lijn/MIVB worden door De Lijn zelf verkocht; de reizigersaantallen die hieraan gekoppeld zijn, zijn dezelfde als die van de gewone Buzzy Pazz en Omnipas, namelijk 90 of 52 reizigers per maand, afhankelijk van woonplaats van de abonnee (stad of streek).

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KATHLEEN VAN BREMPT
VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

Vraag nr. 4
van 11 oktober 2006
van **MARLEEN VAN DEN EYNDE**

Tramlijnen 8 en 11 Antwerpen - Doortrekking

Naar verluidt zou tramlijn 8 of 11 in het district Deurne van op de terminus Eksterlaar doorgetrokken worden over de Dascottalei naar de Herentalsebaan.

Kan de minister meedelen of deze informatie klopt?

Zo ja, over welke tramlijn gaat het dan juist?

Voor wanneer is die doortrekking dan gepland?

Indien dit klopt, is dit dan in overeenstemming met het Masterplan?

KATHLEEN VAN BREMPT

VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

ANTWOORD

op vraag nr. 4 van 11 oktober 2006

van **MARLEEN VAN DEN EYNDE**

In het Masterplan Antwerpen is de oostwaartse uitbreiding van het tramnet beschreven.

Voor het gebied Deurne, Borsbeek, Wommelgem betekent dit een verlenging van het tramnet over twee assen:

- fase één is het verbinden van twee lijnen nl. van op de Boekenberglei via de Dascottalei met de Herentalsebaan waar momenteel tram 24 rijdt. De uitvoering daarvan is gepland na het bouwverlof van 2007 met de bedoeling in gebruik te kunnen nemen tegen het einde van 2008.

Door deze realisatie zal tramlijn 8 niet meer zijn eindhalte hebben op het Eksterlaar maar samen met tramlijn 24 op het Silsburg. Later zal er verder uitgebreid worden richting Wommelgem.

Bijkomend voordeel van deze verbinding is de ontsluiting van de nieuw te ontwikkelen wijk Eksterlaer met de tram.

- fase twee is het verlengen van het spoor richting Borsbeek van op de Gitschotellei via de Drakenhoflaan, Borsbeeksteenweg, De Robianostraat tot centrum Borsbeek. Deze verlenging is in het Masterplan Antwerpen voorzien in de periode 2013-2015. Hiervoor komt tramlijn 11 in aanmerking.

B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn

FRANK VANDENBROUCKE,
VICE-MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING,
VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

FRANK VANDENBROUCKE

VICE-MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

Vraag nr. 219
van 13 juli 2006
van **PATRICIA CEYSENS**

Individuele beroepsopleidingen - Stopzetting en hervatting

Ondernemingen die een beroep doen op IBO (individuele beroepsopleiding in de onderneming) om mensen aan te trekken, worden geconfronteerd met werknemers die het traject met succes afleggen, maar helaas ook met werknemers die er vroegtijdig de brui aan geven. Sommige kandidaten beschamen het vertrouwen door vaak niet op te dagen, voortijdig de werkzaamheden te beëindigen of te laat op te dagen. Andere kandidaten roepen argumenten van een andere aard in zoals de leeftijd van de collega's die een stuk hoger ligt dan die van henzelf, de werkloosheidsval (lees: stempelen en zwartwerk brengen meer op) of conflicten op de werkvloer.

Vermits het vaak gaat om laaggeschoolden met weinig werkervaring, reageren sommige kandidaten wel eens impulsief en hebben ze nadien spijt dat ze hun IBO-overeenkomst hebben stopgezet. Wanneer ze echter wensen terug te keren, wijst de praktijk uit dat de zaken niet zo eenvoudig liggen, zelfs indien de werkgever bereid is om de betrokkenen een tweede kans te geven. Vermits het vaak om knelpuntberoepen gaat en het niet altijd eenvoudig is om kandidaten te vinden die naast stabiliteit ook de juiste persoonlijkheidseigenschappen hebben, gaan werkgevers ervan uit dat IBO's die spontaan om een tweede kans komen vragen, beter gemotiveerd zijn.

Het probleem is dat de VDAB erg weigerachtig staat om deze mensen een tweede kans te gunnen, althans via IBO. De VDAB roept diverse redenen in om dergelijke aanvragen te weigeren en beveelt de werkgevers aan om gebruik te maken van andere tewerkstellingsformules. Toch is dit laatste niet zo evident, vermits de productiviteit van iemand die niet geschoold is, vaak te laag is om economisch rendabel te zijn. Bovendien geeft dit de onterechte indruk dat werkgevers IBO wensen te misbruiken om goedkope arbeidskrachten aan te werven, terwijl iedereen beseft dat het gaat om mensen die ook nog een leerproces moeten doormaken.

Werkgevers die geconfronteerd worden met een afwijzing door de VDAB beklagen zich erover dat de objectieve redenen die de VDAB geeft – in hun ogen althans – algemeen, vaag en niet altijd met feiten onderbouwd zijn. Bovendien hebben ze geen beroepsmogelijkheid tegen een negatieve beslissing.

1. Hoeveel werknemers hebben het afgelopen jaar hun IBO stopgezet?
2. Krijgt de VDAB geregeld vragen van werkgevers om mensen die een IBO stopgezet hebben een tweede kans te geven?
3. Worden deze aanvragen systematisch geweigerd?
4. Welke instructies heeft de VDAB gekregen met betrekking tot de verantwoording van deze weigeringen?

5. Klopt het dat werkgevers geen beroepsmogelijkheid hebben tegen een negatieve beslissing van de VDAB?

Zo ja, zijn er plannen om in dergelijke beroepsmogelijkheid in de toekomst te voorzien?

FRANK VANDENBROUCKE

VICE-MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

ANTWOORD

op vraag nr. 219 van 13 juli 2006
van **PATRICIA CEYSENS**

1. De IBO-onderrichtingen zijn gebaseerd op Artikel 120 tot 129 van het VDAB-besluit van 21 december 1988 houdende de organisatie van de arbeidsbemiddeling en de beroepsopleiding.

Art. 121 bepaalt dat enkel de Directeur van het Lokaal Klantencentrum waar het bedrijf gevestigd is, kan beslissen over de beëindiging of voortzetting van de IBO. Een stopzetting gebeurt enkel na grondig overleg met de werkgever en de werknemer.

In 2005 waren er 2.719 stopzettingen op 13.822 gestarte IBO's of 19,7 %.

Van 01/01/2006 tot 30/06/2006 zijn er 1176 stopzettingen op 7810 gestarte IBO's of 15 %.

2. Het voorkomen van stopzettingen is een toenemende zorg voor de VDAB. Met een aangepaste begeleiding vóór en tijdens de IBO wordt getracht de leerfase en de daaropvolgende tewerkstelling optimaal te laten verlopen en het aantal stopzettingen terug te dringen. Aan de stopzetting van een IBO gaan meestal een aantal acties (verwittigingen, gesprekken) vooraf. Zelden wordt een IBO onmiddellijk stopgezet. Via begeleiding wordt alsnog getracht de IBO tot een goed einde te brengen.

De stopzetting van een IBO verloopt via een vastgelegde procedure :

1. De onderneming en/of de cursist geven de VDAB het signaal dat ze de IBO wensen stop te zetten.
2. De VDAB-consulent bespreekt zo snel mogelijk de moeilijkheden met de verschillende partijen. Van deze bespreking wordt een verslag gemaakt dat door de verschillende partijen wordt ondertekend. Indien het voortzetten van de IBO onmogelijk of niet wenselijk is, wordt een voorstel tot stopzetting opgemaakt.
3. Op basis van het voorstel tot stopzetting én het door de verschillende partijen ondertekende verslag neemt de directeur van het Lokaal Klantencentrum een beslissing in verband met de stopzetting.
4. De stopzetting wordt door de VDAB schriftelijk bevestigd aan de werkgever en aan de cursist.

De effectieve stopzetting is dus het eindpunt van een proces dat enige tijd duurt. Hierdoor worden impulsieve beslissingen vermeden. De verschillende partijen hebben de kans om grondig na te denken over deze stap.

In zeer zeldzame gevallen – de voorbije 12 maanden werd melding gemaakt van 2 dergelijke voorvallen – komt naderhand te vraag om de IBO alsnog verder te zetten.

3. De vraag om een stopgezette IBO te hervatten wordt door de VDAB behandeld als een nieuwe aanvraag. Dit betekent dat geval per geval de wenselijkheid van een IBO wordt ingeschat. In

de beoordeling van het voorstel tot IBO worden eerdere ervaringen met de kandidaat-werkgever en de kandidaat-cursist in overweging genomen.

De redenen waarom mogelijk eerdere IBO's werden stopgezet, kan bepalend zijn om een nieuwe IBO op te starten.

Indien een IBO werd stopgezet omdat de cursist bij een andere werkgever aan de slag kon, maar deze tewerkstelling onverwacht werd beëindigd, kan overwogen worden om in een nieuwe IBO bij de eerste werkgever de draad terug op te pikken.

Indien de IBO werd stopgezet omwille van een conflict voortvloeiend het niet naleven van de noodzakelijke voorwaarden (vb.) is het erg onwaarschijnlijk dat de VDAB een nieuwe IBO toestaat. Het is de bevoegdheid van de directeur van het Lokaal Klantencentrum om hierover te oordelen.

4. De weigering van de toekenning van een IBO wordt steeds besproken met de aanvrager en gemotiveerd.
5. Het klachtenmanagement van de VDAB is van toepassing op alle klanten, dus ook voor de werkgevers, aan wie een IBO geweigerd werd.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

FRANK VANDENBROUCKE

VICE-MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

Vraag nr. 233
van 23 augustus 2006
van **PATRICIA CEYSENS**

Beoordeling van werkzoekenden - "Passende dienstbetrekking"

Over de concrete invulling van het begrip "passend jobaanbod" dat werkzoekenden moeten aanvaarden, lopen de interpretaties uiteen. Uit verklaringen van de administrateur-generaal van de VDAB blijkt echter dat men er op uit is werkzoekenden strikter en sneller aan te zetten om een jobaanbod te aanvaarden op straffe van transmissie van hun dossier naar de RVA. Ingevolge de sluitende aanpak van de VDAB zijn er op een jaar tijd de helft meer transmissies gebeurd.

Eén van de problemen is echter de huidige omschrijving van het begrip "passend jobaanbod". "Onze criteria van wat een passende job is dateren echter al van 1963 en er is nood aan een nieuw normerend of regelgevend kader om een mentaliteitswijziging bij werkzoekenden te stimuleren", verklaart de administrateur-generaal van de VDAB in ZO-magazine van 5 mei 2006. Hij erkent dat een job naast de deur niet de enige is die "past" in een samenleving die veel mobieler is geworden. Tegelijk wijst hij op de problematiek van de werkloosheidsvallen en de opdroging van onze arbeidsreserve.

Wat dat laatste betreft, heeft hij voor enige commotie bij de werkzoekenden gezorgd door te stellen dat een job als poetshulp in de toekomst aanvaard zal moeten worden door werkzoekenden die daarvoor in aanmerking komen. Terecht wordt opgemerkt dat poetshulp niet op de lijst van knelpuntdoelstellingen werd gezet in het kader van de versoepelde procedure met de arbeidskaarten voor werknemers afkomstig uit acht van de tien nieuwe EU-lidstaten waarvoor een overgangsregeling geldt in het kader van het vrij verkeer van werknemers. Tot spijt van heel wat werkgevers van dienstenchequebedrijven, die toegeven dat mensen soms de kandidatuur van een Poolse "kuisvrouw" mee komen verdedigen. Van de Oost-Europeanen is bekend dat ze een goede arbeidsethiek hebben en ruim voldoende onderlegd zijn om hun job uit te oefenen. Wanneer echter de beleidskeuze wordt gemaakt om de vele vacatures voor poetshulp te reserveren voor onze eigen werkzoekenden, impliceert dit een strengere controle op de bereidheid van deze mensen om zulke jobs te aanvaarden.

Het item kwam tevens aan bod naar aanleiding van de problematiek met betrekking tot schilders. Officieel is er een tekort aan schilders in Vlaanderen. Nochtans worden aardig wat kandidaten opgeleid, maar die blijken na afloop van hun opleiding hun weg veeleer naar het zwarte circuit dan naar een reguliere baan te vinden, althans volgens de Confederatie van de Bouw. Ook daar stelde de administrateur-generaal van de VDAB dat iemand die een opleiding start, zich moet engageren om nadien een jobaanbod in de betrokken sector te aanvaarden. Zo niet volgt een transmissie.

Maar precies hier komt men op een cruciaal punt. Het Vlaamse verhaal houdt hier op en komt op het federale niveau terecht in de handen van de RVA. De hamvraag wordt dus hoe streng de RVA zal oordelen over dergelijke transmissies. Het is geen geheim dat er bij de VDAB vandaag twijfels bestaan over de mate van gestrengheid bij de RVA die niet dezelfde is als die van de VDAB. Als dat inderdaad zo is, dreigt het Vlaamse plan door de RVA in de praktijk gedwarsboomd en zelfs

ondermijnd te worden. Een andere vraag is de houding van de andere regio's. Het kan natuurlijk niet de bedoeling zijn dat we de facto in een land met drie niveaus van gestrengheid terechtkomen.

Meer druk op werkzoekenden is dus onvoldoende. Werkgevers zijn immers niet gediend met kandidaten die tegen hun zin komen werken, zich daarom meer ziek melden of gewoon weigeren om te komen werken. Geen enkele werkgever wil bekendstaan als zondebok die alle werkonwilligen "verklikt" aan de VDAB en bij uitbreiding een sanctie doet oplopen via de RVA. Dan krijgt men bovendien te maken met een stijgend aantal nepsollicitaties. Onlangs bleek nog uit een Unizo-enquête dat de helft van de KMO's worden geconfronteerd met dat fenomeen. De finaliteit is duidelijk: bewijsmateriaal verzamelen voor de RVA-facilitatoren om aan te tonen dat men wel degelijk naar werk zoekt. In één adem voegen we eraan toe dat aan werkgeverszijde geen nepvacatures mogen worden aangeboden en werkgevers worden verondersteld maximaal te antwoorden op alle ernstige sollicitaties.

Fundamenteel rijst dus de vraag in hoeverre het federaal niveau afgestemd is op de strengere Vlaamse aanpak. Ondervraagd in de Kamer van Volksvertegenwoordigers over de inhoud van het begrip passende dienstbetrekking bijvoorbeeld, minimaliseert minister Vanvelthoven het probleem. Volgens hem is de definitie wel voldoende actueel. Zolang er tussen het federale en regionale niveau geen eensgezindheid is lijkt een consequente uitvoering van een transmissie- en sanctioneringsbeleid niet optimaal haalbaar. Inzake de gestrengheid van de beoordeling van de transmissies heeft de minister reeds gesteld dat de RVA zijn huidige maatstaven blijft hanteren. De strengere aanpak in Vlaanderen dreigt dus geen navolging te krijgen op het federale vlak.

1. Wordt er door de VDAB reeds werk gemaakt van het voornemen van de administrateur-generaal om werkzoekenden te verplichten een job te aanvaarden in knelpuntberoepen zoals poetshulp?

Hoeveel transmissies van werkonwilligen werden hieromtrent reeds doorgegeven aan de RVA?

2. Ondervindt de VDAB concrete moeilijkheden met de huidige omschrijving van het begrip "passend jobaanbod" in het federale ministerieel besluit van 26 november 1991 bij de bemiddeling van werkzoekenden?

Gaat de minister net als de administrateur-generaal van de VDAB ervan uit dat het begrip "passend jobaanbod" aan een updating toe is?

Zo ja, welke zijn de concrete parameters die moeten worden aangepast?

Welke initiatieven neemt de minister met het oog op een eventuele bijsturing van deze federale materie?

3. Heeft er reeds overleg plaatsgevonden tussen de ministers van Werk en/of tussen de VDAB en RVA met betrekking tot een gelijke interpretatie van overtredingen die leiden tot een transmissie door de VDAB en een sanctionering door de RVA?
4. Wat is de stand van zaken van de uitwerking van het aangekondigde actieplan tegen de werkloosheidsvallen? Welke concrete maatregelen worden genomen om hieraan te remediëren?

FRANK VANDENBROUCKE

VICE-MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

ANTWOORD

op vraag nr. 233 van 23 augustus 2006
van **PATRICIA CEYSENS**

1. In oktober 2006 is gestart met de sectorale screening "Schoonmaak". Alle werkzoekenden die voor de beroepen uit deze sector in aanmerking komen zullen gescreend worden, en ofwel onmiddellijk verwezen worden op passende dienstbetrekkingen, ofwel verwezen worden naar de noodzakelijke actie om hen zo snel mogelijk te kunnen inschakelen in de arbeidsmarkt.

Het is dus nog te vroeg voor resultaten. Een volledige rapportering van deze screening en alle genomen acties en de resultaten kunnen verwacht worden tegen eind maart 2007.

2. Het begrip passende dienstbetrekking werd duidelijk omschreven in het MB van 26/11/1991. De combinatie van de verschillende factoren die bij de beoordeling van de passendheid aan bod komen vragen uiteraard steeds interpretatie.

VDAB werkt verder aan een geactualiseerde operationele ondersteuning voor zijn consulenten op dit vlak.

3. Om het beleid van de RVA en de VDAB beter op elkaar af te stemmen werd in elke provincie een overleg georganiseerd waarop de administrateur-generaal van de RVA, de gedelegeerd bestuurder van de VDAB en de directeurs van de VDAB van de provincie aanwezig waren.

Eén van de concrete afspraken die hieruit voortvloeide is dat er periodiek een overleg georganiseerd wordt tussen de regionale directeurs van de RVA en van de VDAB en dit op provinciaal niveau. De doelstelling van dit overleg is het wegwerken van praktische problemen en misverstanden, een betere informatiedoorstroming en het realiseren van meer uniformiteit in het transmissiebeleid.

Anderzijds werden afspraken gemaakt om de procedure van het doorgeven van stopzettingen van een beroepsopleiding te vereenvoudigen. In het najaar wordt door VDAB een informatieronde rond het beleid van de VDAB op het vlak van passende dienstbetrekking en transmissie naar de RVA in het algemeen georganiseerd voor alle VDAB consulenten en leidinggevenden.

Zowel in de formele fora (College Leidend Ambtenaren) als op informele manier wordt goed gewerkt aan een optimale afstemming tussen de verschillende diensten.

4. Dit najaar zal het ontwerp van actieplan met de sociale partners besproken worden in VESOC.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

FRANK VANDENBROUCKE

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

Vraag nr. 237
van 13 september 2006
van SVEN GATZ

Strijkdienst LDC - Vacatures

Het Landelijk Dienstencoöperatief (LDC), een afdeling van de Groep KVLV die anderhalf jaar geleden het levenslicht zag en gespecialiseerd is in strijkdiensten, laat weten dat ze moeilijkheden hebben om 275 nieuwe strijkers te vinden. Deze mensen hebben ze nodig als gevolg van het succes van hun strijkdienst. Het LDC zegt ook dat deze werknemers momenteel voornamelijk gezocht worden in Vlaams-Brabant.

Meestal worden deze vacatures ingevuld door laaggeschoolde werkloze vrouwen. Blijkbaar is het niet makkelijk om deze mensen in Vlaams-Brabant te vinden of te bereiken. Nu weten we allen dat Brussel spijtig genoeg over heel wat mensen beschikt die aan bovenstaand profiel beantwoorden. Het lijkt mij dan ook een uitgelezen kans om het samenwerkingsakkoord dat door minister Cerexhe (Brussels Hoofdstedelijk Gewest) en de minister in verband met de intergewestelijke arbeidsmobiliteit recent ondertekend en naar ik veronderstel ondertussen ook geïmplementeerd werd, in dit concrete geval zijn waarde te laten bewijzen.

De vraag die daarbij rijst is hoe de minister het begrip “intergewestelijke mobiliteit” letterlijk en concreet wil invullen. Hoever moeten potentiële werknemers zich buiten het Brusselse (en omgekeerd) verplaatsen om nog over een redelijke woon-werkafstand te spreken. Ik kan mij inbeelden dat het voor een Brusselse te ver is om elke dag naar een bijvoorbeeld Tiens strijkatelier te komen, maar een strijkatelier in zeg maar Grimbergen behoort dan wel weer tot de mogelijkheden. Het LDC wil dit jaar nog elf nieuwe strijkateliers oprichten. Misschien wordt het voor hen interessant om enkele daarvan in de onmiddellijke nabijheid van Brussel op te richten, op voorwaarde uiteraard dat het Brussels arbeidspotentieel op een vlotte manier kan aangeproken worden.

1. Werd het intergewestelijk akkoord na de ondertekening reeds geïmplementeerd?
2. Heeft de minister reeds stappen ondernomen om voor deze concrete uitdaging het intergewestelijk akkoord m.b.t. arbeidsmobiliteit tussen beide gewesten in de realiteit toe te passen?
3. Hoe vult de minister het mobiliteitsprincipe in? Welke is de maximale afstand die een werknemer kan afleggen en welke flankerende maatregelen dienen hier eventueel voor genomen worden?

FRANK VANDENBROUCKE

VICE-MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

ANTWOORD

op vraag nr. 237 van 13 september 2006
van SVEN GATZ

Het Landelijk Dienstencoöperatief (LDC) heeft, voor een tewerkstelling als strijkster in het kader van de “dienstencheques-maatregel” in Vlaams-Brabant, volgende vacatures doorgegeven aan de VDAB:

- van januari 2005 t.e.m. december 2005: 54 jobs
- van januari 2006 t.e.m. augustus 2006: 12 jobs

Op dit ogenblik staan er nog vacatures voor 13 jobs open.

Op de specifieke deelvragen luidt het antwoord als volgt:

1. Het samenwerkingsakkoord tussen het Brussels Hoofdstedelijk Gewest, het Vlaams Gewest en de Vlaamse Gemeenschap betreffende de samenwerking inzake arbeidsmarktbeleid en de bevordering van de mobiliteit van de werkzoekenden is volop in operationalisering. Hierbij vindt u een detaillering van het akkoord en een stand van zaken:
 - Harmoniseren van beroeps-, functie- en competentieomschrijvingen om de transparantie op de arbeidsmarkt te verhogen: VDAB en BGDA werken samen rond Cobra (Competentie en beroepenrepertorium van de arbeidsmarkt). Dit is een databank van beroepenclusters, die opgebouwd is op basis van competenties. Hiervoor werd een apart samenwerkingsakkoord opgesteld dat in uitvoering is.
 - Oprichten van 3 Nederlandstalige LWW's in Brussel: Er is een akkoord bereikt rond een ontwerpakte van samenwerkingsprotocol tussen de VDAB en de BGDA. De BGDA is momenteel bezig met een decentralisatie-operatie, en de 3 lokale werkwinkels zullen optimaal afgestemd op deze operatie worden meegenomen.
 - Automatisch uitwisselen van vacatures: Zie antwoord op uw tweede vraag voor een concrete stand van zaken;
 - Opzetten van taalopleidingen door de VDAB in Brussel: De Regionale Dienst Brussel (van de VDAB) organiseert al 2 jaar op rij (2005 en 2006) extra taalinitiatieven met het bijkomende budget. D.w.z. bijkomende groepen NODO (Nederlands op de Opleidingsvloer) voor diverse secundaire en ook tertiaire opleidingen, onderdompeling Nederlands, logopedie-ondersteuning voor cursisten tertiaire sector en een extra opleiding keukenhulp voor allochtonen;
 - Oprichting van een sociaal uitzendkantoor door de Brusselse minister van Tewerkstelling: in behandeling;
 - Oprichten van een crisiscel in onderling overleg bij collectief ontslag of een faillissement: Dit wordt behandeld in het kader van het intergewestelijk akkoord met de andere gewesten waarbij momenteel de krijtlijnen zijn uitgezet.
 - Opzetten van concrete acties om de interactie tussen het Vlaams Gewest en het Brussels Hoofdstedelijk Gewest te bevorderen zodat Brusselse WZ vlotter kunnen doorstromen naar de betrokken arbeidsmarkten.
2. Sinds 2 juni 2006 is, in uitvoering van het Samenwerkingsakkoord gesloten tussen het Brussels Hoofdstedelijk Gewest, het Waals Gewest, het Vlaams Gewest, de Vlaamse Gemeenschap, de Duitstalige Gemeenschap en de Franse Gemeenschapscommissie betreffende de interregionale

mobiliteit van de werkzoekenden, de vacature-uitwisseling tussen de gewesten een realiteit. Vacatures voor een knelpuntberoep, moeilijk in te vullen vacatures (dit zijn vacatures die reeds meer dan 42 dagen open staan of vacatures waarvan de behandelende consulent uit ervaring weet dat ze in het specifieke geval zeer moeilijk in te vullen zijn), en vacatures voor de tewerkstelling in een andere regio worden hierbij standaard vanuit de VDAB aan de andere Gewesten voor behandeling overgemaakt. De andere gewesten sturen dergelijke vacatures ook door naar de VDAB.

Ook de vacatures voor strijkster in het kader van de dienstencheque-tewerkstelling vallen hieronder en worden, als ze aan één van de bovengenoemde criteria voldoen, vanuit Vlaanderen aan de andere Gewesten doorgegeven.

Specifiek naar het samenwerkingsakkoord tussen Brussel en Vlaanderen, wordt momenteel voorbereiding gemaakt van een concreet actievoorstel ter uitvoering van het engagement dat beide ministers hebben genomen ter bevordering van de interactie tussen beide gewesten, zodat de Brusselse werkzoekenden vlotter kunnen doorstromen. Op korte termijn zal een strategische werkgroep zich hierover buigen. Ten laatste tegen eind december 2006 willen we een doorstart hebben gemaakt in het actieplan.

3. Voor de invulling van het mobiliteitsprincipe worden door de VDAB de “criteria van de passende dienstbetrekking” uit de werkloosheidsreglementering (MB van 26.11.1991 –Afdeling II – art. 22 tot en met 32 ter) gehanteerd.

Samengevat betekent dit het volgende:

- een dienstbetrekking wordt als niet passend beschouwd indien zij een gewone dagelijkse afwezigheid uit de gewone verblijfplaats ten gevolge heeft van meer dan 12 uur of indien de dagelijkse duur van de verplaatsing gewoonlijk meer dan 4 uur bedraagt. Om de duur van de afwezigheid en van de verplaatsing te bepalen wordt rekening gehouden met de gemeenschappelijke vervoermiddelen en eventueel met de persoonlijke vervoermiddelen die de werknemer normaal kan gebruiken.
- de duur van de afwezigheid en van de verplaatsing mag langer zijn, wanneer ingevolge de gebruiken van de streek en de mobiliteit van de arbeidskrachten, de werknemers van de streek gewoonlijk lange verplaatsingen moeten doen om hun dienstbetrekking te vervullen en op voorwaarde dat de leeftijd of de gezondheidstoestand van de werknemer geen hinderpaal vormt voor deze verplaatsing.
- de duur van de afwezigheid 12 uur of van de verplaatsing 4 uur kan, zelfs indien zij de in §1 vermelde grenzen niet overschrijdt, uitzonderlijk als overdreven worden beschouwd wegens de leeftijd of de gezondheidstoestand van de werknemer, indien de dienstbetrekking uitgeoefend moet worden in een plaats die ver van zijn gewone verblijfplaats gelegen is.
- indien de afstand tussen de verblijfplaats van de werknemer en de plaats van het werk 25 km niet overschrijdt, wordt geen rekening gehouden met de duur van de afwezigheid en van de verplaatsing.
- een dienstbetrekking kan als niet passend worden beschouwd indien de verplaatsing naar of van het werk gebeurt in omstandigheden of op uren waardoor de veiligheid van de werknemer in gevaar komt of waaraan in sociaal opzicht ernstige bezwaren verbonden zijn.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

FRANK VANDENBROUCKE

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

Vraag nr. 240
van 13 september 2006
van **VERA JANS**

Socialprofitsector - Instroom jonge werknemers

In de aangenomen met redenen omklede motie tot besluit van de op 2 maart 2005 in plenaire vergadering besproken beleidsnota Welzijn, Volksgezondheid en Gezin 2004-2009 vroeg het Vlaams Parlement aan de uitvoerende macht om de instroom van voldoende gekwalificeerd personeel in zorgberoepen te bewaken en te ondersteunen. Inmiddels werd een Vlaams Intersectoraal Akkoord voor de Social Profit 2006-2011 bereikt.

1. Welke specifieke inspanningen leverde de minister van Werk, Onderwijs en Vorming tot op heden teneinde tegemoet te komen aan de vraag van het Vlaams Parlement om de instroom van voldoende gekwalificeerd personeel in zorgberoepen te bewaken en te ondersteunen?
2. Heeft de minister een zicht op de leeftijdsniches waarin de werknemers van welzijns- en gezondheidsvoorzieningen zich bevinden? Welke inzichten levert dit op?
3. Heeft de minister een zicht op de verloning van jonge werknemers in de social profit (hier worden welzijns- en gezondheidsvoorzieningen bedoeld) en de verloning van jonge werknemers met analoge kwalificaties buiten de social profit? Welke gelijkenissen, dan wel verschillen zijn hier te ontwaren?
4. Heeft de minister een zicht op de instroom EN uitstroom van jonge werknemers in de social profit?
 - a) Zo ja, kan de minister de evolutie van het jongste decennium hier illustreren?
 - b) Welke verklaringen kan de minister geven voor deze evolutie?

FRANK VANDENBROUCKE

VICE-MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

ANTWOORD

op vraag nr. 240 van 15 september 2006
van VERA JANS

1. Om de instroom van voldoende gekwalificeerd personeel in zorgberoepen te kunnen realiseren werden enerzijds een aantal inspanningen geleverd vanuit onderwijs. Hierbij wil ik graag verwijzen naar vraag nr. 220 die u me stelde i.v.m. instroom vanuit onderwijs.

Anderzijds worden ook door VDAB inspanningen geleverd om werkzoekenden in zorgberoepen te laten instromen. De VDAB leverde in de afgelopen jaren heel wat inspanningen om de toeleiding van werkzoekenden naar social profitopleidingen i.s.m. derden en naar tewerkstelling binnen de zorgsector op te drijven: in 2002 vatten 5598 werkzoekenden een VDAB-opleiding social profit aan, in 2005 startten 6941 werkzoekende cursisten. Het aantal cursisten steeg bijgevolg met 24 % tussen 2002 en 2005.

Deze toenemende inspanningen uiteten zich nog sterker in de gepresteerde opleidingsuren: in 2002 presteerde de VDAB dienst social profit 2.407.896 uren, in 2005 3.714.649 opleidingsuren. Het uren aantal steeg met ruim 50 % in de periode 2002-2005.

De VDAB social profit organiseert volgende finaliteitsopleidingen die zich richten naar een directe tewerkstelling in een zorgberoep:

- Polyvalent verzorgende
- Terugkeercursus voor verzorgenden
- Bachelor in de verpleegkunde
- Gediplomeerde verpleegkundige
- Terugkeercursus voor verpleegkundigen
- Logistiek assistent in de ziekenhuizen
- PAB/ADL-assistent
- Gegradueerde in de orthopedagogie
- Opvoeder/begeleider in de jeugd- en gehandicaptenzorg
- Begeleider buitenschoolse kinderopvang
- Kinderzorg (start in 2005)

Gestarte cursisten binnen finaliteitsopleidingen				
	2002	2003	2004	2005
Polyvalent verzorgende	1.011	1.070	1.146	1.129
Terugkeercursus voor verzorgenden	53	68	30	55
Bachelor in de verpleegkunde	301	406	405	468
Gediplomeerde verpleegkundige	692	869	927	1.192
Terugkeercursus voor verpleegkundigen	31	91	33	31
Logistiek assistent in de ziekenhuizen	321	321	311	336
Apotheekassistent	63	49	63	102
PAB/ADL-assistent	53	69	41	70
Gegradueerde in de orthopedagogie	323	474	549	579
Opvoeder/begeleider in de jeugd- en	689	718	614	601

gehandicaptenzorg				
Begeleider buitenschoolse kinderopvang	492	471	419	378
Kinderzorg				151

Naast deze finaliteitsopleidingen richt de VDAB tevens vooropleidingen in met het oog op een beroepskeuze in de zorgsector. Hierbij gaat er aandacht naar projecten ten voordele van moeilijker doelgroepen.

Verder werden sinds eind 2005 volgende initiatieven genomen:

- Een uitbreiding van de vooropleiding social profit voor allochtonen met als doelstelling allochtone werkzoekenden toe te leiden naar beroepsopleidingen. Deze opleiding wordt momenteel over heel Vlaanderen georganiseerd met middelen vanuit het budget voor inburgering en diversiteit.
- Eind 2005 startten extra opleidingen verpleegkunde, opvoeder, polyvalent verzorgende en kindverzorging met bijkomende middelen uit het Vlaams Werkgelegenheidsakkoord.
- Sinds eind 2005 neemt de VDAB deel aan het Europees Equal-project United Colours of Nursing waarbij hoger opgeleide allochtonen met een diploma dat niet erkend wordt in Vlaanderen, een opleiding tot bachelor in de verpleegkunde volgen.
- In het najaar 2006 coördineert de VDAB opleidingen tot tandartsassistent i.s.m. onderwijs en de Vlaamse Vereniging der Tandartsen om de tewerkstellingskansen van middengeschoolden te verhogen. Deze opleidingen worden gefinancierd vanuit de extra middelen uit het Meerbanenplan.

2. Het Steunpunt Werkgelegenheid, Arbeid en Vorming van de KU Leuven publiceerde in mei 2006 het Sectorrapport Social Profit. Dit rapport vermeldt o.m. de leeftijdsverdeling van de loontrekkenden in de sectorgroep social profit in België, anno 2004, binnen de paritaire comités 305 (gezondheidsdiensten), 318 (diensten voor gezins- en bejaardenhulp) en 319 (opvoedings- en huisvestingsinrichtingen en -diensten).

Kenmerken van de loontrekkenden in België			
	PC 305	PC 318	PC 319
18-24 jaar	8,7 %	5,7 %	9,2 %
25-49 jaar	75,6 %	79,4 %	76,5 %
50-64 jaar	15,7 %	14,9 %	14,2 %
Aantal loontrekkenden	199.107	26.990	47.193

3. Volgens de informatie waarover ik beschik, is er geen vergelijkende studie voorhanden over de lonen van jonge werknemers binnen en buiten de social profit-sector.
4. Er zijn geen gesystematiseerde cijfers over de uitstroom van jongeren in de social-profit voorhanden. Aan de hand van VDAB-gegevens kan wel een inzicht verkregen worden van de instroom van jongeren in de social profit, nl. aan de hand van de uitstroom vanuit de opleidingen naar tewerkstelling in de sector.

De VDAB startte in 1995 met de organisatie van opleidingen voor de social profit-sector. In de beginjaren waren het aantal werkzoekendenopleidingen merkbaar lager dan in de afgelopen jaren. Hierdoor wordt de vergelijking van cijfers over het jongste decennium bemoeilijkt. Verder bouwde de VDAB pas vanaf 2002 een leeftijdssegmentering in binnen de tewerkstellingscijfers van werkzoekende cursisten.

De algemene tewerkstellingspercentages rond uitstroom in 2001, zonder leeftijdsopdeling, zijn voor vrijwel alle opleidingen gelijkaardig aan de percentages in 2004 en 2005. De twee afwijkingen betreffen de terugkeercursus voor verpleegkundigen en de opleiding tot logistiek assistent.

Het tewerkstellingspercentage van de terugkeercursus voor verpleegkundigen steeg van 77 % in 2001 tot 89 % in 2005. Verklaring hiervoor is de sterke vraag naar verpleegkundigen in de afgelopen jaren. In dezelfde periode daalde de tewerkstelling van de cursisten logistiek assistent van bijna 85 % in 2001 naar minder dan 80 % in 2005. Naar alle verwachting zal deze trend zich verder zetten door de dalende vraag naar logistiek assistenten in de ziekenhuizen in het kader van de sociale maribel.

Gemiddelde tewerkstelling werkzoekenden in 2001	
Polyvalent verzorgende	85 %
Terugkeercursus voor verzorgenden	62 %
Bachelor in de verpleegkunde (3 ^{de} jaar)	95 %
Gediplomeerde verpleegkundige (3 ^{de} jaar)	95 %
Terugkeercursus voor verpleegkundigen	77 %
Logistiek assistent in de ziekenhuizen	85 %
Apotheekassistent	*
PAB/ADL-assistent	*
Gegradueerde in de orthopedagogie (3 ^{de} j.)	81 %
Opvoeder/begeleider in de jeugd- en gehandicaptenzorg (3 ^{de} jaar)	73 %
Begeleider buitenschoolse kinderopvang	73 %

* Geen instroomcijfers beschikbaar doordat het hier gaat om nieuwe opleidingen sinds 2001.

Voor de jongste jaren is wel een leeftijdsopdeling beschikbaar. De werkzoekenden die een VDAB-opleiding binnen het domein social profit aanvatten, worden gekenmerkt door een aantal jongere cursisten. De leeftijdscategorieën zijn als volgt vertegenwoordigd:

Gestarte cursisten in VDAB-opleidingen i.s.m. derden				
	2002	2003	2004	2005
minder dan 25 jaar	30 %	31 %	28 %	28 %
25-29 jaar	19 %	20 %	21 %	21 %
30-49 jaar	49 %	47 %	49 %	49 %
50 jaar en meer	2 %	2 %	2 %	2 %
Aantal cursisten	5598	6230	6537	6941

De helft van de cursisten is jonger dan 30 jaar, ongeveer 30 % is jonger dan 25 jaar. De verhouding jongeren vs. ouderen wijzigt nauwelijks van 2002 tot 2005. Het aantal werkzoekenden dat een VDAB-opleiding aanvat gericht op tewerkstelling in de zorgsector stijgt wel jaarlijks.

De uitstroom vanuit VDAB-opleidingen verschaft een beeld van de instroom van werkzoekende cursisten in de zorgsector. De meeste opleidingen lopen over één of meer jaren, de tewerkstellingscijfers worden gemeten zes maand na het einde van de opleiding. Onderstaande cijfers geven dan ook de tewerkstelling weer van werkzoekenden die in de periode van 2002 tot 2004 een beroepsopleiding social profit aanvatten.

Gemiddelde tewerkstelling werkzoekenden in 2004 en 2005			
	minder dan 25 j.	25-49 jaar	50 j. en meer
Polyvalent verzorgende	77 %	83 %	81 %
Terugkeercursus voor verzorgenden	59 %	69 %	**
Bachelor in de verpleegkunde (3 ^{de} jaar)	95 %	90 %	**
Gediplomeerde verpleegkundige (3 ^{de} jaar)	96 %	91 %	**
Terugkeercursus voor verpleegkundigen	*	85 %	88 %
Logistiek assistent in de ziekenhuizen	77 %	78 %	95 %
Apotheekassistent	73 %	73 %	**
PAB/ADL-assistent	64 %	68 %	50 %
Gegradueerde in de orthopedagogie (3 ^{de} j.)	84 %	80 %	**
Opvoeder/begeleider in de jeugd- en gehandicaptenzorg (3 ^{de} jaar)	69 %	71 %	**
Begeleider buitenschoolse kinderopvang	71 %	72 %	71 %

* De terugkeercursus voor verpleegkundigen telt logischerwijs geen deelnemers van minder dan 25 jaar. De doelgroep wordt gevormd door verpleegkundigen die om uiteenlopende redenen uit het beroep stapten.

** Het aantal deelnemers van meer dan 50 jaar is te laag om relatieve en relevante tewerkstellingscijfers aan te bieden.

De tewerkstellingscijfers voor werkzoekenden uit de leeftijdscategorieën “jonger dan 25” en “van 25 tot en met 49 jaar” zijn nagenoeg gelijklopend. Wel stromen de werkzoekende cursisten van 25 tot 49 jaar makkelijker uit in de thuis- en de bejaardenzorg.

DIRK VAN MECHELEN,
VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN EN BEGROTING EN RUIMTELIJKE ORDENING

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

DIRK VAN MECHELEN
VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN EN BEGROTING EN RUIMTELIJKE ORDENING

Vraag nr. 184
van 6 september 2006
van **JAN PEUMANS**

LRM en LISOM - Werking

De aanleiding voor deze vraag is:

- de opvolging van het auditrapport van Ernst&Young, officieel opgeleverd op 10 januari 2006;
- de resultaten 2005 van LRM en LISOM;
- de voor 31 mei 2006 op te stellen samenwerkingsovereenkomsten voor LRM en LISOM.

Op 13 december 2005 hield ik een interpellatie en op 17 januari 2006 stelde ik een vraag om uitleg over de Limburgse Reconversie maatschappij (LRM) en de Limburgse Strategische Ontwikkelingsmaatschappij (Lisom). Door de minister werden meerdere toezeggingen gedaan.

Een oplistijng:

- De minister heeft toegezegd dat de beheerskostenvergelijking van de VZW Pensioenfonds zou bezorgd worden. Tot op heden hebben wij deze nog steeds niet ontvangen.
- De audit, opgesteld door Ernst&Young in opdracht van LRM, werd eerst aan de minister bezorgd. In een brief, geschreven rond 5 januari 2006, heeft de minister de voorzitter van LRM het volgende gevraagd: "Als voogdijminister wens ik tijdig en regelmatig geïnformeerd te worden over de wijze waarop na ontvangst van het eindrapport van Ernst&Young de Raad van Bestuur gevolg zal geven aan alle in het rapport opgenomen vaststellingen, aanbevelingen en conclusies. Meer bepaald verwacht ik van de Raad van Bestuur een concreet stappenplan met tijdsplan wat de implementatie van de aanbevelingen en conclusies betreft, als mede welke gevolgen de Raad van Bestuur zal geven aan de gemaakte vaststellingen." Zelf heeft de minister een opvolgingsdocument klaar, waarvan de inhoud ons onbekend is.
- Over de renovatie van de gebouwen werd nog gezegd dat een gedetailleerde vergelijking van de gebudgetteerde en de gerealiseerde kosten moet worden opgesteld.
- Op pagina 7 van het commissieverslag van 17 januari van de Commissie voor Algemeen Beleid, Financiën en Begroting stelt de minister dat het goed zou zijn om de NV's in eigendom van de overheid jaarlijks uit te nodigen om verslag te doen over hun resultaten en de toekomst. Het zou niet slecht zijn om deze bijeenkomsten in het voorjaar te houden.
- Blijkens de beslissing van de Vlaamse Regering van 24-03-2006 over LRM en Lisom zijn er een reeks beslissingen genomen waarvan een aantal reeds uitvoering hebben en een aantal nader moeten ingevuld worden. Ook hier is nadere toelichting nodig.

1. Wat is de stand van zaken in verband met de opvolging van de aanbevelingen zoals opgesomd in het eindrapport van Ernst&Young?
2. Wat is de stand van zaken van het gevraagde tijdsplan wat de implementatie betreft van de aanbevelingen en conclusies?
3. Welke is de inhoud van het opvolgingsdocument dat door de minister opgesteld werd en welke is daarvan de huidige stand van zaken?

Graag een gedetailleerde opsomming terzake.

4. Welke is de inhoud van de toegezegde kostenvergelijking beheerskosten VZW Pensioenfonds?
5. Welke is de inhoud van de gedetailleerde vergelijking van de gebudgetteerde en gerealiseerde kosten wat de renovatie betreft van het LRM-gebouw?

Hoe valt te verklaren dat er zo'n grote verschillen zijn?

6. Welke zijn de resultaten 2005 van enerzijds LRM en anderzijds Lisom?
7. Wat zijn meer bepaald de resultaten qua tewerkstelling van laaggeschoolden via een aantal toeristische projecten, conform de kaderbeslissing van 19 juli 2002 van de Vlaamse Regering die aanleiding gaf tot oprichting van het vehikel Lisom?
8. Wat is de stand van zaken en welke stappen zijn er tot op heden gezet inzake de verdere uitbouw van de samenwerking tussen de Universiteit Hasselt en de Universiteit Maastricht, middels de koepel van tUL (Transnationale Universiteit Limburg) die prioritair werd gesteld in juli 2002?
9. Welke resultaten werden behaald sinds deze kaderovereenkomst inzake een breder aanbod van opleidingen (ondernemerschap, biotechnologie, ICT)?
10. Op welke termijn worden van de rendementsgebonden enveloppe voldoende middelen ter beschikking gesteld om de aan de LRM toevertrouwde taken binnen het Limburgplan (innovatieve bedrijvigheid, huisvestingsprojecten voor bijzondere doelgroepen en Spartacus) tot uitvoering te brengen?
11. Wat is de stand van zaken van de samenwerkingsovereenkomsten resp. Lisom en LRM conform de bepalingen van het kaderdecreet Bestuurlijk Beleid?

12. Is het niet opportuun om deze samenwerkingsovereenkomsten op voorhand te bespreken in het parlement in tegenstelling tot artikel 31 van het kaderdecreet Bestuurlijk Beleid dat bepaalt dat de samenwerkingsovereenkomst, evenals elke verlenging, schorsing of ontbinding ervan door de Vlaamse Regering binnen dertig kalenderdagen wordt meegedeeld aan het Vlaams Parlement?

De minister antwoordde immers op een schriftelijke vraag (vraag aan alle ministers, gecoördineerd antwoord door de minister-president via zijn vraag nr. 29 van 11 januari 2006 - publicatiedatum Websitebulletin 08-03-2006) dat hij niet zou ingaan op de investeringsmaatschappijen, die men moeilijk kan beschouwen als "openbare instellingen".

13. Wij begrijpen dat de gedelegeerd bestuurder verhuisd is van LRM naar Lisom, waar hij voorheen trouwens ook reeds actief was als gedelegeerd bestuurder.

Blijft hij zijn vergoedingspakket dat hij had voor LRM en Lisom gecombineerd, behouden?

Zo neen, welke is dan de regeling die getroffen is?

14. Gelet op de betreffende bemerkingen en vaststellingen in het auditverslag van Ernst&Young, is en blijft de financieel directeur van LRM NV en al haar dochtermaatschappijen (waaronder Lisom) in functie?

DIRK VAN MECHELEN

VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN EN BEGROTING EN RUIMTELIJKE ORDENING

ANTWOORD

op vraag nr. 184 van 6 september 2006

van **JAN PEUMANS**

1. Zoals door de Vlaamse volksvertegenwoordiger zelf geciteerd, heb ik inderdaad op 5 januari 2006 de NV LRM gevraagd in te gaan op het auditrapport van Ernst & Young. Volgende initiatieven zijn genomen tot implementatie van de aanbevelingen opgenomen in het rapport van Ernst & Young.

Vooreerst zijn tijdens de raad van bestuur van 19 januari 2006 alle aanbevelingen aan de hand van een opgestelde inventaris besproken en is vervolgens beslist *'de er in opgenomen maatregelen te onderzoeken en er een passend gevolg aan te geven teneinde een toegevoegde waarde voor de werking van de Groep LRM te bekomen. Hiertoe werd een stappenplan opgesteld dat er enerzijds toe moet leiden gevolg te geven aan de vraag van de voogdijminister en anderzijds tot daadwerkelijke implementatie ten voordele van de werking van de Groep over te gaan.'*

De voorzitter van de raad van bestuur deelde mij de eerste stappen schriftelijk mee, reeds op 3 en 23 februari, en 28 maart 2006 (LRM/20060021; LRM/20060039; LRM/20060054). Qua algemene werking van LRM, zijn tijdens de periode van de voormalige Raad van Bestuur volgende initiatieven genomen:

- Bijgestaan door de heer P. Pauwels als externe deskundige, stelden de Bestuurders een stappenplan en ontwerpcharter tot toepassing van de Corporate Governance-principes op. Beide documenten werden klaargemaakt voor de nieuwe Raad van Bestuur en waar mogelijk werden de principes reeds concreet toegepast.

- Ten gevolge van de inzichten nopens Corporate Governance over de samenstelling van auditcomités, nam de toenmalig gedelegeerd bestuurder, op 3 februari 2006 ontslag als lid van het auditcomité. Tevens is door de toenmalige voorzitter tijdens de zitting van het auditcomité op 9 februari 2006 gevraagd zich als voorzitter van het auditcomité te laten vervangen door een ander lid-bestuurder van dit comité.

- Er werden voorbereidingen getroffen tot aanpassing van de statuten, waaronder het onderscheiden van het strategische en operationele niveau door het benoemen van de organen van elk niveau.

- Het jaarverslag 2005 bevat een hoofdstuk Corporate Governance, waardoor volledige transparantie wordt gegeven betreffende samenstelling van organen, activiteitenverslagen, aanwezigheidsgraden, remuneraties, enz.

Anderzijds besliste de Vlaamse regering op 24 maart 2006 op mijn voorstel de mandaten van de bestuurders, intussen verstreken, te vernieuwen. Tegelijk werden enkele beslissingen genomen die verdere invulling dienden te geven aan de Corporate Governance-principes, waaronder het opstellen van nieuwe samenwerkings-overeenkomsten tussen het Vlaamse gewest met LRM en Lisom.

Sinds de installatie van de nieuwe raad van bestuur op 20 april 2006, is de scheiding tussen het strategische en het operationele niveau verder doorgevoerd. Voor het strategische luik zijn de raad van bestuur en het directiecomité, bestaande uit de voorzitter en beide ondervoorzitter, bevoegd. Eveneens op strategisch niveau zijn een remuneratie- en auditcomité opgericht, samengesteld in overeenstemming met de Code. De installatievergaderingen van het auditcomité zullen plaatsvinden in de loop van oktober a.s. Dit comité zal het auditcharter en de organisatie van een interne auditfunctie voorbereiden. Tevens richtte de raad van bestuur een investeringscomité op dat een algemene adviesfunctie vervult ten aanzien van het investeringsbeleid. Voor het operationele niveau is de Algemeen Directeur, samen met het managementcomité verantwoordelijk.

Momenteel worden de verschillende organieke regelingen alsook de volmachtregelingen en handtekenbevoegdheden gestroomlijnd, wat de transparantie van het besluitvormingsproces alsook de invulling van het begrip ‘dagelijks bestuur’ (een onderdeel van de operationele verantwoordelijkheid) ten goede moet komen. Tegelijk worden deontologiecontracten voorbereid, die zowel met de bestuurders als met de medewerkers afgesloten zullen worden. Voor het ontwerpen van de samenwerkingsovereenkomsten en de invoering van het Corporate Governance Charter, wordt gewacht op de parlementaire behandeling en aanneming van het decreet Corporate Governance, dat van toepassing zou worden voor de investeringsmaatschappijen van de Vlaamse overheid.

Rond punctuele bemerkingen en aanbevelingen zijn er uiteraard ook punctuele realisaties. Er is o.a. beslist het kasdagboek op weekbasis bij te houden en voor het wagenpark over te schakelen op operationele leasing. Wat de aanbevelingen ten aanzien van het gebouw IREA betreft, wordt verwezen naar het antwoord gegeven op vraag 5.

Samengevat kan gesteld worden dat reeds belangrijke stappen gezet zijn tot implementatie van de aanbevelingen uit het Rapport Ernst & Young. Ook zijn nog verschillende initiatieven lopende die op korte tijd zullen leiden tot een quasi volledige toepassing. Voor de realisatie van de laatste fase wenst LRM/Lisom zich af te stemmen op het nieuwe decreet betreffende Corporate Governance, waarvan ik hoop dat dit eerlang kan gestemd worden.

2. Door de voormalige raad van bestuur werd mij voorgesteld de verschillende aanbevelingen binnen het jaar (2006) uit te voeren. De nieuwe raad van bestuur heeft deze timing mij nadien bevestigd. Enkele zaken die zich situeren op het operationele vlak kunnen echter pas dit najaar gerealiseerd worden, omdat de nieuwe Algemeen Directeur in dienst is getreden op 1 september jl. en eerdere uitvoering niet mogelijk was. Niettemin blijf ik hierbij dat de resterende stappen tot implementatie van de aanbevelingen voor het jaareinde gezet kunnen worden.
3. Het opvolgingsdocument dat ik tijdens de commissievergadering van 17 januari 2006 heb vermeld, betrof een, door mijn kabinet opgesteld, synoptisch overzicht van alle punten, die tot aanbeveling strekten, zoals die konden teruggevonden worden in de verslagen van Ernst & Young en in de verslagen van vroegere doorlichtingen. Het werkstuk van mijn kabinet was dus absoluut geen op zich zelf staand gegeven en hoefde dus ook niet afzonderlijk opgevolgd te worden. Hoewel ik ervan uitga dat een gewone parlementaire commissie moeilijk kan vragen een persoonlijke nota over te maken, ben ik graag bereid – als de commissie mij dit formeel zou vragen – te laten zoeken in de archieven waarin het intussen opgeborgen is en dit document te bezorgen.
4. Hieronder vindt de Vlaamse volksvertegenwoordiger een overzicht van de beheerskosten van het Pensioenfonds van de voorbije 4 jaar.

	31.12.2002	31.12.2003	31.12.2004	31.12.2005
--	------------	------------	------------	------------

Honoraria van de commissaris-revisor (BTW inbegrepen)	10.606,26	12.758,80	6.591,52	17.296,95
Advocaatkosten (Juridische Procedures + Dagelijks beheer)	157.927,97	205.935,99	294.381,89	170.181,59
Beheerskosten i.v.m. vermogensbeheer	86.816,44	-	-	-
Ondernemingscontract EMFEA Consulting (B.T.W. inbegrepen)	206.154,04	-	-	-
Honoraria EMFEA Consulting, extra-prest.	53.931,22	24.050,01	5.817,08	1.149,50
Contract BDP Services (B.T.W. inbegrepen)	19.625,02	-	-	-
Honoraria SERFINAC	-	147.063,95	131.145,78	207.405,07
Honoraria Ernst & Young (Actuaris)	-	18.062,28	51.148,52	35.572,79
Honoraria NV MIJNEN	-	13.068,00	-	-

5. Betreffende het gebouw IREA verkreeg ik op 23 februari 2006 volgende informatie:

De raad van bestuur behandelde elk element van deze aanbeveling. Vooreerst is verantwoord dat het renovatieproject in overeenstemming met de vraag van de raad van bestuur geformuleerd op 12 september 2002, aan 'een zeer sterke controle' onderworpen werd. Hiertoe is meer concreet de externe deskundige en Quantity Surveyor Bopro NV ingeschakeld. De bevindingen van deze deskundige leidden tot een nieuwe budgetraming, bekrachtigd tijdens de raad van bestuur van 10 oktober 2002. Vervolgens zijn de gebudgetteerde en gerealiseerde kosten voor elke fase van het renovatieproject toegelicht. De finale afrekening van de aannemer Reynders B&I bedraagt 2.074.869,17 euro excl. BTW (bij voorlopige oplevering) en blijft binnen het afgesproken bedrag van 2.100.000 euro excl. BTW goedgekeurd door de raad van bestuur op 10 oktober 2002 en uitgewerkt via een addendum aan de aannemingsovereenkomst.

Ook kon de raad vaststellen dat er ten opzichte van de afgesloten overeenkomst met het architectenbureau De Gregorio & Partners een halvering van het honorarium boven 1.650.000 euro is bedongen.

Tevens nam de raad van bestuur kennis van de opleveringsstatus.

Aansluitend besprak de raad de gebudgetteerde en gerealiseerde kosten van kantoormeubilair. De totale kostprijs bedraagt 169.258,92 Euro (BTW incl.) tegenover een budget van 157.300 Euro (BTW incl.). Deze overschrijding wordt verklaard door een tussentijdse bijsturing van de meubilairkeuzes vanuit functioneel en esthetisch oogpunt.

6. Resultaten van NV Lisom, NV LRM en LRM geconsolideerd:

- De jaarrekening 2005 van de NV Lisom eindigt met een winst van 1.461,20 euro.

Deze jaarrekening 2005 werd goedgekeurd in de jaarlijkse algemene vergadering van 31 mei 2006, na mededeling van de verslagen van de raad van bestuur en de commissaris.

Deze goedgekeurde jaarrekening 2005 werd op 14 juni 2006 neergelegd op de Balanscentrale van de Nationale Bank van België.

- De jaarrekening 2005 van de NV LRM eindigt met een winst van 44.393.680,08 euro.

Deze jaarrekening 2005 werd goedgekeurd in de jaarlijkse algemene vergadering van 15 mei 2006, na mededeling van de verslagen van de raad van bestuur en de commissaris.

Deze goedgekeurde jaarrekening 2005 werd op 14 juni 2006 neergelegd op de Balanscentrale van de Nationale Bank van België.

- De geconsolideerde jaarrekening 2005 van LRM NV eindigt met een geconsolideerde winst van 24.085.742,63 euro. Deze geconsolideerde jaarrekening 2005 werd goedgekeurd in de jaarlijkse algemene vergadering van 15 mei 2006, na mededeling van de verslagen van de raad van bestuur en de commissaris.

Deze goedgekeurde geconsolideerde jaarrekening 2005 werd op 14 juni 2006 neergelegd op de Balanscentrale van de Nationale Bank van België.

7. Tewerkstelling van laaggeschoolden in toeristische projecten (Lisom)

▪ Project Herkenrode

De vzw Herkenrode stelt de volgende laaggeschoolden te werk:

2 VTE via sociaal economieproject opstart kruidentuin (tot eind oktober 2006)

3 VTE via invoegafdeling voor landschapsonderhoud

3 VTE via Werkervaringsproject+promotor (publiekswerking, administratie en onderhoud)

Verder is er nog een reguliere tewerkstelling van 1 VTE (administratie).

De VDAB gebruikt Herkenrode vaak als opleidingswerf (bijvoorbeeld voor groenonderhoud, voor schilders, enz). Een aantal kandidaten dat deelnam aan deze opleidingen kon intussen naar het normale arbeidscircuit doorstromen.

▪ Project Plinius

Actueel nog niet van toepassing. Bij voltooiing worden conform het business plan van 'Ooit Tongeren' vanaf juni 2007 250 arbeidscontracten (ca. 80 VTE) voorzien in fase 1.

Op basis van de sectorale verhoudingsgetallen (RS(V)Z 1998) resulteert dit in een tewerkstelling van 206 laaggeschoolden (82,5 %; ca. 73 VTE)

De opleiding, werving en selectie zal gebeuren in samenwerking met VDAB Tongeren.

▪ Project Nationaal Park Hoge Kempen

10 VTE + 2 VTE (nog in te vullen einde 2006/begin 2007): Parkrangers

10 VTE worden tewerkgesteld via diverse sociale tewerkstellingsprojecten

▪ Project Grenslandhallen

3 VTE via vzw Grenslandhallen

14 VTE (raming) via catering- en bewakingsactiviteiten

35 VTE via Plopsaland

50 VTE (raming) via toeleveringsbedrijven (hostessen, stage-hands, decorbouw, onderhoud enz....)

▪ Project Provinciaal Gallo-Romeins Museum

Actueel niet van toepassing. De aanwerving van enkele suppoosten wordt voorzien.

▪ Project Beringen-Mijn

10 VTE via een project sociale economie om de site meer toegankelijk te maken (Provincie Limburg)

Omdat nog niet alle projecten afgewerkt zijn betreft het hier deels ramingen. In totaal zouden dus 216 duurzaam en direct ca 216 VTE laaggeschoolden tewerkgesteld kunnen worden. Zoals de Vlaamse volksvertegenwoordiger evenzeer bekend, creëert elke rechtstreekse tewerkstelling ook indirecte tewerkstelling, maar de hoegrootheid ervan is moeilijk te bepalen en volledig oncontroleerbaar. Ik hou er dus geen rekening mee. Wat wel kwantificeerbaar is, maar tijdelijk, is de tewerkstelling tijdens de investeringsfases. Enkel voor de realisatie van

het Plinius-project wordt op basis van de gegevens, aangeleverd door de hoofdaannemer – N.V. Strabag – een tewerkstelling van ca 400 VTE verwacht.

8. Op voorstel van Lisom hechtte de Vlaamse regering op 28 november 2003 haar goedkeuring aan de voorgestelde uitbouw van de onderzoeksactiviteiten binnen de tUL en besliste een eerste schijf van 2,6 miljoen euro (op een totaal van 13 miljoen euro) vrij te maken voor de uitbouw van onderzoeksactiviteiten in de domeinen levenswetenschappen, informatietechnologie en zelfstandig ondernemen. De Vlaamse regering heeft op 18 februari 2005 de continuïteit van bovenstaande onderzoeksactiviteiten binnen de transnationale Universiteit Limburg verzekerd door het onderzoeksluik van de tUL voor de periode januari 2005/december 2008 te financieren aan de hand van uitkering van een dividend van 10,4 miljoen euro.

Op 1 april 2004 legde de raad van bestuur van Lisom een voorstel m.b.t. de infrastructuur ten behoeve van de tUL, gebaseerd op het ruimtelijke bindingsplan campus Hasselt-Diepenbeek, ter goedkeuring voor aan de Vlaamse regering. De Vlaamse regering maakte, bij beslissing van 28 mei 2004, een bedrag van 13 miljoen euro LRM-middelen vrij voor verbouwing- en aanpassingswerken op de campus Diepenbeek. 8,1 miljoen euro LRM-middelen werden vastgelegd voor een nieuwbouwproject op de campus Hasselt.

De Raad van Bestuur van Lisom heeft op 17 november 2004 de projectmanager voor het nieuwbouwproject campus Hasselt aangesteld. De plannen voor de verbouwing- en aanpassingswerken op de campus Diepenbeek zijn in opmaak.

Bij beslissing van 8 juli 2005 keurde de Vlaamse regering het Limburgplan goed. In dit plan is de uitbouw van de studierichting Rechten binnen de tUL opgenomen. Voor de opstart van deze studierichting reserveerde de Vlaamse regering 5 miljoen euro en voor bijkomende infrastructuur, te realiseren op de campus Hasselt, eveneens 5 miljoen euro. Op basis van deze beslissing en in afwachting van de verdere voorbereiding van het studieaanbod Rechten nam de raad van bestuur van Lisom op 7 september 2005 het besluit om de reeds opgestarte procedure tot het selecteren van een ontwerper voor de nieuwbouw op de campus Hasselt stop te zetten. De procedure die moet worden gevolgd bij de aanvraag van een nieuw studieaanbod is gestart. Een definitieve beslissing wordt verwacht in februari 2007.

9. De vraag van de Vlaamse volksvertegenwoordiger betreft de effectiviteit van het Limburgplan en meer speciaal daarin de uitbouw van Universiteit Hasselt. Het komt mij voor dat dit best wordt bevraagd aan en geantwoord door hetzij de minister-president, die coördinerend optreedt voor het Limburgplan, hetzij door mijn collega's die terzake inhoudelijk bevoegd zijn.
10. De rendementsgebonden enveloppe voor de komende 5 jaar bedraagt 125 miljoen euro, inclusief de te realiseren projecten in het kader van het Limburgplan. Deze enveloppe kan aangewend worden voor de marktconforme werking van LRM. Studieopdrachten zonder perspectief op return bij latere investeringen en niet-rendementsgebonden projecten zoals erfgoedlogies in de toeristische sector, dienen via Lisom gerealiseerd te worden.
11. Zoals hoger gesteld zijn er zowel voor LRM als Lisom ontwerpen opgesteld in september 2005. Deze waren in overeenstemming met de bepalingen opgenomen in het Decreet Beter Bestuurlijk Beleid voor extern verzelfstandigde agentschappen (LRM). Momenteel is er een nieuw decreet in de maak met bijkomende bepalingen ten aanzien van de investeringsmaatschappijen. Verwacht wordt dat dit decreet tegen het jaareinde van toepassing is, waardoor er vervolgens een passend ontwerp overgemaakt kan worden.
12. In het kader van mijn beleidsbrief 2007 zal ik aandacht besteden aan de samenwerkingsovereenkomsten. Het is dan aan het Parlement om mee te geven of zij andere betere inzichten heeft. Die inzichten zal ik meenemen in de besprekingen met deze maatschappijen. Dat er nogmaals een bijkomende bespreking nadien moet gevoerd worden, lijkt mij een stap te veel en te ver. Het Parlement heeft uiteraard het recht om in de

beheersovereenkomsten – die haar zullen overgemaakt worden – na te gaan dat de inzichten, die zij bij meerderheid mij heeft aanbevolen ook daadwerkelijk opgenomen zijn.

13. Betreffende de recente beëindiging van de overeenkomst tot zelfstandige samenwerking tussen LRM NV en de heer R. Aerden, kan u volgende regeling meegedeeld worden:

- 1) bruto schadevergoeding van vijftien maanden : 279.457,50 EUR
- 2) éénmalige premie groepsverzekering (koopsom) : 94.376,92 EUR (taks 4,4 % inbegrepen)

Uiteraard vervalt hiermee het gecombineerde vergoedingspakket van de voormalige gedelegeerd bestuurder van LRM en Lisom.

14. De raad van bestuur bevestigde haar vertrouwen in de financieel directeur, omdat er hem tot niets ten laste gelegd kan worden.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

DIRK VAN MECHELEN
VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN EN BEGROTING EN RUIMTELIJKE ORDENING

Vraag nr. 186
van 13 september 2006
van **MARNIC DE MEULEMEESTER**

Holleweg Mater (Oudenaarde) - Herstelling

De Holleweg in Mater is sedert 1995 een beschermd monument.

Deze weg ligt er echter al verschillende jaren in zeer slechte staat bij. Zowel automobilisten als fietsers ondervinden hier grote hinder. Deze kasseistrook – die vaak in de Ronde van Vlaanderen opgenomen wordt – behoort ook tot het parcours van de vele wielertoeristen die hun sport in de Vlaamse Ardennen komen beoefenen.

Graag had ik van de minister vernomen of er plannen zijn om de Holleweg in Mater te herstellen, en zo ja wanneer deze werken beginnen?

DIRK VAN MECHELEN

VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN EN BEGROTING EN RUIMTELIJKE ORDENING

ANTWOORD

op vraag nr. 186 van 13 september 2006

van **MARNIC DE MEULEMEESTER**

De Holleweg Mater te Oudenaarde is een gewestweg, en wordt als dusdanig beheerd door de administratie Mobiliteit en Openbare Werken (MOW), die ressorteert onder de bevoegdheid van mijn collega, Vlaams minister Kris Peeters. Er zijn mijn administratie, bevoegd voor het onroerend erfgoed, geen concrete restauratieplannen bekend. Wel zou de administratie MOW een overlegvergadering plannen. Ik zal er bij minister Peeters op aandringen om deze vergadering effectief te laten plaatsvinden en de restauratie van de Holleweg met mijn administratie bespreken.

KRIS PEETERS,
VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN,
ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 507
van 16 juni 2006
van **BART MARTENS**

Tweede Scheldebrug Temse - Kostprijs, timing, onteigeningen

Tussen Temse en Bornem wordt de Scheldebrug ontdubbeld. Er komt een nieuwe tweevaksbrug naast de bestaande. Dit gedeelte zou oorspronkelijk via PPS gefinancierd worden (publiek-private samenwerking).

Tegelijk wordt ook een nieuwe loskaai gerealiseerd stroomafwaarts de Scheldebrug, zodat de zandfirma Van Riet / Belgomine daar geherlokaliseerd kan worden. Deze firma zal een nieuwe uitweg krijgen door het lokale park tot aan het NMBS-station van Temse, waardoor onderweg ook nog een aantal onteigeningen zullen gebeuren. Daarbovenop worden de huidige gebouwen van de zandfirma annex brandstoffenbedrijf onteigend en ook het clubhuis, de loods en de aanlegsteigers van een watersportclub worden onteigend.

1. Er bestaat nogal wat onduidelijkheid over de kostprijs van één en ander en wie wat gaat betalen. Graag had ik van de minister dan ook een overzicht gekregen van de kostprijs en timing per onderdeel, meer bepaald voor:
 - a) de nieuwe brug en de toeleidende infrastructuur (kostprijs, wie betaalt wat, timing);
 - b) de nieuwe loskade stroomafwaarts de brug (kostprijs, wie betaalt wat, timing);
 - c) de onteigening van de watersportclub (clubhuis + loods) (kostprijs, wie betaalt wat, timing);
 - d) het demonteren van de huidige aanlegsteigers van de watersportclub (kostprijs, wie betaalt wat, timing);
 - e) de nieuwe aanlegsteigers van de watersportclub (kostprijs, wie betaalt wat, timing);
 - f) het nieuwe clubhuis en de loods van de watersportclub stroomopwaarts op de terreinen van de voormalige Boelwerf (kostprijs, wie betaalt wat, timing);
 - g) de nieuwe fiets- en wandelroute van het centrum van Temse richting Steendorp, waarbij een tunnel onder de industriezone wordt voorzien en een nieuw jaagpad tussen park/polder en bedrijventerrein (kostprijs, wie betaalt wat, timing);
 - h) de onteigening van de huidige gebouwen van de firma Belgomine / Van Riet;
 - i) het aanleggen van een nieuwe weg van aan de kaai, door het gemeentelijke park met een brug over een bestaande weg, langsheen de N16 tot aan het NMBS-station (kostprijs, wie betaalt wat, timing);

- j) de onteigening van een voormalige pottenbakkerij en een aantal woonhuizen op de route van deze nieuwe ontsluitingsweg (kostprijs, wie betaalt wat, timing);
 - k) de heraanleg van het stationsplein van Temse zodat de verkeersafwikkeling van het zandtransport en de nieuwe standplaats van de bussen van De Lijn veilig en aantrekkelijk worden (kostprijs, wie betaalt wat, timing).
2. Is er een mobiliteitseffectenrapport (mober) met betrekking tot de herinrichting van de industriële activiteiten rond de nieuwe loskaai en de nieuwe uitvalsweg voor het vrachtvervoer door een woonwijk?

Het gaat hier om een sterk verkeersgenererende activiteit met een historiek van verkeersoverlast. Het lijkt dan ook logisch dat het gewest als vergunningverlenende overheid zo'n mober eist.

3. Hoe wordt het overleg met de bevolking inzake de nieuwe brug, de nieuwe loskaai en de nieuwe uitvalsweg georganiseerd?

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 507 van 16 juni 2006

van **BART MARTENS**

1. Het globale project van de tweede Scheldebrug is een combinatie van een brugproject (bouw van een tweede brug met aansluiting wegnis op de N16 kant Temse en kant Bornem) met de herlocalisatie van de loskade Belgomine.

De aanneming waarvan de opening van de offertes plaats had op 15 juni ll., wordt onderverdeeld in 6 deelcontracten.

Een aantal deelcontracten worden verder ingedeeld.

- 1) Deelcontract 1 – Deel 1 Loskade en meerpalen.
- 2) Deelcontract 1 – Deel 2 Aansluiting Loskade – Oever – Omgelegd fietspad.
- 3) Deelcontract 2 – Deel 1 Nieuwe brug: Funderingen, onderbouw en landhoofden.
- 4) Deelcontract 2 – Deel 2 Bovenbouw van de brug inclusief het opengaand deel.
- 5) Deelcontract 2 – Deel 3 Afwerking van de nieuwe brug.
- 6) Deelcontract 2 – Deel 4 Geleidingsinfrastructuur voor de scheepvaart.
- 7) Deelcontract 2 – Deel 5 Elektromechanische uitrusting van de brug.
- 8) Deelcontract 2 – Deel 6 Onderhoud gedurende 7 jaar na indienstname. Dit deelcontract is betaalbaar in 7 jaarlijkse eenheden van betaling.
- 9) Deelcontract 3 Wegenwerken N16 kant Bornem.
- 10) Deelcontract 4 Wegenwerken N16 kant Temse.
- 11) Deelcontract 5 – Deel 1 Ontsluitingsweg Temse – Kunstwerken
- 12) Deelcontract 5 – Deel 2 Ontsluitingsweg Temse - Wegenwerken
- 13) Deelcontract 6 Ontsluitingsweg Bornem, Weert.

Alle deelcontracten vormen een geheel waarbij het bestek dermate werd opgemaakt dat de deelcontracten 5 en 6 nog aan de aanneming kunnen onttrokken worden.

Volgende raming van de kostprijs is begroot (bedragen zijn excl. BTW)

1	Deelcontract 1 – Deel 1	totaal	1	5.594.161,04
2	Deelcontract 1 – Deel 2	totaal	1	347.659,73

3	Deelcontract 2 – Deel 1	totaal	1	4.010.561,76
4	Deelcontract 2 – Deel 2	totaal	1	10.434.362,53
5	Deelcontract 2 – Deel 3	totaal	1	1.738.721,09
6	Deelcontract 2 – Deel 4	totaal	1	204.472,79
7	Deelcontract 2 – Deel 5	totaal	1	1.548.642,64
8	Deelcontract 2 – Deel 6	totaal	1	1.781.476,53
9	Deelcontract 3	totaal	1	753.125,31
10	Deelcontract 4	totaal	1	763.446,68
11	Deelcontract 5 - Deel 1	totaal	1	846.349,98
12	Deelcontract 5 - Deel 2	totaal	1	1.065.550,74
13	Deelcontract 6			203.801,93

Totaal, excl. BTW

29.292.332,75

De bouwheer heeft tevens vastgesteld dat de betalingen van de werkpakketten gebudgetteerd worden in de tijd. Er is voor elk werkpakket een vroegst mogelijk betaalmoment vastgelegd.

Werkpakket	Omschrijving	VROEGST MOGELIJK BETAALMOMENT
DEELCONTRACT 1 – DEEL 1	LOSKADE BELGOMINE	31 JAN 2008
DEELCONTRACT 1 – DEEL 2	FIETSPAD, JAAGPAD E.D.	31 JAN 2008
DEELCONTRACT 2 – DEEL 1	BRUG, ONDERBOUW	31 JULI 2008
DEELCONTRACT 2 – DEEL 2	BRUG, BOVENBOUW	28 FEB 2009
DEELCONTRACT 2 – DEEL 3	BRUG, AFWERKING	30 APRIL 2009
DEELCONTRACT 2 – DEEL 4	BRUG, GELEIDING	28 FEB 2009
DEELCONTRACT 2 – DEEL 5	BRUG, ELEKTROMECHANICA	31 MEI 2009
DEELCONTRACT 2 – DEEL 6	7 JAAR ONDERHOUD	BEGINNENDE OP 30 JUNI 2010
“ DEEL 6 – JAAR 1	ONDERHOUD JAAR 1	30 JUNI 2010
“ DEEL 6 – JAAR 2	ONDERHOUD JAAR 2	30 JUNI 2011
“ DEEL 6 – JAAR 3	ONDERHOUD JAAR 3	30 JUNI 2012
“ DEEL 6 – JAAR 4	ONDERHOUD JAAR 4	30 JUNI 2013
“ DEEL 6 – JAAR 5	ONDERHOUD JAAR 5	30 JUNI 2014
“ DEEL 6 – JAAR 6	ONDERHOUD JAAR 6	30 JUNI 2015
“ DEEL 6 – JAAR 7	ONDERHOUD JAAR 7	30 JUNI 2016
DEELCONTRACT 3	WEGEN N16 TE BORNEM	30 APRIL 2009
DEELCONTRACT 4	WEGEN N16 TE TEMSE	30 APRIL 2009
DEELCONTRACT 5 – DEEL 1	ONTSLUITINGSWEG TEMSE Kunstwerken	30 JUNI 2009

DEELCONTRACT 5 – DEEL 2	ONTSLUITINGSWEG TEMSE WEGENWERKEN	30 JUNI 2009
DEELCONTRACT 6	ONTSLUITINGSWEG BORNEM	30 JUNI 2009

- a) De kosten van de brug (excl. onderhoud gedurende 7 jaar) en de aansluitingswegen op de N16 zijn terug te vinden onder DC2 – Deel 1 t/m deel 5, DC3 en DC4.
De kosten belopen ca €19,5 MIO en vallen ten laste van het agentschap Waterwegen en Zeekanaal NV.

De openbare aanbesteding had plaats op 15/6/2006. Mits het verkrijgen van de nodige vergunningen kan verwacht worden dat nog eind 2006/begin 2007 de uitvoering van de werken aan de brug kunnen aangevat worden en de ingebruikname medio 2009 kan plaatshebben. De totale uitvoeringstermijn belooft 30 kalendermaanden.

- b) De kostprijs voor de nieuwe loskade belooft ca € 5,6 MIO (Deelcontract 1 – deel1).
Voor deze deelopdracht wordt door het bedrijf Belgomine à 20% financieel geparticipeerd.
Deze deelopdracht dient als eerste uitgevoerd en voltooid te worden. Als deeltermijn hiervoor moet gerekend worden met 12 kalendermaanden.
- c) Het Aankoopcomité te Gent voorziet voor de onteigening van de Koninklijke Temse Watersportclub (KTWV) een krediet van € 950.000.
Dit krediet is ten laste van het agentschap Waterwegen en Zeekanaal NV.
KTWV heeft een mondeling akkoord met Aankoopcomité – de akte is nog te verlijden;

d), e), f)

Om de activiteiten van KTWV te Temse te kunnen behouden is door de jachtclub een nieuwe vestiging van het clubhuis met de noodzakelijke infrastructuren voorzien ter plaatse van de nieuwe verkaveling “De Zaat” op de terreinen van de ex-Boelwerf.

De kosten voor aankoop van het terrein en de bouw van een nieuw clubhuis met loodsgebouw worden gedragen door de KTWV.

De kosten verbonden aan de infrastructuur te water (steigers met toegangsbruggen) worden gedragen door het agentschap Waterwegen en Zeekanaal NV.

De nieuwe jachthaveninfrastructuur wordt gebouwd t.h.v. “De Zaat” en wordt uitgerust met dezelfde faciliteiten qua aanmeerpontons en toegangsmogelijkheden als de te verlaten locatie. Zoals gekend is de nieuwe loskade voor Belgomine ingeplant ter plaatse van de huidige jachthaven die hierdoor dient verplaatst.

Voor het project van de bouw van nieuwe vlotsteigers voor de jachthaven te Temse had op 16/5/06 een algemene offertevraag plaats. De meest voordelige offerte belooft ca.€ 2,3 MIO (excl.BTW). Dit bedrag is ten laste van het agentschap Waterwegen en Zeekanaal NV.

De afbraak of demonteren van de huidige aanlegsteigers gebeurt door de KTWV en die ook de kosten voor deze afbraak ten hare laste neemt.

In samenspraak met het agentschap Waterwegen en Zeekanaal NV en de KTWV werd een stappenplan opgemaakt met het oog op de algehele inpassing in het project van de tweede Scheldebrug.

Volgende planning is vooropgezet:

- De aanbesteding had plaats op 16/5/2006 (cfr.supra).

- Een bouwvergunning werd bekomen – vergunning d.d. 28/04/2006
- Aanvang van de werken: begin augustus 2006. Uitvoeringstermijn: 6 kalendermaanden.
- Planning nieuwbouw op de Zaat (in opdracht KTWV).
 - o Aanvang: begin september 2006
 - o Oplevering: einde maart 2007
 - o Verhuis KTWV:
 - Afbraak loopbruggen: nov/dec 2006
 - Boten te water: april/mei 2007
 - Ontruimen loodsen: april/mei 2007
 - o De afbraak van het clubhuis met loodsen op de site KTWV kan dan vanaf juni 2007.

- g) Een antwoord op het thema “fietsverkeer” ingevolge de realisatie van het project tweede Scheldebrug werd reeds gegeven op parlementaire vraag 117 van 23/2/2006 van dhr. Jos Stassen (antwoord op vraag 5)

Voor het recreatieve fietsverkeer langs de Schelde kant Temse is de verkeersveiligheid het best gewaarborgd door verlegging van het fietspad/voetpad aan de landzijde van de nijverheidszone Belgomine via een fietstunnel onder de ontworpen ontsluitingsweg tussen de kade en het Stationsplein.

Het omleggen van het fietspad/voetpad en aanpassen van het jaagpad langs de Scheldeoever is te begroten op ca.€ 348.000 (DC1-Deel2).

De fietstunnel is gevat onder DC5-Deel 1 – Ontsluitingsweg Temse – Kunstwerken. Hierin zijn de kosten begroot van zowel de fietstunnel als de brug over de Kasteelstraat. Deze belopen in zijn totaal ca.€ 847.000. De kosten van beide kunstwerken vallen ten laste van het agentschap Waterwegen en Zeekanaal NV.

De omlegging van het fietspad/voetpad naar de landzijde maakt deel uit van het project loskade en wordt bij prioriteit aangepakt.

De bouw van de fietstunnel ressorteert onder van de aanleg van de ontsluitingsweginis voor de nijverheidsite (DC5) waarvoor een deeltermijn werd vastgelegd op 18 kalendermaanden. Zoals reeds gesteld zijn voor de aanleg van deze ontsluitingsweg een aantal vergunningen vereist. Indien de nodige vergunningen niet zouden worden toegekend, is er de mogelijkheid dat deze opdracht aan de aanneming onttrokken wordt;

- h) Het onteigeningscomité heeft voor de onteigening van de huidige gebouwen van de firma Belgomine een krediet voorgesteld van € 2,35 MIO.
Deze kosten vallen ten laste van het agentschap Waterwegen en Zeekanaal NV.
- i) De ontsluitingsweg vanaf de kaai tot het Stationsplein met een brug over de Kasteelstraat en de bouw van een fietstunnel wordt begroot op ca. € 1,91 MIO. (DC5-deel 1 en DC5 – deel 2).
De kosten zijn ten laste van het agentschap Waterwegen en Zeekanaal NV.
Voor timing zie antwoord op vraag 1 g).
- j) Een onteigeningsplan voor de onteigening van een aantal gebouwen toehorende aan de voormalige pottenbakkerij i.f.v. de aanleg van de ontworpen ontsluitingsweg werd opgemaakt en een raming van de kosten werd gevraagd aan het Aankoopcomité te Gent. Er dienen geen woningen onteigend te worden.
De raming is nog niet ontvangen zodat hierop nog geen eenduidig antwoord kan gegeven worden.

De onteigening is in functie van de aanleg van de ontsluitingsweg waarvan de timing afhankelijk is van een aantal vergunningen (onteigeningsbesluit-bouwvergunning) cfr.supra.

- k) De heraanleg van het Stationsplein is niet opgenomen in het project tweede Scheldebrug maar maakt deel uit van een langetermijnvisie die omschreven is in het bestek om de inschrijvers toe te laten hun offerte af te toetsen met het oog op de ontwikkeling van de stationsomgeving.
2. Met betrekking tot het zoeken van de ideale locatie voor een groothandel in zand en grind te Temse - concreet gaat het hier over Belgomine -, werd een beleids MER opgemaakt en conform verklaard.

Ter ondersteuning en in functie van de opstart en voorbereiding van de gewestelijk RUP-procedure met het oog op de aanpassing van het gewestelijk RUP "Scheldebrug Temse-Bornem" werden volgende studies uitgevoerd waarin het thema mobiliteit uitvoerig aan bod komt:

- Nota passende beoordeling
- Mobiliteitsstudie
- Milieusynthesenota

In de mobiliteitsstudie werd het thema vrachtverkeer grondig geanalyseerd.

Volgende items werden onderzocht voor het thema vrachtverkeer:

1. Vrachtverkeer Belgomine
 - 1.1. Inleiding
 - 1.2. Bestaande situatie
 - 1.3. Scenario 1: ontsluiting Belgomine via Wilfordkaai en Consciencestraat
 - 1.4. Scenario 2: ontsluiting Belgomine via Wilfordkaai en parking
 - 1.5. Scenario 3: ontsluiting Belgomine via nieuwe weg naar Kasteelstraat
 - 1.6. Scenario 4: ontsluiting Belgomine via nieuwe weg naar Kasteelstraat en doortrekken naar Stationsplein
 - 1.7. Scenario 5: ontsluiting Belgomine via nieuwe weg ongelijkvloers
 - 1.8. Alternatieve piste: spoorgebruik
2. Overig vrachtverkeer
 - 2.1. Van en naar de kern Temse
 - 2.2. Overige bestemmingen
3. Besluit thema vrachtverkeer

Het besluit kan getrokken worden dat de nieuwe ontsluitingsweg cfr. scenario 5 uit verkeersveiligheidsoverwegingen en verkeersleefbaarheid het meest gunstige is.

3. In het kader van de herdenking 50ste verjaardag van de inhuldiging van de Scheldebrug te Temse werd op initiatief van de gemeente een publieke infoavond georganiseerd op 6.12.2005 waarbij het project tweede Scheldebrug werd toegelicht door de minister en door de gedelegeerd bestuurder van het agentschap Waterwegen en Zeekanaal NV.
- Ingevolge de massale belangstelling ging een nieuwe infoavond door op 26.01.2006. Te Bornem had eveneens onder massale belangstelling van de bevolking een infoavond plaats op 6.03.2006 en werd het project voorgesteld door de minister en de gedelegeerd bestuurder van de het agentschap Waterwegen en Zeekanaal NV.

In het bestek van de tweede Scheldebrug dienden de inschrijvers onder beoordelingscriteria 4 een communicatieschema voor te leggen. Hierop zal de inschrijver beoordeeld worden op welke wijze overlegmomenten met de bevolking worden ingebouwd.

Het project "Tweede Scheldebrug" heeft een grote impact in de regio.

Vooraf tijdens de uitvoering zal het project veel belangstelling wekken, zowel naar de pers als naar de plaatselijke bevolking toe.

Het verzorgen van een goede, open en correcte communicatie in de diverse stadia is een essentieel gegeven voor het bekomen en behouden van een ruim maatschappelijk draagvlak.

In het bestek is de bouw van een maquette opgenomen.

Het communiceren op zich blijft uiteraard in handen van het communicatieteam van het agentschap Waterwegen en Zeekanaal NV. De betrokken burgemeesters bevestigen uitdrukkelijk hierin te willen meewerken en stellen een publieke ruimte ter beschikking waar de bevolking zich kan informeren.

Er zal een modus vivendi worden gezocht voor het tentoonstellen van de maquette, respectievelijk te Temse en te Bornem.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KRIS PEETERS
VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 569
van 6 september 2006
van **CARL DECALUWE**

Waterbeheersing West-Vlaanderen - Werkzaamheden

De uitzonderlijke neerslag van de maand augustus heeft voor heel wat waterellende gezorgd. De laatste jaren hebben we heel wat ernstige overstromingen meegemaakt.

Het is daarom van groot belang om voor een goede waterafvoer te zorgen door de aanwezige waterlopen te baggeren en te slibruimen en deze van goed onderhouden dijken te voorzien.

1. Welke werkzaamheden (dijkwerken, slibruimen, baggeren, onderhoudswerken, enz.) zijn er in 2005 en 2006 op het vlak van waterbeheersing uitgevoerd in de provincie West-Vlaanderen?

Graag opgesplitst per bekken met omschrijving van de werkzaamheden en met vermelding van de kostprijs.

2. Welke werkzaamheden worden er in 2006 in West-Vlaanderen nog aanbesteed?

Graag eveneens opgesplitst per bekken met omschrijving van de werkzaamheden en met vermelding van de geraamde kostprijs.

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 569 van 6 september 2006

van **CARL DECALUWE**

1. Uitgevoerd of in uitvoering vanaf 2005

◇ IJzerbekken :

- Lokanaal: herstellen van beide oevers met een ecologische oeververdediging tussen Veurne en Fintele - 3.345.000 euro;
- IJzer: heraanleggen van het jaagpad en verstevigen van de linkeroever met een ecologische oeververdediging tussen Elzendamme en Roesbrugge - 696.000 euro;
- Nieuwpoort: bouwen van twee uitwateringspompstations op de Kreek - Nieuwendamme en het Nieuw Bedelf - 693.000 euro;
- Kanaal Plassendale-Nieuwpoort: aanleggen van een natuurtechnische oeververdediging langsheen de rechteroever in Oudenburg - 900.000 euro;
- Bekken: locatiestudie voor de stortplaats en ontwateringsbekkens voor baggerspecie - 130.000 euro.
- Waterlopen Noordwatering Veurne: slibruimen van de waterlopen van de eerste categorie - 200.000 euro;
- Ieperlee: normalisatie van de Ieperlee, fase 1, perceel 3b - 1.800.000 euro;

◇ Bekken Brugse Polders:

- Kanaal Gent-Oostende: herprofileren Lijsterbeek in Beernem - 19.700 euro;
- Kanaal Gent-Oostende: oeverherstel ter hoogte van Bekaert in Aalter - 20.000 euro;
- Buitenvestigingsgracht baggerwerken in Brugge - 550.000 euro;
- Zuidervaart: ruimingswerken in Damme - 235.000 euro;
- Binnenvestigingsgracht: versterking oeverteen ter hoogte van Smedenpoort in Brugge - 105.000 euro;
- Site Sint-Joris Beernem: studie aanpassing met oog op verdere ontginning/uitbating - 150.000 euro;
- Velddambeek: hermeanderingsproject met de aanleg van dijken - 160.000 euro;
- Blankenbergse Vaart: herinrichten van de linkeroever nabij de monding (ijkwerken) - 150.000 euro – werkzaamheden vatten aan in november 2006.

2. Nog aan te besteden in 2006

◇ IJzerbekken

- Veurne: bouwen van een noodpompstation tussen het kanaal Nieuwpoort-Duinkerken en het Lokanaal - 200.000 euro ;
- IJzer: uitvoeren van ecologische herstellingswerken aan de oeververdediging op de linkeroever stroomopwaarts Schoorbakkebrug in Middelkerke - 500.000 euro.
- Stenensluisvaart: automatisering schuiven gemaal, uitbreiden van de pompcapaciteit van het gemaal en vernieuwen van de terugslagkleppen - 750.000 euro.

◇ Leiebekken

- Leie: oeverherstel op meerdere locaties (Menen-Wevelgem en Ooigem-Deinze) - 1.100.000 euro.

- Mandel: bescherming van een verkaveling aan de linkeroever van de Mandel - 70.000 euro;
- Heulebeek: slibruiming van 8.000 m³ vervuild slib - 480.000 euro;
- Devebeek en Poekebeek: slibruiming van 8.000 m³ vervuild slib - 480.000 euro;
- Mandel: slibruiming van 8.000 m³ vervuild slib - 1.000.000 euro.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KRIS PEETERS
VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 570
van 6 september 2006
van **ELOI GLORIEUX**

Kerncentrale Doel - Impact op visbestand Schelde

Het is algemeen bekend dat bij het aanzuigen van koelwater door thermische centrales grote hoeveelheden vissen omkomen. In een eerdere vraag (schriftelijke vraag 262, 19 september 2003) antwoordde toenmalig minister Ludo Sannen dat door de activiteiten van de kernreactoren Doel 3 en Doel 4 gemiddeld 37 miljoen vissen ingezogen werden, vooral jonge vissen.

Dankzij een geluidssysteem dat vissen afschrikt en via een geleidingsysteem dat ingezogen vissen terug in de Schelde brengt, zou de jaarlijkse vissterfte door onderzoekers van KULeuven op 4,5 miljoen vissen per jaar berekend worden.

1. Wat is de impact van het aanzuigen van koelwater door de reactoren Doel 1, Doel 2, Doel 3 en Doel 4 samen op de vissen in de Schelde (dus niet enkel Doel 3 en Doel 4)?
2. Is er een evolutie waar te nemen tegenover de situatie ten tijde van mijn vorige vraag in 2003?

Werden er ondertussen bijkomende maatregelen genomen om de impact van het aanzuigen van koelwater door de kerncentrale van Doel in te perken?

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 570 van 6 september 2006

van **ELOI GLORIEUX**

1. Er is zo goed als geen nieuwe informatie hier rond. Het onderzoek dat uitgevoerd werd tussen 1991 en 2001 door de Katholieke Universteit Leuven (KU Leuven, Laboratorium voor Aquatische Ecologie, dr. J. Maes, Prof. F. Ollevier) had enkel betrekking op de impact van het aanzuigen van koelwater door de reactoren Doel 3 en Doel 4 op de vissen in de Schelde. Er is tot op heden geen specifiek onderzoek gebeurd naar de impact van het aanzuigen van vis door de reactoren Doel 1 en Doel 2.
2. De enige nieuwe informatie die ter beschikking zou kunnen zijn is bedrijfsinformatie. Nieuwe cijfers met betrekking tot de impact van Doel 3 en 4 zijn mogelijk beschikbaar via de Kerncentrale Doel.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 571
van 6 september 2006
van **ELOI GLORIEUX**

Kerncentrale Doel - Impact hittegolf op lozing koelwater

De kerncentrale van Doel onttrekt en loost haar koelwater uit en in de Schelde. In de verschillende landen werd tijdens de hittegolf van juli aan de operatoren van kerncentrales opdracht gegeven het vermogen van de kernreactoren te verminderen of zelfs de centrales stil te leggen. Zo niet zou de toegestane temperatuur van het water van de rivieren waarin het koelwater van de kerncentrales geloosd wordt, overschreden worden. In sommige gevallen stonden de autoriteiten uitzonderingen toe op de geldende milieunormen zodat de kerncentrales hun activiteiten ononderbroken konden voortzetten.

1. In welke mate werden tijdens de recente hittegolf van juli als gevolg van de lozingen van de kerncentrale van Doel de geldende milieunormen inzake de temperatuur van het Scheldewater overschreden?
2. Werden de geldende milieunormen aangepast in functie van de noodzaak van de kerncentrale om tijdens de hittegolf normaal te blijven functioneren?
3. In welke mate wordt er met betrekking tot het koelwater van de kerncentrale van Doel rekening gehouden met het feit dat door het broeikaseffect het fenomeen van hittegolven zowel in frequentie als in intensiteit zal toenemen?

Zou een eventuele bijkomende kernreactor in Doel in die zin te verantwoorden zijn?

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 571 van 6 september 2006

van **ELOI GLORIEUX**

1. Volgend tabelletje geeft een overzicht van de watertemperaturen gemeten door de Vlaamse Milieumaatschappij in juli 2006.

	Watertemperatuur	Opgeloste zuurstof
	°C	mg/l
Permanent meetstation Lillo		
	1 t/m 15/07/2006	1 t/m 15/07/2006
gemiddelde	22,1	5,5
minimum	20,1	3,8
maximum	23,6	6,9
	15 t/m 31/07/2006	15 t/m 31/07/2006
gemiddelde	24,2	5,7
minimum	22,1	2,7
maximum	26	7
Schelde Zandvliet thv grens met Nederland (154100)		
25/07/2006	25,7	6,3
Schelde, vaargeul te Lillo (157000)		
25/07/2006	25,3	5,1
Referentie: alle meetplaatsen VMM-meetnet in heel VL		
maand juli 2006	23	7,2

In de tweede helft van juli werd de drempelwaarde tijdelijk lichtjes (max.1°C) overschreden.

2. + 3.

De bevoegdheid van de gewesten op het vlak van kerncentrales, de niet-nucleaire onderdelen ervan en de lozing van koelwaters van dergelijke centrales is geregeld door de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen, inzonderheid het artikel 6 ervan. Dit artikel 6 werd sedert de totstandkoming van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot op heden zeven maal gewijzigd. Hiervan hadden drie wijzigingen (door 2 wetten) ook betrekking op de deelaspecten leefmilieu, waterbeleid en/of energiebeleid. Overeenkomstig de specifiek voor deze deelaspecten van kracht zijnde wettelijke versies, zijn gedurende de verschillende tijdsperiodes ook de bevoegdheden geëvolueerd.

In het licht van de evolutie van de bedoelde wetgeving en van de jurisprudentie is het niet verwonderlijk dat er ook een evolutie is geweest in de beoordeling van de bevoegdheid van het Gewest op het terrein voor de behandeling van milieu- en lozingsvergunningdossiers. Aanvankelijk werd in de praktijk geoordeeld dat milieu- en lozingsvergunningen voor de niet-nucleaire onderdelen van een inrichting "ioniserende stralingen" wel degelijk tot de bevoegdheid van het Vlaamse gewest behoorden. Vóór het hoger geciteerde arrest nr. 57/95 van 12 juli 1995 van het Arbitragehof werd aldus binnen het Vlaamse gewest uitspraak gedaan over milieuvergunningdossiers conform de ARAB- en nadien de VLAREM-procedure voor bijvoorbeeld elektrische transformatoren en andere niet-nucleaire onderdelen van een

kerncentrale. Ook werd uitspraak gedaan over de vergunningendossiers voor lozing van afvalwater of koelwater, zowel volgens de oude als nadien de VLAREM-procedure. Zo werd bijvoorbeeld op basis van de wet van 26 maart 1971 op de bescherming van de oppervlaktewateren tegen verontreiniging de vergunning BMV/00002473/101 voor de lozing van koelwater van de kerncentrale van Doel op 22 juni 1992 verleend door de directeur-generaal van de AMINAL. Na kennisneming van bovenvermeld arrest nr. 57/95 van 12 juli 1995 van het Arbitragehof werd er evenwel van uitgegaan dat de federale overheid bevoegd was geworden voor milieuvergunningen (inclusief voor lozingen van afvalwaters en koelwater) betreffende niet-nucleaire onderdelen van een “inrichting ioniserende stralingen” die onontbeerlijk zijn voor de werking of de exploitatie van deze “inrichting ioniserende stralingen”.

Blijkbaar vanuit dezelfde gedachtegang, heeft de federale overheid voor milieuvergunningplichtige inrichtingen die door het Federaal Agentschap voor Nucleaire Controle (FANC) onontbeerlijk worden geacht voor de werking of de exploitatie van een “inrichting ioniserende stralen” een geëigende vergunningsreglementering vastgesteld, inzonderheid door de artikelen 11, 12 en 13 van het koninklijk besluit van 20 juli 2001 houdende algemeen reglement op de bescherming van de bevolking, van de werknemers en het leefmilieu tegen het gevaar van de ioniserende stralingen (B.S. van 30 augustus 2001).

Het Gewest is derhalve niet bevoegd om uitspraak te doen over een milieuvergunningaanvraag voor niet-nucleaire onderdelen die volgens de VLAREM-indelingslijst zijn ingedeeld maar die onontbeerlijk zijn voor de werking of de exploitatie van een “inrichting ioniserende stralingen”, waartoe de lozing van koelwater logischerwijze kan worden gerekend.

Uit de hoger geciteerde rechtspraak van het Arbitragehof kan echter ook afgeleid worden dat milieuverontreiniging, van welke aard en in welke vorm ook, onder het toepassingsgebied van rubriek II, eerste lid, 1°, van artikel 6, §1, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 kan worden gebracht, behoudens de milieuverontreiniging die het gevolg is van de emissie van ioniserende stralingen. Dit betekent dat het Gewest wel bevoegd is om algemene en sectorale normen uit te vaardigen (behalve met betrekking tot de bescherming tegen ioniserende stralingen) ook voor de niet-nucleaire onderdelen die onontbeerlijk zijn voor de werking of de exploitatie van de nucleaire installatie. Dit betekent ook dat de overeenkomstige milieuvoorwaarden van titel II van het VLAREM van toepassing zijn op deze niet-nucleaire onderdelen, ook al is de federale overheid bevoegd voor het verlenen of weigeren van de (milieu)vergunning voor deze niet-nucleaire ingedeelde inrichtingen.

Concreet kan dus gesteld worden dat de voorwaarden voor de lozing van koelwater zoals vastgesteld door artikel 4.2.4.1 van titel II van het VLAREM van toepassing zijn. In §3 van dit artikel zijn reeds specifieke voorwaarden opgenomen voor de lozing van koelwaters afkomstig van elektrische centrales die de toelaatbare thermische vracht reglementeren in functie van de watertemperatuur. De situaties bij periodes van verhoogde temperatuur is dus reeds in VLAREM voorzien. Deze milieubeschermdende regelgeving beoogt uiteraard niet de centrale tijdens de hittegolf verder normaal te kunnen laten functioneren, maar legt integendeel - in functie van de hitesituatie - vermindering van de activiteit op. Bedoelde §3 luidt als volgt:

“§ 3. In afwijking van de bepalingen van § 1. 4° worden de lozingsvoorwaarden voor koelwater, afkomstig van elektrische centrales als volgt vastgesteld:

- 1° het geloosde koelwater is uitsluitend afkomstig van een oppervlaktewater behorend tot het openbaar hydrografisch net;
- 2° de uur- en dagdebieten, de temperatuur en het zuurstofgehalte van zowel het gecapteerde als van het geloosde koelwater worden continu bepaald en geregistreerd;
- 3° voor de temperatuur van het geloosde koelwater gelden volgende emissiegrenswaarden:
 - maximum 33 °C als ogenblikkelijke waarde;

- maximum 32 °C als daggemiddelde; hiervoor worden de uurwaarden in aanmerking genomen, zoals gemeten van de middag (12 h) van de ene dag tot de middag (12 h) van de daaropvolgende dag;
 - maximum 30 °C als voortschrijdend 30-dagengemiddelde;
- 4° voor de geloosde thermische vrachten gelden volgende waarden:
- maximale thermische vracht per dag:
de thermische vracht berekend uit de technische gegevens van de installatie, uitgedrukt per dag;
 - toegelaten thermische vrachten per dag:
 - bij een gemiddelde dagtemperatuur van het gecapteerde water tot maximum 25 °C is de lozing van de maximale thermische vracht toegestaan;
 - bij een gemiddelde dagtemperatuur van het gecapteerde water van meer dan 25 °C dient met ingang van de dag volgend op de dag waarop de gemeten temperatuur betrekking heeft, de geloosde thermische vracht verminderd; deze vermindering zal - behoudens wanneer veiligheidsredenen zich hiertegen verzetten - rechtevenredig zijn met de gemeten temperatuurstijging, derwijze dat de werkelijk geloosde thermische vracht wordt beperkt:
 - bij een gemiddelde dagtemperatuur van het gecapteerde water van 26 °C: tot 70% van de maximale thermische vracht per dag;
 - bij een gemiddelde dagtemperatuur van het gecapteerde water van 27 °C: tot 40% van de maximale thermische vracht per dag;
 - bij een gemiddelde dagtemperatuur van het gecapteerde water van 28 °C: tot 10% of minder van de maximale thermische vracht per dag; voormelde verminderingen van de thermische dagvrachten dienen aangehouden zolang de gemeten gemiddelde dagtemperatuur van het gecapteerde water de hoger aangegeven emissiegrenswaarde overschrijdt;
- voor de bepaling van de gemiddelde dagtemperatuur worden de uurwaarden in aanmerking genomen, zoals gemeten van de middag (12 h) van de ene dag tot de middag (12 h) van de daaropvolgende dag.”.

Dankzij de inzet van koeltorens met natuurlijke trek wordt een belangrijk gedeelte van de afvalwarmte voortgebracht door de kerncentrale van Doel geloosd in de atmosfeer, waardoor de thermische vracht geloosd in de Schelde aanzienlijk wordt beperkt. De temperatuur, het debiet en het zuurstofgehalte van het koelwater geloosd door de kerncentrale van Doel worden continu gemeten en gecontroleerd. Gedurende de hittegolf van juli 2006 werden de normen voor het koelwater, zoals vastgelegd in de VLAREM regelgeving, niet overschreden, noch wat betreft de temperatuur van het koelwater, noch wat betreft de geloosde thermische vracht. Om dit te bereiken diende de uitbater van de centrale de elektriciteitsproductie met ca. 90 miljoen kWh te beperken.

Gezien het grote debiet van de Schelde ter hoogte van Doel (gemiddeld 7.000 m³ per seconde tijdens de vloedfase) in vergelijking met het debiet van het gecapteerde koelwater (50 m³ per seconde) is het niet duidelijk of, en in welke mate, een overschrijding van de lozingsvoorwaarden inzake temperatuur of thermische vracht de kwaliteitsnormen van de Schelde daadwerkelijk negatief zou beïnvloeden.

De invloed van eventuele meer frequente, langere en extremere warmte- of droogteperiodes dient niet alleen voor de kerncentrale van Doel bekeken te worden maar in een bredere context. Inderdaad, mogelijke vermogensbeperkingen in de kerncentrale van Doel houden in dat de verloren productie gecompenseerd moet worden door andere centrales waardoor de thermische vracht wordt verschoven naar andere plaatsen die niet noodzakelijkerwijze een grotere absorptiecapaciteit hebben dan de Schelde.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KRIS PEETERS
VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 573
van 6 september 2006
van **CARL DECALUWE**

R8 Kortrijk - Grondopstapeling

Op de tussenstrook van de R8 in Kortrijk ter hoogte van Barco en het nog aan te leggen doortrekkersterrein werd een enorme grondhoeveelheid gestapeld.

1. Welke is de reden van deze grondstapeling?
2. Werd hiervoor een vergunning verkregen?

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 573 van 6 september 2006

van **CARL DECALUWE**

Bij nazicht ter plaatse op 8.9.2006 werd vastgesteld dat er noch in het tracé van de R8 tussen de N395a en de N395b, Ringlaan te Kuurne en Ringlaan te Kortrijk, noch in het tracé van de destijds geplande Noordelijke Uitvalsweg tussen de N395c en de N395d (Noordlaan te Kuurne) recent grond werd gestapeld.

Vermits er geen grond werd gestapeld werd er ook geen vergunning verleend.

Door Wegen en Verkeer West-Vlaanderen werd bij Stedenbouw West-Vlaanderen een bouwvergunning ingediend om grond te stapelen in het tracé van de R8 ter hoogte van Barco. Er wordt gewacht op de vergunning om de werken aan te vangen. De grondwerken kaders in toekomstige ophogingen voor de Ring van Kortrijk en zullen gebeuren met een overschot aan grond waarover het Bestuur momenteel beschikt. Een deel van de ophoging voor de toekomstige Ring kan zodoende op een voor het bestuur financieel zeer gunstige manier uitgevoerd worden.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 575
van 6 september 2006
van **LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

Riolerings- en zuiveringsgraad - Arrondissement Mechelen

In principe moeten alle woningen tegen 2009 aangesloten zijn op een waterzuiveringsinstallatie, dit zoals bepaald door de Europese regelgeving.

Graag had ik – voor het arrondissement Mechelen – de minister naar een stand van zaken gevraagd.

1. Wat is de stand van zaken van de riolerings- en van de zuiveringsgraad van de rivierbekkens en van de gemeenten binnen het arrondissement Mechelen?
2. Welke bovengemeentelijke (RWZI en collectoren) en gemeentelijke (KWZI en riolering) infrastructuurwerken worden in het arrondissement Mechelen gepland of zijn momenteel in uitvoering en voor welk bedrag?
3. Voor hoeveel projecten en in hoeveel kredieten voorziet het bovengemeentelijk investeringsprogramma zuiveringsinfrastructuur voor heel Vlaanderen en voor het arrondissement Mechelen?

Welke aandeel is hiervan bedoeld voor de verschillende bekkens?

4. In hoeveel kredieten voorziet het gemeentelijk subsidiëringsprogramma?

Hoeveel aanvragen werden voor gemeentelijke subsidiëring ingediend en hoeveel en welke projecten worden hiermee daadwerkelijk gesubsidieerd? Graag ook een overzicht m.b.t. de gemeenten die binnen het arrondissement Mechelen vallen.

Welk is het tekort om te kunnen voldoen aan alle goedgekeurde aanvragen?

5. Hoeveel en welke projecten zijn momenteel geblokkeerd, en wat zijn de redenen daartoe?
6. Welke bovengemeentelijke investeringsprojecten zijn geblokkeerd binnen het arrondissement Mechelen en met welke redenen?
7. Graag verneem ik ook de stand van zaken omtrent de zoneringsplannen.
8. Wanneer zullen de buitengebieden zekerheid krijgen over de aangewezen methode voor zuivering?

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 575 van 6 september 2006

van **LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

1. Het arrondissement Mechelen is gelegen op het “drielandpunt” van drie bekkens, met name het bekken van de Nete, het bekken van de Benedenschelde en het bekken van de Dijle & Zenne. Volgende tabel geeft de stand van zaken weer voor elk van deze bekkens inzake riolerings- en zuiveringsgraad, en dit op basis van het aantal inwoners woonachtig binnen de grenzen van het betrokken hydrografische bekken.

<i>Gemeente</i>	<i>Huidige rioleringsgraad</i>	<i>Huidige zuiveringsgraad</i>
Nete	78,6	75,5
Beneden-schelde	92,3	74,4
Dijle & Zenne	90,6	38,2

De huidige riolerings- en zuiveringsgraad voor elk van de gemeenten van het arrondissement Mechelen is weergegeven in onderstaande tabel.

<i>Gemeente</i>	<i>Huidige rioleringsgraad</i>	<i>Huidige zuiveringsgraad</i>
Berlaar	68,1	58,2
Bonheiden	62,4	47,3
Bornem	94,4	94,4
Duffel	75,4	70,1
Heist-Op-Den-Berg	59,3	45,1
Lier	85,4	82,2
Mechelen	92,0	69,4
Nijlen	80,7	80,6
Putte	69,3	32,3
Puurs	86,0	58,8
Sint-Amands	89,9	86,1
Sint-Katelijne-Waver	65,7	45,4
Willebroek	97,0	84,7

2. Van de aan Aquafin ter uitvoering opgedragen bovengemeentelijke projecten, geheel of gedeeltelijk gelegen binnen het arrondissement Mechelen, zijn er momenteel 33 projecten nog niet gerealiseerd, waarvan 7 reeds in uitvoering zijn (stand van zaken juni 2006). Deze projecten vertegenwoordigen een investering van bijna 57,5 miljoen euro. In bijlage 1 zijn deze projecten per zuiveringsgebied weergegeven, telkens met vermelding van de status van het project.
3. Sinds de oprichting van nv Aquafin begin jaren '90 werden, rekening houdend met opsplitsingen in deelprojecten én met het samenvoegen van projecten, 2.568 projecten ter uitvoering opgedragen aan nv Aquafin. Hiervan zijn er momenteel 1.579 opgeleverd aan het Vlaams gewest. Deze projecten vertegenwoordigen een totale, geactualiseerde investering van ruim 2,9 miljard euro.

Van deze 2.568 projecten zijn er 105 gesitueerd binnen de gemeenten van het arrondissement Mechelen, waarvan 30 in het bekken van de Beneden-schelde, 30 in het bekken van de Dijle & Zenne, en 45 in het bekken van de Nete. Hiermee is een investering gemoeid van ruim 164,5 miljoen euro (27% voor de projecten in het bekken van de Beneden-schelde, 30% in het bekken van de Dijle & Zenne en 40% in het bekken van de Nete.

73 van deze projecten die een investering vertegenwoordigen van 114,7 miljoen euro, zijn reeds gerealiseerd.

- 4.a. Sinds het subsidiebesluit van 30 maart 1996 werden volgende bedragen aan subsidies vastgelegd:

Vastleggingsjaar	Bedrag (Mio euro)
1996	24,8
1997	37,1
1998	61,9
1999	31,6
2000	66,4
2001	62,5
2002	62,6
2003	96,3
2004	131,1
2005	74,6

- 4.b. In de loop der jaren werden ongeveer 7000 aanvraagdossiers voorgelegd door de gemeenten voor opname in een subsidiëringsprogramma. Op basis van een aantal objectieve criteria werd door de Vlaamse Milieumaatschappij, in overleg met de betrokken gemeenten, de ambtelijke commissie en het kabinet van de bevoegde minister een selectie gemaakt uit het grote aanbod van aanvragen.

In totaal werden sinds het programma 1996 reeds ongeveer 3600 projecten in een definitief goedgekeurd subsidiëringsprogramma opgenomen. Een overzicht geven van al deze projecten lijkt ons inziens niet relevant. In bijlage 2 vindt u een overzicht van de projecten binnen het arrondissement Mechelen. In de tabel wordt naast de gemeente, het dossiernummer, de projectomschrijving, de programmatie en de status van het project opgenomen. Voor de indicatief geprogrammeerde projecten (2008-2011) werden nog geen dossiernummers toegekend.

- 4.c. Door de gemeenten, de intergemeentelijke samenwerkingsverbanden en de intercommunales worden nog steeds projecten ingediend voor opname in het subsidiëringsprogramma dan kunnen opgenomen worden. Momenteel is het zo dat ongeveer 630 projecten nog niet in een definitief subsidiëringsprogramma werden geprogrammeerd, maar wel werden opgenomen in een indicatief programma en dat ongeveer 100 projecten nog niet indicatief werden geprogrammeerd. Deze laatste groep van projecten heeft een lage prioriteit, binnen het objectief referentiekader, waardoor een programmatie niet gerechtvaardigd is.

De beide groepen van projecten vertegenwoordigen een totaal bedrag aan werken van ongeveer 660 miljoen euro.

5. Er zijn momenteel geen op een definitief subsidiëringsprogramma opgenomen projecten geblokkeerd omwille van het niet kunnen vastleggen van de subsidie op de begroting van het MINA-fonds, na de goedkeuring van het voorontwerpdossier. In hoeverre de dossiers in de latere fase van uitvoering vertraagd of geblokkeerd worden omwille van problematieken op gemeentelijk niveau(vergunningen, uitvoeringsproblemen...) is niet systematisch te bepalen.

6. Binnen het arrondissement Mechelen is er slechts één bovengemeentelijk project geblokkeerd, met name het project “Verbindingsriolering Stationsstraat” te Sint-Katelijne-Waver. Dit project werd destijds op vraag van de gemeente opgenomen op het gewestelijk investeringsprogramma, maar het werd wel onder voorbehoud geplaatst van door de gemeente uit te voeren werken. Om budgettaire redenen is dit project momenteel geen prioriteit voor de gemeente, zodat dit project op *on-hold* geplaatst werd.

7 en 8.

Op 10 maart 2006 keurde de Vlaamse regering het besluit houdende vaststelling van de regels voor de scheiding tussen de gemeentelijke en bovengemeentelijke saneringsverplichting en de vaststelling van de zoneringsplannen goed. Dit besluit werd op 9 juni van dit jaar gepubliceerd en trad op 19 juni in werking. De zoneringsplannen zullen aangeven in welke zones in een gemeente nog riolering zal worden aangelegd en waar een individuele behandeling voor afvalwater of IBA dient te worden geplaatst.

Aan alle 308 gemeenten werden reeds informeel de voorontwerp zoneringsplannen overgemaakt. Deze plannen zijn of worden door de gemeenten een eerste maal geëvalueerd.

Op 11/09 startte de Vlaamse Milieumaatschappij (VMM) met het officieel verzenden van de voorontwerpen van zoneringsplannen naar de gemeente en start voor elke gemeente de officiële procedure. De verzending van het voorontwerp van zoneringsplan naar alle 308 Vlaamse gemeenten zal gespreid worden over een periode van 6 maanden. Uiterlijk eind februari 2006 zal elke gemeente beschikken over het voorontwerp van zoneringsplan. Dit voorontwerp van zoneringsplan is een plan met 5 kleuren. In het oranje gebied (het centrale gebied) wordt vandaag het afvalwater reeds gezuiverd. In de donkergroene zone is collectieve zuivering zonder twijfel de goedkoopste oplossing. In de rode zone is de goedkoopste oplossing de aanleg van een IBA. In de lichtgroene en de gele zone is er geen uitgesproken voorkeur voor collectieve of individuele zuivering. Het college van burgemeester en schepenen zal aan de hand van dit plan haar gemotiveerde keuze voor collectieve of individuele sanering dienen te maken. De volledige procedure voor de vaststelling van het zoneringsplan, die onder meer een openbaar onderzoek omvat, neemt een 16 tal maanden in beslag. De eerste gemeenten zullen dus eind volgend jaar reeds beschikken over een definitief zoneringsplan. Van zodra de gemeente over dit plan beschikt zal zij dit kunnen gebruiken om op het ogenblik van het verlenen van de bouwvergunning enkel voor de gebouwen gelegen in de zones voor individuele zuivering een IBA op te leggen.

BIJLAGEN:

1. Overzicht van de projecten per zuiveringsgebied en telkens met vermelding van de status van het project.
2. Overzicht van de projecten binnen het arrondissement Mechelen.

Bijlage(n):

<http://jsp.vlaamsparlement.be/docs/schv/2005-2006/PEETERS/575/antw.575.bijlage.001.doc>

<http://jsp.vlaamsparlement.be/docs/schv/2005-2006/PEETERS/575/antw.575.bijlage.002.doc>

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

KRIS PEETERS
VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 581
van 13 september 2006
van **DOMINIQUE GUNS**

Kanaal Veurne-Nieuwpoort - Waterkwaliteit en visbestand

Het kanaal Veurne-Nieuwpoort ligt in de provincie West-Vlaanderen.

Het kanaal mondt in Nieuwpoort uit in de IJzer.

1. Wat is voor het Kanaal Veurne-Nieuwpoort de kwaliteitsverbetering of kwaliteitsverslechtering van het water (fysico-chemische en biologische kwaliteit) voor het jaar 2006 (of de meest recente beschikbare gegevens)?

2. Welke vooruitgang verwacht men de komende jaren?

Wanneer wordt een optimaal niveau van de waterkwaliteit verwacht?

3. Op welke plaatsen is het visbestand op het Kanaal Veurne-Nieuwpoort het grootst en op welke plaatsen bijna onbestaande, en dit voor het jaar 2006 (of de meest recente beschikbare gegevens)?

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 581 van 13 september 2006

van **DOMINIQUE GUNS**

1.

Situering meetnet Vlaamse Milieumaatschappij

De Vlaamse Milieumaatschappij (VMM) heeft onder meer de decretale opdracht meetnetten te exploiteren voor het meten van de kwaliteit van de oppervlaktewateren.

De *meetnetten oppervlaktewater* bestaan hoofdzakelijk uit twee elkaar aanvullende meetnetten: een fysisch-chemisch en een biologisch. Op een geselecteerd aantal meetpunten wordt ook onderzoek gedaan naar de aanwezigheid van microverontreinigingen (v.b. bestrijdingsmiddelen, monocyclische aromatische en polycyclische aromatische koolwaterstoffen en andere gevaarlijke stoffen).

De resultaten van het fysisch-chemisch meetnet laten toe - op basis van een reeks momentopnamen (schemonsters) - uitspraak te doen over de waterkwaliteit op een bepaald meetpunt.

Op het merendeel van de meetpunten van het fysisch-chemisch meetnet wordt een basispakket van parameters onderzocht: watertemperatuur, concentratie aan opgeloste zuurstof (O₂), zuurtegraad (pH), chemisch zuurstofverbruik (CZV), ammoniakale stikstof (NH₄⁺-N), nitriet (NO₂⁻-N) en nitraat (NO₃⁻-N), totaal orthofosfaat (o-PO₄³⁻-P), totaal fosfor (Pt), chloride (Cl) en geleidingsvermogen (EC).

De parameters biochemisch zuurstofverbruik (BZV), Kjeldahl-stikstof (Kj-N), sulfaat (SO₄²⁻), totale hardheid, gehalte aan zwevende stoffen (ZS), arseen (As) en de zware metalen barium (Ba), cadmium (Cd), chroom (Cr), koper (Cu), ijzer (Fe), kwik (Hg), mangaan (Mn), lood (Pb), seleen (Se), nikkel (Ni) en zink (Zn), worden bepaald op een aantal geselecteerde meetpunten.

De Italiaanse onderzoeker Prati ontwikkelde voor verscheidene parameters een transformatieformule om een gemeten waarde om te rekenen naar een onderling vergelijkbare kwaliteitsindex. Aan de hand van deze index kan de kwaliteitsklasse bepaald worden.

De VMM gebruikt voor de beoordeling van de waterkwaliteit de Prati-index voor zuurstofverzadiging (PIO). Deze index krijgt een slechte score bij lage zuurstofspanningen, maar ook bij oververzadiging; die treedt immers op bij eutrofiëring – een verschijnsel dat de waterkwaliteit aantast. De bekomen resultaten krijgen volgende beoordeling (let wel: een hogere index wijst op een slechtere kwaliteit):

Beoordeling van de waterkwaliteit op basis van de Prati-index voor opgeloste zuurstof

PIO	Klasse	Kleur	Beoordeling ('waterkwaliteitsklasse')
0 – 1	1	blauw	niet verontreinigd
> 1 – 2	2	groen	aanvaardbaar
> 2 – 4	3	geel	matig verontreinigd
> 4 – 8	4	oranje	verontreinigd
> 8	5	rood	zwaar verontreinigd

Het biologisch onderzoek evalueert de kwaliteit van een waterloop als biotoop. Dit gebeurt aan de hand van de Belgische Biotische Index (BBI). Deze index is gestoeld op de aan- of afwezigheid van ongewervelde waterdiertjes (macro-invertebraten). Daarbij speelt hun gevoeligheid voor verontreiniging en de diversiteit van de levensgemeenschap een belangrijke rol. Hoewel in principe

gestoeld op één monsterneming per jaar, geeft de Biotische Index een terugblik in de tijd en evalueert ze de biotoopkwaliteit over een ruimere tijdspanne.

De indexwaarde schommelt tussen 0 (zeer slechte kwaliteit) en 10 (zeer goede kwaliteit).

Beoordeling van de biologische waterkwaliteit op basis van de Belgische Biotische index

BBI	Kleur	Beoordeling
9 - 10	blauw	zeer goede kwaliteit
7 - 8	groen	goede kwaliteit
5 - 6	geel	matige kwaliteit
3 - 4	oranje	slechte kwaliteit
1 - 2	rood	zeer slechte kwaliteit
0	zwart	uiterst slechte kwaliteit

De waterkwaliteit in het Kanaal Nieuwpoort-Veurne

Opmerking: kanaal Veurne – Nieuwpoort is eigenlijk maar een deeltraject van het Kanaal Duinkerke – Nieuwpoort. De officiële benaming volgens de VHA-atlas is Kanaal Nieuwpoort-Duinkerke. In onderstaande tekst wordt het volledige traject tussen Oostduinkerke en Nieuwpoort behandeld.

De laatste beschikbare volledige meetreeks aan gegevens voor het Kanaal Duinkerke-Nieuwpoort betreft het jaar 2005. Voor 2006 beschikt de VMM reeds over maandelijkse fysico-chemische analysesresultaten tot en met augustus. Biologische kwaliteitsgegevens voor 2006 zijn nog niet voorhanden.

Een overzicht van de door VMM gemonitorde meetplaatsen op het Kanaal Nieuwpoort-Veurne, met de PIO-scores en BBI's van 1989 t.e.m. 2005 is terug te vinden in onderstaande tabel.

VMMNR	omschrijving	Gemeente	PIOKL_1990	PIOKL_1991	PIOKL_1992	PIOKL_1993	PIOKL_1994	PIOKL_1995	PIOKL_1996	PIOKL_1997	PIOKL_1998	PIOKL_1999	PIOKL_2000	PIOKL_2001	PIOKL_2002	PIOKL_2003	PIOKL_2004	PIOKL_2005
680000	Oostduinkerke, Veurnekeiweg, Pelikaan	Koksijde	4	3		3	2	3	3	2	3	3		3	3	3	3	3
680010	Wulpen, Veurnekeiweg, voetgangersbrug	Koksijde						3	2	3	3	3	3	3	3	3	3	3
681000	Wulpen, Konterdijk, militair vliegveld	Koksijde	3	3		3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3
682000	Europalaan, Veurnebrug	Veurne	3	3		3	3											
682500	Adinkerke, Veurnekeiweg,	De Panne																
683000	Adinkerke, Veurnekeiweg	De Panne	4	3		3	3	3	4	3	3	3		3	3	3	3	3
683200	Adinkerke, Woestijn, grens	De Panne											(3)					

VMMNR	omschrijving	Gemeente	BBI_1989	BBI_1990	BBI_1991	BBI_1992	BBI_1993	BBI_1994	BBI_1995	BBI_1996	BBI_1997	BBI_1998	BBI_1999	BBI_2000	BBI_2001	BBI_2002	BBI_2003	BBI_2004	BBI_2005
680000	Oostduinkerke, Veurnekeiweg, Pelikaan	Koksijde		4	5	4	4	4	4	5									5
680010	Wulpen, Veurnekeiweg, voetgangersbrug	Koksijde	4	4	5	2	2	4	4	5	4	5	5	5			5		
681000	Wulpen, Konterdijk, militair vliegveld	Koksijde	4	4	5	4	5		2	4		4	5	4			5		
682000	Europalaan, Veurnebrug	Veurne	5	4	5	5	5												
682500	Adinkerke, Veurnekeiweg,	De Panne	5																
683000	Adinkerke, Veurnekeiweg	De Panne	5	5	4	5	4	5	5	5			5						
683200	Adinkerke, Woestijn, grens	De Panne												6					

Het Kanaal Duinkerke - Veurne dient te voldoen aan de basiskwaliteitsnormen voor oppervlaktewater.

Het Kanaal Veurne-Nieuwpoort voert het water van het Kanaal Duinkerke-Veurne en het Lokanaal af richting Nieuwpoort. Op vraag van de Franse overheid om een hoger waterpeil te bekomen in het pand Duinkerke-Veurne kan water van het Kanaal Gent-Oostende via het Kanaal Nieuwpoort- Plassendale, IJzer en Lokanaal naar dit pand gestuurd worden.

Mogelijke verontreinigingsbronnen

Het Lokanaal wordt gevoed enerzijds door IJzerwater t.h.v. Fintele en anderzijds door het water van de Steengracht te Steenkerke. Bijkomend ontvangt het Lokanaal via vijzelgemalen water van de lagergelegen polderwaterlopen Lolegebeek en Grote Beverdijkvaart. Ter hoogte van Fortembrug kunnen, bij zware regenval, twee overstorten het verdunde afvalwater van Alveringem in het kanaal spuien.

Te Adinkerke wordt het huishoudelijk afvalwater van 1033 inwoners onbehandeld in het Kanaal Duinkerke -Veurne geloosd. Het saneringsdossier is opgestart en lopende.

Tussen de Franse grens en Veurne voeren trekgrachten een gedeelte van het polderwater af naar het kanaal. Op het tracé rond Veurne bevinden zich een drietal riooloverstorten.

Naast het water van het Lokanaal en het Kanaal Duinkerke-Veurne ontvangt het Kanaal Veurne - Nieuwpoort het effluentwater van de RWZI Wulpen (680010-681000). Het gemiddelde debiet van het effluent bedraagt 18.000 m³ per dag.

De drinkwatermaatschappij IWVA te Koksijde zuivert sinds 2002 een deel van het effluent van de RWZI van Wulpen (ongeveer 10.000 m³) verder. Dit gezuiverde water wordt, na herfiltratie in het verder gelegen duingebied, gebruikt voor drinkwaterproductie. De verkregen vuilfractie van de zuivering wordt (net als het effluent van de RWZI) geloosd in het Kanaal Nieuwpoort-Duinkerke na omgekeerde osmose. Dit bedrijf loost een gemiddelde van 2.586 m³ per dag.

BESPREKING WATERKWALITEIT IN 2004-2005

De kwaliteit in het Kanaal Nieuwpoort-Duinkerke ter hoogte van Koksijde (680000) is de voorbije jaren weinig geëvolueerd. Sinds 1998 wijst de Prati-index op een 'matig verontreinigde' toestand. De normtoetsing wijst op overschrijdingen voor fosfor, geleidend vermogen en zuurtegraad (t.g.v. algenbloei).

De normtoetsing voor de verschillende meetplaatsen die in 2005 bemonsterd werden in het kader van het fysisch-chemisch meetnet (681000, 680010, 680000 en 683000) vertoont telkens een gelijkaardig beeld: voor de parameters ammonium- en Kjeldahl-stikstof wordt de basiskwaliteitsnorm behaald. Voor de parameters fosfor, geleidend vermogen en zuurtegraad treden jaarlijks normoverschrijdingen op t.g.v. algenbloei.

Ook voor BZV, CZV, totaal fosfor en orthofosfaat wordt de norm overschreden.

Algemeen kan gesteld worden dat de kwaliteit over de hele loop van het kanaal vrij uniform is en dat er weinig invloed is van lozingen van de RWZI van Wulpen, of van industrie.

De grootste lozing in het IJzerbekken is afkomstig van de RWZI van Wulpen (681000-680010). Zowel stroomopwaarts als stroomafwaarts van het lozingspunt duidt een BBI 5 op een 'matige' biologische kwaliteit en ook de zuurstofhuishouding is 'matig verontreinigd'. Toch is de PIO-score iets hoger stroomafwaarts van de effluentlozing, dat dus een negatief effect hierop uitoefent.

Stroomafwaarts de RWZI wordt af en toe een hogere chlorideconcentratie gemeten, maar het gemiddeld geleidend vermogen daalt. Op de andere onderzochte parameters heeft het effluent eveneens een gunstige invloed. De normoverschrijding voor het zwevende stoffengehalte en de hoeveelheid totaal fosfor komt niet meer voor stroomafwaarts de RWZI. Ook de BZV₅, de CZV en de concentratie aan orthofosfaat dalen. Deze meetplaats zoals hierboven reeds vermeld, wordt ook beïnvloed door een lozing van concentraatstromen van het waterwinningsbedrijf IWVA.

Waterkwaliteit volgens INBO

Het Instituut voor Natuur- en Bosonderzoek (INBO) meet sedert 1994 de kwaliteit van de vis met betrekking tot het voorkomen van een aantal verontreinigende stoffen (PCB's, pesticiden, zware

metalen, ...) in het Vlaamse palingpolluentenmeetnet. Momenteel bestaat dit meetnet uit een 350-tal locaties verspreid over Vlaanderen. Voor het kanaal Veurne-Nieuwpoort zijn er van 2 locaties kwalitatieve gegevens beschikbaar van zowel 1999 als van 2005.

Deze gegevens werden verzameld op de grens Koksijde-Nieuwpoort en in Wulpen, Koksijde. De Belgische PCB consumptienorm in vis (75 ng/g versgewicht) werd in 1999 op beide locaties (licht) overschreden (resp. 129 en 109 ng/g versgewicht), in 2005 waren de concentraties op beide locaties gedaald tot onder de Belgische consumptienorm (resp. 72 en 48 ng/g versgewicht). Voor het pesticide lindaan is er een gelijkaardige maar veel sterkere trend waar te nemen, er was respectievelijk een daling waar te nemen van 282 tot 3 en van 16 tot minder dan 1 ng/g versgewicht, het gebruik van lindaan voor landbouwkundig gebruik is sinds 2002 verboden. Tevens voor dieldrin zien we een daling van *sterk afwijkend* en *afwijkend* van de referentiewaarde voor Vlaanderen tot *niet afwijkend* van de referentie. Voor het zware metaal cadmium is er een lichte verbetering waar te nemen op beide locaties.

Voor de referentiewaarden en de afwijkingsklassen van de verschillende polluenten verwijzen we naar Goemans *et al.* (2003).

2.

Er wordt de komende jaren weinig vooruitgang verwacht in het Kanaal Duinkerke Nieuwpoort. Het Lokanaal heeft reeds een matige tot goede biologische waterkwaliteit en een aanvaardbare zuurstofhuishouding.

De sanering van de lozing van het huishoudelijk afvalwater van Adinkerke (1033 IE) zou wel voor een verbetering van de waterkwaliteit kunnen zorgen, doch de impact is moeilijk in te schatten. Er is ook nog geen opleveringsdatum gekend, aangezien men eerst wacht op de uitbreiding van de RWZI Adinkerke en deze werken zijn nog niet gestart.

Ook de reductie van het in werking treden van de verschillende overstorten zou een kwaliteitsverbetering kunnen veroorzaken, maar ook hier zijn nog geen remediërende maatregelen voor voorzien.

Tot slot dient nog de bouw RWA-vijzelgemaal te Veurne, Hanssenslaan vermeld te worden. Hiervan zijn de werken momenteel aan de gang. Het is momenteel niet mogelijk om hiervan de impact op het kanaal Duinkerke-Nieuwpoort te kunnen inschatten, maar dit vijzelgemaal zou mogelijks de afvoer van bezonken afvalwater uit het gemeentelijk rioolstelsel kunnen veroorzaken.

3.

In 2001 is een monitoringmeetnet voor de visstand van de Vlaamse oppervlaktewaters van start gegaan. Dit visstandonderzoek wordt uitgevoerd door het Instituut voor Natuur- en Bosonderzoek. De bedoeling is de kwaliteit van de visstand te onderzoeken om aldus ook een beeld te verkrijgen van de ecologische waterkwaliteit. De gegevens worden in een databank ingevoerd. Dit meetnet omvat ca 900 meetpunten waarvan een 300-tal op kanalen. De kanalen worden met een periodiciteit van ongeveer 5 jaar bemonsterd.

Het kanaal Veurne-Nieuwpoort is het oostelijk deel van het kanaal Duinkerke-Nieuwpoort, het westelijk deel wordt het kanaal Veurne-Duinkerke genoemd. Op het kanaal Duinkerke-Nieuwpoort werden 8 locaties geselecteerd, 4 van deze locaties zijn gelegen in het deel Veurne-Nieuwpoort.

Het kanaal Veurne-Nieuwpoort werd de laatste keer bemonsterd in september 2005. De locaties werden elektrisch afgevist, met fuiken of door een combinatie van deze twee technieken. In totaal werd er 2000 m oeverlengte elektrisch afgevist en werden er acht fuiken geplaatst. Er werden 3826 vissen gevangen met een totaal gewicht van ongeveer 131 kg, verdeeld over 14 soorten nl. baars, bittervoorn, blankvoorn, brasem, giebel, karper, kolblei, paling, pos, rietvoorn, snoekbaars, driedoornige stekelbaars, bot en zeebaars. De meest verspreide soorten zijn baars, kolblei en paling,

die we op elke plaats terugvinden, gevolgd door blankvoorn, brasem en snoekbaars die op zeven van de acht plaatsen voorkomen. Kijken we naar de verhouding van de gevangen biomassa zien we dat paling, met een gewichtspercentage van 37.4% het grootste aandeel vertegenwoordigt, blankvoorn en brasem volgen hierop met een gewichtspercentage van respectievelijk 17.1% en 15.6%. Zeebaars is naar aantallen toe de meest gevangen soort (33.4%), gevolgd door blankvoorn (27.3%) en kolblei (16.1%).

Naar gewichtspercentage toe vertegenwoordigt zeebaars slechts 3.9%. Het is duidelijk dat het hier jonge zeebaarzen betreft die het kanaal via de sluis zijn binnengekomen en het kanaal gebruiken als opgroeigebied.

De roofvisstand op het kanaal bestaat voornamelijk uit grotere baarzen (>20 cm) en snoekbaars. Van snoekbaars werden enkel kleine exemplaren gevangen. Snoek werd niet gevangen. De functie van toppredator wordt ook ingenomen door de paling, die het grootste gewichtspercentage vormt.

Het voorkomen van juveniele exemplaren van baars, blankvoorn, brasem, gibel, karper, kolblei, rietvoorn, snoekbaars en bot wijzen op een natuurlijke rekrutering van deze vissoorten op het kanaal.

De soortendiversiteit varieert van 5 tot 11 soorten met een gemiddelde van 9.4 soorten/locatie (bijlage 2).

Als we de elektrovisserijvangsten / 100 m bekijken zien we deze variëren tussen 383 en 1667 g/100 m afgevisste oever met een gemiddelde van 1077 g/100 m. Op basis van een vangstindeling in kwartielen van de resultaten van eerdere elektrisch bemonsteringen op kanalen wijzen deze waarden op *middelmatige* tot *zeer goede vangsten* met een gemiddelde dat wijst op een *goede vangst*. Enkel de eerste 4 locaties werden elektrisch bemonsterd. De grootste biomassa werd gevangen op de eerste twee locaties gelegen in de Panne.

Op alle 8 locaties werd met fuiken gevist. De fuikvangsten/fuikdag liggen erg hoog en variëren tussen 1311 g/fuikdag en 11547 g/fuikdag met een gemiddelde van 6831 g/fuikdag. In vergelijking met vroegere bemonsterde kanalen variëren deze waarden tussen *middelmatige* en *zeer goede vangsten*, met een gemiddelde dat nog wijst op een *zeer goede fuikvangst*. Met de fuiken werd het meeste vis gevangen op de locatie gelegen in Koksijde nabij Oostduinenleed. Hier werd meer dan 11 kg/fuikdag gevangen. Het was hier vooral blankvoorn en paling die deze hoge dichtheid bepaalden. Ook op de locatie gelegen in de Panne, aan het eind van de Smeerkaartstraat werd meer dan 10 kg/fuikdag bovengedaald. Het was hier vooral brasem en kolblei die verantwoordelijk waren voor deze grootste vangst.

Bij bovenstaande waarden bekijkt men enkel de visdensiteiten en niet de samenstelling van de vispopulatie; de visindex of index voor Biotische integriteit houdt hier wel rekening mee.

De IBI werd dan ook uitgerekend voor de elektrische vangsten en fuikvangsten (bijlage 3). Hieruit blijkt dat de status van het kanaal, met uitzondering van twee *matig* scorende locaties, *ontoereikend* is. In 1999 waren er ook twee locaties *matig*. De verschillen tussen de gebruikte methodiek waren in 1999 iets groter dan in 2005. De IBI voor de stilstaande waters, kanalen worden daartoe gerekend, moet echter met de nodige voorzichtigheid worden benaderd. Een verdere verfijning zal resulteren in adequatere resultaten. Toch houden we eraan om de IBI scores te geven daar ze een indicatie geven van verstoring.

In 1999 werd het kanaal over zijn gehele lengte op 10 locaties bemonsterd. Vergelijken we de visstand van 1999 met die van 2005 dan stellen we vast dat:

- In 2005 werden 14 soorten gevangen, in 1999 werden 15 soorten gevangen. Soorten die in 1999 werden gevangen maar niet in 2005 zijn: kroeskarper, snoek, winde en zeelt. Wel is het zo dat van snoek en zeelt in 1999 slechts 1 exemplaar werd gevangen en van winde 2 exemplaren. Bittervoorn, pos en zeebaars zijn dan weer soorten die niet in 1999 werden gevangen maar wel in 2005.
- Van de beschermde bittervoorn werden in 2005 7 exemplaren gevangen, op twee locaties. Deze locaties situeren zich te Koksijde en zijn het dichtst gelegen bij de uitwatering van het kanaal ter

hoogte van de Ganzepoot. Ook op de IJzer, die ook ter hoogte van de Ganzepoot uitwatert, komt bittervoorn voor.

- Van pos werden 8 exemplaren gevangen, deze soort werd gevangen op de 4 locaties gelegen op het kanaal Veurne-Nieuwpoort. Ook pos is een soort die op de IJzer wordt gevangen.
- Opmerkelijk is dat zeebaars, een soort die in 1999 niet werd gevangen, nu in 2005 qua aantallen de meest gevangen soort is. Het betreffen juveniele exemplaren die zoals eerder gesteld het kanaal gebruiken als opgroeigebied. Het is meer dan waarschijnlijk dat deze soort in 1999 niet werd gevangen omdat er toen in juni werd gevist. Immers dan paaien deze vissen op zee, de jonge exemplaren trekken dan later in het seizoen het kanaal op om er op te groeien. In 1999 ving we deze soort dus niet omdat het nog te vroeg was. Hetzelfde ziet men bij bemonsteringen op de Zeeschelde, zeebaars wordt er ook slechts in de maanden september tot november regelmatig gevangen.
- In 1999 was paling met een aantalspercentage van 35.5% en gewichtpercentage van 24%, de absolute dominante soort op het kanaal. Nu domineert paling nog steeds qua biomassa maar qua aantallen komt ze nog op de vierde plaats. Er werd van paling dan ook slechts één derde gevangen van wat in 1999 werd gevangen.
- Net als in 2005 werd bot in 1999 enkel gevangen in het traject Veurne-Nieuwpoort.
- Indien we de vangstdensiteiten vergelijken voor de locaties die zowel in 1999 als in 2005 elektrisch werden afgevist zien we dat hoewel er in 2005 vrij goede vangstdensiteiten werden gehaald die in 1999 nog een heel stuk hoger lagen. Wel moeten we erbij vermelden dat de conductiviteit in het traject dat in 1999 elektrisch werd afgevist tussen 1725 en 1815 $\mu\text{S}/\text{cm}$ lag en in 2005 tussen 2120 en 3600 $\mu\text{S}/\text{cm}$. Bij een hogere conductiviteit kan minder efficiënt gevist worden. De vissen springen eerder weg van het net dan dat ze nog worden aangetrokken. Bovendien werd het kanaal in 2004 gebaggerd. Hierdoor zijn heel wat rietvegetaties verdwenen.
- De efficiëntie van de fuikvisserij is onafhankelijk van de conductiviteit. Voor de plaatsen die zowel in 1999 als in 2005 met fuiken werden bemonsterd zien we voor 3 van de 4 locaties een stijging van vangstdensiteiten in 2005. Deze locaties zijn gelegen in het traject Veurne-Nieuwpoort. In 1999 werd al besloten dat de CPUE-waarden (vangst per eenheid inspanning) voor de fuiken gelegen in dit traject lager waren dan die voor de fuiken gelegen in het traject Veurne-Duinkerke. In 2005 is een dergelijk verschil tussen de twee trajecten niet vast te stellen, de fuikvangsten zijn min of meer van dezelfde orde. Waarden zoals die werden gehaald in het traject Veurne-Duinkerke in 1999 worden in 2005 niet gehaald.

Er kan worden besloten dat er sinds 1999 slechts enkele kleine veranderingen waargenomen worden. De dominantie van paling is minder uitgesproken. Bittervoorn en pos worden in 2005 voor het eerst gevangen op het kanaal. Dat zeebaars soms aanwezig is op het kanaal was reeds bekend, gezien deze vissoort reeds door Timmermans in 1977 werd gevangen. De vangsten liggen in 2005 voor wat betreft de elektrovisserij over het algemeen een stuk lager in vergelijking met die van 1999. Het verschil dat in 1999 voor de fuikvisserij werd vastgesteld tussen de twee trajecten is in 2005 niet meer vast te stellen. De fuikvangsten zoals die werden gevonden in het traject Veurne-Duinkerke in 1999 worden in 2005 niet langer gehaald. Het aantal soorten is ongeveer gelijk gebleven, 14 in 2005 ten opzichte van 15 in 1999.

Snoek, winde, kroeskarper en zeelt werden in 2005 niet gevangen, maar in 1999 werden van deze soorten ook slechts één of enkele exemplaren gevangen zodat de kansen dat men deze sporadisch aanwezige soorten op het kanaal vangt, kleiner zijn. Het zijn, naast de dominantie van het aantal zeebaarzen in 2005, nog steeds dezelfde soorten die in het kanaal het meest gevangen worden. In het algemeen zijn de vangsten iets lager dan die van 1999 maar ze wijzen toch nog op *goede tot zeer goede vangsten*. Sinds de bemonstering in 1992 is het water er goed op vooruitgegaan. Immers toen konden slecht 6 vissoorten worden gevangen in kleine densiteiten waarbij driedoornige stekelbaars domineerde. Het massaal voorkomen van deze soort is typisch voor een water waarvan de waterkwaliteit nog niet toereikend genoeg is om andere soorten te herbergen. In 1990 werd het kanaal dan ook nog beoordeeld als verontreinigd tot zwaar verontreinigd. Indien de kwaliteit verder verbetert en het aandeel van andere soorten toeneemt zien we dat dit steeds ten koste gaat van het aandeel

stekelbaarzen. In 1999 was de toestand in vergelijking met die van 1992 er goed op vooruitgegaan. De toestand 1999-2005 is vrij vergelijkbaar gebleven.

BIJLAGEN:

1. Overzichtstabel van de totale vangsten op het kanaal Nieuwpoort-Duinkerke.
2. Overzicht van de aangetroffen vissoorten en het totaal aantal soorten.
3. Overzicht van de IBI waarden en hun appreciatie voor de periodes 1999 en 2005.

Bijlage(n):

<http://jsp.vlaamsparlement.be/docs/schv/2005-2006/PEETERS/581/antw.581.bijlage.001.doc>

<http://jsp.vlaamsparlement.be/docs/schv/2005-2006/PEETERS/581/antw.581.bijlage.002.doc>

<http://jsp.vlaamsparlement.be/docs/schv/2005-2006/PEETERS/581/antw.581.bijlage.003.doc>

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KRIS PEETERS
VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 582
van 13 september 2006
van **DOMINIQUE GUNS**

Boudewijnkanaal - Waterkwaliteit en visbestand

Het Boudewijnkanaal (voorheen het Kanaal Brugge-Zeebrugge genoemd) is een zeekanaal in West-Vlaanderen, dat de binnenhaven van Brugge verbindt met de Noordzee in Zeebrugge. Het kanaal is ongeveer 12 km lang. Het staat in verbinding met de kanalen Brugge-Oostende en Brugge-Gent.

1. Wat is voor het Boudewijnkanaal de kwaliteitsverbetering of kwaliteitsverslechtering van het water (fysico-chemische en biologische kwaliteit) voor het jaar 2006 (of de meest recente beschikbare gegevens)?
2. Welke vooruitgang verwacht men de komende jaren?

Wanneer wordt een optimaal niveau van de waterkwaliteit verwacht?

3. Op welke plaatsen is het visbestand op het Boudewijnkanaal het grootst en op welke plaatsen bijna onbestaande, en dit voor het jaar 2005 en vooral voor het jaar 2006 (of eventueel de meest recente beschikbare gegevens)?

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 582 van 13 september 2006

van **DOMINIQUE GUNS**

1.

Situering meetnet Vlaamse Milieumaatschappij

De Vlaamse Milieumaatschappij (VMM) heeft onder meer de decretale opdracht meetnetten te exploiteren voor het meten van de kwaliteit van de oppervlaktewateren.

De *meetnetten oppervlaktewater* bestaan hoofdzakelijk uit twee elkaar aanvullende meetnetten: een fysisch-chemisch en een biologisch. Op een geselecteerd aantal meetpunten wordt ook onderzoek gedaan naar de aanwezigheid van microverontreinigingen (v.b. bestrijdingsmiddelen, monocyclische aromatische en polycyclische aromatische koolwaterstoffen en andere gevaarlijke stoffen).

De resultaten van het fysisch-chemisch meetnet laten toe - op basis van een reeks momentopnamen (schemonsters) - uitspraak te doen over de waterkwaliteit op een bepaald meetpunt.

Op het merendeel van de meetpunten van het fysisch-chemisch meetnet wordt een basispakket van parameters onderzocht: watertemperatuur, concentratie aan opgeloste zuurstof (O₂), zuurtegraad (pH), chemisch zuurstofverbruik (CZV), ammoniakale stikstof (NH₄⁺-N), nitriet (NO₂⁻-N) en nitraat (NO₃⁻-N), totaal orthofosfaat (o-PO₄³⁻-P), totaal fosfor (Pt), chloride (Cl) en geleidingsvermogen (EC).

De parameters biochemisch zuurstofverbruik (BZV), Kjeldahl-stikstof (Kj-N), sulfaat (SO₄²⁻), totale hardheid, gehalte aan zwevende stoffen (ZS), arseen (As) en de zware metalen barium (Ba), cadmium (Cd), chroom (Cr), koper (Cu), ijzer (Fe), kwik (Hg), mangaan (Mn), lood (Pb), seleen (Se), nikkel (Ni) en zink (Zn), worden bepaald op een aantal geselecteerde meetpunten.

De Italiaanse onderzoeker Prati ontwikkelde voor verscheidene parameters een transformatieformule om een gemeten waarde om te rekenen naar een onderling vergelijkbare kwaliteitsindex. Aan de hand van deze index kan de kwaliteitsklasse bepaald worden.

De VMM gebruikt voor de beoordeling van de waterkwaliteit de Prati-index voor zuurstofverzadiging (PIO). Deze index krijgt een slechte score bij lage zuurstofspanningen, maar ook bij oververzadiging; die treedt immers op bij eutrofiëring – een verschijnsel dat de waterkwaliteit aantast. De bekomen resultaten krijgen volgende beoordeling (let wel: een hogere index wijst op een slechtere kwaliteit):

Beoordeling van de waterkwaliteit op basis van de Prati-index voor opgeloste zuurstof

PIO	Klasse	Kleur	Beoordeling ('waterkwaliteitsklasse')
0 – 1	1	blauw	niet verontreinigd
> 1 – 2	2	groen	aanvaardbaar
> 2 – 4	3	geel	matig verontreinigd
> 4 – 8	4	oranje	verontreinigd
> 8	5	rood	zwaar verontreinigd

Het biologisch onderzoek evalueert de kwaliteit van een waterloop als biotoop. Dit gebeurt aan de hand van de Belgische Biotische Index (BBI). Deze index is gestoeld op de aan- of afwezigheid van ongewervelde waterdiertjes (macro-invertebraten). Daarbij speelt hun gevoeligheid voor verontreiniging en de diversiteit van de levensgemeenschap een belangrijke rol. Hoewel in principe

gestoeld op één monsterneming per jaar, geeft de Biotische Index een terugblik in de tijd en evalueert ze de biotoopkwaliteit over een ruimere tijdspanne.

De indexwaarde schommelt tussen 0 (zeer slechte kwaliteit) en 10 (zeer goede kwaliteit).

Beoordeling van de biologische waterkwaliteit op basis van de Belgische Biotische index

BBI	Kleur	Beoordeling
9 - 10	blauw	zeer goede kwaliteit
7 - 8	groen	goede kwaliteit
5 - 6	geel	matige kwaliteit
3 - 4	oranje	slechte kwaliteit
1 - 2	rood	zeer slechte kwaliteit
0	zwart	uiterst slechte kwaliteit

De waterkwaliteit in het Boudewijnkanaal

Het Boudewijnkanaal werd gegraven in [1895](#) en verbindt de [zeehaven](#) van [Zeebrugge](#) met de [binnenhaven](#) van [Brugge](#). Over zijn totale loop is het ongeveer [12 kilometer](#) lang en bevindt het zich volledig binnen de [stadsgrenzen](#) van Brugge.

Het kreeg de wettelijke bestemming ‘viswater voor karperachtigen’ toegewezen.

De laatste beschikbare volledige meetreeks aan gegevens voor het Kanaal Brugge-Sluis betreft het jaar 2005. Voor 2006 beschikt de VMM reeds over maandelijks fysico-chemische analyseresultaten tot en met augustus.

Omwille van het brakke karakter van het Boudewijnkanaal worden geen biologische stalen genomen (m.a.w. geen BBI-bepaling).

Een overzicht van de door VMM gemonitorde meetplaatsen op het Boudewijnkanaal, met de PIO-scores van 1990 t.e.m. 2005 is terug te vinden in onderstaande tabel.

VMMNR	omschrijving	PIOKL_1990	PIOKL_1991	PIOKL_1992	PIOKL_1993	PIOKL_1994	PIOKL_1995	PIOKL_1996	PIOKL_1997	PIOKL_1998	PIOKL_1999	PIOKL_2000	PIOKL_2001	PIOKL_2002	PIOKL_2003	PIOKL_2004	PIOKL_2005
816000	Dudzele, Dudzeelse Brug	4	3		4	3				3	3	3	3	3	3	2	2
816010	Dudzele, Ter Bollestraat, opw Dudzeelse Brug																
816020	Ter Bollestraat, thv lozingspt. RWZI en IVBO																
816040	Pathoekeweg-zijwegel, thv OMC/petroleumtanks										3		3	3	3	2	2
816070	Brugge Sint-Pieters, Klein Handelsdok, L Coiseaustr																
816075	Brugge Sint-Pieters, Klein Handelsdok, L Coiseaustr																
816200	Lzpt RWZI en IVBO																
816400	thv OMC/petroleumtanks																

Globaal gezien wijst de Prati-index voor zuurstofverzadiging sinds 2004 (renovatie RWZI Brugge) op een ‘aanvaardbare’ toestand.

Uit de normtoetsingen voor basiskwaliteit van meetplaats 816000 voor 2004 en 2005 kan afgeleid worden dat de kwaliteit van het kanaal relatief goed is, met enkel een normoverschrijding voor de parameters CZV en orthofosfaat. Voor alle andere parameters (zoals opgeloste zuurstof, pH, BZV, totaal fosfor, nitraat, ammonium en Kjeldahlstikstof, zwevende stoffengehalte, zware metalen en

pesticiden) wordt voldaan aan de basiskwaliteitsnormen. In 2003 was er nog een overschrijding voor zwevende stoffen en totaal fosfor.

Het Boudewijnkanaal (816000-816040) heeft de wettelijke bestemming viswater en [voldoet niet](#) aan de strenge viswaternormen voor de parameters ammonium en nitriet.

Situering meetnet INBO

Het Instituut voor Natuur- en Bosonderzoek (INBO) meet sedert 1994 de kwaliteit van de vis met betrekking tot het voorkomen van een aantal verontreinigende stoffen (PCB's, pesticiden, zware metalen, ...) in het Vlaamse palingpolluentenmeetnet. Momenteel bestaat dit meetnet uit een 350-tal locaties verspreid over Vlaanderen. Voor het Boudewijnkanaal zijn er van 5 locaties kwalitatieve gegevens beschikbaar van 1994-1995 en van 3 locaties van 2000. Recent (september 2006) werd een nieuwe bemonsteringscampagne uitgevoerd, de resultaten hiervan zijn echter nog niet beschikbaar. Op alle locaties in 1994-1995 en 2000 werd de Belgische PCB consumptienorm voor vis (75 ng/g versgewicht) gemiddeld overschreden, de aangetroffen gemiddelde concentraties varieerden tussen 140 en 1175 ng/g versgewicht. De hoogste concentraties werden aangetroffen in Brugge, 1175 ng/g versgewicht in 1994 en 633 ng/g versgewicht in 2000. Dit zou kunnen wijzen op een verbetering van de situatie maar we dienen in rekening te brengen dat het geen identieke locaties betreft. Gegevens van de net afgelopen campagne in 2006 zullen deze trend al dan niet bevestigen. Voor het pesticide lindaan is er in 1994-95 in Lissewege en in Brugge t.h.v. het RWZI een *sterk afwijkende* concentratie aangetroffen. In 2000 was de concentratie in Brugge t.h.v. het RWZI gedaald tot 25% van de concentratie die 6 jaar eerder werd aangetroffen tot *afwijkend* van de referentieconcentratie voor Vlaanderen. De concentraties voor het zware metaal cadmium waren in mei 1994 op 4 van de vijf toen bemonsterde locaties *sterk afwijkend* van de referentiewaarde voor Vlaanderen. Sindsdien zijn er op het Boudewijnkanaal geen gemiddelde *sterk afwijkende* concentraties meer aangetroffen. Verder werden er in 1994 voor lood op alle locaties gemiddelde concentraties aangetroffen die *sterk afwijkend* waren van de referentiewaarde, noch in 1995, noch in 2000 werden er sindsdien gemiddelde *sterk afwijkende* waarden aangetroffen op het kanaal. Het lijkt erop dat de recente sanering van een aantal rechtstreekse lozingspunten en verder doorgedreven zuiveringstechnieken aan het RWZI een positief effect heeft op de kwaliteit van de vissen van het kanaal.

In september 2006 werden er opnieuw bemonsteringen uitgevoerd en werd er paling en bijkomend roofvis meegebracht van een aantal locaties. De analyseresultaten van deze stalen zullen ons een duidelijker beeld geven over het verdere vervuilingsverloop op het Boudewijnkanaal.

Voor de referentiewaarden en de afwijkingsklassen van de verschillende polluenten verwijzen we naar Goemans *et al.* (2003).

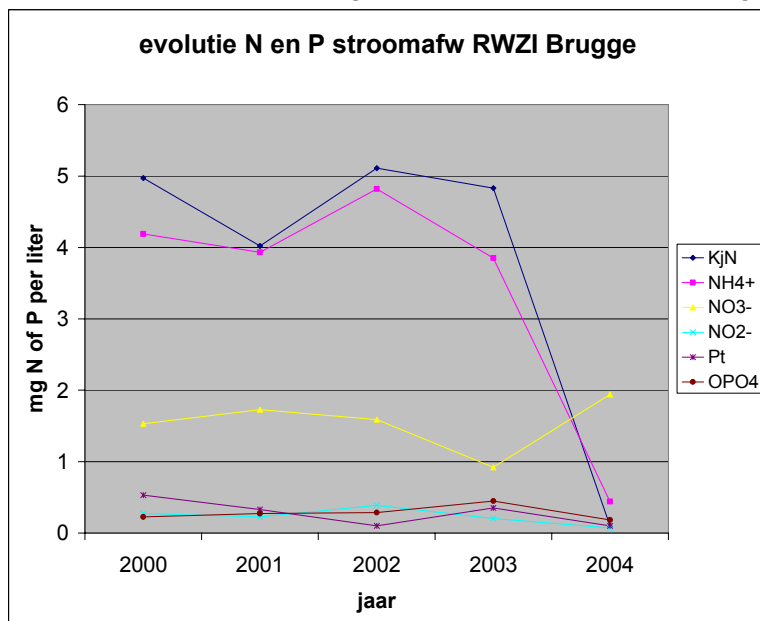
2.

De komende jaren wordt geen belangrijke verbetering van de waterkwaliteit van het Boudewijnkanaal meer verwacht.

Het belangrijkste aandeel in de verontreiniging van het kanaal wordt gevormd door de RWZI Brugge.

De meetplaats 816000 bevindt zich stroomafwaarts de RWZI Brugge en heeft ten gevolge van de renovatie van deze RWZI in 2004 een opmerkelijke kwaliteitsverbetering wat betreft de concentratie aan nutriënten.

In 2004 werd deze RWZI uitgebreid met 4 nieuwe beluchtingstanks en 4 nabezinkstanks. Dit had tot

doel het behandelbare debiet te vergroten, alsook de nutriëntverwijdering uit te bouwen, zodat steeds aan de lozingsvoorwaarden voor N (10 mg/l) en P (1mg/l) kan voldaan worden. De toename van het behandelbare debiet zal ook tot gevolg hebben dat de overstorten in de omgeving van Brugge, waaronder dat van het pompstation Polderstraat (Zuidervaartje) veel minder in werking zullen treden (of althans het geloosde debiet zal verminderen). De capaciteit van de vernieuwde RWZI bedraagt 300.000 IE. Zij trad midden 2004 in werking.

In vergelijking met 2003 trad een opmerkelijke daling van de concentratie aan [KJ-N](#), [ammoniumstikstof](#), [orthofosfaat](#) en totaal fosfor waargenomen in het Boudewijnkanaal (816000). Enkel voor nitraat is er geen duidelijke verbetering merkbaar.

Naast het effluent van de RWZI Brugge komt via een aantal overstorten ook nog verdund huishoudelijk afvalwater in het Boudewijnkanaal terecht.

De eigenaarschaps-hydronautstudie 2005 van Aquafin, uitgevoerd in de rioolbekkens ten westen van het kanaal (St.-Pieters), heeft geresulteerd in een aantal projectvoorstellen om het overstorten te beperken en meer afvalwater naar de RWZI Brugge te sturen. Een aantal van deze voorstellen zijn opgenomen in het optimalisatieprogramma van VMM voor 2008.

Een laatste bron van vervuiling vormen de bedrijven langs het kanaal die in bepaalde gevallen nog huishoudelijk of bedrijfsafvalwater in het kanaal lozen.

Deze vorm van vervuiling is vrij beperkt.

In het verleden werden o.m. door stad Brugge belangrijke inspanningen geleverd om illegale industriële lozings op te sporen en werden de bedrijven gedwongen zich in regel te stellen met de Vlareme-reglementering.

3.

In 2001 is een monitoringmeetnet voor de visstand van de Vlaamse oppervlaktewaters van start gegaan. Dit visstandonderzoek wordt uitgevoerd door het Instituut voor Natuur- en Bosonderzoek. De bedoeling is de kwaliteit van de visstand te onderzoeken om aldus ook een beeld te verkrijgen van de ecologische waterkwaliteit. De gegevens worden in een databank ingevoerd. Dit meetnet omvat ca 900 meetpunten waarvan een 300-tal op kanalen. De kanalen worden met een periodiciteit van ongeveer 5 jaar bemonsterd.

Op het Boudewijnkanaal werden 5 locaties geselecteerd, deze locaties werden pas (van 11-15 september 2006) bemonsterd. De eerste resultaten zijn hieronder beknopt weergegeven. De vorige afvissingen dateren van 1994, toen een uitgebreide bemonstering van het kanaal werd uitgevoerd. Het Boudewijnkanaal is qua visbestand helemaal anders dan andere Vlaamse kanalen, gezien het water in het Boudewijnkanaal voor 60 tot 90% bestaat uit zeewater. Gezien het zoute karakter van het kanaal kan hier niet elektrisch gevestigd worden en werden de gegevens verzameld door middel van kieuwnetvisserij en fuikvisserij.

Er werden 10 fuiken en 10 kieuwnetten geplaatst. In totaal werden er 1127 vissen gevangen met een totaal gewicht van ongeveer 143 kg, verdeeld over 12 soorten nl. baars, paling, bot, dunlipharder, griet, haring, koornaarvis, steenbolk, tong, wijting, zeebaars en zwarte grondel. De meest verspreide soorten zijn zeebaars en paling. Kijken we naar de verhouding van de gevangen biomassa zien we dat paling, met een gewichtspercentage van 88.3% het kanaal domineert, zeebaars volgt hier op met 10.3% (zie tabel 1). De overige vissoorten maken elk minder dan 1% van de biomassa uit. Naar aantallen toe is zeebaars met zijn aantalpercentage van 48.4% de meest gevangen soorten en wordt op de voet gevolgd door paling (45.3%). Koornaarvis heeft een aantalpercentage van 3.6%, de overige soorten maken elk minder dan 1% van de gevangen aantallen uit.

De soortendiversiteit per locatie is laag en varieert van 3 tot 6 soorten met een gemiddelde van 4.8 soorten/locatie (tabel 2).

Op alle 5 locaties werd met fuiken gevist. De fuikvangsten/fuikdag variëren tussen 434 g/fuikdag en 27062 g/fuikdag. Op basis van een vangstindeling in kwartielen van de resultaten van eerdere fuikbemonsteringen op kanalen variëren deze waarden tussen 'kleine' en 'zeer goede vangsten'. Met de fuiken werd het meeste vis gevangen op de locatie gelegen in het Nijverheidsdok te Brugge, hier werd 27062 g/fuikdag gehaald. Gezien de uitgesproken dominantie van paling, is deze soort dan ook verantwoordelijk voor het feit dat dergelijke zeer hoge waarden gehaald worden. Op de 3 locaties gelegen op het Boudewijnkanaal, vinden we waarden tussen de 1500 en 2500 g/fuikdag gehaald, dit zijn 'middelmattige tot goede vangsten'. Op de locatie gelegen in de haven van Zeebrugge werd het minst gevangen en worden 'kleine vangsten' gehaald.

In 1994-1995 werd het kanaal op dezelfde 5 locaties, in 4 seizoenen en met nog meer vangsttechnieken bemonsterd. Toen werden er niet minder dan 26 vis-en rondbeksoorten geïventariseerd. Toen werd de visstand beschreven als een gediversifieerde brakwatergemeenschap met paling, bot, harder, steenbolk en zwarte grondel als dominante soorten.

Op het eerste zicht zou men kunnen besluiten dat de visstand er op het Boudewijnkanaal er sterk is op achteruitgegaan. Toch moeten we voorzichtig zijn met de interpretatie van deze gegevens. Immers een uitbreiding van technieken en vangstseizoenen maken dat er meer en andere soorten kunnen gevangen worden. Sommige soorten laten zich immers beter vangen met de ene techniek, andere dan weer met een andere. Hoe meer technieken hoe meer kansen dat er ook andere soorten worden gevangen. Ook het seizoen speelt een grote rol, sommige soorten gebruiken immers het kanaal tijdelijk als paaigebied of opgroeigebied en zijn na een tijd weer naar zee. Deze temporele variaties worden opgevangen door in verschillende seizoenen te vissen. Een goed voorbeeld hiervan zijn de zeebaarsvangsten. Van deze soort werden verschillende 100den juvenielen aangetroffen (vooral ter hoogte van de RWZI). Van deze soort weten we dat ze in het najaar eerder de kanalen of andere brakwatersystemen intrekken om op te groeien. Rekening houdend met deze factoren stellen we het volgende vast:

- de dominantie van paling in onderhavige campagne is toch wel opvallend, in 1994 werden over de 4 campagnes 321 palingen, gevangen, nu 510 en dat enkel in de fuiken
- in 1994 werden er 54 zeebaarzen gevangen, nu 546, daarbij moeten we opmerken dat er toen 47 van die 54 tijdens de tweede campagne werden gevangen. Deze campagne vond plaats eind augustus en is qua timing vergelijkbaar met deze van onderhavige campagne. Dit bevestigt de tijdelijke aanwezigheid van deze soort in het kanaal. Toch wel opmerkelijk dat nu het tienvoud werd gevangen
- koornaarvis werd in 1994, 6 keer gevangen, in onderhavige campagne 41 keer.
- in 1994 werden van grote zeenaald, grauwe poon, rode poon, pitvis, rivierprik, schol, brakwatergrondel, pollak, puitaal en dikkopje slechts 1 tot 3 exemplaren gevangen. Lozano's grondel werd in 1994 dan weer enkel in juni gevangen. Het is dus niet abnormaal dat deze soorten in de campagne van 2006 niet werden gevangen.
- pos, één keer gevangen in 1994, was toen de enige zoetwatervis, in 2006 is baars de enige gevangen zoetwatervis.

- van bot en tong werden in onderhavige campagne respectievelijk 6 en 3 exemplaren gevangen, dit is vergelijkbaar met de aantallen gevangen in de overeenkomstige campagne in 1994, toen werden er respectievelijk 10 en 2 exemplaren gevestig.
- in onderhavige campagne werd slechts 1 harder gevangen, in 1994 in de overeenkomstige periode een vijftigtal, nog meer uitgesproken zijn de haringvangsten, van deze soort werden in 2006, 4 exemplaren gevestig, in 1994-1995, 774 stuks. Als we gaan kijken hoe deze soorten werden bemonsterd dan zien we dat zowel harder als haring praktisch allemaal met het kruisnet gevestig werden, deze techniek werd in onderhavige campagne niet gebruikt. Ook van zwarte grondel werd slechts één exemplaar gevangen, in 1994 werden de 133 zwarte grondels praktisch allemaal tijdens een viswedstrijd in juni bovengehaald
- van steenbolk werden in deze campagne 7 exemplaren gevangen, in 1994 in totaal 170 maar opvallend en overeenkomstig met wat we nu vinden werd er in 1994 in de overeenkomstige tweede campagne slechts 4 exemplaren gevestig. Ook voor wijting (nu 4 stuks) en griet (nu 1 exemplaar) vinden we iets gelijkaardigs hiervan werden in 1994 respectievelijk 34 en 27 stuks gevangen, maar respectievelijk slechts 1 en 3 exemplaar in campagne 2.
- sprot en kleurige grondel werd in 2006 niet gevangen, in 1994 werd in de overeenkomstige periode slechts 1 sprot met het kruisnet boven gehaald en geen enkele kleurige grondel.

Dit alles in acht genomen kunnen we besluiten dat de visstand niet zoveel veranderd is als op eerste zicht lijkt. Het kanaal is en blijft een belangrijk palingwater waar ook zeebaars sterk vertegenwoordigd is. Het lijkt er op dat de oorzaken waarom soorten die in 1994 werden gevangen nu niet of nauwelijks worden gevangen eerder te zoeken zijn in het feit dat er toen ook werd gevestig met het kruisnet en er over verschillende seizoenen werd bemonsterd. Opvallend voor 2006 was wel de overvloedige kwallengangsten in de fuiken. Dit fenomeen werd niet vastgesteld in 1994.

BIJLAGE:

Overzichttabel van de totale vangsten op het Boudewijnkanaal per soort. Overzicht van de aangetroffen vissoorten en het totaal aantal soorten op de verschillende locaties.

Bijlage(n):

<http://jisp.vlaamsparlement.be/docs/schv/2005-2006/PEETERS/582/antw.582.bijlage.001.doc>

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

KRIS PEETERS
VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 583
van 13 september 2006
van **DOMINIQUE GUNS**

Kanaal Leuven-Dijle - Waterkwaliteit en visbestand

Het Kanaal Leuven-Dijle, ook de “Leuvense Vaart” genoemd, is ongeveer 30 km lang en loopt van in de stad Leuven via Mechelen tot aan de samenvloeiing van de Dijle en de Zenne. Ruim driekwart van het kanaal bevindt zich op het grondgebied van de provincie Vlaams-Brabant. Tussen Hofstade en het Zennegat vloeit de vaart enkele kilometers over het grondgebied van de provincie Antwerpen.

1. Wat is voor het Kanaal Leuven-Dijle de kwaliteitsverbetering of kwaliteitsverslechtering van het water (fysico-chemische en biologische kwaliteit) voor het jaar 2006 (of de meest recente beschikbare gegevens)?
2. Welke vooruitgang verwacht men de komende jaren?

Wanneer wordt een optimaal niveau van de waterkwaliteit verwacht?

3. Op welke plaatsen is het visbestand op het Kanaal Leuven-Dijle het grootst en op welke plaatsen bijna onbestaande, en dit voor het jaar 2005 en vooral voor het jaar 2006 (of eventueel de meest recente beschikbare gegevens)?

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 583 van 13 september 2006

van **DOMINIQUE GUNS**

1.

Situering meetnet Vlaamse Milieumaatschappij

De Vlaamse Milieumaatschappij (VMM) heeft onder meer de decretale opdracht meetnetten te exploiteren voor het meten van de kwaliteit van de oppervlaktewateren.

De *meetnetten oppervlaktewater* bestaan hoofdzakelijk uit twee elkaar aanvullende meetnetten: een fysisch-chemisch en een biologisch. Op een geselecteerd aantal meetpunten wordt ook onderzoek gedaan naar de aanwezigheid van microverontreinigingen (v.b. bestrijdingsmiddelen, monocyclische aromatische en polycyclische aromatische koolwaterstoffen en andere gevaarlijke stoffen).

De resultaten van het fysisch-chemisch meetnet laten toe - op basis van een reeks momentopnamen (schepmonsters) - uitspraak te doen over de waterkwaliteit op een bepaald meetpunt.

Op het merendeel van de meetpunten van het fysisch-chemisch meetnet wordt een basispakket van parameters onderzocht: watertemperatuur, concentratie aan opgeloste zuurstof (O_2), zuurtegraad (pH), chemisch zuurstofverbruik (CZV), ammoniakale stikstof (NH_4^+ -N), nitriet (NO_2^- -N) en nitraat (NO_3^- -N), totaal orthofosfaat ($o-PO_4^{3-}$ -P), totaal fosfor (Pt), chloride (Cl) en geleidingsvermogen (EC).

De parameters biochemisch zuurstofverbruik (BZV), Kjeldahl-stikstof (Kj-N), sulfaat (SO_4^{2-}), totale hardheid, gehalte aan zwevende stoffen (ZS), arseen (As) en de zware metalen barium (Ba), cadmium (Cd), chroom (Cr), koper (Cu), ijzer (Fe), kwik (Hg), mangaan (Mn), lood (Pb), seleen (Se), nikkel (Ni) en zink (Zn), worden bepaald op een aantal geselecteerde meetpunten.

De Italiaanse onderzoeker Prati ontwikkelde voor verscheidene parameters een transformatieformule om een gemeten waarde om te rekenen naar een onderling vergelijkbare kwaliteitsindex. Aan de hand van deze index kan de kwaliteitsklasse bepaald worden.

De VMM gebruikt voor de beoordeling van de waterkwaliteit de Prati-index voor zuurstofverzadiging (PIO). Deze index krijgt een slechte score bij lage zuurstofspanningen, maar ook bij oververzadiging; die treedt immers op bij eutrofiëring – een verschijnsel dat de waterkwaliteit aantast. De bekomen resultaten krijgen volgende beoordeling (let wel: een hogere index wijst op een slechtere kwaliteit):

Beoordeling van de waterkwaliteit op basis van de Prati-index voor opgeloste zuurstof

PIO	Klasse	Kleur	Beoordeling ('waterkwaliteitsklasse')
0 – 1	1	blauw	niet verontreinigd
> 1 – 2	2	groen	aanvaardbaar
> 2 – 4	3	geel	matig verontreinigd
> 4 – 8	4	oranje	verontreinigd
> 8	5	rood	zwaar verontreinigd

Het biologisch onderzoek evalueert de kwaliteit van een waterloop als biotoop. Dit gebeurt aan de hand van de Belgische Biotische Index (BBI). Deze index is gestoeld op de aan- of afwezigheid van ongewervelde waterdiertjes (macro-invertebraten). Daarbij speelt hun gevoeligheid voor verontreiniging en de diversiteit van de levensgemeenschap een belangrijke rol. Hoewel in principe

gestoeld op één monsterneming per jaar, geeft de Biotische Index een terugblik in de tijd en evalueert ze de biotoopkwaliteit over een ruimere tijdspanne.

De indexwaarde schommelt tussen 0 (zeer slechte kwaliteit) en 10 (zeer goede kwaliteit).

Beoordeling van de biologische waterkwaliteit op basis van de Belgische Biotische index

BBI	Kleur	Beoordeling
9 - 10	blauw	zeer goede kwaliteit
7 - 8	groen	goede kwaliteit
5 - 6	geel	matige kwaliteit
3 - 4	oranje	slechte kwaliteit
1 - 2	rood	zeer slechte kwaliteit
0	zwart	uiterst slechte kwaliteit

Kwaliteit van het kanaalwater

Het Kanaal Leuven-Dijle, dat de bestemming 'viswater voor karperachtigen' heeft, wordt in Leuven voornamelijk gevoed door verontreinigd Voerwater, dat bij het inlaatpunt nog niet volledig vermengd is met het Dijlewater¹. De kwaliteit in 2005 (het jaar van de meest recent beschikbare data) is dan ook – zoals de jaren ervoor - niet goed, met een PIO behorend tot de klasse 'verontreinigd' en een matige biologische kwaliteit (laatste meting in 2004). In 2005 worden hier de basiskwaliteitsnormen overschreden voor opgeloste zuurstof, ammonium, fosfor en orthofosfaat en de viswaternormen voor opgeloste zuurstof, ammonium en nitriet. Dit is een verbetering t.o.v. 2004 toen zowel de basiskwaliteit- als de viswaternormen werden overschreden voor opgeloste zuurstof, zwevende stoffen, BZV en ammonium, naast de basiskwaliteitsnormen voor CZV en orthofosfaat, en de viswaternorm voor nitriet. Deze situatie weerspiegelt echter de nog steeds slechte kwaliteit van het instromende Voerwater.

Door de zelfzuiverende werking en de lange verblijftijd (circa drie maanden, weinig versassingen) verbetert de waterkwaliteit echter geleidelijk in stroomafwaartse richting. De Prati-index behoort in 2005 te Battel, Mechelen dan ook tot de klasse 'aanvaardbaar' (sinds 2002) en de biologische kwaliteit is er al jaren (sinds 2000) zeer goed. In 2005 worden hier enkel de basiskwaliteitsnormen overschreden voor temperatuur, pH en fosfor, en de viswaternormen voor nitriet en orthofosfaat. Het overschrijden van de norm voor orthofosfaat is, in een nagenoeg stilstaand water als het kanaal Leuven-Dijle, niet zonder belang, en kan leiden tot eutrofiëringsverschijnselen (algenbloei met groene kleuring van het water en zuurstoftekorten 's nachts).

Situering en resultaten meetnet INBO

Het Instituut voor Natuur- en Bosonderzoek (INBO) meet sedert 1994 de kwaliteit van de vis met betrekking tot het voorkomen van een aantal verontreinigende stoffen (PCB's, pesticiden, zware metalen, ...) in het Vlaamse palingpolluentenmeetnet. Momenteel bestaat dit meetnet uit een 350-tal locaties verspreid over Vlaanderen. Voor het Kanaal Leuven-Dijle zijn kwalitatieve gegevens beschikbaar voor 1994 (1 locatie), 1996 (1 locatie), 2001 (2 locaties) en 2002 (3 locaties). Steeds werd de Belgische PCB consumptienorm voor vis (75 ng/g versgewicht) overschreden, de aangetroffen gemiddelde concentraties varieerden tussen 184 en 546 ng/g versgewicht. De hoogste concentraties werden aangetroffen in Battel (1994, 546 ng/g versgewicht) en Tildonk (1996, 407 ng/g versgewicht), in Tildonk zagen we in 2001 een daling optreden tot 213 ng/g versgewicht. De concentraties op de andere locaties schommelden allen tussen 200 en 300 ng/g versgewicht en zijn allen *afwijkend* van de referentiewaarde voor Vlaanderen.

Voor het pesticide lindaan werden er op 3 locaties gemiddeld *sterk afwijkende* waarden aangetroffen: Tildonk (1996, 132 ng/g versgewicht), Wijgmaal (2002, 38 ng/g versgewicht) en Battel (1994, 26 ng/g

¹ De waterkwaliteit van het kanaal Leuven-Mechelen wordt te Leuven voornamelijk bepaald door de kwaliteit van de waterloop "de Voer". Ongeveer 100 meter voor de Dijle via de Hond (een constructie en geen waterloop) het kanaal Leuven-Mechelen voedt, mondt de Voer aan dezelfde kant uit in de Dijle. Omdat ter hoogte van "de Hond" dit Voerwater nog niet volledig gemengd is met het Dijlewater, wordt het kanaal in hoofdzaak gevoed door de Voer.

versgewicht). In Tildonk, waar in 1996 de hoogste concentraties voor dit kanaal werden aangetroffen, daalde de linaan concentratie sterk tot 19 ng/g versgewicht (*afwijkend* van de referentie) in 2001. De concentratie in Boortmeerbeek (2002) voor het zware metaal cadmium was *afwijkend* van de referentiewaarde voor Vlaanderen, op de andere locaties was de aangetroffen concentratie *licht tot niet afwijkend* van de referentie. Op diezelfde locatie werd er tevens een gemiddeld *sterk afwijkend* waarde aangetroffen voor het zware metaal lood, er werd zelfs een individuele paling aangetroffen die een concentratie had drie maal hoger dan de toegelaten Europese norm van 400 ng/g versgewicht. Twee andere palingen van deze locatie hadden een concentratie net onder deze Europese norm (396 en 381 ng/g versgewicht).

Nikkel concentraties liggen extreem hoog voor dit kanaal, drie van de vier locaties van dit kanaal waar we nikkel gegevens van hebben zitten in de top 10 van de meest vervuilde locaties in Vlaanderen. De hoogste concentratie werd aangetroffen in Boortmeerbeek (3 888 ng/g versgewicht), de tweede hoogste concentratie ooit aangetroffen in Vlaanderen was net geen 3 000 ng/g versgewicht (Maas in Maasmechelen, 2002). De gemiddelde concentratie in Vlaanderen bedraagt 165 ng/g versgewicht. Waar deze vervuiling van afkomstig kan zijn is vooralsnog onduidelijk.

In oktober 2006 zullen er nieuwe bemonsteringen worden uitgevoerd en zal er paling en bijkomend roofvis meegebracht worden van een aantal locaties. De analyseresultaten van deze stalen zullen ons een duidelijker beeld geven over het verdere vervuilingsverloop op het kanaal Leuven-Dijle.

Voor de referentiewaarden en de afwijkingsklassen van de verschillende pollutanten verwijzen we naar Goemans *et al.* (2003).

2.

Door de aanleg van de collectoren langs de Voer zowel naar de zuiveringsinstallatie van Leuven als naar de zuiveringsinstallatie van Tervuren, zal de kwaliteit van de Voer aanzienlijk verbeteren. Immers, het overgrote deel van de woningen in het gebied zijn reeds aangesloten op de riolering. De RWZI Tervuren en de toevoerende collectoren hadden reeds in 1996 moeten opgeleverd worden. De werken zijn echter nog niet begonnen.

Het dossier is nu al jarenlang geblokkeerd wegens talrijke, aanslepende juridische procedures tegen de inplanting van de RWZI, die werden ingespannen door een beperkte groep omwonenden

Om het dossier toch vooruit te helpen werd het concept reeds drastisch aangepast, naar een systeem dat een minimale hinder voor de omwonenden kan waarborgen. De plannen zijn allemaal uitgewerkt en een deel van de werken zijn, na het verkrijgen van de vergunningen waarvan er één nadien werd geschorst, momenteel zelfs gegund.

De einddatum van dit dossier is dus afhankelijk van het juridisch steekspel rond de vergunningen. Eens deze verkregen zal de bouw van de RWZI normaliter ongeveer 1.5 jaar in beslag nemen.

Een aantal jaren geleden werd de rechteroever van het kanaal Leuven-Mechelen ecologisch heraangelegd, met o.m. de aanleg van plasbermen en rietaanplantingen. Dit zou zowel de zelfzuiverende werking van de waterloop als de visstand ten goede moeten komen.

Vermelden we tenslotte dat het aantal versassingen op het kanaal Leuven-Mechelen in de toekomst zou kunnen stijgen (o.a. sinds de recente aanleg van een loskade te Leuven voor het transport van afval per schip). Een studie van enkele jaren geleden, in opdracht van AWZ, heeft uitgewezen dat men theoretisch tot 20 versassingen per dag zou kunnen gaan, terwijl het optimum rond 16 versassingen zou liggen. Mogelijks zou dit de waterkwaliteit in het kanaal negatief kunnen beïnvloeden omdat door een toenemend aantal versassingen de verblijftijd van het water ingekort wordt. Het is echter nog niet duidelijk in welke mate dit het geval zal zijn. Bovendien kan een toenemende scheepvaart ook de waterkwaliteit negatief beïnvloeden (lozingen, golflslag, opwoelen waterbodem).

3.

In 2001 is een monitoringmeetnet voor de visstand van de Vlaamse oppervlaktewaters van start gegaan. Dit visstandonderzoek wordt uitgevoerd door het Instituut voor Natuur- en Bosonderzoek. De bedoeling is de kwaliteit van de visstand te onderzoeken om aldus ook een beeld te verkrijgen van de

ecologische waterkwaliteit. De gegevens worden in een databank ingevoerd. Dit meetnet omvat ca 900 meetpunten waarvan een 300-tal op kanalen. De kanalen worden met een periodiciteit van ongeveer 5 jaar bemonsterd.

Op het kanaal Leuven-Dijle werden 8 punten geselecteerd. Deze punten zullen in de week van 2-6 oktober 2006 bemonsterd worden.

De vorige gegevens werden verzameld in 2001-2002 toen het kanaal werd bemonsterd in het kader van een studie in opdracht van de Provinciale Visserijcommissie van Vlaams-Brabant (‘Visstandsonderzoek en studie naar vismigratie doorheen de sluizen op het kanaal Leuven-Dijle’). Er werden 10 locaties (verdeeld over 4 sectoren) op het gebied Vlaams-Brabant geselecteerd en uitvoerig bemonsterd door middel van elektrovisserij, fuiken en kieuwnetvisserij. De gevangen vissen werden per sector gemerkt. Over een periode van 10 maanden werden er gedurende 35 dagen bemonsteringen uitgevoerd. De 4 sectoren zijn Leuven-Tildonk (sector 1), Tildonk-Kampenhout (sector 2), Kampenhout-Boortmeerbeek (sector 3) en Boortmeerbeek-Hofstade (sector 4).

In totaal werden er 20 vissoorten gevangen, nl. alver, baars, beekforel, bittervoorn, blankvoorn, blauwbandgrondel, brasem, gibel, riviergrondel, karper, bruine Amerikaanse dwergmeerval, kolblei, paling, pos, rietvoorn, snoek, snoekbaars, winde, zeelt en zonnebaars. Baars maakt met een aantalspercentage van 48% de meest gevangen vis, gevolgd door blankvoorn (18%) en paling (17%). Naar biomassa toe domineert paling met zijn gewichtsperscentage van 49%, gevolgd door zeelt (12%) en baars (11%). Opgedeeld in sectoren komt met tot gelijkaardige resultaten.

De soortendiversiteit per sector varieert tussen 13 en 19 soorten. De hoogste soortendiversiteit werd gevangen in sector 1, hier werden 19 soorten gevangen. De beschermde bittervoorn en riviergrondel komen enkel in sector 1 en 2 voor. In sector 2 werden 14 soorten gedetermineerd. In de andere twee sectoren tellen we 13 soorten.

Via de herhaalde merk- en terugvangstmethode in dit onderzoek konden biomassabepalingen worden gedaan per sector. De hoogste biomassa werd berekend voor de sector Kampenhout-Boortmeerbeek met 338 kg/ha. Voor de sector Leuven-Tildonk werd er 256 kg/ha berekend, voor de sector Tildonk-Kampenhout, 231 kg/ha. Het minst werd gevangen in de sector Boortmeerbeek-Hofstade, hier werd 188 kg/ha berekend.

Tijdens deze studie werd ook het temporeel verloop van de vangsten onderzocht. Gedurende 10 maanden (oktober 2001-juli 2002) werd de evolutie van het aantal soorten en de evolutie van de totale densiteiten gevolgd. In januari werd het kleinste aantal soorten gevangen (10). In april daarentegen werden 16 soorten gevangen. Wat betreft de aantalevolutie merken we een stijgende tendens vanaf maart die uitloopt tot juli.

Het kanaal Leuven-Dijle is een kanaal met een gediversifieerde visstand met baars, blankvoorn en paling als dominante soorten en waarvan ook de overige 17 soorten regelmatig gevangen worden. De berekende biomassa's wijzen op een ‘gezonde visdensiteit’.

Zoals eerder vermeld zal het kanaal over zijn gehele lengte (dus ook het deel gelegen in de provincie Antwerpen) de eerste week van oktober opnieuw bemonsterd worden in het kader van het meetnet zoetwatervis.

BIJLAGE:

Overzicht van de aangetroffen vissoorten en het totaal aantal soorten.

Bijlage(n):

<http://jsp.vlaamsparlament.be/docs/schv/2005-2006/PEETERS/583/antw.583.bijlage.001.doc>

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

KRIS PEETERS
VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 584
van 13 september 2006
van **DOMINIQUE GUNS**

Kanaal Gent-Terneuzen - Waterkwaliteit en visbestand

Het Kanaal Gent-Terneuzen is een kanaal gelegen in België (provincie Oost-Vlaanderen) en Nederland dat de haven van Gent rechtstreeks verbindt met de Westerschelde in Terneuzen. Het kanaal is 32,6 km lang, waarvan 17,1 km op Belgisch en 15,5 km op Nederlands gebied. Het kanaal staat ook in verbinding met het Kanaal Brugge-Gent, de Leie en de Schelde.

1. Wat is voor het Kanaal Gent-Terneuzen de kwaliteitsverbetering of kwaliteitsverslechtering van het water (fysico-chemische en biologische kwaliteit) voor het jaar 2006 (of de meest recente beschikbare gegevens)?

2. Welke vooruitgang verwacht men de komende jaren?

Wanneer wordt een optimaal niveau van de waterkwaliteit verwacht?

3. Op welke plaatsen is het visbestand op het Kanaal Gent-Terneuzen het grootst en op welke plaatsen bijna onbestaande, en dit voor het jaar 2005 en vooral voor het jaar 2006 (of eventueel de meest recente beschikbare gegevens)?

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 584 van 13 september 2006

van **DOMINIQUE GUNS**

1. Voorafgaande opmerking:

De meetcampagne 2006 is momenteel nog volop en om tot de juiste conclusies te komen met betrekking tot de waterkwaliteit is het wenselijk de resultaten over één volledig jaar (over de seizoenen heen) in beschouwing te nemen. Hiermee rekening houdende, werd geopteerd om een kwaliteitsbespreking weer te geven op basis van de beschikbare gegevens van 2005.

Inleiding :

VMM hanteert bij de beoordeling van de fysisch-chemische waterkwaliteit de Prati-index voor zuurstofverzadiging, waarbij de index ongunstig beïnvloed wordt zowel bij zuurstofgebrek (veroorzaakt door microbiële afbraak van verontreiniging) als bij zuurstofoververzadiging (ontstaat bijwierbloei van microscopische algen als gevolg van een overaanbod aan nutriënten, ook eutrofiëring genoemd).

De biologische waterkwaliteit wordt beoordeeld door middel van de Belgische Biotische Index (BBI), steunend op de aan- of afwezigheid van macro-invertebraten in het water. Als macro-invertebraten beschouwt men met het blote oog waarneembare ongewervelden zoals insecten, weekdieren, kreeftachtigen, wormen, e.d. Dit biologisch onderzoek evalueert de kwaliteit van een waterloop als biotoop en geeft daarenboven een kwaliteitsbeeld over een ruimere tijdsperiode. De indexwaarde schommelt tussen 0 en 10. Hoe hoger de BBI-index, hoe beter de kwaliteit.

Algemene kwaliteitsbespreking:

Bijlage 1 geeft de meetpunten weer die gelegen zijn langsheen het kanaal. Het volledige traject dient te voldoen aan de basiskwaliteit.

Het Kanaal Gent-Terneuzen heeft in 2005 een overwegend matige biologische kwaliteit (BBI 5 en 6). Enkel ter hoogte van meetpunt 31000 te Zelzate, Beneluxlaan scoort de kwaliteit slechter (BBI 4).

Uit de Prati-index voor opgeloste zuurstof is een gradiënt waarneembaar van Gent naar Terneuzen. Ter hoogte van Gent wijst de PIO hoofdzakelijk op een verontreinigde toestand terwijl naar Terneuzen toe de kwaliteitstoestand evolueert naar 'matig verontreinigd'. De slechtere kwaliteit ter hoogte van Gent kan verklaard worden door de lage zuurstofgehalten door de invloed van het water van de Gentse binnenwateren dat voornamelijk in de zomer en het najaar zuurstofarm is.

Het kanaal ontvangt een grote hoeveelheid industrieel afvalwater en bovendien dient dit kanaal ook als afvoerweg voor de Boven-Schelde en het Afleidingskanaal van de Leie. Hun kwaliteit bepaalt dus eveneens mee de kwaliteit van het Kanaal Gent-Terneuzen.

Uit bovenstaande tabellen blijkt een lichte kwaliteitsverbetering sinds het begin van de metingen. Deze kan hoofdzakelijk toegeschreven worden aan de kwaliteitsverbeteringen die de laatste 3 jaar vastgesteld worden op het Afleidingskanaal en de Boven-Schelde, in combinatie met een strenger vergunningbeleid waarbij de in het kanaal geloosde industriële vuilvrachten aan strengere normen worden onderworpen.

Het Instituut voor Natuur- en Bosonderzoek (INBO) meet sedert 1994 de kwaliteit van de vis met betrekking tot het voorkomen van een aantal verontreinigende stoffen (PCB's, pesticiden, zware metalen, ...) in het Vlaamse palingpolluëntenmeetnet. Momenteel bestaat dit meetnet uit een 350-tal locaties verspreid over Vlaanderen. Voor het Kanaal Gent-Terneuzen zijn er slechts kwalitatieve gegevens beschikbaar voor 1998 van 1 locatie, nl te Evergem (monding Ringvaart). Hier werd toen de Belgische PCB consumptienorm voor vis (75 ng/g versgewicht) overschreden, de aangetroffen gemiddelde concentratie bedroeg 720 ng/g versgewicht. Deze concentratie wordt omschreven als *sterk afwijkend* van de referentiewaarde voor Vlaanderen.

Op deze meetplaats werd voor het pesticide linaan eveneens een *sterk afwijkende* waarde gemeten, nl. 142 ng/g versgewicht. DDT-concentraties waren *afwijkend* van de referentiewaarden, de som van 3 DDT derivaten bedroeg gemiddeld 119 ng/g versgewicht. Wat de zware metalen betreft is er vooral een loodprobleem. Kwik is *niet afwijkend* en cadmium is *licht afwijkend* van de Vlaamse referentiewaarden (respectievelijk gemiddeld 50 en 7.6 ng/g versgewicht). De loodgehaltes van palingen van de locatie zijn gemiddeld *sterk afwijkend*. De gemeten gemiddelde loodconcentratie bedroeg 172 ng/g versgewicht, deze locatie hoort hierdoor bij de 5% hoogste concentraties in Vlaanderen.

In oktober 2006 werden van twee plaatsen op het kanaal (te Zelzate en te Gent-Evergem) nieuwe stalen bemonsterd. Dit gebeurde in het kader van een Nederlands onderzoek naar de aanwezigheid van dioxines in paling van de Westerschelde. De analyseresultaten van deze stalen zullen ons een duidelijker beeld geven over het verdere vervuilingsverloop op het kanaal Gent-Terneuzen.

Voor de referentiewaarden en de afwijkingsklassen van de verschillende polluenten verwijzen we naar Goemans *et al.* (2003).

2. Momenteel wordt nog een aanzienlijk deel van de huishoudelijke vuilvracht in de regio ongezuiverd geloosd in oppervlaktewater. Hieronder volgt een opsomming van de belangrijkste lopende initiatieven om te voorzien in de sanering van deze lozingen.

A/ De bovengemeentelijke projecten opgedragen aan de NV Aquafin vermeld in de onderstaande tabel zullen na uitvoering een bijdrage leveren in de verbetering van de waterkwaliteit van het Kanaal Gent-Terneuzen.

Project	Project-nummer	Zuiveringsgebied	Vuilvracht (IE)	Oplevering
Aansluiting Suikerkaai	21658	Zelzate	1600	2008
Collector Kerkbrugge-Langerbrugge	20091	Evergem	1200	2008
Collector Ralingen	99444	Evergem	300	2007
Collector Muide-Voorhaven-Grootdok	20115	Gent	5200	2010
Collector John Kennedylaan	21260	Gent	17300	2010

B/ Daarnaast zal in de loop van 2007 door Aquafin, in opdracht van de gemeenten Lochristi en Gent en het Vlaams Gewest, een TRP-herrekening worden uitgevoerd voor het gebied Zaffelare, Mendonk, Desteldonk, Sint-Kruis-Winkel. Het is de bedoeling om voor deze regio een onderbouwd rioleringsplan uit te werken. Op basis van deze TRP-herrekening en de daaruit afgeleide geplande gemeentelijke initiatieven zal dit leiden tot een herdefiniëring van de momenteel geplande bovengemeentelijke projecten. Het plan zal moeten voorzien in de sanering van het afvalwater van 1200 inwoners uit deze regio.

C/ Voor de bedrijven ter hoogte van het industrieterrein rond de Skaldenstraat in Gent loopt momenteel op vraag van deze bedrijven een studie, uitgevoerd door het waterbedrijf TMVW,

naar de haalbaarheid van een collectieve inzameling en zuivering van het huishoudelijk afvalwater van deze bedrijven.

D/ Gemeenten zullen in de loop van de komende jaren ook werk moeten maken van de verdere uitbouw van het gemeentelijk stelsel. Recentelijk werd de procedure voor de opmaak van de zoneringsplannen gestart. Op basis van deze plannen zullen gemeenten de keuze IBA versus gemeentelijke riolering moeten vastleggen voor alle woningen op hun grondgebied.

De Europese Kaderrichtlijn Water stelt dat tegen 2015 alle kunstmatige Europese waterlichamen een goed ecologisch potentieel moeten hebben. Uit een toetsing aan de basiskwaliteitsnorm van de beschikbare analyseresultaten van 2005 ter hoogte van de Nederlandse grens (meetpunt 30000) blijken nog steeds overschrijdingen waargenomen te worden voor de volgende parameters: opgeloste zuurstof, chemisch zuurstofverbruik, ammonium, fosfor, sulfaat, polycyclische aromatische koolwaterstoffen en chlorides en geleidbaarheid. De normoverschrijdingen voor beide laatste parameters kunnen toegeschreven worden aan het brakke karakter van het kanaal (sluiswerking te Terneuzen waarbij zeewater het kanaal instroomt).

3. In 2001 is een monitoringmeetnet voor de visstand van de Vlaamse oppervlaktewaters van start gegaan. Dit visstandonderzoek wordt uitgevoerd door het Instituut voor Natuur- en Bosonderzoek. De bedoeling is de kwaliteit van de visstand te onderzoeken om aldus ook een beeld te verkrijgen van de ecologische waterkwaliteit. De gegevens worden in een databank ingevoerd. Dit meetnet omvat ca 900 meetpunten waarvan een 300-tal op kanalen. De kanalen worden met een periodiciteit van ongeveer 5 jaar bemonsterd. Op dit moment maakt het kanaal nog geen deel uit van het reguliere monitoringmeetnet. Het kanaal is echter één van de geselecteerde waterlichamen die in het kader van de Kaderrichtlijn Water zal moeten bemonsterd worden. In de toekomst zal het visbestand dan ook op een 4-tal locaties regelmatig opgevolgd worden.

In het kader van een Nederlands onderzoek naar de aanwezigheid van dioxines in paling van de Westerschelde werd het kanaal recentelijk op twee locaties met fuiken bemonsterd (te Zelzate en te Gent-Evergem, 9-11 oktober 2006). Omwille van zijn structuur is het kanaal moeilijk experimenteel bevisbaar. Vanwege het brakke karakter van het kanaal kan het niet door middel van elektrovisserij bemonsterd worden.

Er werden 272 vissen gevangen met een totaal gewicht van ongeveer 21 kg, verdeeld over 9 soorten nl. baars, blankvoorn, brasem, karper, kolblei, paling, pos, snoekbaars en bot. Blankvoorn is met zijn aantalspercentage van 46% en gewichtpercentage van 45.5% de dominante soort op het kanaal. Naar aantallen toe is baars de tweede meest gevangen soort (aantalspercentage van 28%) en paling qua biomassa (gewichtpercentage van 23.4%). De roofvisstand op het kanaal bestaat voornamelijk uit grotere baarzen (>20 cm) en snoekbaars. Snoek werd niet gevangen. De vangsten van juvenielen van de meest gevangen soorten op het kanaal wijzen op de mogelijkheid van rekrutering op het kanaal.

In Zelzate werden 7 soorten gevangen, in Gent-Evergem 8. Deze soortendiversiteit per locatie ligt in de lijn van de verwachtingen voor een kanaal. Het totaal vangstaantal van 9 soorten ligt dan weer aan de lage kant maar kan ook te wijten zijn aan het feit dat er slechts 2 locaties werden bemonsterd en de methodiek zich beperkte tot fuikvisserij.

In Zelzate werd een fuikvangst van 15 stuks voor 908 g/fuikdag gevonden. Op basis van een vangstindeling in kwartielen van de resultaten van eerdere fuikbemonsteringen op kanalen wijzen deze waarden op *middelmatige vangsten*. Te Gent-Evergem werden 35 stuks voor 2825 g/fuikdag gevestigd. Deze waarden wijzen op een *goede vangst*. Op deze locatie zijn het vooral de blankvoornvangsten die deze goede vangst bepalen.

Op dit moment beschikken we over te weinig gegevens om uitspraken te doen over de toestand van het kanaal. De vangsten wijzen momenteel op middelmatige tot goede vangsten. Het aantal soorten dat dan weer op het kanaal voorkomt zijn eerder laag te noemen. Gezien het brakke karakter van het kanaal was het in de lijn van de verwachtingen dat bot zou gevangen worden. Blankvoorn gedijt ook goed in het water, en als roofvis doet snoekbaars het vrij goed. Van deze soort werden zowel enkele grote exemplaren gevangen als een aantal eerstejaarsvissen van rond de 10 cm.

Gelet op de verplichtingen van de Kaderrichtlijn Water zal dit kanaal in de toekomst op een regelmatigere en intensere wijze onderzocht en opgevolgd moeten worden, zodat ook over de visstand van het kanaal meer onderbouwde uitspraken mogelijk zullen worden.

BIJLAGEN:

1. Overzicht van de meetpunten die gelegen zijn langs het kanaal.
2. Tabel met de evolutie van de biologische kwaliteit aan de hand van de BBI.
3. Tabel met de evolutie van de fysico-chemische kwaliteit aan de hand van de Prati index voor opgeloste zuurstof.
4. Overzichtstabel van de totale vangsten per soort.
5. Tabel met de effectieve vangst per soort en per locatie.

Bijlage(n):

<http://jsp.vlaamsparlement.be/docs/schv/2005-2006/PEETERS/584/antw.584.bijlage.005.doc>

<http://jsp.vlaamsparlement.be/docs/schv/2005-2006/PEETERS/584/antw.584.bijlage.003.doc>

<http://jsp.vlaamsparlement.be/docs/schv/2005-2006/PEETERS/584/antw.584.bijlage.004.doc>

<http://jsp.vlaamsparlement.be/docs/schv/2005-2006/PEETERS/584/antw.584.bijlage.002.doc>

<http://jsp.vlaamsparlement.be/docs/schv/2005-2006/PEETERS/584/antw.584.bijlage.001.doc>

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KRIS PEETERS
VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 585
van 13 september 2006
van **DOMINIQUE GUNS**

Kanaal Bossuit-Kortrijk - Waterkwaliteit en visbestand

Het Kanaal Bossuit-Kortrijk, gelegen in de provincie West-Vlaanderen, verbindt de Schelde in Bossuit met de Leie in Kortrijk. Het kanaal is ongeveer 15,4 km lang.

1. Wat is voor het Kanaal Bossuit-Kortrijk de kwaliteitsverbetering of kwaliteitsverslechtering van het water (fysico-chemische en biologische kwaliteit) voor het jaar 2006 (of de meest recente beschikbare gegevens)?

2. Welke vooruitgang verwacht men de komende jaren?

Wanneer wordt een optimaal niveau van de waterkwaliteit verwacht?

3. Op welke plaatsen is het visbestand op het Boudewijnkanaal het grootst en op welke plaatsen bijna onbestaande, en dit voor het jaar 2005 en vooral voor het jaar 2006 (of eventueel de meest recente beschikbare gegevens)?

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 585 van 13 september 2006

van **DOMINIQUE GUNS**

1.

Voorafgaande opmerking:

De meetcampagne 2005 is momenteel nog volop en om tot de juiste conclusies te komen met betrekking tot de waterkwaliteit is het wenselijk de resultaten over één volledig jaar (over de seizoenen heen) in beschouwing te nemen. Hiermee rekening houdende, werd geopteerd om een kwaliteitsbespreking weer te geven op basis van de beschikbare gegevens van 2004.

Inleiding:

VMM hanteert bij de beoordeling van de fysisch-chemische waterkwaliteit de Prati-index voor zuurstofverzadiging, waarbij de index ongunstig beïnvloed wordt zowel bij zuurstofgebrek (veroorzaakt door microbiële afbraak van verontreiniging) als bij zuurstofoververzadiging (ontstaat bijwierbloeï van microscopische algen als gevolg van een overaanbod aan nutriënten, ook eutrofiëring genoemd).

De biologische waterkwaliteit wordt beoordeeld door middel van de Belgische Biotische Index (BBI), steunend op de aan- of afwezigheid van macro-invertebraten in het water. Als macro-invertebraten beschouwt men met het blote oog waarneembare ongewervelden zoals insecten, weekdieren, kreeftachtigen, wormen, e.d. Dit biologisch onderzoek evalueert de kwaliteit van een waterloop als biotoop en geeft daarenboven een kwaliteitsbeeld over een ruimere tijdspanne. De indexwaarde schommelt tussen 0 en 10. Hoe hoger de BBI-index, hoe beter de kwaliteit.

Algemene kwaliteitsbespreking

Bijlage 1 geeft de meetpunten weer die gelegen zijn langsheen het kanaal. Het volledige traject heeft als kwaliteitsobjectief oppervlaktewater bestemd voor de productie van drinkwater en viswater.

Bijlage 2 geeft de evolutie weer van de biologische kwaliteit aan de hand van de BBI.

Tabel in bijlage 3 geeft de evolutie weer van de fysico-chemische kwaliteit aan de hand van de Prati index voor opgeloste zuurstof.

De kwaliteit ter hoogte van Bossuit is vergelijkbaar met die van de Schelde. Meer naar Kortrijk toe verbetert de kwaliteit gestaag van slecht over matig naar zeer goed. Naarmate het water de verschillende kanaalpanden doorloopt verbetert de kwaliteit opmerkelijk dankzij de natuurlijke zuivering. Vooral de lange verblijftijd per pand in combinatie met het feit dat er zich geen noemenswaardige lozingen van huishoudelijke of industriële aard langsheen het kanaal bevinden, zorgen voor het gunstige effect op de kwaliteit van het kanaalwater.

Sinds 1998 is de biologische kwaliteit ter hoogte van Kortrijk zeer goed en wijst de PIO op een "aanvaardbare" kwaliteit.

Sinds een 3-tal jaar wordt er wel ieder najaar een vissterfte vastgesteld op het Kanaal Bossuit- Kortrijk ter hoogte van Bossuit. Deze vissterfte wordt veroorzaakt door de zeer lage zuurstofwaarden van het Scheldewater dat opgepompt wordt in het kanaal. De lage zuurstofconcentraties kunnen toegeschreven aan een kortstondige maar zeer zware verontreiniging door de opstart van de bietenverwerking. Net over de grens met Wallonië bevindt er zich namelijk een bietenverwerkend bedrijf en ieder jaar bij de opstart van het seizoen, worden er zeer lage zuurstofconcentraties gemeten in de Boven-Schelde en het

kanaal. Ondertussen is er een speciale werkgroep opgericht om de kwaliteit nauwlettend op te volgen, doelgerichte acties te kunnen ondernemen aan de hand van een calamiteiten procedure en te voorkomen dat er in de toekomst nog grootschalige vissterftes zouden plaatsvinden.

Het Instituut voor Natuur- en Bosonderzoek (INBO) meet sedert 1994 de kwaliteit van de vis met betrekking tot het voorkomen van een aantal verontreinigende stoffen (PCB's, pesticiden, zware metalen, ...) in het Vlaamse palingpolluentennet. Momenteel bestaat dit meetnet uit een 350-tal locaties verspreid over Vlaanderen. Voor het Kanaal Bossuit-Kortrijk zijn er van 1 locatie kwalitatieve gegevens beschikbaar. Deze gegevens werden verzameld in Moen t.h.v de oude arm in 1997 en in 2003. De Belgische PCB consumptienorm in vis (75 ng/g versgewicht) werd sterk overschreden, zowel in 1997 als in 2003 schommelde dit rond de 500 ng/g versgewicht en is dan ook *sterk afwijkend* van de referentiewaarde voor Vlaanderen. Voor het pesticide lindaan werd er in 1997 nog een *sterk afwijkende* concentratie gemeten, in 2003 daalde deze naar een *afwijkende* concentratie, het gebruik van lindaan voor landbouwkundig gebruik is sinds 2002 verboden. Dieldrin concentraties zijn over deze 6-jarige periode met een factor 3 afgenomen, in 1997 was er nog een *sterk afwijkende* concentratie waargenomen op dit water (de op 5 na hoogste concentratie voor Vlaanderen). Voor HCB en voor DDT en zijn derivaten zien we echter een verslechtering optreden, de gemeten concentratie verdrievoudigden voor beide bestrijdingsmiddelen tussen 1997 en 2003 en gaan beiden van een *afwijkende* concentratie naar een *sterk afwijkende* concentratie. Voor wat betreft de zware metalen is enkel cadmium aan de hoge kant (zowel in 1997 als in 2003) en *afwijkend* van de referentieconcentratie voor Vlaanderen.

Voor de referentiewaarden en de afwijkingsklassen van de verschillende polluenten verwijzen we naar Goemans *et al.* (2003).

2.

De kwaliteit van het kanaal ter hoogte van Bossuit wordt volledig bepaald door de kwaliteit van de Boven-Schelde. De kwaliteit in het bovenstroomse gebied wordt op zijn beurt in belangrijke mate bepaald door de kwaliteit van de Spierebeken. Door de optimalisatiewerken aan het zuiveringsstation van Grimontpont is er nu reeds een lichte verbetering op de Zwarte Spierebeek en de Schelde merkbaar. Het is nog wachten op een kwaliteitsverbetering van de Grote Spierebeek die verontreinigd wordt door massa's ongezuiverd huishoudelijk en industrieel afvalwater afkomstig van Moeskroen, dat nochtans sinds 2001 over een eigen zuiveringsinstallatie beschikt. Wanneer ook dit euvel zou verholpen worden, mag een aanzienlijke kwaliteitsverbetering verwacht worden op de Schelde en aldus ook op het Kanaal Bossuit-Kortrijk.

Op Vlaams grondgebied zijn er alvast 3 bovengemeentelijke projecten opgedragen aan Aquafin die nog de belangrijkste resterende huishoudelijke lozingen en enkele industriële lozingen zullen opnemen, die momenteel terecht komen in de Zwarte Spierebeek en de Grote Spierebeek. Het project 'Collector Spiere-Pont-Bleu' zal een huishoudelijke vuilvracht van 593 inwoners, lozend op de Zwarte Spierebeek, saneren en zit in fase van aanvang der werken. Tevens in fase van aanvang der werken is het project 'Aansluiting Ijzeren Bareel' dat een vuilvracht van 265 huishoudelijke inwoners-equivalenten (IE) en 432 industriële IE zal opnemen. Een 3^e project 'Collector Kooigem' zit in ontwerpfase en zal de vuilvracht van 516 inwoners saneren. De vuilvracht die gesaneerd zal worden door laatste 2 projecten, komt momenteel nog in de Grote Spierebeek terecht. Door uitvoering van deze projecten zal de vuilvracht terechtkomen in de zuiveringsinstallatie van Pont-Bleu.

De Europese Kaderrichtlijn Water stelt dat tegen 2015 alle Europese waterlichamen over een goede ecologische kwaliteit dienen te beschikken.

Met de uitvoering van de bovengenoemde investeringsprojecten zal de belangrijkste vuilvracht gesaneerd worden op Vlaams grondgebied.

Op Waals grondgebied zullen er ook nog inspanningen dienen geleverd te worden om de kwaliteitsproblemen ter hoogte van Moeskroen te verhelpen.

Via de internationale Commissie voor de Schelde wordt er nochtans van Vlaamse zijde regelmatig op aangedrongen het probleem grondig aan te pakken.

3.

In 2001 is een monitoringmeetnet voor de visstand van de Vlaamse oppervlaktewaters van start gegaan. Dit visstandonderzoek wordt uitgevoerd door het Instituut voor Natuur- en Bosonderzoek. De bedoeling is de kwaliteit van de visstand te onderzoeken om aldus ook een beeld te verkrijgen van de ecologische waterkwaliteit. De gegevens worden in een databank ingevoerd. Dit meetnet omvat ca 900 meetpunten waarvan een 300-tal op kanalen. De kanalen worden met een periodiciteit van ongeveer 5 jaar bemonsterd.

Op het Kanaal Bossuit-Kortrijk werden 10 locaties geselecteerd. De recentste bemonsteringen dateren van oktober 2003.

De locaties werden elektrisch afgevist, met fuiken of door een combinatie van deze twee technieken. In totaal werd er 5070 m oever elektrisch afgevist en werden er veertien fuiken geplaatst. Er werden 1330 vissen gevangen met een totaal gewicht van ongeveer 135 kg, verdeeld over 13 soorten nl. blankvoorn, rietvoorn, gibel, brasem, baars, paling, driedoornige stekelbaars, kroeskarper, karper, pos, winde, snoekbaars, snoek en zeelt. De meest verspreide soorten zijn blankvoorn, baars en paling. Kijken we naar de verhouding van de gevangen biomassa zien we dat zeelt, met een gewichtspercentage van 41% het grootste aandeel vertegenwoordigt, paling en karper volgen hierop met een gewichtspercentage van respectievelijk 18.5% en 11.4%. Baars is naar aantallen toe de meest gevangen soort (43.9%), gevolgd door blankvoorn (37%).

Naar aantalpercentage toe vertegenwoordigt zeelt slechts 5.6%. Het grootste deel van de gevangen zeelten zijn dan ook grote volwassen exemplaren. Dit is vrij uniek voor een kanaal. De gevangen blankvoorns en baarzen waren dan weer vooral kleine, jonge exemplaren en scoren naar biomassa toe slechts een gewichtspercentage van respectievelijk 6.6% en 8.5%.

De soortendiversiteit varieert van 0 tot 11 soorten met een gemiddelde van 4.8 soorten/locatie (tabel 2). Op de meeste plaatsen is er een geringe soortenverscheidenheid. De soortendiversiteit is groter op plaatsen met rietkragen, overhangende bomen dan op plaatsen met een kunstmatige overversteving, bijvoorbeeld met betonnen wanden. De grootste soortendiversiteit vinden we te Moen, in de oude arm (11) en ten zuiden van de sluis van Moen (9).

Als we de elektrovisserijvangsten / 100 m bekijken zien we deze sterk variëren tussen 0 en 7953 g/100 m afgevisste oever en met een gemiddelde van 1429 g/100 m. Op basis van een vangstindeling in kwartielen van de resultaten van eerdere elektrisch bemonsteringen op kanalen, wijzen deze waarden op 'geen' tot 'zeer goede vangsten'. De 'zeer goede vangsten' vinden we terug te Moen in de oude arm (hier werd vooral paling gevangen) en ten zuiden van de sluis te Moen (vooral zeelt en karper die deze hoge vangsten bepalen). Op de locaties 1, 4 en 5 werd elektrisch niets gevangen. De oevers op locatie 4 en 5 zijn dan ook betonnen oevers en daarvan weten we dat deze zich niet echt lenen tot de techniek van de elektrovisserij. De vangsten op de overige locaties zijn eerder 'klein tot middelmatig'.

Minder afhankelijk van de oeverstructuren is de fuikvisserij. De fuikvangsten/fuikdag variëren hier tussen 0 en 8753 g/fuikdag met een gemiddelde van 1491 g/fuikdag. In vergelijking met vroegere bemonsterde kanalen variëren deze waarden tussen 'geen en zeer goede vangsten', met een gemiddelde dat wijst op een 'middelmatige fuikvangst'. Met de fuiken werd ook hier het meeste vis gevangen op de locatie te Moen ten zuiden van de sluis te Moen. Het zijn hier vooral de zeeltvangsten die deze grote vangstdensiteiten op deze locatie bepalen. Met de fuiken werd er enkel op locatie 1 geen vis gevangen. Op de overige locaties zijn de vangsten eerder van dezelfde grootte-orde en wijzen deze eerder op 'kleine tot middelmatige vangsten'.

In 1997 werd het kanaal over zijn gehele lengte op 13 locaties bemonsterd. Vergelijken we de visstand van 1997 met die van 2003 dan stellen we vast dat:

- In 1997 werden 13 soorten gevangen, al deze soorten worden in 2003 opnieuw gevangen aangevuld met kroeskarper.

- Op 4 locaties is de soortendiversiteit gestegen, op 4 is deze gedaald en op 2 locaties gelijk gebleven. In 1997 werd er op 13 locaties bemonsterd en vond men een gemiddelde diversiteit van 4.5 soorten/locatie, vergelijkbaar met wat we vinden in 2003 (4.8).
- Net als in 2003 waren blankvoorn en baars in 1997 de meest gevangen soorten. In 1997 waren blankvoorn en paling qua biomassa dominant, in 2003 is dit zeelt en karper.
- Net als in deze campagne werd in Moen, in de oude arm veel vis gevangen en is de soortendiversiteit er het grootst.
- In 1997 werd er geen visleven aangetroffen op het pand gelegen tussen de Schelde en de sluis te Moen en dit vanwege het vervuilde Scheldewater. In 2003 werd hier wel vis gevangen en daar waar op de locatie gelegen ten zuiden van de sluis te Moen geen vis werd gevangen, worden nu 9 soorten gevangen en wordt hier zelfs één van de hoogste vangstdensiteiten vastgesteld.
- In 1997 lagen de fuikvangsten vanaf de sluis te Zwevegem tot Kortrijk heel wat lager dan het oostelijk deel van het kanaal. In 2003 merken we dit verschil niet en zijn de vangsten met uitzondering van die van de locatie te Moen, ten zuiden van de sluis, van dezelfde grootte orde.

Er kan worden besloten dat er sinds 1997 slechts enkele veranderingen waargenomen worden. Dezelfde soorten worden nog steeds gevangen. Blankvoorn en baars domineren qua aantallen nog steeds het kanaal. De vangstdiversiteit is nog steeds laag en de vangstdensiteiten zijn met uitzondering van de twee locaties in Moen aan de lage kant. Opmerkelijk hier is de aanwezigheid van de grote zeelten op de twee locaties te Moen, deze vangsten maken dat zeelt qua biomassa het kanaal domineert. Indien we kijken naar de biomassaverdeling per locatie zien we voor de overige plaatsen dat het steeds paling, baars en blankvoorn zijn die het kanaal domineren. Nieuw is wel dat het pand tussen de Schelde en de sluis te Moen niet meer visloos is. Toch worden nog steeds regelmatig vissterftes vastgesteld. Metingen van VMM moeten uitsluitsel geven over deze problematiek.

BIJLAGEN :

1. Tabel die de meetpunten weergeeft die gelegen zijn langs het kanaal.
2. Tabel die de evolutie weergeeft van de biologische kwaliteit aan de hand van de BBI.
3. Tabel die de evolutie weergeeft van de fysico-chemische kwaliteit.
4. Overzichtstabel van de totale vangsten op het Kanaal Kortrijk-Bossuit.
5. Overzichtstabel van de aangetroffen vissoorten en het totaal aantal soorten.

Bijlage(n):

<http://jsp.vlaamsparlement.be/docs/schv/2005-2006/PEETERS/585/antw.585.bijlage.001.doc>

<http://jsp.vlaamsparlement.be/docs/schv/2005-2006/PEETERS/585/antw.585.bijlage.002.doc>

<http://jsp.vlaamsparlement.be/docs/schv/2005-2006/PEETERS/585/antw.585.bijlage.003.doc>

<http://jsp.vlaamsparlement.be/docs/schv/2005-2006/PEETERS/585/antw.585.bijlage.004.doc>

<http://jsp.vlaamsparlement.be/docs/schv/2005-2006/PEETERS/585/antw.585.bijlage.005.doc>

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 589
van 20 september 2006
van **RUDI DAEMS**

Inter Ferry Boats Borgerhout - Milieuvergunning

De bewonersraad Borgerhout Noord, Buurtcomité Tof in Hof ter Lo en het RISO maken zich – met de steun van het Antwerpse stadsbestuur – zorgen over de activiteiten van het overslagbedrijf Inter Ferry Boats in Borgerhout.

Allen zijn ervan overtuigd dat deze op- en overslag van gevaarlijke producten te gevaarlijk is om in een woonwijk toe te laten. Deze discussie is al meer dan 10 jaar oud. De NMBS heeft in 1991 (brief van Etienne Schoupe aan premier Dehaene) reeds erkend dat het aangewezen was dit soort activiteit te verplaatsen naar een nieuwe terminal in het havengebied die uitgerust zou worden met de laatste veiligheidsvoorzieningen voor het op- en overslaan van gevaarlijke producten.

Het stadsbestuur van Antwerpen zat intussen niet stil. Zowel de milieupolitie als de stadsdienst Milieutoezicht hebben verschillende controles en constatering gedaan. Zij hebben enkele processen verbaal opgemaakt en overgemaakt aan het parket. Ook sloot de stad Antwerpen een overeenkomst met het bedrijf om op vrijwillige basis geen gevaarlijke stoffen in overslag te nemen op die plaats. Verder werden er over de verkeersafwikkeling van de vrachtwagens concrete afspraken gemaakt. Tenslotte voorziet het Ruimtelijk Structuurplan van de stad Antwerpen een parkzone op die plek. Het bedrijf zal op termijn dus moeten herlokaliseren.

Een belangrijk discussiepunt blijft echter de milieuvergunningplicht van het bedrijf. Volgens het bedrijf zelf zijn zij niet vergunningplichtig omdat Aminoal (administratie Milieu-, Natuur-, Land- en Waterbeheer) in 1999 dit zo beoordeelde. Aminoal schreef in 1999 dat de vergunningplicht inderdaad niet geldt, op voorwaarde dat de containers zich in het transportcircuit bevinden. De dienst Milieutoezicht van de stad Antwerpen vroeg opheldering aan Aminoal over het begrip “transportcircuit”. Voor Aminoal betekent dit dat de containers niet gestapeld mogen worden, dat er enkel tijdelijk naast het spoor containers mogen geplaatst in afwachting van een ander transportmiddel dat reeds onderweg is, en ten slotte dat de duurtijd van het containerverblijf beperkt blijft tot een grootte-orde van 24 uur. Deze omschrijving is afgeleid uit de contractuele voorwaarden die de NMBS in 1991 heeft opgelegd aan TRW (de voorganger van IFB), net om te vermijden dat de inrichting zou moeten worden ingedeeld als opslagplaats.

Tijdens de inspecties van de stadsdienst in 2005 bleek dat de containers continu gestapeld worden. Bovendien is een verblijftijd van 24 uur veeleer uitzonderlijk, in de zin dat het overgrote deel van de containers er langer verblijft.

Maar zelfs als men morgen zou kunnen aantonen dat de 24-uurtermijn wel gerespecteerd wordt, dan zou dit enkel betekenen dat de turnover van de containers nog hoger ligt, en dus ook het aantal manipulaties. Milieutechnisch zou deze situatie dus nog gevaarlijker kunnen zijn. Feit is dat ongeacht de verblijftijd van elke individuele container, de opslag van de gevaarlijke stoffen in zijn geheel een

permanent karakter heeft, en dat in een kwetsbaar gebied (hoge inwonersdensiteit), en zonder respect voor de afstandsregels en andere flankerende veiligheidsmaatregelen (inkuiping, brandvoorzieningen, afgesloten terrein), zoals voorzien in Vlarem.

Naar de mening van de stad Antwerpen is de activiteit van IFB bijgevolg onderhevig aan de milieuvergunningplicht. Bij zo'n aanvraag krijgt de overheid de gelegenheid om zich uit te spreken over de wenselijkheid van het bedrijf op die plaats en zo ja, onder welke voorwaarden.

1. Is het bedrijf IFB inderdaad onderhevig aan de milieuvergunningplicht?
2. Wanneer zijn er nog controles uitgevoerd door de Milieu-inspectie?

Wat waren hun vaststellingen?

3. Is het niet aangewezen de veiligheidsvoorschriften van op- en overslag van gevaarlijke producten in de omgeving van woongebieden te evalueren?

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 589 van 20 september 2006

van **RUDI DAEMS**

1. De problematiek rond de milieuvergunningplicht van dit overslagbedrijf op spoorwegterreinen is inderdaad al eerder gesteld. Discussiepunt betreft de vraag of het hier al dan niet gaat om opslag van gevaarlijke stoffen en als dusdanig al dan niet valt onder de indelingscriteria van de VLAREM-rubriek 17.3. De buitendienst Antwerpen van de Afdeling Milieuvergunningen wees het bedrijf in zijn brief van 21 september 1999 in de eerste plaats op de definitie van "opslagplaats" die is vermeld in artikel 1.1.2 van titel II van het VLAREM, die luidt als volgt:

"opslagplaats: de ruimten of plaatsen in gebouwen, ondergronds of in open lucht, waarin de in dit reglement bedoelde gevaarlijke producten in vaste houders of in verplaatsbare recipiënten zijn opgeslagen in een hoeveelheid die het dagverbruik (24 uur) overschrijdt; hierbij wordt verstaan onder:

- vaste houders: houders welke worden gevuld of bijgevoerd op de plaats van gebruik;
- verplaatsbare recipiënten: houders welke worden gevuld of bijgevoerd op een plaats andere dan de plaats van gebruik; worden niet als opslagplaats beschouwd;
- transportvoertuigen;
- fabricage toestellen waarin de producten een bewerking moeten ondergaan en de pompen en buffervaten, gekoppeld aan de productie;"

Verder werd in de brief gesteld dat "containers geladen met al dan niet gevaarlijke producten niet moeten beschouwd worden als opslagplaatsen en dus niet vergunningplichtig zijn voor zover ze zich in het transportcircuit bevinden. Dit laatste houdt in dat de containers gesloten blijven en er geen enkele handeling mee gebeurt dan deze nodig om het verdere transport per vrachtwagen, via het spoor of eventueel via de waterweg mogelijk te maken". Ten slotte werd in de brief ook nog vermeld: "dat enkel het feit dat de goederen zich in een container bevinden niet volstaat om de stockage te onttrekken aan de vergunningplicht."

De buitendienst Antwerpen van de Afdeling Milieuvergunningen heeft in zijn brief van 30 maart 2004 dit standpunt aan het bedrijf herbevestigd.

De lading van transportvoertuigen wordt inderdaad niet als een opslag in de zin van de VLAREM-indelingsrubriek 17.3 beschouwd. Voor het vervoer van gevaarlijke producten gelden overigens andere geëigende regels.

In de mate in het overslagstation geen opslag gebeurt, is dit station dus niet onder VLAREM-rubriek 17.3 ingedeeld.

2. Aangezien een overslagstation op zich niet onder de toepassing van de Vlarem-reglementering valt werden er geen controles uitgevoerd door de afdeling Milieu-inspectie. Eind 2005 heeft de afdeling Milieu-inspectie wel een onderhoud gehad met de milieudienst en de milieupolitie van de stad Antwerpen en de verantwoordelijken van het bedrijf. Er werd gesteld door de afdeling Milieuvergunningen dat in de mate in het overslagstation geen opslag gebeurt dit station niet is ingedeeld in de Vlarem-rubriek 17.3. De Afdeling Milieu-inspectie heeft per aangetekend schrijven van 6 december 2005 naar dit standpunt verwezen en heeft in dit schrijven ook gesteld dat een milieuvergunning moet worden aangevraagd als deze regels niet kunnen worden nageleefd. Afgesproken werd met de milieudienst van de stad Antwerpen dat zij het dossier verder opvolgen. Het bedrijf stuurt

sindsdien dagelijks een lijst per e-mail naar de milieudienst van de stad Antwerpen. De milieuableider van de stad heeft ondertussen vastgesteld dat het bedrijf zich niet steeds aan dit standpunt houdt. Hij heeft het bedrijf aangemaand om het standpunt te respecteren ofwel een milieuvergunningaanvraag in te dienen.

3. Het feit dat een overslagstation op zich niet valt onder de toepassing van de VLAREM-reglementering, betekent uiteraard niet dat er geen aandacht zou moeten besteed worden aan de veiligheidsrisico's van de overslag van gevaarlijke producten zeker in de omgeving van woon- maar ook van andere gebieden. Overslagactiviteiten en transporthandelingen op spoorwegterreinen maken het voorwerp uit van een andere geëigende regelgeving. Alle geïsoleerde terreinen maken deel uit van de spoorweginfrastructuur en de reglementering voor het spoorverkeer en voor het transport van gevaarlijke goederen over het spoor zijn er van toepassing. Noteer dat vanuit dezelfde benadering in de EG-richtlijn 96/82/EG van 9 december 1996 betreffende de beheersing van de gevaren van zware ongevallen waarbij gevaarlijke stoffen zijn betrokken, gewijzigd door de EU-Verordening (EG) nr. 1882/2003 van 29 september 2003 en de EG-richtlijn 2003/105/EG van 16 december 2003, is voorzien dat o.a. ook uit het toepassingsgebied van deze EG-richtlijn zijn uitgesloten (artikel 4, c):
“c) vervoer van gevaarlijke stoffen en tijdelijke opslag tijdens het vervoer over de weg, per spoor, over binnenwateren of zeewateren of door de lucht, met inbegrip van laden en lossen en de overbrenging naar of van een andere tak van vervoer in havens, op kaden of in spoorwegemplacements, buiten de door deze richtlijn bestreken inrichtingen;”.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 590
van 20 september 2006
van **JAN PEUMANS**

Grote infrastructuurprojecten - Risicobeheer

In de plenaire vergadering van oktober 2002, tijdens de vorige legislatuur, werd het voorstel van decreet “houdende controle op grote infrastructuurprojecten” goedgekeurd met eenparigheid van stemmen in dit Vlaams Parlement. Een feestdag voor de democratie, een symbool voor de parlementaire controlebevoegdheid en, zo wist één van de initiatiefnemers, Marc van den Abeelen, te vertellen, “een absolute must om goed te kunnen besturen in Vlaanderen”. Hij voegde eraan toe: “Het Masterplan voor Antwerpen (...) is een typisch voorbeeld van het soort projecten dat in aanmerking zal komen voor de toepassing van dit voorstel van decreet” (plenaire vergadering nr. 7, 16 oktober 2002).

Het decreet bepaalt dat de Vlaamse Regering voor het einde van het jaar 2003 een planning zou voorleggen aan het Vlaams Parlement, waarin de verschillende fases worden omschreven waarbinnen het systeem van risicobeheer wordt gerealiseerd.

Vanaf 2004 zou de Vlaamse Regering jaarlijks vóór 30 april een rapport voorleggen aan het Vlaams Parlement, waarbij de resultaten van de risicomonitoring worden toegelicht voor de projecten waar het risicobeheer is geïmplementeerd.

De aanleiding voor dergelijk systeem was onder meer de verdieping van de Westerschelde, die beduidend meer had gekost dan beraamd (zie Rekenhof en Algemene Rekenkamer. Auditrapport Verdieping Westerschelde. Stuk 37 (1999-2000) – Nr.1).

Bijna zes jaar later deed het Rekenhof gelijkaardige aanbevelingen in het – kritische – verslag over de aanleg van het Deurganckdok (Stuk 36-F (2004-2005) – Nr. 2, p. 5):

“Tot slot pleit het Rekenhof in zijn aanbevelingen voor de snelle ontwikkeling en operationalisering van een risicobeheersingssysteem zoals voorzien in het decreet van 8 november 2002 houdende controle op grote infrastructuurprojecten. Om projecten in een risicovolle en complexe omgeving te laten slagen is adequate risicobeheersing een vereiste. Tot op heden gebeurt dit vaak niet adequaat. Het Rekenhof oordeelde in casu dat een degelijke risicoanalyse en een risicobeheersingssysteem naar de huidige inzichten, het project mogelijk hadden kunnen vrijwaren van een aantal meerkosten of hadden kunnen leiden tot een betere beheersing van dit complexe project.”

Met onder meer het Masterplan Antwerpen en het GEN (Gewestelijk Expresnet) staan opnieuw grote projecten voor de deur.

De risicobeheersing werd ook opgenomen als prioriteit in het kader van een rationeel investeringsbeleid (Beleidsbrief Openbare Werken 2004-2005, p. 47):

“Voor grote infrastructuurprojecten zoals die omschreven worden in het decreet van 8 november 2002 (houdende controle op grote infrastructuurprojecten) wordt in 2006 en mogelijks eerste helft 2007 een risicobeheersysteem ontwikkeld. Het risicobeheersysteem moet toelaten de diverse risico's te benoemen, in te schatten en zoveel mogelijk te beheersen. Voortdurende monitoring van de risico's moet voorts toelaten op ieder moment adequaat te rapporteren over de stand van uitvoering van grote infrastructuurprojecten. Een belangrijke data-input zal geleverd worden door maatschappelijke kosten-batenanalyses (MKBA), waarvoor ontwikkeling van een methodologie eveneens in 2006 wordt voorzien.”

We zijn nu bijna vier jaar en verschillende vragen over dit onderwerp verder sinds de stemming van het decreet. Totnogtoe is het systeem van risicobeheer nog niet geïmplementeerd en een rapport is nog niet gepubliceerd.

In 2005 stelde de minister in de Commissie voor Openbare Werken dat “er momenteel werk wordt gemaakt van de implementatie van dit decreet op vraag van deze commissie” (commissievergadering Commissie voor Openbare Werken, Mobiliteit en Energie – C278 – OPE25 – dinsdag 5 juli 2005).

- Tegen het voorjaar van 2006 zou de standaardmethodologie van maatschappelijke kosten-batenanalyse (MKBA) klaar zijn en geïmplementeerd worden.
- Ook werd een ambtelijke werkgroep opgericht waarin de betrokken administraties van het departement Leefmilieu en Infrastructuur vertegenwoordigd zijn en die zich zou buigen over de praktische uitwerking van een systeem van risicobeheer bij grote infrastructuurwerken.
- Deze werkgroep werkte toen nog aan de beschrijving van een ontwerp van dienstencontract ‘Ontwikkeling, implementatie en eerste evaluatie van een systeem van risicobeheer voor grote infrastructuurprojecten bij de diensten van de Vlaamse Regering’. In januari 2006 zou de aanbestedingsprocedure worden opgestart (antwoord op mijn schriftelijke vraag nr. 749 van 23 september 2005 aan de minister).
- Dit alles zou ook uitmonden in een draaiboek, met aandacht voor rapportering.

Het risicobeheersysteem zou dan uiterlijk medio 2007 operationeel moeten zijn (antwoord op mijn schriftelijke vraag nr. 749 van 23 september 2005 en Stuk 37-F (2004-2005) – nr. 2, p. 9).

Gegeven de engagementen van de minister en de eerder gegeven antwoorden, stelde ik graag volgende vragen.

1. Mijn eerste vraag is eigenlijk een herhaling. Ik stelde ze reeds in 2005 (commissievergadering 5 juli 2005): hoever staat de ontwikkeling van een systeem van risicobeheer?

Meer bepaald had ik graag een antwoord op volgende vragen:

- a) Wat is het resultaat van de aanbesteding voor de opmaak van een standaardmethodiek voor een MKBA?

Aan welk bureau werd dit toegewezen?

Hoe staat het met de implementatie?

Voor welke projecten werd deze methode al aangewend?

- b) Hoe staat het met de aanbesteding voor het systeem voor risicobeheer?
- c) Wanneer zullen we over de ontwikkeling van dit systeem rapportering krijgen, zoals bepaald in het decreet?

2. De minister meent dat de situatie in Nederland in die mate anders is dat het daar gebruikte systeem Risman niet kan worden gebruikt: “Het gebruik maken van de Risman-methode zal allicht een snellere implementatie toelaten, maar de spreker is geen voorstander van de klakkeloze overname omdat de omgevingsfactoren in Vlaanderen verschillen van die in Nederland”, “De implementatie van een methode uit Nederland vergt enige aanpassingen.” (Stuk 37-F (2004-2005) – Nr. 2, p. 12-13).

Nochtans blijkt dat de Nederlandse Tweede Kamer heel diverse projecten heeft aangewezen als “grote projecten” (Stuk 1099 (2001-2002) – nr. 2, bijlage, p. 24). Voor verscheidene Nederlandse infrastructuurprojecten gebeurde het risicobeheer volgens de Rismans-methode. Deze projecten waren van verschillende aard (spoorwegen, havenprojecten, wegenwerken,...; zie <http://www.risman.nl/projecten/referentie.htm>).

- a) Waarom is deze Risman-methode, of een gelijkaardige methode, niet bruikbaar in Vlaanderen?
 - b) Welke omgevingsfactoren en mogelijke risico's zijn danig verschillend tussen Vlaanderen en Nederland?
 - c) In hoeverre is inspiratie geput uit de Nederlandse Risman-methode in de ontwikkeling totnogtoe?
 - d) Wat wordt overgenomen uit het zogenaamde Nederlandse Duivesteijn-rapport (zie schriftelijke vraag nr. 749 van 23 september 2005)?
3. De nv BAM voorziet in zijn voortgangsrapportages ook een luik risicobeheer. De nv BAM vroeg in juli 2004 een “second opinion” over de voorgestelde structuur, financiering en risicobeheersing voor de uitvoering van het Masterplan Antwerpen. De conclusie van de second opinion luidde “dat alle risicofactoren passend werden behandeld en op een aanvaardbare wijze werden opgevangen.” (<http://www.bamnv.be/content/bam/site/?id=3086>)
- a) Volgens welke methode is dit risicobeheer gebeurd?
 - b) Welke personen, diensten of organisaties binnen of buiten de nv BAM verzorgden deze analyse?
 - c) Kan de methode van deze analyse worden gebruikt voor andere risico-analyses?
 - d) Waar werd deze second opinion bevraagd?
4. Welke vormen van risicobeheer zijn gepland of reeds gebeurd in het GEN-dossier?

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 590 van 20 september 2006

van **JAN PEUMANS**

- 1a) Voor het aanbesteden van de studieopdracht voor opmaak van een standaardmethodiek maatschappelijke kosten-baten analyse (MKBA) werd gebruik gemaakt van een onderhandelingsprocedure met voorafgaande bekendmaking. De offertes werden ontvangen op 12 september 2005. Na onderhandelingen met verschillende kandidaat-dienstverleners werd de opdracht gegund aan het bureau Resource Analysis NV.

De studie is momenteel lopende en zal zal, indien de begeleidingscommissie bij deze studie kan instemmen met de verkregen studieresultaten, afgerond zijn tegen eind 2006. Op dat moment is het voorbereidende werk op ambtelijk niveau afgewerkt voor een standaardmethodiek voor de opmaak van MKBA voor haveninfrastructuurprojecten, rekening houdende met zowel inhoudelijke als procedurele aspecten.

De implementatie wordt ingezet van zodra het eindrapport beschikbaar is en zal gebeuren aan de hand van een omzendbrief welke de modaliteiten zal vastleggen voor de opmaak van MKBA voor haveninfrastructuurprojecten.

De standaardmethodiek zal worden aangewend voor zowel de eigen projecten van het Vlaamse Gewest als voor de gesubsidieerde havenprojecten, van zodra deze operationeel is.

Een MKBA volgens de standaardmethodiek kan een bijdrage leveren tot het risicobeheer van grote infrastructuurwerken. De standaardmethodiek MKBA moet in eerste instantie dienen voor het ontwikkelen van een rationeel investeringsbeleid in de Vlaamse zeehavens (cf. regeerakkoord en beleidsnota Openbare Werken, deel zeehavens). De standaardmethodiek MKBA zal maximaal gevolgd worden bij de reeds gestarte MKBA-studies voor enerzijds het Strategisch Haveninfrastructuurproject (SHIP) in de haven van Zeebrugge en anderzijds het project voor een tweede nautische toegang tot de Waaslandhaven. Aangezien de eindresultaten van de studie voor de ontwikkeling van een standaardmethodiek MKBA nog niet beschikbaar waren op het ogenblik van de bovenvermelde studies, kon de standaardmethodiek nog niet in het bestek worden opgelegd. Ik zal er echter op toezien dat in beide reeds gestarte studies de standaardmethodiek MKBA maximaal wordt gehanteerd. Wanneer de operabiliteit van de standaardmethodiek generiek verworven is, zal het toepassingsgebied ervan worden uitgebreid tot alle grote infrastructuurwerken binnen het beleidsdomein Openbare Werken.

- b) Naar aanleiding van ondermeer het verslag aan de Vlaamse minister van Openbare Werken uitgebracht door de Nederlandse kamer van het Rekenhof op 15 maart 2005 m.b.t. de aanleg van het Deurganckdok en de bespreking ervan in de vergadering van de Commissie voor Openbare Werken, Mobiliteit en Energie van het Vlaams Parlement van 5 oktober 2005, heb ik de administratie gelast om de introductie van risicobeheer voor grote infrastructuurprojecten in de diensten van de Vlaamse Regering, en meer bepaald in de infrastructuuradministraties van het toenmalige departement Leefmilieu en Infrastructuur, te versnellen.

Oorspronkelijk lag het in mijn bedoeling om een algemeen toepasbaar risicobeheersysteem uit te werken tegen eind 2007. Gezien het grote belang van risicomangement bij grote infrastructuurprojecten (o.a. het streven naar substantiële besparingen door het degelijk beheren van de risico's)

heb ik echter geopteerd om het risicomanagement zo snel mogelijk op te starten, zonder te wachten op een algemeen toepasbaar risicobeheersysteem.

Artikel 3 van het decreet van 8 november 2002 houdende controle op grote infrastructuurprojecten legt het gebruik van 'een systeem van risicobeheer voor grote infrastructuurprojecten' op. Hieronder versta ik het introduceren en het toepassen van risicomanagement op grote infrastructuurprojecten, waarvan risicoinschatting, risicobeheersing en risicomonitoring vaste onderdelen zijn.

Om op relatief korte termijn een zulkdanig risicomanagement op te starten bij grote infrastructuurprojecten, werd door de administratie een voorbeeldbestek opgemaakt voor de aanbesteding van een dienstenopdracht voor het 'toepassen van risicomanagement op een belangrijk infrastructuurproject'. Dit voorbeeldbestek kan door de verschillende infrastructuuradministraties gebruikt worden om, na raadpleging van de markt, met externe ondersteuning, een risico-managementcyclus te doorlopen voor hun, in voorbereiding zijnde, belangrijke infrastructuurprojecten. Hierdoor wordt gebruik gemaakt van één van de aangeboden, en dus op de markt beschikbare, operationele risicomanagementmethoden. Door dit op meerdere projecten toe te passen, kunnen de verschillende op de markt beschikbare operationele risicomanagementmethoden geëvalueerd worden met het oog op de keuze van een standaardmethodologie.

Deze aanpak staat volgens mij garant voor een versnelde toepassing van risicomanagement op belangrijke infrastructuurprojecten en voor een gefundeerde keuze van een op de markt beschikbare risicomanagementmethode als standaardmethodologie. De versnelde implementatie zorgt tevens voor een snellere bewustwording binnen de administratie op operationeel niveau van het belang van een degelijk risicobeheer.

Op dit moment worden reeds risicoanalyses uitgevoerd voor de projecten 'nieuwe Scheldeverdieping' en 'Zwin'. Verder werd het voorbeeldbestek gebruikt bij de aanbesteding van risicomanagement voor het project 'N19 Kempense Noord-Zuid verbinding' en het bestek voor het 'Kustveiligheidsplan'. Voor deze projecten kan op korte termijn overgegaan kan worden tot gunning van de opdracht.

Ook voor de heraanleg van de verkeerswisselaar E313/E314 te Lummen, de heraanleg van de Noord-Zuidverbinding (N74/N715), de AX (verbinding tussen N31 en N49) en de herinrichting van de Ring Noord in Vlaams-Brabant wordt het voorbeeldbestek gebruikt. Voor de eerste twee projecten werd het bestek goedgekeurd op 3 juli 2006. De publicatie van de opdracht voor het laatste project vond plaats op 22 september 2006 en de opening van de offertes is voorzien op 27 oktober 2006. De aanbestedingsprocedure voor de AX is voorzien midden november.

- c) Om invulling te geven aan artikel 5 van het decreet van 8 november 2002 houdende controle op grote infrastructuurprojecten, heb ik geopteerd om binnen de administratie een rapporteringsfunctie uit te bouwen en hiervoor een gestandaardiseerde rapporteringstool beschikbaar te stellen. Door de administratie werd een dienstenopdracht uitgeschreven voor de 'uitwerking van een model van rapporteringsfunctie voor het Vlaams Ministerie van Mobiliteit en Openbare Werken'. Deze opdracht werd op 31 mei 2006 gepubliceerd in het Bulletin der Aanbestedingen. De opening van de offertes gebeurde op 12 juli 2006. De gunningsprocedure loopt naar zijn einde toe. Verwacht wordt dat de dienstenopdracht voor het jaareinde kan worden toegewezen. Het bestek voorziet een uitvoeringstermijn van 5 kalendermaanden. Het moet dus mogelijk zijn om medio 2007 te kunnen beschikken over een uitgewerkte rapporteringsfunctie met rapporteringslijnen, rapporteringstools en sjablonen van jaarlijkse rapportages en voortgangsrapporten. Vervolgens dient de operabiliteit binnen de administratie opgestart, gevalideerd en gemonitord te worden.

Zoals aangekondigd in mijn antwoord van 5 juli 2005 op de vragen om uitleg van de geachte leden Jan Peumans en Hilde Eeckhout betreffende dezelfde aangelegenheid, zal ik niet nalaten het Vlaams Parlement te informeren over de toepassing van het risicobeheersysteem van zodra dit generiek is ontwikkeld.

2. De doelstelling van de huidige manier van aanpak, nl. versneld risicomanagement toepassen op een aantal belangrijke infrastructuurprojecten aan de hand van op de markt beschikbare risicomanagement-methoden om daarna op een gefundeerde manier een standaardmethodologie te kiezen uit de op de markt beschikbare risicomanagementmethoden, komt tegemoet aan uw opmerking. Door deze aanpak is het mogelijk om de Risman-methode, en gelijkaardige methodes, te testen voor een concreet infrastructuurproject op hun bruikbaarheid binnen de Vlaamse context.

Zoals reeds aangegeven in het antwoord op uw vraag nr. 749 van 23 september 2005, werd het Duivenstijn-rapport op bruikbare leerpunten doorgenomen. Aan de hand van o.a. dit rapport werd inzicht verworven betreffende de Nederlandse aanpak. Dit inzicht heeft bijgedragen tot de totstandkoming van de huidige aanpak. Het departement Mobiliteit en Openbare Werken volgt de Nederlandse toepassing verder op aan de hand van de halfjaarlijkse rapportages in het kader van de 'procedureregeling grote projecten' van de Twee Kamer voor enkele specifieke grote projecten.

- 3a) In 2004 heeft BAM NV een voorstel uitgewerkt aangaande de wijze waarop de realisatie van de diverse projecten van het Masterplan best wordt gestructureerd met het oog op o.m. de optimale financierbaarheid van de totaal geraamde investeringen en dit binnen de door de aandeelhouder vooropgezette krijtlijnen.

Het betreft de essentiële risico's die verbonden zijn aan het opzetten van contractuele en financiële structuren die moeten leiden tot een optimaal financieringspakket, rekening gehouden met de beperkingen opgelegd door het Vlaamse Gewest.

Het voorstel omvat voornamelijk:

- o het investeringsprogramma;
- o het ondernemingsplan, namelijk het zorgvuldigheidsonderzoek van de gebruikte trafiekmodellen: betrouwbaarheid, input, output en sensitiviteiten en bruikbaarheid voor de financiering;
- o het technische concept van de Oosterweelverbinding;
- o de risico-karakteristieken eigen aan de bouw en het werkprogramma, de manier en tijdschema van aanbesteden van het Oosterweelproject;
- o de vennootschaps- en contractuele structuren voor elk project, uitgewerkt op de diverse rechtsdomeinen en op fiscaliteit;
- o de financiële structurering (schuldgraad, dekkingsratio's en financieringskost), de financieringsmiddelen en de financieringswijze;
- o de ESR95-toets.

De inhoud van de opdracht was het voorstel in zijn diverse elementen te onderzoeken en te bepalen welke voor- en nadelen en welke risico's aan dit voorstel zijn verbonden en tevens na te gaan welke verbeteringen of alternatieven mogelijk zijn en op welke wijze de erkende risico's verder kunnen worden beperkt, vermeden of opgevangen.

De bedoeling was om een high level opinie te bekomen over de geschiktheid en de werkbaarheid van de structuren zoals voorgesteld teneinde de vooropgezette doelstellingen te bereiken. De opinie moet de raad van bestuur van BAM NV toelaten om met voldoende zekerheid de risico's in te schatten.

Aansluitend op bovenvermelde opdracht heeft BAM NV aan PWC in 2005 een evaluatie laten doen van de opdrachten van BAM NV met aandacht voor het risicobeheer. Specifiek omvatte de opdracht het beoordelen van de dienstverlening door TV SAM met nazicht van haar interne kwaliteitsprocedures en –controles; het vergelijken van het dienstverleningsniveau met lokale en internationale ‘benchmarks’, een oordeel over de investeringskosten van de projecten en de projectrisico’s. In het bijzonder werd aandacht besteed aan het ontwerpmanagement gebruikt door TV SAM en hun geschiktheid voor alle projecten.

Dit betrof dus voornamelijk een analyse op technisch gebied.

Deze opdracht werd gevolgd door een gelijkaardige opdracht m.b.t. de diensten inzake communicatie.

Daarbij werd gefocust op de marktconformiteit van de prijszetting en de procedures die een goede aansturing en kwaliteit moeten waarborgen.

Naast bovenvermelde analyses werd aan Deloitte, binnen het kader van het financiële dienstverleningscontract, gevraagd om een globale risico-analyse uit te voeren van de activiteiten van BAM NV. De scope van deze risico-analyse betreft alle activiteiten van BAM NV, zowel de strategische, de operationele als de financiële risico’s waaraan BAM NV kan blootgesteld worden. Bedoeling is om uiteindelijk over te gaan tot een degelijk risicomanagement gebaseerd op de volgende drie onderdelen:

- identificatie van risico’s
- analyse en beoordeling van risico’s
- beheersing van risico’s.

Hierover werd gerapporteerd in de voortgangsrapportages in het Vlaams Parlement.

De analyse is gebaseerd op gesprekken met het management en het Audit Comité en anderzijds op een workshop voor een gezamenlijke bespreking van de risico’s.

De analyse vormt de basis voor het opzetten van een periodieke risicomanagement rapportering vanuit het management naar de raad van bestuur en het Audit Comité. Bepaalde risico’s zullen in het kader van het interne audit plan verder bekeken worden.

Het risicobeheer is opgebouwd als volgt:

Het eerste niveau is de controle omgeving: het betreft mensen (kennis, training, integriteit...) en structuren (duidelijke objectieven, duidelijke verantwoordelijkheid, en rapporteringslijnen). Vervolgens is er de risicoanalyse: het formeel in kaart brengen van de risico’s in ruime zin. Een volgend niveau is de controle activiteiten. Verder is er de informatie en communicatie in alle richtingen: vanuit de basis naar de top en vice versa. Tot slot is er de monitoring.

- b) Het voorstel dat ter analyse voor de second opinion werd voorgelegd, werd uitgewerkt door de diverse betrokken diensten van BAM in samenwerking met hun adviseurs, namelijk op technisch en financieel-juridisch vlak.

De analyse, de second opinion zelf, werd uitgevoerd door PWC die op haar beurt voor de specifieke onderdelen van de analyse beroep deed op gespecialiseerde bedrijven:

- technisch: Project Management/Capita Symonds
- juridisch: advocatenkantoor DLA

Wat de analyse van Deloitte betreft, deze werd uitgevoerd in samenspraak met het management en het auditcomité van BAM NV.

- c) De methode van de second opinion is een zeer gedegen toets, die zich uitstrekt over de diverse deelaspecten van een globaal project.

Niet enkel een analyse van het voorstel werd uitgevoerd, doch ook een advies voor verbeteringen en aanpassingen werd gevraagd.

Dergelijke analyse resulteert in een grotere zekerheid over de haalbaarheid van een project in zijn diverse aspecten.

- d) De opdracht werd aangekondigd en gepubliceerd in het Belgisch Bulletin voor Aanbestedingen alsook in het Supplement aan het Europees Publicatieblad.
4. Aangezien de realisatie van het Gewestelijk Expressnet rond Brussel (GEN) een project van de NMBS-groep is, alleszins wat de investeringen, de infrastructuur en het rollend materieel betreft, is het decreet van 8 november 2002 houdende controle op grote infrastructuurprojecten niet van toepassing op dit project.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KRIS PEETERS
VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 6
van 25 september 2006
van **LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

Aankoop kasteeldomein Hoge Heide Bornem - Stand van zaken

In verband met de aankoop door de afdeling Natuur van de Hoge Heide in Bornem deelde de minister in 2005 mee dat dit gronden betreft die behoren tot het privé-bezit van de eigenaar. Het eigenlijke kasteeldomein behoort evenwel tot een naamloze vennootschap en zou in een tweede fase gekocht worden.

Kan de minister medelen dat dit nog altijd in zijn bedoeling ligt?

Worden er op dit ogenblik daaromtrent onderhandelingen gevoerd?

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 6 van 25 september 2006

van **LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

1. Het gebied van de Hoge Heide werd vorig jaar al verworven door de afdeling Natuur, het huidige Agentschap voor Natuur en Bos (cfr antwoord op vraag 7. van de heer Luk Van Nieuwenhuysen). Het Agentschap voor Natuur en Bos heeft ook nog steeds de intentie om het domein dat eigendom is van de NV Domein van Bornem – het eigenlijke kasteeldomein - aan te kopen. De kredieten om deze aankoop mogelijk te maken liggen al enkele jaren vast. Het ziet er evenwel naar uit dat niet het volledige domein zal verworven worden, zo wenst de eigenaar een ruime zone rond het kasteel te behouden voor de vrijwaring van zijn privacy.
2. De onderhandelingen over de aankoop van het domein lopen al geruime tijd en het Vlaams gewest heeft na onderhandeling een finaal bod gedaan. Het is momenteel dus aan de eigenaar om de knoop door te hakken, want bij vrijwillige aankopen is het uiteindelijk de eigenaar die beslist of hij werkelijk bereid is het domein te verkopen aan ook voor het Vlaams gewest te verantwoorden voorwaarden.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

KRIS PEETERS
VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 7
van 25 september 2006
van **LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

Hoge Heide Bornem - Bestemming

Ter gelegenheid van zijn toespraak bij de inhuldiging van het vernieuwd gemeentehuis van Bornem, kondigde de minister aan dat hij via de afdeling Natuur veertig hectare grond had aangekocht, gelegen in Branst, in het gebied van de Rupsentros. Ik veronderstel dat het om de Hoge Heide gaat, zoals de minister het gebied omschreef in zijn antwoord op mijn schriftelijke vraag nr. 553 van 11 mei 2005.

1. Kan de minister dat bevestigen?

Wanneer werd het verkoopcontract afgesloten?

Welke prijs betaalde de afdeling Natuur voor dit domein?

2. Wat zijn de gevolgen van deze aankoop voor het landschap en het eventueel gebruik van de betrokken gronden?

Zal er bijvoorbeeld nog kunnen gejaagd worden?

Zullen de landbouwactiviteiten die er thans gebeuren, kunnen voortgezet worden?

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 7 van 25 september 2006

van **LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

1. De afdeling Natuur, het huidige Agentschap voor Natuur en Bos, kocht de Hoge Heide, het gebied tussen de Branstse Dreef en de Sint-Amandsesteenweg op 15 september 2005. Voor dit gebied, samen met enkele andere percelen uit het privé-bezit van de graaf, werd een prijs betaald van 1.119.635,00 euro. In dezelfde akte werden ook de andere percelen uit het privé-bezit van de graaf (percelen gelegen op de Brandheide, langs de Beerdonkstraat en in het Buitenland) mee verworven.
2. Het gebied zal in de toekomst als reservaat worden beheerd en het landschap zal in zijn oorspronkelijke staat worden hersteld. Afgelopen jaren verdween in het gebied het oorspronkelijke hakhout om plaats te maken voor monotone aanplantingen van Corsicaanse den. Er werden veel herbiciden gebruikt en hele percelen worden overwoekerd door Amerikaanse vogelkers. Bij het toekomstige natuurbeheer zal gestreefd worden naar het herstel van het eikenbos. Het gebied is gelegen op een zandrug en is daardoor erg kansrijk voor heideherstel. Her en der komen trouwens nog heidestruiken voor en op deze plaatsen zal waarschijnlijk deze winter al een aanvang genomen worden met kleinschalig herstel van heide. Op die manier hoopt het Agentschap voor Natuur en Bos op de terugkeer van in de regio verdwenen soorten als Geelgors en Boompieper, en op de uitbreiding van relictpopulaties van ondermeer Levenbarende Hagedis, Hazelworm en een aantal andere typische 'heidesoorten' die op deze zandrug nog voorkomen maar sterk bedreigd zijn.
Het gebied wordt druk bezocht door wandelaars, ruiters en andere recreanten, dit recreatieve gebruik is perfect in overeenstemming te brengen met de toekomstige reservaatfunctie.

Het jachtrecht in het gebied behoort nog aan de graaf toe tot en met februari 2011, daarna vervalt de jacht. Het gebied wordt druk bezocht door wandelaars en ruiters en jacht in dit gebied is moeilijk in overeenstemming te brengen met dit recreatieve gebruik en met de toekomstige natuurfunctie.

De volgende oppervlakten zijn verpacht:

- 1,4468 hectare aan Vercauteren tot 2013
- 10,7392 hectare aan Moernaut-Pauwels tot 2014
- 0,5310 hectare aan Doms-Michiels, loopbaanpacht tot 2035

De bestaande pachtcontracten worden uiteraard gerespecteerd, maar indien een van de pachters uitgewonnen wenst te worden bestaat daar de mogelijkheid toe. De mogelijkheid om deze landbouwers in te schakelen bij natuurbeheer dient nog onderzocht te worden.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 9
van 27 september 2006
van **JACKY MAES**

Kust-Polders-Westhoek - Bescherming poldergraslanden

Op 31 maart 2006 heeft de Vlaamse Regering beslist over de herbevestiging van de agrarische gebieden in de regio Kust-Polders-Westhoek. Naar aanleiding van dit proces is het aandeel herbevestigd agrarisch gebied opgetrokken tot ca 80 % van het huidige areaal landbouwgebied op het gewestplan. Dit is ruimschoots hoger dan op het Vlaams niveau afgesproken aandeel van 2/3.

In deze regio liggen evenwel nog zeer veel poldergraslanden die als resultaat van Romeinse en/of middeleeuwse ontginningen een zeer grote cultuurhistorische en landschappelijke waarde hebben. Daarvan afgeleid, hebben ze dan uiteraard ook een belangrijke belevingswaarde voor de recreanten en natuurliefhebbers.

Daarom werd gelijktijdig beslist de Vlaamse minister voor Leefmilieu en de Vlaamse minister voor Landbouw te gelasten op korte termijn een voorstel aan de Vlaamse Regering voor te leggen over de wijze waarop al dan niet via sectorale regelgeving een effectieve bescherming van de poldergraslanden gerealiseerd kan worden.

De achteruitgang is immers schrijnend. In de wijde omgeving van Diksmuide bijvoorbeeld (Pervijze, Stuivekenskerke, Lampernisse) is een wildgroei te merken van al dan niet aangevraagde of vergunde ophogingen. Bepaalde firma's, zoals Grondbeheer Vlaanderen bvba, hebben zich gespecialiseerd in het vinden van een afzetmarkt voor grondoverschotten. Deze grondpartijen worden aan de man gebracht via landbouwmagazines.

1. Kan de minister een stand van zaken geven in dit dossier m.b.t. de poldergraslanden?
2. Zijn de eerste RUPs voor de niet-herbevestigde gedeelten (vnl. ter invulling van de natuurlijke structuur) reeds opgemaakt?
3. Kan de minister een timing opgeven waarmee deze RUPs zullen gefinaliseerd worden ter uitvoering van het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen (RSV), waarvan de tijdshorizon 2007 is?
4. Een mogelijkheid zou de bescherming kunnen zijn via de aanduiding van erfgoedlandschappen. Deze ressorteert echter niet onder de bevoegdheid van de betrokken minister.

Wordt deze piste mee onderzocht?

5. Welke maatregelen neemt de minister om de gesignaleerde achteruitgang te stoppen in afwachting van een definitieve oplossing?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan de ministers Kris Peeters (vraag nr. 9) en Dirk Van Mechelen (nr.2).

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

GECOÖRDINEERD ANTWOORD

op vraag nr. 9 van 27 september 2006

van **JACKY MAES**

1. Volgende stappen werden in dit dossier reeds ondernomen:
 - de minister gaf de opdracht aan het Agentschap voor Natuur en Bos en aan de Vlaamse Landmaatschappij om de problematiek nader te onderzoeken, de beleidsopties in kaart te brengen en concrete voorstellen uit te werken;
 - er werd een administratie-overschrijdend overleg opgezet waarin ook het Departement voor Landbouw en Visserij werd betrokken;
 - er werd tevens met het Kabinet van minister Leterme overlegd over de beleidsopties en de aandachtspunten die uit het administratief overleg naar voren kwamen;
 - er werden afspraken gemaakt om een samenwerking op te zetten op het vlak van gegevensuitwisseling tussen de administraties bevoegd voor natuur (ANB, VLM) en de administraties bevoegd voor landbouw (ADLO, ABKL, VLM); de uitwisseling van gegevens die gehanteerd worden voor de MTR enerzijds en de biologische kartering en beschermingsstatuten anderzijds, moet toelaten om de huidige situatie van de poldergraslanden nauwkeurig in kaart te brengen, de voorgestelde beleidsopties af te toetsen en een systeem van monitoring op te zetten; wij zijn immers van oordeel dat bijkomende beschermingsmaatregelen slechts effectief zullen zijn als de handhaving verzekerd is;
 - er werd door de administraties onder mijn bevoegdheid een ontwerp-nota met concrete beleidsopties voorbereid;
 - deze beleidsopties zullen in nauwe samenwerking met minister-president Leterme en zijn administratie verder worden geconcretiseerd;
 - zonder vooruit te lopen op de conclusies van deze gedegen verkenning van de verschillende beleidsopties, kunnen wij reeds stellen dat er op verschillende vlakken zal gewerkt worden; bij al deze maatregelen zien wij de landbouwer als onze partner voor de instandhouding en opwaardering van de poldergraslanden; de maatregelen zullen er dan ook op gericht zijn om win-win situaties tot stand te brengen voor zowel natuur als landbouw;
2. Op 31 maart 2006 besliste de Vlaamse regering delen van de regio Kust-Polders-Westhoek te herbevestigen. Tegelijkertijd werd voor de niet-herbevestigde gebieden een prioriteitenlijst opgesteld waarin die gebieden opgenomen zijn die prioritair dienen aangepakt te worden. De meest prioritaire gebieden zijn: 'Strand Oostkust', 'Strand Middenkust-Oost', 'Strand Middenkust-West', 'Strand Westkust', 'Zwinstreek', 'Komgronden van Lampernisse', 'Ettelgemse Gemene Weiden, Palingpotweiden, het Pompje en Paddegat-Schobbejak', 'Kwetshage', 'gebied tussen N8, Pollinkhove, Lovaart en IJzer', 'Blankaart en Merkembroek', 'Westbroek', 'Omgeving Sixtusbossen', 'Omgeving Helleketelbossen', 'Kemmelberg-Monteberg-Scherpenberg' en 'Palingbeek'. Een eerste reeks van RUP's (waaronder 'Ettelgemse Gemene Weiden, Palingpotweiden, het Pompje en Paddegat-Schobbejak', 'Kwetshage' en 'Blankaart – Merkembroek') is in voorbereiding en zal in 2007 in procedure gebracht worden.
3. Het is duidelijk dat de verdere uitvoering van de afbakening van de gebieden van de natuurlijke en de agrarische structuur via de opmaak van gewestelijke ruimtelijke uitvoeringsplannen zal gebeuren en dit volgens een timing dewelke door de Vlaamse regering werd bepaald in haar beslissing van 3 maart 2005 én haar aanvullende beslissing van 3 juni 2005 m.b.t. het

herbevestigen van bepaalde gewestplanbestemmingen waarvoor geen bestemmingswijziging vereist is.

Dienaangaande dient evenwel te worden gestipuleerd dat 2007 een planhorizon is waarop de toekomstvisie van het RSV is gebaseerd. Temeer structuurplanning een continu proces is kan 2007 dan ook geenszins worden aanzien als het jaartal waarop alle processen effectief dienen te zijn gefinaliseerd.

4. Voor de waardevolle landschappen, die als ankerplaats in de Landschapsatlas geïnventariseerd zijn, kan het instrument van de aanduiding van de ankerplaatsen ingezet worden. Deze aangeduide ankerplaatsen kunnen vervolgens in ruimtelijke uitvoeringsplannen vertaald worden als erfgoedlandschappen. Enkele complexen van poldergraslanden zijn opgenomen als ankerplaats in de Landschapsatlas, o.a. komgronden van Lampernisse, Uitkerkse Polder. Eerstdaags zal collega Van Mechelen het besluit tot aanduiding van de ankerplaats Uitkerkse Polder nemen.
5. Een verbeterde monitoring en handhaving is enkel afhankelijk van het uitwisselen van gegevens tussen de betrokken administraties. Een dergelijke maatregel kan bijgevolg op zeer korte termijn genomen worden. Op korte termijn zal er een controle zijn of alle permanente graslanden als dusdanig zijn aangegeven bij de landbouwadministratie en zal er gericht toezicht zijn op het behoud van het permanent grasland in het kader van de MTR-regeling.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 10
van 3 oktober 2006
van **ELOI GLORIEUX**

Ionische rookmelders - Afvalverwerking

Uit het antwoord op mijn schriftelijke vraag nr. 248 van 25 januari 2006 leid ik af dat de kans groot is dat de ionische rookmelders bestemd voor huishoudelijk gebruik, binnen afzienbare tijd van de markt verdwijnen ten voordele van de optische. Dit gezien de milieubijdrage die nodig is voor de zeer specifieke en kostelijke inzamelings- en verwerkingsmodaliteiten.

Ondertussen zijn er wel een zeer groot aantal ionische rookmelders in omloop gebracht. Eens ze buiten gebruik gesteld worden, dienen ze zeer zorgvuldig ingezameld en verwerkt te worden. Uit het antwoord op bovenvermelde vraag blijkt ook dat er gewerkt wordt aan de ophaling, maar dat de procedure niet afgerond was.

Om de mensen te wijzen op het gevaar van deze toestelletjes in het afval en aan te zetten tot de broodnodige selectieve inzameling is bovendien een zeer gerichte voorlichtingscampagne aangewezen. Ook daaraan werd gewerkt in het begin van dit jaar.

Vandaar deze vraag naar een stand van zaken in dit dossier.

1. Wat is de stand van zaken m.b.t. de besprekingen in dit verband met OVAM, FANC, Febem, VVSG, Agoria Electro & ICT, de andere gewestelijke milieuautoriteiten, de sector van de brandveiligheidssystemen, de invoerders van rookmelders?
2. Wat is de stand van zaken m.b.t. de opmaak van de MBO AEEA met daarin opgenomen de huishoudelijke ionische rookmelders?
3. Wat is de stand van zaken m.b.t. de communicatie-, informatie- en voorlichtingscampagne naar de burgers?

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 10 van 3 oktober 2006

van **ELOI GLORIEUX**

1. Er zijn midden 2006 drie overlegvergaderingen geweest tussen de sector brandbeveiligingssystemen, leden van AGORIA-ICT, de drie gewestelijke overheden en FANC in verband met de aanvaardingsplicht voor rookmelders (huishoudelijk en ander gebruik; ionische en optische). De eerste twee vergaderingen waren zeer constructief. De sector stelde voor dat er, bij het op de markt brengen van de rookmelders, geen onderscheid zou worden gemaakt tussen huishoudelijke en andere rookmelders omdat deze scheiding op basis van producttype niet altijd even duidelijk is. De scheiding zou gebeuren bij de inzameling. De huishoudelijke rookmelders worden via het KGA-circuit ingezameld en de andere via erkende overbrengers. De producenten/invoerders zouden toetreden tot het collectief Recupel "professioneel", indien die hen zouden accepteren. Voorstel was ook om een hogere milieubijdrage te vragen voor de ionische rookmelders en zo de verkoop ervan te ontmoedigen. De sectorfederaties zouden daarenboven een brief zenden naar de federale minister van Consumentenzaken, Volksgezondheid en Leefmilieu met het verzoek tot een verbod op de invoer van ionische rookmelders. De financiële last voor het inzamelen en verwerken van de ionische rookmelders die reeds op de markt zijn, zou door de sector worden gedragen.

Op de laatste vergadering echter stelde de sector vast dat volgens de gewestelijke administraties ook de niet-autonome rookdetectoren in België onder de scope van de aanvaardingsplicht zouden vallen, wat in de andere lidstaten, met uitzondering van Nederland en Denemarken, niet het geval is. Men vreest dat de Belgische markt zal overspoeld worden door Duitse rookmelders en dat de controles van de gewestelijke overheden in België op de invoer van rookmelders niet voldoende zullen zijn, zodat er marktverstoring zal optreden. Hierover moet verder overlegd worden met de andere gewesten.

Het mogelijke KGA-inzamelcircuit dat door OVAM en FANC in samenwerking met FEBEM en VVSG/Interafval werd uitgewerkt, moet nog steeds goedgekeurd worden door de twee andere gewestelijke milieuautoriteiten. Zolang dit niet is gebeurd, wil de FANC geen goedkeuring geven voor de toepassing van dit systeem. Ik zal dit aankaarten bij mijn collega's van de andere gewesten.

2. De procedure tot goedkeuring van de MBO AEEA is lopende.
3. Alles is klaar om een communicatiecampagne voor de burger te voeren, zodra het inzamelsysteem is opgestart.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 12
van 5 oktober 2006
van **MARLEEN VAN DEN EYNDE**

E19 Kontich - Verkeersveiligheid

De E19 fungeert in Vlaanderen als één van de belangrijkste verkeersaders tussen Antwerpen en Brussel. Drie rijstroken in elke richting worden dagelijks gebruikt voor woon- en werkverkeer.

Uit het aantal ongevallen die op deze E19 gebeuren, blijkt dat vooral de slechte inrichting van de weg ter hoogte van Kontich een gevaarlijke hindernis is. Vanuit Brussel naar Antwerpen worden drie rijstroken opgesplitst naar vier rijstroken door middel van metalen vangrails. Deze vangrails werden geplaatst in het verlengde van de middelste rijstrook, waardoor de twee linkerrijstroken een bocht maken, waardoor ze eigenlijk de zate volgen van het Kinderbos.

De opsplitsing van de drie rijstroken naar vier rijstroken blijkt een zeer gevaarlijke hindernis te zijn. Ondanks het knipperlicht, dat een opsplitsing aangeeft, blijken nog vele automobilisten te twijfelen hoe zij de rijweg moeten volgen. Bijgevolg missen ze de bocht en rijden recht op de metalen vangrails in, die in het verlengde liggen van de middelste rijstrook. Hierdoor zijn reeds verschillende zware ongevallen gebeurd, waarvan sommige zelfs met dodelijke afloop.

Het is duidelijk dat de splitsing met kniplichtsignalisatie niet volstaat om de verkeersveiligheid te verhogen. Een infrastructurele ingreep om de verkeersveiligheid hier te verhogen, lijkt dan ook meer dan verantwoord.

1. Kan de minister medelen of hij op de hoogte is van de onveilige verkeerssituatie?
2. Is de minister in het bezit van ongevallencijfers voor deze plaats?
3. Werd deze splitsing in het verleden al onderzocht op haar veiligheid?
4. Welke inspanningen zal de minister leveren om deze gevaarlijke verkeerssituatie op te lossen?

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 12 van 5 oktober 2006

van **MARLEEN VAN DEN EYNDE**

1. Het agentschap Infrastructuur is op de hoogte dat deze situatie door veel mensen als onveilig wordt ervaren.
2. Het agentschap Infrastructuur beschikt niet over de volledige ongevalgegevens voor deze plaats. Op korte termijn zal contact worden opgenomen met de federale politie voor meer gedetailleerde ongevalgegevens.
3. De splitsing werd in het verleden al onderzocht op haar onveiligheid. Dit heeft o.a. geresulteerd in een ontwerp waarbij de 3 rijstroken worden doorgetrokken over de rechter rijbaan en waarbij de middelste rijbaan gesupprimeerd zou worden. Hiervoor moet over minimaal 500 meter de vangrail verplaatst worden en een extra strook aangelegd worden. De globale kosten worden geraamd op minimaal 500.000 euro.
4. Ik heb aan het agentschap Infrastructuur gevraagd om:
 - gedetailleerde ongevalgegevens op te vragen zodat er meer duidelijkheid is over de oorzaken en de omstandigheden (bv. dag/nacht) van de ongevallen;
 - een voorstel te doen voor een mogelijke maatregel van beperkte omvang die op korte termijn te realiseren zou zijn.

MARINO KEULEN,
VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR,
STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

MARINO KEULEN
VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

Vraag nr. 1
van 5 oktober 2006
van **JAN LOONES**

Vakantiedagen lokale besturen - 15 november

In het personeelsstatuut van de Vlaamse overheid, onder de rubriek “jaarlijkse vakantiedagen en feestdagen”, Artikel XI 12 §1, staat dat de ambtenaar vakantie heeft op “de wettelijke en decretale feestdagen en op 2 en 15 november en 26 december”.

15 november geldt dus nog steeds als vakantiedag voor de Vlaamse ambtenaren. Bovendien zijn er blijkbaar in sommige gemeenten in Vlaanderen nog ambtenaren die van de lokale overheid 15 november als vakantiedag toegekend krijgen.

In schriftelijke vraag nr. 43 van 19 november 2004 aan de minister werd deze problematiek reeds aan de orde gesteld.

1. Wat is sindsdien de stand van zaken in deze problematiek?
2. Heeft de minister er zicht op welke gemeente-, provincie- en OCMW-besturen 15 november toekennen als vakantiedag?

Zo ja, kan hij het overzicht daarvan meedelen?

MARINO KEULEN

VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

ANTWOORD

op vraag nr. 1 van 5 oktober 2006

van **JAN LOONES**

Het personeelsstatuut van de Vlaamse overheid is niet van toepassing op het personeel van de lokale besturen. De Nieuwe Gemeentewet, noch het Gemeentedecreet bevatten dwingende bepalingen inzake de vakantiedagen. Artikel 105 van het gemeentedecreet legt de bevoegdheid voor het vaststellen van de rechtspositieregeling bij de gemeenteraad. De Vlaamse Regering kan ter zake minimale voorwaarden vaststellen.

Zoals algemeen gebruikelijk in de overheidssector is op dit ogenblik bij de lokale besturen 15 november over het algemeen opgenomen in de lijst van feestdagen waarvoor een (betaalde) vrije dag wordt toegekend.

In uitvoering van het Gemeentedecreet en het Provinciedecreet zijn de Vlaamse regering en de sociale partners in volle onderhandeling over de vaststelling van de minimale regels omtrent de rechtspositieregeling van het personeel van de lokale besturen.

Het is de bedoeling van de onderhandelaars dat deze rechtspositieregeling onder meer een basisregeling omtrent de verloven en afwezigheden zal bevatten, met inbegrip van de dagen die mogen of moeten worden toegestaan als betaalde feestdagen in de lokale sector.

KATHLEEN VAN BREMPT,
VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT,
SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

KATHLEEN VAN BREMPT
VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

Vraag nr. 185
van 5 juli 2006
van **FILIP DEWINTER**

De Lijn - Agressie en vandalisme

Recentelijk vond er opnieuw een ernstig geval van agressie plaats op een Antwerpse lijnbus. Een man overleed aan zijn verwondingen nadat hij door zes allochtonen werd geslagen en gestampt. Blijkbaar kampt het openbaar vervoer met een groot veiligheidsprobleem.

1. Kan de minister medelen hoeveel gevallen van agressie (ten aanzien van reizigers en chauffeurs) er plaatsvonden op de bussen en trams van De Lijn in de jaren 2000, 2001, 2003, 2004, 2005 en de eerste helft van het jaar 2006?

Kan de minister deze cijfers uitsplitsen per provincie?

Kan de minister ook medelen hoeveel van deze gevallen plaatsvonden op het grondgebied van de stad Antwerpen?

2. Hoeveel uren werkverlet werden er bij de personeelsleden van De Lijn, ten gevolge van deze gevallen van agressie in de jaren 2000, 2001, 2002, 2003, 2004, 2005 en de eerste helft van 2006, genoteerd?

Kan de minister deze cijfers uitsplitsen per provincie?

Hoeveel uren werkverlet ten gevolge van agressie werden er genoteerd in de stad Antwerpen?

3. Hoeveel gevallen van vandalisme vonden er plaats op de trams en bussen van De Lijn in 2000, 2001, 2002, 2003, 2004, 2005 en de eerste helft van het jaar 2006?

Kan de minister deze cijfers uitsplitsen per provincie?

Kan de minister ook medelen hoeveel van deze gevallen plaatsvonden op het grondgebied van de stad Antwerpen?

4. Wat was de totale kostprijs van de herstellingswerken die nodig waren ten gevolge van deze daden van vandalisme?

Kan de minister deze cijfers uitsplitsen per provincie?

5. Hoeveel daders van vandalisme werden op heterdaad betrapt en/of geverbaliseerd?

6. Hoeveel keer eiste De Lijn een schadevergoeding of stelde De Lijn zich burgerlijke partij wegens geleden schade in processen tegen bekende daders van agressie en vandalisme?

7. Hoeveel van de kosten ten gevolge van verloren uren en vandalisme kon De Lijn recupereren bij de daders van de agressie en het vandalisme?

KATHLEEN VAN BREMPT

VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

ANTWOORD

op vraag nr. 185 van 5 juli 2006

van **FILIP DEWINTER**

1. De Lijn maakt in haar registratie van agressie-incidenten (regie, exclusief exploitanten) een onderscheid tussen enerzijds agressiegevallen volgens de aangiften van arbeidsongevallen en anderzijds de melding van incidenten via het agressieregistratieformulier, dat wordt ingevuld door de chauffeurs. In de tweede categorie is de definitie van agressie-incident veel ruimer dan in de eerste categorie: ze omvat bijvoorbeeld ook verbale beledigingen, diefstal zonder geweld, ...
- Agressie-incidenten op basis van arbeidsongevallen met en zonder werkverlet, per exploitatie-entiteit

Entiteiten	1999	2000	2001	2002	2003	2004	2005
Antwerpen	34	41	33	39	40	44	52
Oost-Vlaanderen	25	26	16	27	15	30	19
Vlaams-Brabant	5	8	12	7	12	13	11
Limburg	5	6	1	4	3	3	9
West-Vlaanderen	2	2	2	5	9	1	1
NET	71	83	64	82	79	91	92

In de eerste helft van 2006 waren er 51 dergelijke agressie-incidenten.

Onderstaande tabel geeft deze aantallen relatief weer ten opzichte van het aantal gereden kilometer en het aantal vervoerde reizigers

	1999	2000	2001	2002	2003	2004	2005
Totaal	71	83	64	82	79	91	92
Aantal reizigers	223.232.324	240.409.886	265.004.679	318.358.490	362.184.395	413.014.716	448.717.957
# gereden km's	127.612.036	130.554.452	143.475.056	163.707.090	175.331.631	193.395.622	200.158.825
agressie-incidenten/miljoen reizigers	0,32	0,35	0,24	0,26	0,22	0,22	0,21
agressie-incidenten/miljoen gereden km's	0,56	0,64	0,45	0,50	0,45	0,47	0,46

- Agressie-incidenten op basis van registratieformulieren

De chauffeurs melden een agressiegeval via het agressieregistratieformulier. De gegevens ervan worden opgenomen in een agressieregistratiebestand. De aggregatie van de gegevens gebeurt op entiteitsniveau.

Aangiften door middel van het agressieregistratieformulier						
Entiteiten:	Antwerpen	Oost-Vlaanderen	Vlaams-Brabant	Limburg	West-Vlaanderen	Totaal
2000	252	183	58	69	48	610
2001	389	123	44	78	100	734
2002	465	106	62	102	99	834
2003	433	88	53	97	80	751
2004	458	124	84	95	85	846
2005	320	161	75	87	109	752

Onderstaande tabel geeft deze aantallen relatief weer ten opzichte van het aantal gereden kilometer en het aantal vervoerde reizigers

Aangiften door middel van het agressieregistratieformulier						
	2000	2001	2002	2003	2004	2005
Totaal	610	734	834	751	846	752
Aantal reizigers	240.409.886	265.004.679	318.358.490	362.184.395	413.014.716	448.717.957
# gereden km's	130.554.452	143.475.056	163.707.090	175.331.631	193.395.622	200.158.825
aangiften/miljoen reizigers	2,54	2,77	2,62	2,07	2,05	1,68
aangiften/miljoen gereden km's	4,67	5,12	5,09	4,28	4,37	3,76

Deze cijfers worden op entiteitsniveau bijgehouden. Ik beschik niet over specifieke gegevens van de stad Antwerpen.

2. Het werkverlet wordt geregistreerd in aantal dagen en per exploitatie-entiteit

Entiteiten	2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006 1 ^e semester
Antwerpen	207	485	375	437	270	736	234
Oost-Vlaanderen	317	120	298	184	343	336	173
Vlaams-Brabant	92	142	106	266	91	92	173
Limburg	60	202	106	31	12	170	9
West-Vlaanderen	2	30	1	24	9	3	1
NET	678	979	886	942	725	1337	544

In de jaren 2000 tot 2004 bleef het aantal dagen werkverlet enigszins stabiel. Bij een eveneens ongeveer constant blijvend aantal agressiegevallen, blijkt voor het jaar 2005 het aantal dagen werkverlet evenwel toegenomen te zijn. Dit is te verklaren doordat twee agressiegevallen in 2005 samen in totaal bijna 400 dagen werkverlet veroorzaakten.

Ik beschik niet over specifieke gegevens van de stad Antwerpen.

3. Aantal vandalisme-incidenten

	2002	2003	2004	2005	2006
Antw bus	15	12	13	25	15
Antw tram	15	34	26	68	20
O. Vl bus	21	14	16	12	6
O. Vl tram	3	14	10	7	2
Brab. bus	5	22	11	45	8

Limb. bus	6	19	15	8	4
W. VI bus	9	10	10	11	17
W. VI tram	13	6	7	3	4

Voor het jaar 2000 en 2001 heeft De Lijn geen gegevens. Er werden toen nog geen aparte gegevens van het aantal vandalisme incidenten bijgehouden. We merken hier een stijging van het aantal vandalisme-incidenten op, vooral op de tram.

4. Kostprijs herstellingswerken

Entiteit	2002	2003	2004	2005	2006
Antwerpen	151.032,14	157.263,04	173.666,17	206.435,03	12.842,99
Oost-Vlaanderen	28.779,58	24.871,02	13.850,56	24.619,56	22.374,21
Vlaams-Brabant	47.121,88	43.243,52	57.007,40	51.877,07	117.608,32
Limburg	1.948,49	19.648,53	27.232,78	23.207,38	9.631,47
West-Vlaanderen	13.872,62	8.579,04	5.510,82	9.052,48	2.881,16
Totaal	242.754,71	253.605,15	277.267,73	315.191,52	165.338,15

Bovenstaande cijfers komen uit het registratiesysteem van De Lijn. Uit deze cijfers blijkt dat er grote verschillen zijn tussen entiteiten en tussen verschillende jaren binnen een entiteit. Dikwijls worden kleine gevallen van vandalisme weggewerkt tijdens het structureel onderhoud van de voertuigen. Aangezien niet allen het aantal vandalisme gevallen, maar ook de kostprijs voor het repareren van vandenstreken een belangrijke meetfactor is, zal dit in de nieuwe veiligheidsmonitor opgenomen worden. Hierdoor zal er ook een uniform registratiemechanisme zijn over alle entiteiten van De Lijn.

Voor een goed begrip moet bij interpretatie van het antwoord op de vragen 3 en 4 rekening gehouden worden met het feit dat in de beschouwde periode zowel het aantal reizigers als het aantal voertuigen en het aantal gereden kilometers – en dus ook de mogelijke blootstelling aan vandalisme - sterk is toegenomen.

5. In ca. 40% van de gevallen is de dader bekend.
6. De Lijn stelt zich burgerlijke partij elke keer dat de dader bekend is. Om in de toekomst potentiële daders beter te sensibiliseren worden vanaf volgend jaar overlastboetes ingevoerd, geflankeerd door een sensibilisatiecampagne. De overlastboetes en de sensibiliseringscampagne passen in het kader van het veiligheidsplan dat ik samen met De Lijn opmaakte in juli van dit jaar. Het plan bevat een ruime waaier aan maatregelen die inspelen op de verschillende veiligheidsaspecten. Er zullen hoge boetes zijn voor recidivisten. De boetes sluiten een strafrechterlijke vervolging niet uit.
7. Ik heb geen zicht op de kosten van verloren uren en vandalisme bij De Lijn. De schade is wel niet steeds recupereerbaar aangezien de agressor soms niet solvabel blijkt te zijn.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KATHLEEN VAN BREMPT
VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

Vraag nr. 3
van 5 oktober 2006
van **HERMAN SCHUEREMANS**

Holebi-resolutie - Dag ter bestrijding van de homofobie

Op 26 april jongstleden keurde het Vlaams Parlement een voorstel van resolutie (Stuk 633 (2005-2006) – Nr. 3) goed over de algemene maatschappelijke aanvaarding en gelijkschakeling van holebi's.

Aan de Vlaamse Regering werd onder meer gevraagd er bij de federale regering op aan te dringen ervoor te ijveren dat de internationale instanties, inzonderheid de Verenigde Naties, het Hoog Commissariaat voor de Rechten van de Mens en de Europese Commissie, 17 mei, de dag ter bestrijding van de homofobie, op hun officiële agenda plaatsen, om zo meer ruchtbaarheid te geven aan de toekomstige initiatieven en aan de in dat verband al gestarte proefprojecten.

1. Heeft de minister intussen al enige actie ondernomen naar de federale regering om dit punt van de resolutie uit te voeren?

Welke concrete initiatieven heeft zij dienaangaande reeds genomen of zal zij nemen?

2. Heeft de minister hierop reeds een reactie ontvangen van de federale regering?

KATHLEEN VAN BREMPT

VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

ANTWOORD

op vraag nr. 3 van 5 oktober 2006

van **HERMAN SCHUEREMANS**

- 1.&2. Op 19 mei 2005 keurde de federale Kamer van Volksvertegenwoordigers een resolutie goed m.b.t. het uitroepen van 17 mei tot nationale dag ter bestrijding van de homofobie. In deze resolutie werd onder andere aan de federale Regering gevraagd om “bij internationale instanties, inzonderheid de Verenigde Naties, het Hoog Commissariaat voor de rechten van de mens alsook de Europese Commissie, te ijveren dat zij die dag op hun officiële agenda plaatsen, teneinde meer ruchtbaarheid te geven aan de toekomstige initiatieven en aan de in dat verband al opgestarte proefprojecten.” In een schrijven aan mijn federale collega zal ik er op aandringen dat hij deze kwestie verder opvolgt.
- Daarnaast wil ik erop wijzen dat vanuit het Vlaamse gelijkheidsbeleid in 2007 bijzondere inspanningen geleverd worden om de holebithematiek op de internationale agenda te plaatsen. In het najaar plan ik een driedaags colloquium waarop beleidsmakers, vertegenwoordigers uit het middenveld en academici uit alle Europese lidstaten uitgenodigd zullen worden. Bedoeling is te overleggen over de situatie van holebi's in Europa en over mogelijke pistes voor het empoweren van holebi's, het holebivriendelijker maken van de maatschappelijke context in Europa en binnen de lidstaten en het integreren van deze expertise en uitdagingen in een efficiënt holebibeleid.

II.

VRAGEN WAARVAN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN VERSTREKEN IS
EN WAAROP NOG NIET WERD GEANTWOORD

(REGLEMENT ARTIKEL 81, 6)

NIHL

III.
VRAGEN WAARVAN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN VERSTREKEN IS
EN DIE OP VERZOEK VAN DE VRAAGSTELLERS WERDEN OMGEZET
IN VRAGEN OM UITLEG

(REGLEMENT ARTIKEL 81, 4)

NIHL

REGISTER

Nr.	Datum	Vraagsteller	Onderwerp	Blz.
Y. LETERME, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid				
82	18.09.2006	T. Dehaene	Overzicht jaarverslagen - Stand van zaken	5
1	18.10.2006	J. Schauvliege	Federale "Week van de Duurzame Ontwikkeling" - Betrokkenheid	9
F. MOERMAN, vice-minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Ondernemen, Wetenschap, Innovatie en Buitenlandse Handel				
90	20.09.2006	L. Van Nieuwenhuysen	Vlaams Instituut voor Biotechnologie - Taalgebruik.....	13
1	13.10.2006	L. Sannen	Opleidingscheques - Misbruiken	15
F. VANDENBROUCKE, vice-minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Werk, Onderwijs en Vorming				
219	13.07.2006	P. Ceysens	Individuele beroepsopleidingen - Stopzetting en hervatting.....	209
233	23.08.2006	P. Ceysens	Beoordeling van werkzoekenden - "Passende dienstbetrekking".....	213
237	13.09.2006	S. Gatz	Strijkdienst LDC - Vacatures.....	217
239	13.09.2006	L. Van Nieuwenhuysen	Faciliteitscholen - Dienstverlening Franstalige PMS-centra	21
240	13.09.2006	V. Jans	Socialprofitsector - Instroom jonge werknemers	221
243	20.09.2006	G. Van Baelen	Onderzoeksceel Gemeenschapsonderwijs - Regelgevend kader.....	25
244	20.09.2006	L. Van Nieuwenhuysen	Franstalige faciliteitscholen - Kosten	33
245	20.09.2006	K. Helsen	Deeltijds kunstonderwijs - Tijdelijke projecten	41
1	25.09.2006	A. Hoebeke	Verkeersopvoeding SO - Overleg met koepels.....	43
2	25.09.2006	G. Van Linter	Kind en Gezin - Taalbeleid in de Rand.....	45
3	03.10.2006	J. Stassen	Leerlingenvervoer buitengewoon onderwijs - Knelpunten	47
4	05.10.2006	E. Glorieux	Provinciale studiebeurzenstichtingen - Werking	51
5	10.10.2006	L. Van Nieuwenhuysen	Scholen en griep pandemie - Noodscenario's	55
7	12.10.2006	P. Huybrechts	Hogere opleidingen bouwsector - Bijkomende initiatieven	57
I. VERVOTTE, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin				
236	11.09.2006	M. Vogels	Uitkeringen Vlaamse Zorgkas - Taalvoorwaarden.....	61
243	21.09.2006	T. Dehaene	Commissie niet-dringend ziekenvervoer - Stand van zaken.....	63
1	25.09.2006	G. Van Linter	Kind en Gezin - Taalbeleid in de Rand.....	65

D. VAN MECHELEN, Vlaams minister van Financiën en Begroting en Ruimtelijke Ordening

184	06.09.2006	J. Peumans	<i>LRM en LISOM - Werking</i>	229
186	13.09.2006	M. De Meulemeester	<i>Holleweg Mater (Oudenaarde) - Herstelling</i>	239
187	15.09.2006	K. Van den Heuvel	<i>Onroerende voorheffing - Herziening kadastrale inkomens</i>	71
1	27.09.2006	E. Matthijs	<i>Stedenbouwkundige vergunning zwembaden - Kwetsbaar gebied</i>	73
2	27.09.2006	J. Maes	<i>Kust-Polders-Westhoek - Poldergraslanden</i>	75
3	05.10.2006	A. De Ridder	<i>Kattendijksluis Antwerpen - Heropening</i>	79

B. ANCIAUX, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel

1	05.10.2006	S. Vanackere	<i>Diversiteitsbeleid - Subsidies 2006</i>	83
2	05.10.2006	S. Vanackere	<i>Samenwerking Franse Gemeenschap - Subsidies 2006</i>	87
3	05.10.2006	S. Vanackere	<i>Algemeen Cultuurbeleid - Loterijsubsidies 2006</i>	91
4	05.10.2006	S. Vanackere	<i>Sociaal-cultureel werk - Loterijsubsidies 2006</i>	95
5	05.10.2006	S. Vanackere	<i>Podiumkunsten, muziek en letteren - Loterijsubsidies 2006</i>	97
6	05.10.2006	S. Vanackere	<i>Intersectorale akkoorden social profit - Uitvoering</i>	99
7	05.10.2006	S. Vanackere	<i>Cultuurweb - Evaluatie</i>	105

G. BOURGEOIS, Vlaams minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme

1	10.10.2006	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Thailand - Diplomatieke betrekkingen</i>	113
2	16.10.2006	J. Peumans	<i>Managementfuncties Vlaamse overheid - Verlof voor kabinetsfunctie</i>	115

K. PEETERS, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur

507	16.06.2006	B. Martens	<i>Tweede Scheldebrug Temse - Kostprijs, timing, onteigeningen</i>	243
569	06.09.2006	C. Decaluwe	<i>Waterbeheersing West-Vlaanderen - Werkzaamheden</i>	251
570	06.09.2006	E. Glorieux	<i>Kerncentrale Doel - Impact op visbestand Schelde</i>	255
571	06.09.2006	E. Glorieux	<i>Kerncentrale Doel - Impact hittegolf op lozing koelwater</i>	257
573	06.09.2006	C. Decaluwe	<i>R8 Kortrijk - Grondopstapeling</i>	261
575	06.09.2006	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Riolerings- en zuiveringsgraad - Arrondissement Mechelen</i>	263
581	13.09.2006	D. Guns	<i>Kanaal Veurne-Nieuwpoort - Waterkwaliteit en visbestand</i>	267
582	13.09.2006	D. Guns	<i>Boudewijnkanaal - Waterkwaliteit en visbestand</i>	275
583	13.09.2006	D. Guns	<i>Kanaal Leuven-Dijle - Waterkwaliteit en visbestand</i>	283
584	13.09.2006	D. Guns	<i>Kanaal Gent-Terneuzen - Waterkwaliteit en visbestand</i>	289
585	13.09.2006	D. Guns	<i>Kanaal Bossuit-Kortrijk - Waterkwaliteit en visbestand</i>	295
587	15.09.2006	J. Peumans	<i>Verkeersdetectiesystemen - Stand van zaken</i>	119
588	20.09.2006	C. Decaluwe	<i>N43 Pottelberg Kortrijk - Verkeerslichten</i>	125

589	20.09.2006	R. Daems	<i>Inter Ferry Boats Borgerhout - Milieuvergunning</i>	301
590	20.09.2006	J. Peumans	<i>Grote infrastructuurprojecten - Risicobeheer</i>	305
1	25.09.2006	D. Guns	<i>De Laan - Waterkwaliteit en visbestand</i>	129
2	25.09.2006	D. Guns	<i>Kanaal Roeselare-Leie - Waterkwaliteit en visbestand</i>	135
3	25.09.2006	D. Guns	<i>Kanaal Dessel-Turnhout-Schoten - Waterkwaliteit en visbestand</i>	141
4	25.09.2006	D. Guns	<i>De Herk - Waterkwaliteit en visbestand</i>	147
5	25.09.2006	D. Guns	<i>De Laak - Waterkwaliteit en visbestand</i>	153
6	25.09.2006	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Aankoop kasteeldomein Hoge Heide Bornem - Stand van zaken</i>	313
7	25.09.2006	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Hoge Heide Bornem - Bestemming</i>	315
8	27.09.2006	J. Maes	<i>N330 Toekomstlaan Wulpen - Fietspaden</i>	159
9	27.09.2006	J. Maes	<i>Kust-Polders-Westhoek - Bescherming poldergraslanden</i>	317
10	03.10.2006	E. Glorieux	<i>Ionische rookmelders - Afvalverwerking</i>	321
11	05.10.2006	R. Daems	<i>Noord-Zuidverbinding Kempen - Plan-MER - Streefbeeldstudie</i>	161
12	05.10.2006	M. Van den Eynde	<i>E19 Kontich - Verkeersveiligheid</i>	323
14	06.10.2006	E. Matthijs	<i>Vergistingsinstallaties - Rendabiliteit</i>	163
16	10.10.2006	A. Hoebeke	<i>Houtduivenjacht - Gebruik van lokvogels</i>	165
17	11.10.2006	M. Van den Eynde	<i>Smogborden - Locaties</i>	167
18	11.10.2006	M. Van den Eynde	<i>Grondeninformatieregister - Proefprojecten</i>	171
20	12.10.2006	P. Huybrechts	<i>Cadmiumfonds en Actieplan Cadmium - Stand van zaken</i>	173
21	12.10.2006	P. Huybrechts	<i>N13 Geelseweg Olen - Kruispunt Willekens</i>	179
50	27.10.2006	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Luchthaven Zaventem - Naamsverandering</i>	181

M. KEULEN, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Stedenbeleid, Wonen en Inburgering

201	21.09.2006	L. Sannen	<i>Lokale mandatarissen - Terugvordering lonen en werkgeversbijdragen</i>	185
202	21.09.2006	T. Dehaene	<i>Uitbreiding werkingsgebied Vlabinvest - Stand van zaken</i>	187
1	05.10.2006	J. Loones	<i>Vakantiedagen lokale besturen - 15 november</i>	327
2	12.10.2006	M. Demesmaeker	<i>Stembureaus faciliteitengemeenten - Franstalige bijzitters</i>	189
3	13.10.2006	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Gemeentedecreet - Terbeschikkingstelling collegeverslagen</i>	191

K. VAN BREMPT, Vlaams minister van Mobiliteit, Sociale Economie en Gelijke Kansen

183	05.07.2006	J. Sauwens	<i>Begrotingscijfers - Beleids- en betalingskredieten openbaar vervoer</i>	195
185	05.07.2006	F. Dewinter	<i>De Lijn - Agressie en vandalisme</i>	331
1	25.09.2006	J. Sauwens	<i>De Lijn - Abonnementen Personen met een Handicap</i>	199
2	25.09.2006	J. Sauwens	<i>De Lijn - Reizigerstelling gecombineerde abonnementen</i>	201
3	05.10.2006	H. Schueremans	<i>Holebi-resolutie - Dag ter bestrijding van de homofobie</i>	337
4	11.10.2006	M. Van den Eynde	<i>Tramlijnen 8 en 11 Antwerpen - Doortrekking</i>	203

